

موسٹہفا ئیبراہیم زہلمی

کاروانی ژیانہم

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کاروانے ڈیانم

كاروانى ژيانم

به رگى به كه م

۱۹۰۵ - ۱۹۲۴

دكتور

موسسه فا ئيراهيم زهلمى

نهم كتيبه له سهر نهركى به ريز
(دكتور نهرسه لان بايز)
سهرؤكى په رله مانى كوردستان
چاپكراوه

كاروانى ژيانم

- دكتور موسته فا نيراهيم زهلمى
- پينداچونه وهى : مه سعود موسته فا زهلمى - ريډار نه حمده
- نه خسه سازى ناوه وه : جمعه صديق كاكه
- سهرپه رشتى : ريډار ره توف نه حمده
- چاپى يه كه م - ٢٠١٤
- سهرپه رشتى چاپ : ياسر يه عقوبى
- له بهر توبه به رايه تى گشتى كتيبخانه گشتيه كان ژماره ي سپاردنى
(٢٦٢٠) ٢٠١٣ پيندراوه
- مافى چاپ پاريزراوه بؤ نوسهر

تيبينى : مه به ست له فروشتنى نهم كتيبه ته نها دا بين كردنى تيچوونى چاپى داها توويه تى.

ناوهرۆك

به شی یه کهم:

- ۱۳..... سهرده تای ژیانم و سهرده می فهقییه تیم (۱۹۲۴-۱۹۴۵ز)
- ۱۵..... زه لّم
- ۱۵..... زه لّم له چیه وه هاتووه؟
- ۲۰..... تافگهی زه لّم
- ۲۴..... نهرده لان له چیه وه هاتووه
- ۲۵..... حوکمرانی نهرده لانیه کان بۆ کوردستانی عیراق و ئیران
- ۲۸..... باییره گه ورهه چون هاتوته زه لّم
- ۳۰..... شیخ حسام الدین
- ۳۲..... یه کهم کۆسپی ژیانم
- ۳۳..... کۆچ کردنمان له زه لّمه وه بۆ خورمان
- ۳۴..... چوونم بۆ قوتابخانه
- ۳۵..... مامۆستا ژن خاتوو (تامینه)
- ۳۶..... گرتنی مامۆستا فتح الله
- ۳۶..... ماوهی فهقییه تیم (۱۹۳۴-۱۹۴۶ز)
- ۳۷..... مامۆستا سهید عارف و مالی پورم
- ۴۴..... سوختهی سوخته
- ۴۶..... ژیانم له مالی مامۆستا سهید عارف
- ۴۷..... نهوانهی که خویندم له خورمان
- ۴۹..... گه رانه وهه بۆ زه لّم
- ۵۲..... سکه لّفو (پشکو) له گه ل شا هه نجیری وشک
- ۵۳..... یاری فهقی

- ٥٤..... بووك و ته پالنه
- ٥٥..... نوخه‌ی ئاغارږ
- ٥٦..... چوونم بۆ سليمانی
- ٥٧..... دهقنه‌ی فهقی
- ٥٩..... خویندڼم له ته وئله
- ٦١..... حاشیه‌کانی پیننجوینی و ده‌رچوونم له ته وئله
- ٦٢..... ده‌رچوونم له ته وئله
- ٦٥..... به‌ره‌و رووی پردی وه‌نده‌ن
- ٧٠..... دئی رووار
- ٧١..... وه‌رینی سه‌گیتك ئومیندی ژیان‌ی پیداینه‌وه
- ٧٣..... چوون ده‌گاگام به‌جی هیشت
- ٧٤..... رووه‌و مه‌ریوان و بانه
- ٨٠..... نه‌نجومه‌نی کورده‌کانی مه‌هاباد
- ٨١..... قازی محمد و ده‌ولته‌تی جوانه‌ مه‌رگی مه‌هاباد
- ٨٩..... چوونم بۆ گه‌لاله
- ٩١..... گه‌رانه‌وهم بۆ شنۆ و لاجان
- ٩٤..... سه‌یرانی سهر ده‌ریاچه‌ی ورمی
- ٩٤..... مه‌ته‌له‌کی مامۆستا مه‌لا جه‌لال
- ٩٥..... مه‌لایه‌تی په‌مه‌زان له شكاك
- ٩٦..... ئیبراهیم خان و شكاك
- ٩٦..... جووری ژیان‌ی دانیش‌توانی شكاك
- ٩٧..... مه‌ولود نامه‌ی شه‌وی (لیل‌ه‌القدر)
- ٩٨..... سه‌رفیتره‌ و زه‌کات
- ٩٨..... گه‌رانه‌وهم بۆ عیراق له‌ گه‌ل مه‌لا موسا
- ٩٩..... سیتی سه‌رده‌شت
- ١٠١..... خویندڼم له‌ بیاره
- ١٠٤..... خویندڼم له‌ بالك

- ۱۰۶..... جزری دهرس وتنه وهی ماموستا مهلا باقر
- ۱۰۷..... نهو کتیبانهی له خزمهت ماموستادا خویندم
- ۱۰۹..... جزری ژیانمان له بالك
- ۱۱۰..... خویندم له شاری سنه (کوردستان)
- ۱۱۴..... خویندم له گهلاله سالی (۱۹۴۵)
- ۱۱۵..... راتبهی کوستان
- ۱۱۶..... کویر بوونم له گهلاله
- ۱۱۷..... شهید بوونی کاک حمه عدلی مهلا حمه دی گهلاله له ۱۹۹۵/۴/۳
- ۱۲۱..... بوچی له گهلاله ئیجازهم وهرنه گرت
- ۱۲۷..... مانه وهم له سلیمانی
- ۱۳۳..... تیبینه کام له سهر خویندنی مزگهوت

بهشی دوهم:

- ۱۳۹..... ژیانی مهلایه تیم (۱۹۴۶-۱۹۵۵ز)
- ۱۴۲..... ژن هینام
- ۱۴۳..... مانای قزلجی
- ۱۴۴..... ناردنی عبدالله خان به دوامدا
- ۱۴۵..... بهخته ورهی به بوون و نه بوون نیه
- ۱۴۶..... ماره به جاش
- ۱۴۹..... بوومه له رزه کهی سالی ۱۹۴۶
- ۱۵۴..... هادی چاروشلی و بومه له رزه که
- ۱۵۶..... په یوه ندیم به عبدالله خانه وه
- ۱۵۹..... چوونم بو پشده ر
- ۱۵۹..... خانووه کهی مهلای پیشوو
- ۱۶۱..... حوجره ی فقهی
- ۱۶۲..... بابه کری سلیم ناغا
- ۱۶۶..... مهلا و گاوان (شکارته)
- ۱۶۸..... جوله کهی سپله

- ۱۶۹ مېټوژ له جياتي شه کر
- ۱۷۰ صغری و کبری
- ۱۷۰ ماره به جاش بؤ دووم جار
- ۱۷۱ مام محمد مهرگه بی
- ۱۷۲ به ړیوه بهری په روه رده (مدیری مه عاریف)
- ۱۷۳ کلبل نه گهر دهر گای پی نه کریتته وه بؤچی باشه؟
- ۱۷۷ دهر ویش پیوژ
- ۱۸۰ به رهو سلیمان
- ۱۸۳ ناشتونه وه له گهل ئیسماعیل ناغا
- ۱۸۶ مردوو شتن
- ۱۸۷ کؤکردنه وهی موچه ی گهره ک
- ۱۸۷ روژی جه ژن
- ۱۸۸ شیرینی شیرینی راده کیشیت
- ۱۹۰ ئیسقاتی ژنه که ی حاجی سدید ناغا
- ۱۹۱ ئیسقاتی دهر ویشه که ی قهره داغ
- ۱۹۲ مردنی نه حمدی کورم
- ۱۹۴ پرسپاری ناهه موار و وه لامی ناله بار
- ۱۹۵ میوانی هه نار فروش
- ۱۹۶ بؤچی کرام به سه رباز؟
- ۲۰۰ یه که م ئیجازه
- ۲۰۵ ناگری نه ورؤز و مه لا
- ۲۰۵ بیتخود و عبدالقادر به گ و سه فهری زه لم
- ۲۰۸ سه فهری موسل سالی ۱۹۵۴
- ۲۱۰ کارگه ی ته لاق چاککردنه وه
- ۲۱۴ سه رفیتره ی ناخیر سالی مه لایه تیم
- ۲۱۵ هؤیه کانی دواکه وتنی خویندنی مزگه وت
- ۲۱۷ بؤچی سلیمانیم به جی هیشته

- ۲۲۱ ريش تاشينم بۆ يه كه مجار
- ۲۲۳ مهلا و مهلايه تى
- ۲۲۶ مهلا و مزگهوت
- ۲۲۸ مامۆستاي تايىنى و روژى هه ينى
- ۲۳۱ كو بونه وهى سيبه م
- ۲۳۳ مامۆستاي تايىنى و دهرس وتنه وهى حوجرهى مزگهوت
- ۲۳۸ بهراوردنك له نيوان مامۆستايانى تايىنى كوردستان و مجتهده كانى (فقه)
- ۲۳۹ سه رچاوه كانى (فقه)ى ئيسلامى
- ۲۴۳ ئيمامى مه زه به كان
- ۲۵۰ له حه نه فييه وه بۆ شافعى له شافعيه وه بۆ حه نه فى

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

له به‌هاری سالی ۱۹۲۴ز له دبی زه‌لم هاتومه‌ته ئه‌م دونیایه‌وه، تا ئیستا که تهمه‌م ۷۷ ساله‌و^(۱) یاداشته‌کامم ده‌نوسمه‌وه، نه‌ له‌م دونیایه‌ گه‌یشتم و نه‌ له‌م که‌سانه‌ی له‌ گه‌لیاندا ژیام، بیروباوه‌رم به‌خوای گه‌وره و پیغه‌مبهر (ﷺ) و ئایینی ئیسلام زۆر پتبه‌و و به‌هیزه، چونکه ئه‌م بیروباوه‌ره‌م له‌ ریگه‌ی دواکه‌وتنی دایک و باوکه‌وه‌ نه‌بوو - ئیمانی ته‌قلیدی- به‌لکو له‌ماوه‌ی ژیا‌مدا له‌ نیوان به‌راورد کردنی ئایینی ئیسلام و هه‌موو یاسای ده‌ولته‌تان و بیروباوه‌ری جیاوازو ناینه‌کانی تر زیاتر له‌ چل سال و، تیکه‌لاویم له‌ گه‌ل خه‌لکی جیاوازی جو‌ر به‌جو‌ر ئه‌م بیروباوه‌ره‌م بو‌ دروست بوو، شتیکم نه‌دی ئیسلام بلیت مه‌یکه ژیری بلیت بیکه، هه‌روه‌ها به‌ پیچموانه‌ی ئه‌وه‌ه شتیکم نه‌دی ئیسلام بلیت بیکه ژیری بلیت مه‌یکه، گه‌وره‌ترین شت بو‌ ژبانی ئاده‌میزاد له‌ ئیسلامدا ئه‌وه‌یه په‌یوه‌ندیت ده‌به‌ستیت به‌هیزتیکی نادیاره‌وه که پیتی ده‌وتریت - خوا- ته‌نها ئه‌م نادیاره ده‌توانیت رۆحی نادیارمان خۆشحال بکات و، هه‌م ته‌نها ئه‌وه ده‌توانیت رۆحی نادیارمان له‌ ژه‌نگ و پیسی جیهانی ماده‌هه‌رژگار بکات. ته‌نها ئه‌مشقی خوای نادیاره خۆشیه‌کانی بی سنووره وه‌ک زه‌ریاکان.

مه‌به‌ستم له‌ ئیسلام نو‌یژ و رۆژو و هه‌ج و زه‌کات و ریش هیشتنه‌وه نیه که له‌ قورئاندا له (۱۰۰) ئایه‌ت که‌متر باسی ده‌کات، که‌س بیر له‌وه ناکاته‌وه که به‌شه‌کانی تری قورئانی پیرۆز باسی چی ده‌کات؟

^۱ سالی ۲۰۰۱ ده‌ست به‌ نووسینی یاداشته‌کان کراوه.

مېېستم له ئيسلام ليړه دا شته مادديه كان نيه، به لكو ناشق بوونی رڼوخی ناديارمان به خواى ممزنى ناديار.

ليړه دا ده بيت تمو راستييه بزانيں كه زهرياي ئيسلام به همزاران كشتى خوښى و كشتى رزگار كردن بو مرؤقايه تى تيدا ده سوړيتموه، بويه باسكردنى تم زهريا گموره يه نهك به من، به همزارانى وهك من ناكريت.

تمنها پيناسه كردنى دلؤپه يهك له زهرياي ئيسلام دوو راستى نيشان ده دات:

يهك: به همزاران قه لم ناتوانن تمواى جوانى و نهيتنى تم زهريايه نيشان بدن، بويه من به تنها به پيناسه كردنى دلؤپه يهك فيرار ده كه لم زهريا گموره يه.

دوو: كورد گوتهنى (مشتيك گه تم نمونى خورواړيكه)، بويه تواناى ناساندنى من تنها ناساندنى دلؤپه يه كه لمو زهريا گموره يه.

(۸۰%) ي ناده ميزاد زياتر له (۶۰) سال ناژين، تم شمس ساله نيوه ي بشمو و به خمو تمواو ده بيت، تا چوار يه كيكى تمواو ده بيت كه پانزه ساله مرؤؤ چاكى و خراپى نافامى و ده ستى راست و چمپى له يهك جيا ناكاتموه، واته تم ماويه به مژيانى راسته قينه ناژميرى و شمس يه كيكى له (۱۰) سالدا به نه خوښى و نازار و ناخوښى به مسر ده بات كه هيچ سوود لم ماويه وهرناگريت، واته لمو شمس ساله تنها (پينج) سالى وهك ناده ميزاد ده ژى.

به‌شی یه‌که‌م

سهره‌تای ژیانم و سهرده‌می فه‌قییه‌تیم
(۱۹۲۴-۱۹۴۵ز)

زەلم

زەلم لە چیهوه هاتوو؟

تا ئیستا ساغ نەبۆتەوه بۆم که بنچینهی ئەم ناوه لە چیهوه هاتوو؟
بەلام لە فەرھەنگەکاندا گەرەم دەلێن ناوی گیایەکه نە گۆل دەکات و نە بەری هەیە.
ئەمەش دەگوێجی ئەم جوړە گیایە بەشاخەکانی زەلمووه هەبیت بەلام نازانم چیه.
هەندیک دەلێن زەلم ناوی ئاوه که بووه، پیتی وتراوه زینی (لولو)، ئەم مانایە لە مامۆستا
مەلا عبدالکریمی مدرسەم وەرگرت (خوا تەمەنی زیاد بکات)، فەرمووی: مامۆستا مەلا بەها
که پیاویکی بە تەمەن و پیاو چاک بوو لە بیارەدا وتی: من لە سەرچاوهیە کدا دیومه که
دەلێن زەلم لە (زینی لولو) وه هاتوو، ناوی ئاوه که یه و کاتیک (لؤلؤ) هکان حوکمرانی ئەو
ناوچهیان کردوو ناوه که دراوتە پال ئەوان و لە پاشاندا بەدریژایی رۆژ وشە که گۆراوه تا

¹ لولوهکان: خوالیخۆشبوو مامۆستا (محمد أمين زهکی) له بهرگی دووهمی کتێبهکەمی (تاریخ الدول والامارات الكردية) ١٩٤٥م/مصر/ص ٢) دەلێت: حکومەتی لولوهکان شتیکی وا تا ئیستا نەدۆزراوه تەوه یان نیه که باسی میژووی تەواویان بکات بەلام ئەوهی دیاره ئەمان لەسەر دەمی (سرجون) و (نەرام سین) که هەردووکیان (ئەکه دەبی بوون باسیان هاتوو، سنوری لولوهکان لای (نارزاقا=کرکوک) و (کاسیەکان) واتە ئەو جێگەیه ئیستای ناوچهی سلیمانی و دەورو بهری دەکات.

بوو ته وشى (زهلم)، نهمه زور نزيكه له راستيموه چونكه همنديك رووبار همن له عيراقدا پييان دهوترى (زى) وهك زى بچوك و زى گموره كه دهچنه سمر رووبارى ديچله. وشى (زى) واته چه م و رووبار.

له سمرچاويه كى ديكه م وهرگرت كه زهلم نارى كورى يه كينك لمو نهميرانه بووه كه حوكمرانى شاره زورريان كردوه له ميژوييه كى كونه موه، خوالىخوشبوو مهلا جه لالى سه عاتچى نيشته جيى ئمو گموره كه بوو له سلیمانى كه من مهلا بووم له (١٩٤٩ - ١٩٥٥)، زور تيكه لى هه بوو له گهلم و خوڤى به خاوهنى مزگموته كه ده زانى چونكه له نهوى مه لای پيشوى ئمو مزگموته بوو كه ناوى مزگموتى مه لای نه حمدهى همره نى بوو، كتيبيكى ميژويى هه بوو (ناوه كهى و دانهره كه يم لمبير نه مان) باسى ئمانى نه كرد كه له پيش ئيسلامدا حوكمى شاره زورريان كردوه، لمو سمرچاويه دا ده سوت زهلم نارى كورى يه كينك له حوكمرانه كانى شاره زور بووه، كه دوو كورى هه بووه، يه كينيان نارى مير (خورمال) بووه و، ئموى تريان نارى مير (زهلم) بووه، له بهرتموه ئمو شونى كه ئيستا پيى ئه لىن (خورمال) به نارى ئمو كوروه ناوانراوه و چه مى زهلميش به نارى كوربه كى تره وه ناوانراوه.

هه ندى له دانيشتوانى ديكه ده لىن (زهلم) له (سمرزىلى) وه هاتوه كه يه كه م ديهك بووه باو و بايرمان تيايدا جينگير بوون بو يه كه م جار له نزيكى قه لاهى (خان احمد خان) كه ئيستا پيى ئهوترى (بهرقه لا)، كاتيك هاتونه ته چه مى زهلم بو يه كه جار له وشوينه خانويان كردوه و نارى ئمو ديهه - سمرزىلى - بووه دواتر گوزاوه بو زهلم.

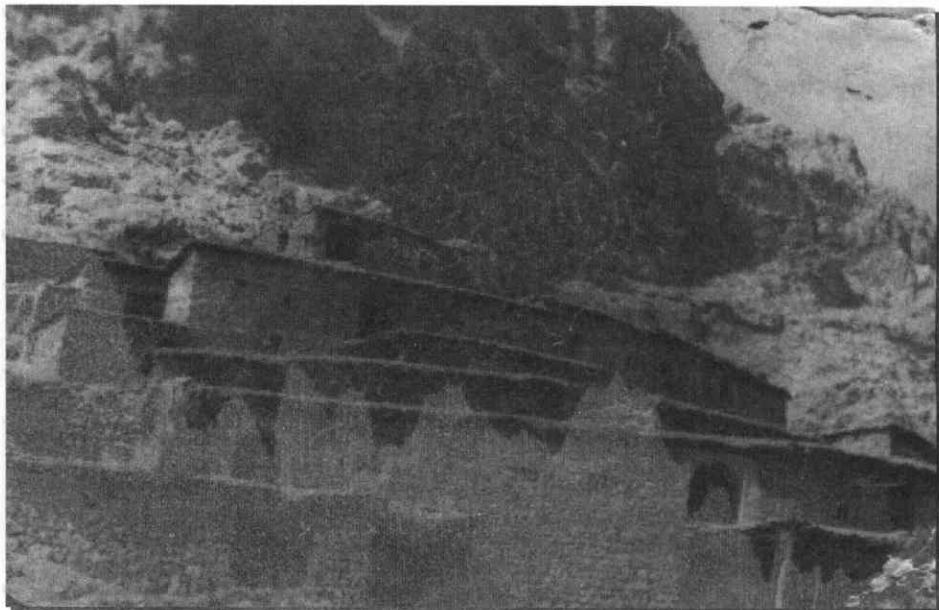
به لام له هه مويان شياوتر سمرچاوهى دووه مه كه زهلم نارى ناوه كه بووه پيى وتراوه زى (لؤلؤ)، ههروهك ئيستا به دوو رووباره گموره كى كه نهچنه سمر ديچله ئهوترى زى بچوك و زى گموره.

"زهلم" به كارده هيتريت بو ديكه پيى دهوترى دى زهلم و، بو تافگه كه پيى دهوترى تافگى زهلم، ههروه ها چه مه كه ش هه تا تيكه لاوى رووبارى تانجه رو ده بيت له دوواوان پيى دهوترى چه مى زهلم.

^١ له كتيبي (مذكرات مامون بگ بن بيگه بگ) ده لىت: (قلعة ظالم) كه توركه كان وايان پى دهوت، كه سه نته رى حوكمرانى شاره زور بووه، ميژوونوسانى عه ره ب ناويان برده وه به (زهلم - زلم) (ياقوت الحموى، معجم البلدان بيروت ١٩٤٦، ١٠، ١٩٥٧)، ١٣٢، beuetemc, xxxi. (مذكرات مامون بگ بن بيگه بگ، ص ٨، ترجمه محمد جميل رزويه يانى و شكور مصطفى، بغداد / ١٩٨٠).

زهلم) به ههله له فرمانگه می پیریدا به - ظلم - دهنوسریت و نه مهش راست نیه چونکه پیتی (ظ) له کوردیدا نیه، جگه لهوش هندی برادره که په یوه نندیان به (نه حمده ئاوا) وه هه بوو که کموتوته خواره وهی زهلموه ناوی هاینه هواره که یان گوری له جیاتی (هاینه همواری زهلم) کرا به (هاینه همواری نه حمده ئاوا)، له راستیدا هاینه هواره که هی سرچاوهی زهلمه به لام دراوه به نه حمده ئاوا، که ئاو و باخیکی ئه توئی تیدا نیه و مولکیشیان له زهلمدا نیه.

دیی زهلم و شاخی زهردا

شاخی زهردا زیاتر له (۲۰۰) هیلانهی (دال) ای تیا بوو، پاش سالی (۱۹۸۸ز) کاتیک بهر شالووی کیمیاویباران کموت داله کان فهوتان و نه مان و نه هاتنه وه. ئه م دالانه ناوی زهلمیمان نه ده خواره وه چونکه ناوی زهلم قورس بوو، ده چون ناوی (دالانی) یان ده خواره وه، شاخی دالانیش به هوی زوری دالموه ناوی دالانی به سردا پراوه. ناویردنی هاینه همواری زهلم به هاینه همواری نه حمده ئاوا وه که مهلموی ده فهرموی:

من و (شموال) همدرو هام دهردين
 كه لاره نشين همناسه سمددين
 غوره غوره ئو، صفاش پهي غهيري
 نازيز قيبلمي من، وه فاش پهي غهيري.

واته: روڙي يه ڪهمي شموال هي مانگي شمواله ڪه چي دراوه به رهمهزان، پيئي دهوتريت
 جهڙي رهمهزان، همروهه نازيزه ڪم يار و دوستي منه ڪه چي وه فاداري بؤ يه ڪينگي تره ڪه
 گوڙه ڪه يه تي.

زه ٽم ڪهوتوه ته خواروي روڙهه لاتي شاري سلیماني زياتر له (۷۰) ڪم دووره لهو شاروهه،
 بریتيه له دؤلنڪ دريڙايه ڪهي نزيڪي (۲۰ ڪم) ده پيت، ٺاو به ناوهراستي دؤله ڪه دا دپته
 خوارهه، تافگه له سمر تافگه تا ده گاته دهشتي شاره زورر به مبرده مي ديي ته حمد ناوا، ٽهمبر
 و ٽهوبري دؤله ڪه شاخ و ته پؤلگه يه و ٽهم بمر ٽهوبري ٺاوه ڪه کاتي خوئي باخ و باخات بوو
 جوڙهه ها ميوه ي تيدا بوو.

به لام له پاشاندا له سالي ۱۹۷۹ ميري هه ٽستا به گواستنوهي دانيشتواني دپيه ڪه و
 ڪوچي پي ڪردن، باخه ڪان همووي وشڪ بوون، ماوهي پينچ شمش سان له ممو پيش ٺاوه دان
 ڪرايموه، له (۱۳۰) مال نزيڪي (۳۰) مالنڪ گهرانوه ناوا يه ڪه.
 سمرله نوئي ده ستيان ڪردهه به ٺاوه دان ڪردهه ي باخه ڪان.

ديي زه ٽم نزيڪه له سنوري نيران و هموارنڪ هه يه ڪه پيئي دهوتريت (دالاني)، جاران
 مانگي سييمه ي بههار و مانگي يه ڪهمي هاوين ٽهوهي مهر و مالاتي هه بوايه ده چوون بؤ
 ٽهو ڪويتستانه، لوتڪهي ٽهو دالانيه (۲۰۰۰) پي له ٺاستي ده رباوه به مرزهو، ڪانايونڪي زؤر
 ساردي تپدا يه وه به فراوه، گياي ناو شاخه ڪان هممو بؤندان و بؤنيڪي زؤر خوشيان هه يه
 ڪه له سروشتموه رڍاوون له نيوان شاخه ڪاندا وه (بهرزه ٽنگ) و (سور هه لاله) و (ميته
 ميته) و (چنور) و (شليتر)، بؤنيان ٽهوهنده خوشه عهتري فمهنسي و ٽينگليزي نايانگاتي،
 شاخي - دالاني - چند دؤلنڪي گمروه ي تپدا دپته خواري بؤ دهشتايه ڪه ڪه پيئي دهوتريت
 (ڪهره جال)، ٽهويش هموارگه يه ڪه پيش ٽهوهي خه لڪه ڪه به چنه دالاني بؤ ماوهي دوو هه فته يه
 له وي ده مانوه تا سمرماڪهي دالاني توڙنڪ ڪم ده بووهوه، په ناگاش بووه بؤ خو حمشاردان
 له دوڙمن.

له باکوری دینه کېدا شاخینکی زور بهرز ههیه پیتی دهوتریت شاخی - زهردا-، بهرامبهر بهو شاخه بهو بهری دینه کموره له باشوریموه شاخ و تهپینکی زور بهرز ههیه و تمشکوتینکی گموره ی تیادایه که پیتی دهوتریت (تمشکوتی گرده)، همروه ها شاخینکی گموره ههیه له باشوری روژه لاتی دینه کموره پیتی دهوتریت (قهلا سولتی)، خوشی و جوانی سروشتی دیتی زهلم به ناو و شاخ و باخموه مروژ ناتوانیت بهزمان یان بهقهلم باسی بکات.

ناوی زهلم دیته خواره وه بو ناو شاره زور و بو کشتوکال به کارده هیتریت و، چهند جوگای گموره ی لی هه لگراوه:

یه که میان (ده یمه جو)، دووم (ده لین)، سینیم (جوگهی قولنگه چین)، چواره م (گنه بو)، به ناو چمه که شدا هندیک له ناوه که ده مایموه ده چوو بو خورمال، نو ناوی زهلمه به دهشتی شاره زوردا دهاته خواره وه تاوه کو تیکه له ده بو له گه له ناوی تانجه مرو (ناوی تانجه مرو ده رژتته رووباری سیوان)، که تم رووباره پاش نهوه ی ده گاته خاکی عمره بستان پیتی دهوتریت رووباری دیالی و، جوگای خالصی لی جیا نه کریتموه.

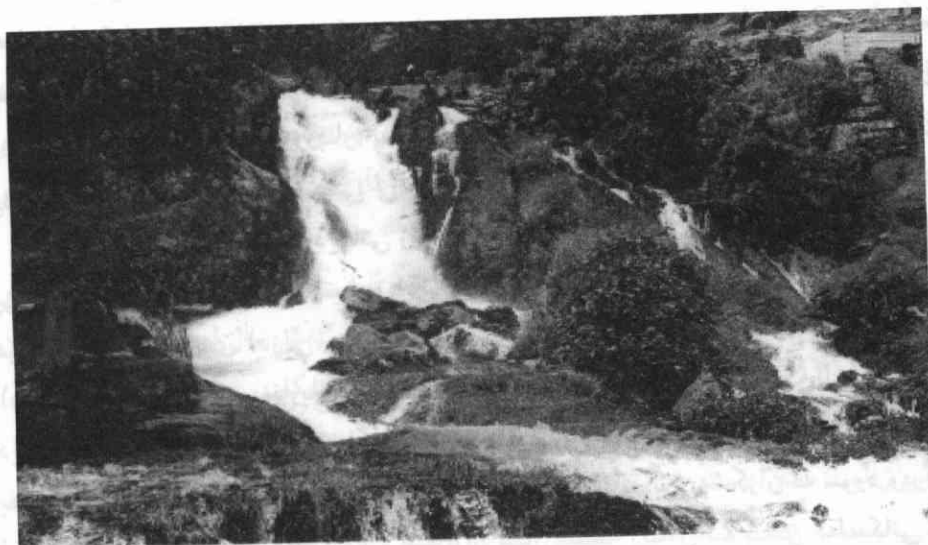
له ده روپشتی دیتی زهلمدا دیهاتی زور هه بو له باکوریموه دیتی (هانمی قول) و (تیلان پی) و (بانی شار)، له روژه لاتی شمهوه دیتی (ده ری مهر)، (سمرگه ت)، (گولپ) و، له پشت دیتی زهلمیشموه گوندی (دزلی) ههیه که نه کموتته نه دیوی شاخی دالانیوه که به نیشته جیتی (محمود خان) ی دزلی به ناویانگه. به لام به داخموه نه دیهاتانه هندیکن لهو (۴۵۰۰) دیمه ی کوردستان، که هه موویان راگویز کران و دانیشتوانه کانیا ن سالی ۱۹۷۸ بر دنیانه ناو به ندینخانه کانه وه که پیمان دهوتریت (نوردوگای زوره ملی) و، بی بهشکران له سوود وه رگرتن له ناو و خاکی باو و باپیریان که به همزاران سال تییدا ژیاون له پیش گه له کانی تری عیراقموه. تم کرده وه نارویه زیانینکی زوری هه بو بو هه موو گه لی عیراق به شیویه کی گشتی و بو گه لی کورد به شیویه کی تاییه تی، چونکه دانیشتوانی تم دیهاتانه به ره مینکی زوریان هه بو له کشتوکال و مهر و مالات و باخ جگه لهوه که سابه تی تریان ده کرد و شتیان له عیراقموه ده برد بو تیران و به پیچموانموه سو دیتیکی زوریان وه رده گرت له م نالوگوژه.

به لام وه ک خوی گموره ده فرموی: ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ واته له گه له هه موو ته نگانه یه ک رووناکي و ناسانیه ک هه یه.

کورد لهبهرئموه یی تاوان بوو، بی گوناھ بوو، ئهوهی له گهل کرا خوا ده رگایه کی تری بو کردهوه، ئهوهی که ویستی بچیتتهوه شوینی خوئی له پښگهی ئهوه ده رگایهوه گه رایهوه ئیستا نزیکه ی (۳۰) مائی تیا به که جاران زیاتر له (۱۳۰) مال بوون.

سهر له نوئی ئاوه دان کراوه تهوه و دهستیان کردوه به درهخت ناشتن، هه ندیک لهو دره ختانه هاتوونه ته بهرهم، ههروه ها دهستیان کردوه به به خپو کردنی مهر و مالات، ههروهک له دیهاته کانی تریشدا هه ندیک له دانیشته وانه کان گهراونه تهوه بو شوئی باو و باپیرانیان.

هیوادارم کورد له نیوان خویندا یهک بن بو ئهوهی ئهوه ده رگایه ی بوئی کراوه تهوه جارێکی تر دانه خریت.

تافگه ی زهلم:

ئهم تافگه یه کینکه له تافگه سه رنج راکیشه کان له کوردستاندا، ئاوه که ی له نزیکه لوتکه ی شاخه که وه دیته دهروه، ئهوه تافگه ی لی دروست بووه، خوئی له ناوه وه له ئهشکهوتیکدا هه لده قولیت وئاوی ئهشکهوته که زۆر دوور و دریشه تا ئیستا دانیشته وانی دیه که نه یانته وانیوه بگه نه کو تایی ئهشکهوته که.

دوو ده رگای تیا دایه یه کیکیان ئاوه که ی تیا دا دیته دهروه ئهوهی تریان کهوتۆته لاره به هاویناندا که ئاوه کهم ده بیست مرۆف ده توانیت بچیتته ژووره وه، هه ندیک جار دانیشته وانی دیه که به چرا چوونه ته ژووره وه بو ماوه یه کی زۆر به ناو ئهشکهوته که دا رۆشته وون که وشکاییه

به لّام تا تيّستا نه يان توانيوه بزائن له کوی کۆتايی دیت، له نزيك دالانيسوه کونیکي هديه کايان تیکردووه له سهرچاوهی زه لّمهوه دهرچووه.
 جوانی تافگهی زه لّم که له شاعيره کانی کوردی هیناوه ته گۆ، ئهوه تا ههزره تی (مهولموی) ده فهرمویت:

وه هاران، سه پیره ن، سه موزهی دیاران
 نم کهوت نه دهیدهش چون شهو بیداران
 پهمی دلّهی مانیای دهر وون مه لّان
 سایه به ستموه خه پهمی گسولان
 بو یی یه خه پهمی سه ههر پهمی ده ماخ دلّ
 مانۆ وه نه سیم جیب جه مین گول
 چوون دیوانه یی، شۆر ئازیز نه سهردا
 شه تاو سهر هۆر گرت وه دهشت و دهردا

واته: به هاره وهختی ته ماشایه سه موزه گیای دهشت و کتیه کان ئاوه نگ نیشته و ته سهرچاویان، وهک پیاوانی خوا پهرست که شهو ناخه من و بیر له خوا نه که نهوه فرمیست له چاویان ئه دهره و شیتتهوه.

مانیا = ماندوو: واته ختیه تی گول له کان سیبهریان کردووه بو دلّی ماندووی دلّ پیر له خه فته کان.

مانو: لهوه ئه چیی، جیب: سینگ و پهر، واته: بۆنی به ره به بیان له ههوا ی سنگ و بهرۆکی نازداران ئه چیت له خوش کردنی ده ماخی دلّدا.
 شور: عشق.

مهولموی له شیعریکی دیکهیدا که باسی کۆچی جافه کان بو کویستان ده کات، باسی زه لّمیش ده کات و ده لیت:

گیج مه دا سه مبوون شاره زوور دلّ
 سیوان هووناو دهر وونش گول گول
 واژاوش مهویمرد نه ده ماخ ده مده م
 تاف مهوه ست سه راو چه رخ "زه لّم" چه م
 عه ده مش نه پووش ههستی مه کهرد ساف

سیروانی ئەم چەم تانجەرۆی ئەم چەم
 بدەن بەیەك دا ئەم چەم تا ئەم چەم
 مەوه‌ستە برۆ بە لم و خاك دا
 بگسری لەبارگەمی سەملانی پساك دا
 پیتی بەلی قوربان تو نارت پاكە
 باغخەره ریتی یەكیتی و چاكە
 لەبەر ئاودیتری ئەم خاكە دیمە
 كە پاراو ئەبێ بەئاوی ئیمە
 با گول و نیرگز هەردوو پینكەوه
 شاد بن بەدلی ريك و پینكەوه

زەلم لەبەر سروشتی شوینەكەمی كە هەر چوار سنوره‌كەمی بە شاخی گەوره گیراوه، وا دیاره
 لە كۆندا ئەوانەمی كە حوكمرانی ئەم ولاتەیان كردووه پایتەختەكەیان لە زەلمدا بووه، چونكە
 زۆر شت هەیه لە دیوار و شورای كۆن نیشانی دەدا كە ئەمە شوینی ئەوانە بوون كە
 مەترسیان لە دوژمن بووه.

لە نزیکي دێیه‌كە شوینتیک هەیه پیتی دەوتریت (تەبۆلە)^۱، شوینتیکي زۆر بەرزە بەسەر
 هەموو شارەزوردا دەروانیت، ئەم ژوروانەمی لەوی دروست كراون، لە ژوری قەلا و كۆشكی
 سەرۆكایەتی دەكەن و بەردی دیواره‌كان گەورەن و چوار سوچن، مرۆڤ سەری سوپ دەمیتنی كە
 چۆن ئەم بەردە گەورانه لەسەر یەك دانراون.

لە نزیکي ئەم شوینەدا لە ناوه‌راسته‌كەیدا شاخیکي زۆر بەرز هەیه، بەرامبەری لەسەر
 شاخەكەمی تر كۆشكی كوران هەیه و دۆلەكە پیتی دەلێن چەمی (وشكە ناو)، ژورینك تاشراوه
 لە پال ژوروه‌كەدا حموز و ئاوێك دروستكراوه، دانیشتوانی دێیه‌كە بەم شوینەیان دەوت
 (كۆشكەو كناچا) واتە (كۆشكی كچان)، وا دیاره ئەم شوینە دروست كراوه بۆ ژنی
 حوكمرانی ئەم شوینە.

لەم شوینانەمی كە نزیکن لەوی زۆر گۆرستان دۆزراوه‌تەوه كە مردووه‌كانیان لە نێو
 كۆپەمی گەورەمی سورەو كراوه‌دا نیتراون و، هەندێكیان لەگەڵ مردووه‌كەدا شتیان تیا دایە وەك
 خشل و مورو ئەم كەره‌ستانە بووه كە بۆ جەنگ لەم سەردەمەدا بەكارهاتووه.

^۱ تەبۆلە: ئەم شارە (زورور بن الضحاک) دروستی كردووه (قاموس المحيط).

زهلم جينگه‌ی حوكمړانى نهمده لانيه كان بووه، ئیستا قه‌لایه‌ك هه‌یه له‌بهمرده‌می شاخینکی بهرزدا له شوینینکی بهرزایی دا که‌پیی ده‌وتیریت قه‌لای (خان نه‌محمد خان).^١

زهلم له پاش هاتنی ئاینی ئیسلام سی جار بووه به پایته‌ختی نهمده لانيه‌كان له کاتیکدا که حوكمړانی کوردستانی عیراق و ئیران بوون، وا دیاره ئموکاتیش همروه‌ك ئیستا وا بووه هم به‌شیک له کورده‌كان یارمه‌تی فارس و عمره‌ب و تورکیان داوه له دژی ئه‌وانه‌می که ویستوویانه قه‌واره‌یه‌ك بو نهم میلله‌ته دروست بکهن.

همه‌رجا که دوژمن زوری هینا بیته بو نهمده لانيه‌كان پایته‌خته‌که‌یان بردۆته زهلم، چونکه هم چوار ده‌وری شاخ و به‌رزاییه و به هیتزیکي کهم به‌ربهمه‌رکه‌انی دوژمنی پی ته‌کیریت کاتیک بیه‌ویت به‌چیتته ئه‌وی، بو نمونه سالی ١٩٧٥ که سوپای عیراق شه‌ری ده‌کرد له‌گه‌ل کورددا نه‌یتوانی به‌چیتته زهلم تاوه‌کو ریکه‌وتنی جه‌زائیر له نیوان عیراق و ئیران کرا دژی کورد، که‌به‌شدار بوونی ئه‌و ریکه‌وتنه‌می دژی کورد ئیمزا کرا بریتی بوو له محمد رازا شای ئیران و همواری بومدینی جه‌زائیرو سه‌دام حوسین له عیراق و به‌سه‌ریه‌رشتی ئه‌میریکا.

نهمده‌لان له چیه‌وه هاتوه:

نهمده‌لانیه‌كان نه‌وی (قوباد نهمده‌لان) بوون که پیمان وتوو (بابا نهمده‌ل)، قوباد له سالی (١٣٢٢ك)^٢ خوراسانی ئیرانی به‌جی هیشتوو هاتوو‌ته عیراق، ماوه‌یه‌ك حوكمړانی موسل و دیاره‌کری کردوو له پاشا ناوچه‌ی شاره‌زوری گرتۆته ده‌ست، بهم جوړه زنجیره‌ی نهمده‌لانیه‌كان که حوكمړانی ناوچه‌ی شاره‌زور بوون تا سالی (٥٦٤ك) که پایته‌خته‌که‌می زهلم بووه خوالیخوشبوو (همرده‌وخ) له میژوو‌ه‌که‌یدا ته‌لیت^٣:

تا سالی ٥٦٤ سلسله‌ی نهمده‌لان: (در نواحی شهرزور حکومت داشته اند و قلعه (زلم) را مقر حکمرانی خود ساخته اند).

له پاشا له کاتی حوكمړانی (کلول به‌گی نهمده‌لان) که ماوه‌ی (٢٣) سال حوكمړانی کردوو (٦٠٦ك - ٦٢٩ك) پایته‌خته‌که‌می له زهلمه‌وه گواستۆتمه‌ه بو پلنگانی همورمان- دیاره ئه‌وی شوینینکی سه‌خت و شاخاوییه - یه‌کیکه له دیهاته‌که‌انی کوردستانی ئیران.

^١ نهم قه‌لایه، سه‌کویه‌ك به‌شاخه‌که دروست کراوه که (١٤) چین دیوار به قسل و کهچ کراوه.

^٢ نهمه له کاتیکدا بووه که (أبو مسلم خراسانی) له زه‌سانی السفاح ابو العباس (عبدالله عباس) دیاره به‌جی هیشتنی خوراسانی له‌بهمه‌رهمه‌رکه‌انی (عهباسیه‌كان - أبو مسلم خراسانی) بووه.

^٣ تاریخ مه‌ردۆخ تاریخ کورد و کوردستان - به‌رگی دووه‌م - لا ٩٠ چاپی سیمه‌م.

حوکمرانی ئه‌رده‌لانیه‌کان بو کوردستانی عیراق و ئیران:

ئهمده‌لانیه‌کان بو ماوه‌ی زیاتر له (۶۰۰) ساڵ حوکمرانی ههموو کوردستانی عیراق و ئیران بوون. سنووری کوردستان ئه‌وکاته به‌مجۆره بووه:

- ۱- رۆژه‌لات: ههمه‌دان، ئه‌و شارانه‌ی که له ریزی ههمه‌دان بوون له لایهن رۆژئاواوه.
 - ۲- رۆژئاوا: که‌رکوک، هه‌ولێر، موسڵ.
 - ۳- باکور: زنجان، ئه‌و شارانه‌ی له ریزی زنجان بوون.
 - ۴- باشور: کرمانشاه، ئه‌و شارانه‌ی له‌ریزی ئه‌بووون له باشوره‌وه.
- ماوه‌ی حوکمرانی ههر یه‌کێ له ئهمده‌لانیه‌کان به‌م جۆره‌ی خواره‌وه بووه:

حوکمران	ماوه‌ی حوکمه‌که‌ی به‌میژووی کۆچی
۱- کلۆل به‌گ	۶۰۶ - ۶۲۹
۲- خدر- خضر- به‌گ	۶۲۹ - ۶۶۳
۳- الیاس به‌گ کورپی خدر به‌گ	۶۶۳ - ۷۱۰
۴- خدر به‌گ دووهم کورپی الیاس به‌گ	۷۱۰ - ۷۴۶
۵- أمیر حسن کورپی خدر به‌گ	۷۴۶ - ۷۸۴
۶- بابلو به‌گ کورپی أمیر حسن	۷۸۴ - ۸۲۸
۷- منذر به‌گ کورپی بابلو به‌گ	۸۲۸ - ۸۶۲
۸- مامون به‌گ کورپی منذر به‌گ	۸۶۲ - ۹۰۰
۹- بگه به‌گ	۹۰۰ - ۹۴۲
۱۰- مامون به‌گی دووهم کورپی بگه به‌گ	۹۴۲ - ۹۴۴
۱۱- سرخاب به‌گ کورپی مامون به‌گ یه‌که‌م	۹۴۴ - ۹۴۷
۱۲- سلطان علی بگ	۹۴۷ - ۹۷۵
۱۳- بساط به‌گ کورپی سلطان علی به‌گ	۹۷۵ - ۹۸۶
۱۴- تیمور خان	۹۸۶ - ۹۹۶
۱۵- جلوخان برای تیمورخان	۹۹۶ - ۱۰۲۵
۱۶- خان أحمد خان	۱۰۲۵ - ۱۰۴۶
۱۷- سلیمان خان	۱۰۴۶ - ۱۰۸۲
۱۸- أحمد خانی دووهم	۱۰۸۲ - ۱۰۹۱
۱۹- خسرو خانی دووهم	۱۰۹۱ - ۱۱۰۷

- ۲۰- محمد خان ۱۱۰۷-۱۱۱۳
 ۲۱- حسن خان علی خان ۱۱۱۳-۱۱۱۸
 ۲۲- حسین علی خان ۱۱۱۸-۱۱۲۰
 ۲۳- که بخسرو بهگ ۱۱۲۰-۱۱۲۱
 ۲۴- عباس مکرخان ۱۱۲۱-۱۱۲۹
 ۲۵- نهجات مکرخان ۱۱۲۹-۱۱۳۲.

ئینجا لیتره‌دا زغیره‌ی حوکرمانی ئه‌رده‌لانیه‌کان ئه‌پچرپی ئه‌کمیته دهستی بابانه‌کان:

- *خانه پاشا بابان^۱ ۱۱۳۶-۱۱۳۲
 *عه‌لی خان بابان ۱۱۳۶-۱۱۴۲

دووباره حوکرمانی ئه‌کمیته‌وه ژێردهستی ئه‌رده‌لانیه‌کان به‌م جوژه:

- ۲۶- عباس مکرخانی ئه‌رده‌لان ۱۱۴۲-۱۱۴۳
 ۲۷- سبخانوردی خان ئه‌رده‌لان ۱۱۴۳-۱۱۴۸
 ۲۸- مصطفی خان ئه‌رده‌لان ۱۱۴۸-۱۱۴۹
 ۲۹- سبخانوردی خان ئه‌رده‌لان (جاری دووه‌م) ۱۱۴۹-۱۱۵۳
 ۳۰- ئه‌حمده خان ئه‌رده‌لان ۱۱۵۳-۱۱۶۱
 ۳۱- حه‌سه‌ن عه‌لی خان ئه‌رده‌لان ۱۱۶۱-۱۱۶۷
 *سه‌لیم پاشای بابان ۱۱۶۷-۱۱۶۸
 ۳۲- خه‌سه‌ره‌و خان ئه‌رده‌لان ۱۱۶۸-۱۱۷۷
 *سلیمان پاشای بابان ۱۱۷۷-۱۱۷۹.

شایه‌نی باسه‌ خان احمد خان کاتیک حوکرمانی کوردستانی عیراق و ئیرانی کردووه له ماوه‌یه‌کی زۆردا پایته‌خته‌که‌ی زه‌لم بووه، خان احمد خان زاوای (شاه عباس) بووه که خوشکه‌که‌ی خۆی داوه پیتی ناوی (زه‌رین کولاه) بووه که به کوردی پیتی ئه‌وتریت (کلاوزه‌ر). خان احمد خان پیاویکی زۆر ناشیرین بووه، به‌لام زۆر زۆر ئازا بووه، له‌سه‌ر داواکردنی (شاه عباس) (که‌رکوک و موسل)ی خستۆته ژێرده‌سه‌لاتی خۆی، (۴۰) رۆژ له موسل ماوه‌ته‌وه له پاشان ئه‌چیت بو به‌غداد و، هه‌یج به‌ر به‌ره‌کانیه‌ک دووچارای ناییت به‌ئکو به پێچه‌وانه‌وه دانیشته‌وه‌کانی به‌غداد پێشوازی گه‌رمی ئه‌که‌ن و دیاری باشی پێشکه‌ش ئه‌که‌ن،

^۱ ئه‌مانه حوکرمانی بابان بوون.

ههروهه ها وهك مهر دۆخ ئه لئیت: (حموت سال و سى مانگ) له نيوان عه ره به كان ماوه ته مه له موسل و به غدا له پاشان كه گه راوه ته مه (شاه عباس) خه به ريك كه (كيتلان) ه كه ي هه مووى ئالتون ده بيت له گه ل (۱۰۰۰ ته منى زي ردا) به ديارى بۆى ئه ني ريت له پاداشتى ئازايه كه يدا. خان ئه محمد خان له خوشكه كه ي شاه عباس كور يكي ئه بيت به ناوى (سرخاب) و (شاه عباس) هه ر به مندالى خوشكه زا كه ي ئه باته لاي خو ى وبه خو يندن و په روه رده يه كي پاك په روه رده ي ئه كات بۆ جينگه دارى باوكى.

له سالى (۱۰۳۸ك) شاه عباس كوچى دوايى ئه كات (شاه سفيه) ديتته جينگه كه ي ئه بيتته شاي ئيران و ئه ويش بۆ به رژه وه ندى خو ى له دژى تور كه كان په يوه ندييه كي زۆر به هيز په يدا ده كات له گه ل خان احمد خان.

به لام به داخوه كورد له به ره به يانى مي تروه وه به ده ستي بيتگانه دوژمنى خو ى بووه، بۆ نمونه (سليمان پاشاى ئه رده لان) كه ماوه ي هو كمرانى (۱۰۴۶ - ۱۰۸۲) بوو، بۆ ئه وه ي خو ى نزيك بكاتمه وه له شاه سفيه به شاه سفيه ده لئيت خوشكه زا كه ي شاه عباس (سرخاب كور ي خان احمد خان) به ته ماي جينگا كه ي خاليه تي كه (شاه عباس) ه، ئه يه ويت به هه ر جو ر بيت له ناوت به ريت و له جينگه ي تو بيت به شاي ئيران، له گه ل ئه وه شدا كه (سليمان خان) و (خان احمد خان) هه ر دوو كيان ئاموزا بوون.

ئينجا له بهر ئه و نا په واييه ي كه سليمان خان ئه يكات، شاه سفيه ئه ني ريت به دو اي (سرخاب) دا ئه لئيت ييم خو شه بيت ديدنه ي من بكه يت، كاتيك ئه گاته ئه وى فه رمان ئه دات كه به زيندوويى هه ر دوو چاوى هه لكو ئن، كه هه وائه كه ده گات به خان احمد خان شيت ده بيت و ئه م پارچه شيعره ده لئيت:

بى تو اى جان جيهان بادل خونين چاكنم
 بهر بى چشميت اى چشم جيهان بين چاكنم
 بى گنه ديدنه ات از حرقه بيرون ئاوردند
 چشم من كور بگو پس من مسكين چاكنم

له ماوه ي يهك سالدا بهم شيويه به را ي پياو ما قولانى خان احمد خان له ژوور يكي تايه تدا دائه نين دو اي ئه وه ئيسماعيل به گ وه زيرى خان ولات به رپوه ده بات، دو اي يهك سال خان هو شى ديتته وه سه ر خو ى بۆ تو لئه سه نده وه له (شاه سفيه) په نا ده بات بۆ (سو ئتان مورادى عوسمانى) و، ده كه ويته شه ر له دژى شاه (صفيه) پاشان شاره كانى (كر ماشان، سه قز،

هممدان، گمرو، ورمی، خوی) له‌م شارانه کاربه‌دهستی خوی داده‌نیت و، دواتر له‌چهند شهریکدا له‌دژی (شاه‌صفیه) له‌گمگم له‌شکری عوسمانیدا هیرش ده‌کمن و ده‌شکین، له‌سالی (۱۰۴۸ک) خان‌محمد خان مالئاوایی له‌ژيان ده‌کا، له‌نزیکی گۆری حمزهرتی (یونس) (درودی خوی له‌سهر بیټ) له‌شاری موسل ده‌ینیتن^۱.

له‌دوایدا بهو هۆیموه دوژمنایه‌تی نه‌که‌ویته نیوان ئه‌وانهی له‌گمگم سرخاب بوون و ئه‌وانه‌ی له‌گمگم سلیمان خان بوون و ته‌نیا شاه‌صفیه سوودی لی وهرده‌گریت.

زه‌لم جاریکی تر شه‌بیټ به‌بنکه‌ی ئه‌رده‌لانیسه‌کان کاتیك فارسه‌کان و تورکه‌کان و عه‌ربه‌کان هه‌روه‌ک ئیستا په‌یمان ته‌به‌ستق له‌دژی کورده‌کان، بریار ئه‌ده‌ن کۆتایی به‌هوکمرانی ئه‌رده‌لانیسه‌کان بینن، ئه‌وانیش نه‌چنمه‌وه زه‌لم بۆ ئه‌وه‌ی خویان رزگار بکه‌ن له‌ده‌ست ئه‌م دوژمنانه، ماوه‌یه‌ک له‌وه‌ی ته‌میننمه‌وه، هه‌واڵ ده‌نیرن بۆ کورده‌کانی تر که یارمه‌تیاں به‌ده‌ن به‌لام هیچ کس ناروات به‌ده‌میانمه‌وه له‌کوردی ئیران و تورکیا و عیراق، ماوه‌یه‌ک ته‌میننمه‌وه خوارده‌مه‌نیاں لی ئه‌بریت ئه‌وانیش ناچار ئه‌بن خویان ته‌سلیمی تورکه‌کان بکه‌ن و ئه‌نیاں به‌ن بۆ (ئه‌سته‌نبول) که ئه‌وکاته پایته‌ختی (خلافه‌)ی عوسمانیه‌کان بووه^۲.

له‌باسی میژووی ئه‌رده‌لانیسه‌کان ده‌رده‌که‌وی له‌سهره‌تای میژووه‌وه تا ئیستا نه‌کورد بووه به‌هیچ که تاقانه‌گه‌لینکه له‌سهر ئه‌م زه‌مینه قه‌واره‌یه‌کی نیه و هه‌ر چوار ده‌وری به‌دوژمنی گه‌راوه‌خۆشی له‌ناو خۆیدا به‌ش به‌ش بووه و دوژمنی به‌شه‌که‌ی تره.

باپیره‌گه‌وره‌م چۆن هاتۆته زه‌لم:

خوالیخۆشبوو باپه‌رم (سو‌فی محمد أمين جوامیر) که ته‌مه‌نی (۱۲۰) سال ده‌بوو له‌سالی (۱۹۶۴) کۆچی دوا‌یی کرد، سالی ۱۹۴۶ بۆی باسکردم که چۆن باو و باپیری هاتونه‌ته‌دی زه‌لم.

ده‌یوت: باوکم - جوامیر - کوری ره‌جبه‌ئاغای کوری یه‌حیا ئاغا خه‌لکی ئیران بوون، له‌دی (بله‌ر) نشته‌جی بوون، ئه‌م دێیه‌ نزیکی ته‌ختی هه‌ورامانه، له‌دوا‌ییدا هاتونه‌ته‌ عیراق، جوامیریش که باوکی باپه‌رمه‌ حموت کوری بووه.

^۱ میژووی کورد و کوردستان، مه‌ردوخ، به‌رگی دووه‌م، ۱۰۳ - ۱۱۰.

^۲ کاتیك سلطانی مراد سلطانی عوسمانیه‌کان بووه هه‌موو کورده‌کانی راست کرده‌وه له‌دژی خان احمد خان بۆ ئه‌وه‌ی موسل و کرکوک بخته‌ ژێرده‌ستی خوی.

دایکم (ریحان) کچی محمد سلیم بووه که نمویش نموی موسا بهگ بووه که له خورمال دانیشتهووه، له کاتی خزیدا مزگهوته کهی خورمال که سوئتان سه لیم بینای کردووه تهو تازهی کردووتهووه، تهو تازه کردنموهیه به کورتی کراوه به شیعرنیک له سسر پارچه مهرمه ریک هه لکه نرابوو، تهو پارچه مهرمه ریه له سسر ده رگای مزگهوته که چهسپ کرابوو، تهو مهش شیعره که یه همر چهنده به رده که بووه ته چوار پارچهو له کاتی رووخاندنی مزگهوته که دا له لایه نی میریموه کاتیک هیژی کرده سسر کوردستان و دیکانی هه موو ویران کرد، به لام شیعره که همر ده خوئیرتتهووه که بهم شیوهیه نوسراوه:

والی ملک شاه عباد	ان سلیمان تخت عزت داد
مسجد کوهنه سال شاه سلیم	دیده گشت بجاھ قزر و رماد
ید بیضاء نمود موسی را	ز گلغبرش با لطف داد
در بنیای خیر شد ساعی	بهر اجر ثواب روز معاد
از کرم چند پدرو سسرف شد	تا بیاف او حسن مراد
این اشارت ز غیب شد تأریخ	(بوده مسجد بذکر حق اباد)

بهم شیوهیه رستهی (بوده مسجد بذکر حق اباد) (۱۱۶۲) ی کوچی دهه نه چیت، به گوئرهی پیته کان (ابجد هوز) و تهو شیعرانه نووسراون له پراوی (محمدیه) دا که مهلا نور الله کاکو زه کریائی وهری گپراوه له تورکیهوه بو فارسی به فرمانی موسی بهگ وه که له (فهرس) ی (مخطوطات مکتبه الاوقاف المركزية) دا لاپه ره ۳۵۷-۳۵۸ هاتووه.^۱

تهو مزگهوته زور گهوره بوو (نو) گومیزی هه بوو، شوئنه واریکی میثروویی نایاب بوو به لام سوپای عتراق ویرانیان کرد به مادهی (T.N.T) سسر و شوئنی نهما، ههروه ها مناره که یان دایه بهر توپ نیوهی نهما و نیوه کهی تریشی خه ریکه نهروخیته.^۲

باوکی باپیرم و خزمه کانی پیش زیاتر له (۲۰۰) سال هاتوون بو زه لم، له کاتیکدا تهو شوئنه ئاره دانی تیا نه بووه هه مووی شه خه ل و دارستان بووه و شوئنی درنده بووه، له شوئنیکی به رازی بهرام بهر به دییه کهی ئیستا دییه کیان کردووه که ئیستا پیته دهوتریت (ده گا کونی) واته (دی کون)، له بهرتهووهی هاتووچو ناخوش بووه په ربونه تهووه بوو تهو بهر له بهر

^۱ کلپهی دهروون: نووسینی عمر احمد نظامی، بهشی یه کهم، چاپی یه کهم، ۲۰۰۰ز، به سوپاسهوه تهو کتیبه به نرخی

پیشکمش کردم.

^۲ هه مان سه رچاوه.

شاخی (زهردا) ئەم دێیهیان دروست کردووہ کہ ئیستا پیتی دەوتریت (زەلم)، ئینجا دەستیان کردووہ بە سوتاندن و برینی ئەو شەخەل و درەختە بێ بەرانبە و لە جیگە ئێوان درەختیان ناشتووہ و کردویانە بە باخ، ھەندیک لە شوینە شاخاویەکانیان ڕووخاندوہ کردویانە بە تەلان بۆ جیگای کشتوکال، شوینی وا ھەبە بە کۆل خاکیان بردووہ بۆی، لە نیوانی شاخەکاندا درەختیان تیا ناشتووہ، بەم جۆرە ماوہیەک ماونەتموہ لە پاشاندا ھەندیک لە بەگەکانی ئێران کہ لەویوہ نزیک بوون وەک بەگەکانی قزلی، چاویان بریبوہتە شوینەکانیان و پێیان وتوون: یان دەبیت زەلم بەجی بەیلن یان دەبیت تێمەش بەشداریین لە بەرھەمەکاندا، ئینجا باپەرە گەرەم (جوامیر) چووہ بۆ لای شیخ بەاءالدین کورپی شیخ سراج الدین لە شیخەکانی تەویلە، پەنای بۆ بردووہ کہ کاریک بکات بەگە زۆردارەکانی ئێران دەست درێژی نەکەنە سەریان.

شیخ بەاءالدین لەبەرئەوہی پیاویکی گەرەمی ئایینی بووہ دانیشتوانی ناوچەکە زۆر شەرمیان لیکردووہ بە بەگەکانی وتووہ کہ وازیان لی بەینن و دەست درێژیان نەکەنە سەر، چونکہ ئەوانە خۆیان بە مورید و (منسوبی) ئەو دەزانن و سەر بەشیخن.

باپەرەم و خەلکەکەش بەرامبەر بەو چاکەییە لە وەفاداری خۆیان ھەموو سالیک لەکاتی کۆکردنەوہی بەرھەمی باخەکان ھەندیک لەو بەرھەمیان بردووہ بۆ خانەقای شیخ بەاءالدین. لە پاشدا شیخ بەاءالدین کۆچی دوایی کرد، شیخ علی حسام الدین لە جیگە بوو بەشیخی ئیرشاد و (۶۳) سال شیخایەتی کرد تا لە سالی ۱۹۳۸ ئەمیش کۆچی دوایی کرد.

شیخ حسام الدین:

پیاویکی ژیر و زبیرەک بوو، زۆر کەسایەتی خۆی ڕادەگرت، شیخەکانی تر چەند جار ھاتوون بۆ بەغدا بۆ لای مەلیک یان نوری سەعید یان یەکیکی تر، ئەو باوەر ناکەم لە تەمەنی شیخایەتیدا جاریک سەردانیان کردبیت لە بەغدا.

لە سالی (۱۹۳۳) مەلیک فەیسەلی یەکەم ھات بۆ خورماڵ، من ئەوکاتە منداڵ بووم بیرم

شیخ علی حسام الدین

دیت له ناو بازاره کهدا تاقیتکیان بۆ کردبوو به گهلا و گولتی ژاله تاقه که بیان رازاندبووه، چرایه کی لۆکسیان پیوه کردبوو، هاتنه که می مهلیک تهنها بۆ لای شیخ حسام الدین بوو که تموکاته مالیان له خورمان بوو، کاتییک مهلیک هات نه چوو به پیشوازیهوه له ده رگای حموشهی ماله که بیان وهستا چاره روانی کرد، نه هاته تم دیوی ده رگا که کاتییک مهلیک چوه نیو حموشهی ماله که بیان له هه مان کاتدا حموشهی مزگه وته که بوو ئینجا دهست و مشتاقی له گهلا کرد، مزگه وته که که سولتان سه لیم دروستی کردبوو شتیکی نایاب بوو، مهلیک ویستی بچیتته ناویهوه

له گهلا شیخ چون کاتییک ویستی پیتلاوه کانی دانه که نیت بچیتته ژوره وه شیخ حسام الدین پیی وت: ﴿فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِي الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾. واته: پیتلاوه کانت دا بکه نه چونکه

تو وا له شوینتیکی زۆر پیروزدای، ئینجا دوی تموهی پیتلاوه کانی دانا چوه ژوره وه،

مهلیک فهیسه ل

شیخ حسام الدین مرید و سۆفیه کی زۆر زۆری هه بوو له عیراق و ئیران و تورکیا و پاکستان، پیساویکی زۆر ده وله مه ند بوو، مولکیکی زۆری هه بوو له عیراق و ئیران، هه موو هاوینیک یان ده چوه هاوینه ههواره کهی (کراویه دۆل) له سه ر سنوری عیراق و ئیران یان ده هاته زه لم، هه ر سالییک به اتایه ته زه لم به (ده) رۆژ له وه پیش مام و نامۆزاکامی ناگادار ده کرده وه بۆ تموهی جیگی بۆ ناماده بکه ن، ته وانیش (گۆشهی پرد) که له به شی باپیرمدا بوو پاناییه کی فراوانی هه بوو، خۆشترین شوین بوو له زه لمدا، به هه ر چوار ده وریدا به گهلا به پروو ته یان ته نی و حموت هه شت که پریان بۆ دروست ته کرد له ناوه وه، شوینتیکی

تایه تی خۆی هه بوو بۆ دانیشتن له ئیواراندا که ئیستا پیی ده لئین (نزرگای شیخ حسام الدین)، به و به ری ناوه که وه به شه باخه که می مامه (عظیم) م کرابوو به خانه قا، سی مانگهی هاوین تم شوینه وه ک شاریتیکی شارستانی لی ده هات وه هه موو جوژه میوانیک له وه ده وله ته

ئیسلامیانموه که باسَم کردن دههاتن بۆ لای وههفتهی سى چوار جار له نیوان باخهکاندا دهگهرا وههندی شتی دهگۆرپی وهك یهکیتک که ئهو باخانه هی خۆی بیئت، دیاره ئیمه نازانین شیخ حسام الدین له پاشی ئهوی له جینگه ی باوکی دانیشتوووه بۆ شیخایهتی دى (زهلم)ی بهناوی خۆیموه تۆمار کردوووه له ئهسته مبول کاتیک که حوکمرانی عوسمانیهکان بوو، ئیمهش بهم کارهساته مان نهزانی تا سالی (۱۹۳۷)ه ئهو سائه هاتبوو بۆ زهلم، کیشهیهک دروست بوو کههیچ په یوهندی به ئیمهوه نهبوو، پاش ئهوه شیخ فرمانی دا ههموو ناموزاکام بگرن و بیانخه نه بهندیخانموه له ههلهجه بهلام هیچیان لهسهر ئیسپات نهبوو بهریان دان، شیخ زیز بوو باری کرد و چۆوه باخه کۆن وله پيش رۆشتموهیدا پینی وتین ئهه باخانه هی منن وههقهی (قاقانی)م ههیه که تۆمار کراون لهسهر من له مموله به ئیجار نهیئت نابیئت تیندا بئینموه.

دیاره ئههه شتیکی زۆر سهیره شیخیک به لئین بدات به چوار پینج ملیون موسلمان که له رۆژی قیامهت شهفاعهتیان بۆ بکات وله جیهاندا بیانپارێزیت له ههموو شتیکی وئیمانیا سلهامهت بکات له گههله ئهوهشدا به پینجهوانهی فرموده کانی پینغه مبهر ﷺ ئهه کرده وهیهی کرد، چونکه پینغه مبهر ﷺ ده فرمویت: (من أحيأ أرضا ميتة فهو له). واته: ههر کهسینک زهوی یهکی مردووی بۆ خاوهن زیندو و ئاوه دانی کردهوه به باخ یان کشتوکاڤ ده بیته مولکی تهواوی خۆی.

ههروهها یاسای دهولتهتی عوسمانی ده لئیت: ههر کهسینک له ههر زهوییه کدا له ههر دۆنمیکدا (۴۰) درهخت بئیزیت و (ده) سال بهرپوهی بهریت ئه بیته مولکی خۆی وتۆمار ده کریت بهناوی ئهوهوه، دیاره وهك باسَم کرد فرموده کهی پینغه مبهر و یاساکه ی دهولتهتی عوسمانی ههردووکیان له باخه کانی ئیمه دا دیته دی، چونکه کاتیک باپیره گهورهه هاتوته زهلم ئهو شوینه ههر شهخهل و جهنگهل و جینگای درنده بووه و سائه های سال باخیا تیا کردوووه له زۆر شویندا به کۆل خاکیا بردوووه له نیوان شاخهکاندا کردوویانه به تهلان ودرهختیا تیا ناشتوووه، ئینجا داواکردنی شیخ و وههسه کهی بۆ ئهه باخانه له لاپه ره کانی دواتری ئهه یاداشتهدا باس ده کهم کاتیک سالی ۱۹۵۶ (تسویه) چوهه زهلم.

یه کهم کۆسپی ژيانم:

که ته مههه چوار سال بوو کهوتمه ناو ئاگرهوه، ههموو گیانم سوتا وخوا به لوتنی خۆی رزگاری کردم، ئه مههش به هۆی ئهوهوه بوو مائی باپیرم گویزیان ده ته کاند، بهلقه وشکه کانی داره که ئاگریکیان کردبووه زۆر گهوره بوو، منیش چوو بوومه ناو ئاو ههموو جله کام ته پر

بووبوو، هاتمه لای ناگره که خۆم وشک بکه موه بهرودا که وتمه نار ناگره کهوه، تا ده ریان هینام زۆر له گیانم سوتا، ههشت مانگ له جۆلانهدا بووم که ناوه که یان پر کردبوو له لۆکه و به ده رمانی ئموکاته تهادویان ده کردم، دیاره من لهم تمه نهندا بی گوناه و هی ئموه نه بووم سزا بدریم وهك خوا ده فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾، واته خوا هیندهی گهردینک که بچوکتین شته ستم له کس ناکات، وا دیاره ئهم سوتانه بۆ ئموه بوو که من ههر لهم تمه نهنده ناماده بۆ ئموه له ماوهی ژیانمدا بهرگهی سزا و ناخۆشی و سهختی بگرم، بهراستی باوهر ناکم له سدهی بیسته مدا کس هه بی هیندهی من ناخۆشی و ناهه مواری خۆیندنی دیتبی وهك به درژی باسی ده کهم لهم یاداشتهدا.

کوچ کردنمان له زهلمهوه بۆ خورمال :

سالی ۱۹۳۲ ز مالی باوکم و مالی مامه (عبدالقادرم باوکی (دایکی محمد) کوچیان کرد له زهلمهوه بۆ خورمال، له بهر ئهم هۆیه:

خوالیخۆشبوو (حمیده خان) کچی شیخ حسام الدین ئافره تییکی به شوکته و به حورمهت و هه لکه وتوو بوو، شیخ حسام الدین کسی به هاوتای خۆی نه ده زانی تا بیداتی - ئه ویش لهو په ری ژیانی خۆشیدا ده ژیا دیاره کچ لهم تمه نهندا و لهم ژیانمدا پیی خۆشه شوو بکات، قادر بهگ یه کینک بوو له به گه کانی له ژن و حوکمرانی ته وێله بوو لهو رۆژهدا، به دزی بارکیه وه ماره ی کردبوو، پاشان که ئاشکرا بوو به شیخ حسام الدینی وت: ئه گهر کچه کهت که ژنی منه به ره زامه ندی خۆت نه مه ده یتی شه ویتک کۆمه لیک له گه ل خۆم ده هینم و به زۆر ده یبم بۆ ته وێله، ئینجا شیخ حسام الدین فرمانی دا به باوکم و مامم که شهو بچنه باخه کۆن و حمیده خان به دزی یه وه به یتن بۆ زهلم، له مالی باپیرم بیته بۆ ئموه قادر بهگ توشی گینچه لیان نه کات، ئه وانیش فرمانه که ی شیخیان جیبه جی کرد، له پاش ئموه قادر بهگ به عبدالله بهگ ی کورپی محمود خانی وت: ده بیته تۆله لهو دوو پیاوه بسینین له سه ر ئموه ی ئمو ئیشه یان کردوه، ئینجا ئه وانیش ناچار بوون باریان کرد بۆ خورمال له وێ دوکانیان دانا، مالی ئیمه سالی ۱۹۳۴ گه رایینه وه بۆ زهلم به لام مامم خوالیخۆش بیته ههر له خورمال مایه وه تا رۆژیک به تۆپی سوپای عیراق سالی ۱۹۶۳ شه هید کرا کاتیک نوێژی عه سری

ده کرد، له کاتى نوټژه کېدا تږبى سوپا وهك گولله دهبارى بهسمر كوردها، دابوى بهشونټيكي نزيكى نمودا و شهيد بوو.

چوونم بو قوتابخانه:

سالى ۱۹۳۴ ميرزا (فتح الله لهونى) كه له (لهون) پياوښكى كوشتبوو لموى ههلهاتبوو بو نموى بيت پنا بهرته بمر بهگه كانى همورامان تاكو سزاي ندهن..
 لهو كاتهدا لهون و حسمن سانى همر چهنده همردووكيان همورامى بوون بهلام همردهم ناكوكى و دوژمنايهتى لهنيوانياندا بوو، به جوړيك لههمر لايهك يه كيك شتيكى بكردايه دهچووه لاكمى تر بو نموى پاريزگارى بكات، وهك زوربهى عمشيرت و تيره كانى ترى كوردهستان.

ميرزا فتح الله خوښندهوار بوو، قورئانى دهزانى و دهيزانى بنوسيت، لهو روژهدا همر كهمس كه خوښندهوارى بزانيايه پييان دهوت (ميرزا)، لهبهر نممه بو يه كهم جار (حوجره) لهديتى نيمه دانرا و ماموستاكمى ميرزا فتح الله بوو، دنيه كهمان زياتر له (۱۵۰) سال بوو، تهنيا دوو كهمسى تيا دابوو بتوانيت نامه بخوښتتهوه.

يه كهميان خليفه هممه كريم بوو كه زاواى باپيرم بوو وخليفى شيخ حسام الدين بوو.
 دووه كهمس باوكم بوو - خوالىيخوشبيت - كه پييان دهوت - مهلا نيبراهيم - يان فهقى نيبراهيم، كه ههتا كتيبى - جامى - له (نحو) دا خوښندبوو، بهلام له سالى ۱۹۱۴ كه گراني گموره پيدا بوو لهبهرنموى هيچ كهمس نكرى فهقى له نهمستو نده گرت وازى هيتا له خوښندن له ههلهجه وگمرايموه بو مالى خووى و دواى ژن هينان دهستى كرد به كاسبى، دوكانى هببوو شتى دههينا له تيران بو عيراق وبه پيچموانوه.

ميرزا فتح الله له مالى خوښدا بهرگدوور بوو، جلى دهوورى و ژوره كهمى خوښانى كردهبوو به قوتابخانه و نيمه منالى دنيه كه نزيكهمى (۲۰) كهمس چورينه نمو قوتابخانه يموه بهپاره درسى پى دهوتين.

نهم ماموستايه زور دلرهق بوو، هيچ كاتيك بهزهيبى به قوتاييه كاندا ندههاتموه، درسى نيمه قورئانى پيرو بوو، ههفتهى يه كهم پيتى فيركردين (ا.ب.ت.ج) وله سمه تاي نهم پيتانه نوسرابوو (ياالله توفيقم بهديت يا فتاح فتحم بهديت يا رزاق رزقم بهديت)، ماموستا نهگمر هاوين بوايه باقيهك توله ههنارى لاي خووى دادهنا بو نموى سمر و چاومانى پى بشكينى نهگمر زوو دهسه كه رهوان نهكهمين، بهزستاندا مقاشيكي دهخسته ناو ناگره كموه بو

نموي سور بيتموه و دهی هینا بسمه دهستی نمو کسهدا که زوو دهرسه که وهرنه گریت، یان خوی جگهره کیش بوو جگهره کمی دهنه به بنا گوئی قوتاییه کمه. رژیٹیک ناموزایه کم هه بوو خوالیخوشبو (محمد شریف) دهرسه کمی باش رهوان نه کردبوو، ماموستا مهلا فتح الله جگهره کمی نا به پهنا گوتیموه، نمویش زیراندی به گریانموه چووه مه مالموه، مامه شریفم خوالیخوشبیت توره بوو دهستی محمدی گرت وهات بو ژووری قوتاییه کانو به میرزا فتح الله ی وت: (همر یهره ته لاقم کموتیبو نه گهر نی کورهم بو به نیمامی شافیعی جاری تر نماز و وانو). واته: همر سی ته لاقم کموتیبی نه گهر هم کورهم بیت به نیمامی شافیعی جاریکی تر ناهیلیم بخویتیت.

وورده ورده قوتاییه کان کم بوونموه تا همر من ماموه چونکه به چوار سالی سوتابووم بهرگمی مقاشه کمی ماموستام ده گرت که سوری ده کرده وه دهی هینا بسمه دهستمد.

ماموستا ژن خاتوو (نامینه):

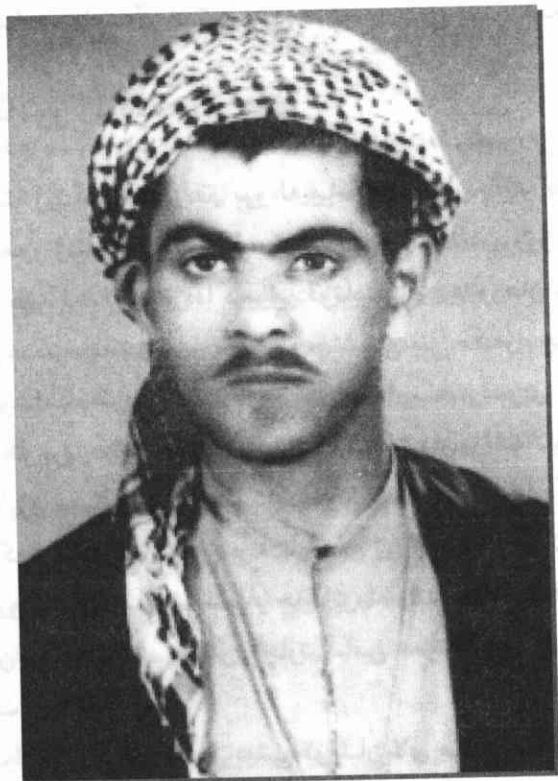
بهراستی ماموستا ژن گه لیک دلره قتر بوو له ماموستا، همر چهنده ده لاین ژن دلنمرمتره به لام دیاره نممه ههموو ژنیک ناگریتموه، له خوریندنن حوجره دا دوو رژی پشوو بوو که رژی سی شه مه و ههینی بوو، له دوو رژه دا ده بویه قوتاییه کان ههمورمان بچین بو نواباخه کان دار بیتین بو مالی ماموستا بو نموهی نان و چیشتی پی بکمن، چونکه نموکاته هسیچ هویه کی تر نه بوو بو ناماده کردنی خواردن جگه له دار، له بهر نموهی هاوریکانی حوجره من زوریان له من گموره تر بوون، زرت و زیندرو بوون، نموان دار و لقه داری باش و گموره یان ده هینا بو ماموستا ژن منیش داری وردم کو ده کرده وه، کاتیک که داره کانمان ده هینایموه بو مالموه له ناو ده رگاکه دا ماموستا ژن راده وهستا له من توره ده بوو ده یوت: (چم شو لگای جاری تر هیزمی وردی باری ماروشا سهر و چه ماتره)، واته: چاو ریپوقاوی نه گهر جاریکی تر داره کانت ورد بن ده یان شکینم بسمه و چاوتدا، من همردهم چاو تیشهم له گهل بوو وهک ماموستا ژن ده یوت ریپوقاوی بوون.

همر چوون بوو توانیم دوو بهش له سی بهشی قورئان لای ماموستا و ماموستا ژن تمواو

بکم.

گرتنی مامۆستا فتح الله:

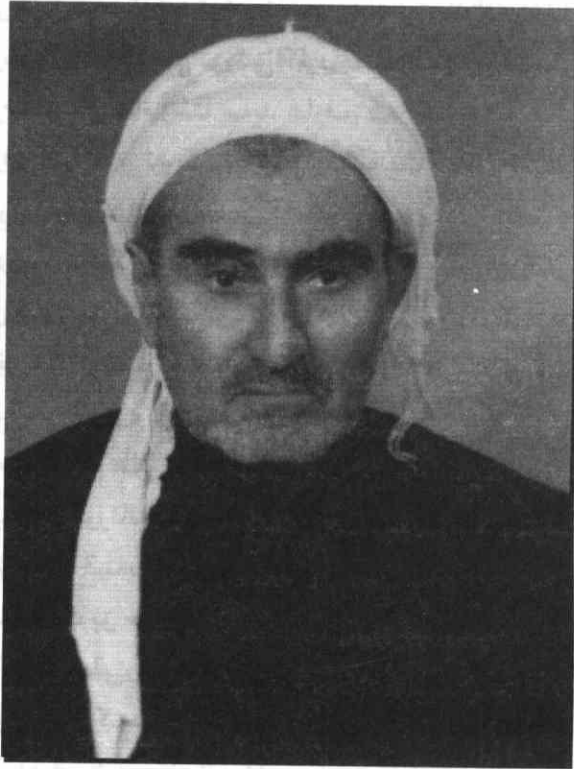
روژێکیان مامۆستا دهرسی پێ دهوتین دوو پۆلیس له خورمالهوه هاتن مامۆستایان بان بهست کرد و بردیان بۆ خورمال، لهسهر تهو تاوانهی له لهۆن کردبووی پیاویکی کوشتبوو (۱۵) سالن حوکیان دا و بهند کرا، پێش ئهوهی مامۆستا بگهڕیت من و دوو قوتابی مابووین که ناچار ئیمهش بێ مامۆستا ماینهوه، بۆ ماوهی سالتیک کەس نهبوو ده رسم پێ بلیت، باوکم دهچوو له ئیران گیسک و کاوری دهکری منی کردبوو بهشوان لهناو باخهکاندا دهملهوهراندن تا قه لهو دهبوون ئینجا دهیفرۆشتن.

ماوهی فهقییه تیم (۱۹۳۴ - ۱۹۴۶)ان

مامۆستا سهید عارف و مالی پورم:

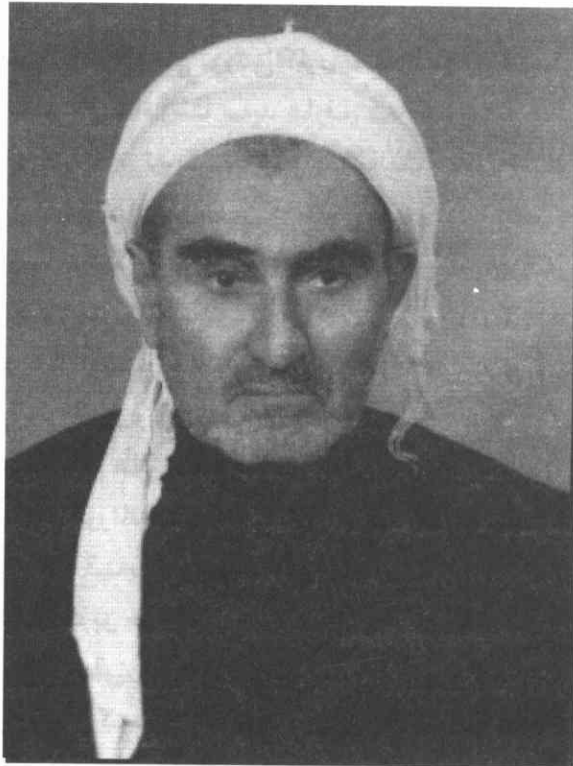

مامۆستا سهید عارف زانایهکی زۆر گهوره بوو، تازه ئیجازه‌ی وه‌رگرتبوو لای مامۆستا شیخ عمری قه‌ده‌داغی، بوو به‌ مه‌لای خورمال و له‌وی مه‌دره‌سه‌یه‌کی داناو ده‌ستی کرد به‌ته‌دریس و ده‌رس وتنه‌وه، پوره‌ ره‌عنام ژنی خه‌لیفه‌ حمه‌ کریم بوو وه‌ک باس‌م کرد کچی‌کی هه‌بوو (معصومه) مامۆستا سهید عارف خوازیینی کرد و ماره‌ی کرد، هه‌شتا نه‌یگواسته‌بووه جار جار ده‌هات له‌ خورماله‌وه‌ بۆ مالی خه‌زووری له‌ گه‌ڵ یه‌ک دوو فه‌قی.

رۆژێک چووم بۆ مزگه‌وت دیم دوو کورێ گه‌نج هه‌ر یه‌ک که‌وا و سه‌لته‌یه‌کی جوانیان له‌به‌ر دایه‌ جامه‌دانی سه‌ریان له‌ چویت دراوان و وریشه‌ که‌یان هۆنراوه‌ته‌وه به‌ گۆنکه‌ی ورد که ده‌چن به‌رێگه‌دا گۆنکه‌کان ده‌له‌رینه‌وه، منیش پرسیم: ئه‌م دوو که‌سه‌ کین؟ وتیان: ئه‌مه فه‌قین، له‌و کاته‌دا وه‌ک شیشه‌یه‌کی سو‌ره‌کراو بکه‌ن به‌ جه‌رگه‌دا ئه‌وه‌نده‌ نازارم پێ گه‌یشت که

مامۆستا سهید عارف و مالی پورم:

مامۆستا سهید عارف زانایه کی زۆر گهوره بوو، تازه ئیجازه ی وه رگرتبوو لای مامۆستا شیخ عمری قه ره داغی، بوو به مه لای خورمال و لهوی مه دره سه یه کی داناو دهستی کرد به ته دریس و دهرس و تنه وه، پوره ره عنام ژنی خه لیفه همه کریم بوو وه ک باسم کرد کچیکی هه بوو (معصومه) مامۆستا سهید عارف خوازیینی کرد و ماره ی کرد، هیشتا نه یگواستبوه وه جار جار ده هات له خورماله وه بو مالی خه زووری له گه ل یه ک دوو فه قی. رۆژێک چووم بو مزگهوت دیم دوو کوری گهنج هه ر یه ک کهوا و سه لته یه کی جوانیان له بهر دایه جامه دانی سه ریان له چویت دراون و وریشه که یان هۆنراوه ته وه به گولنکه می ورد که ده چن به ریگه دا گولنکه کان ده له ری نه وه، منیش پرسیم: ئه م دوو که سه کیین؟ وتیان: ئه مه فه قین، له و کاته دا وه ک شیشیکی سوره کراو بکه ن به جه رگمدا ئه وه نده ئازارم پی گه یشت که

منیش بۆچی نهخویند تا بیم بهفقی، بهگورجی گهراموه بۆ مالموه دهستم کرد بهگریان وتم: دهیم بهفقی، باوکم لهبر سودی خوی داواکمی منی بدل نهبوو چونکه دهیویست همر شوانی بکه، لهبر نموه وتی: رۆله کهی کهلکی خویندنن ماوه، منیش نموهندهی تر دهنگم بهمرز کردهوه بهقولیعی گریان، وتم بهباوکم: نهگهر نهمنیریتمهوه بۆ خویندنن خۆم ددهدم بهئاوه کهی زهلمدا، نمیش لهترسی نموهی که من تووشی کارهساتیک نهیم، ژیری کردمهوه وتی: شوو دهتبهیم بۆ مائی پورت بۆ لای ماموستا سهید عارف، شوو چوپین بۆ مایان و باسه کهی بۆ ماموستا سهید عارف گیرایمهوه، نمیش فدرموی: دهتوانیت همموو رۆژیک بییت بۆ خورمال بخونیت ئیواره بگهپیتمهوه؟ وتم: بهلی.

منیش بهیانی کراسه کۆنیک باوکم ههبوو کردم به دوو کهرتمهوه کهرتیکم کرد بهبهرگ بۆ قورئانه که و دوای ماموستا و فهقیکان کهوتم.

کاتیک چوپینه خورمال بردمیانه حوجرهی فهقیکان، فهقیسه کهی گهرهوی لی بوو ناوی (مهلا محمدی عممهلهی) بوو وتی رۆله بۆچی هاتووی؟
تم: من خزمی ماموستام هاتووم بۆ خویندن.

وتی: بهخوا بهپهپزی قورئانه کهتدا دیاره زۆر نهگهتیت، ئیستا که رۆژی (۲۹-۷-۲۰۰۱) هه هیشتا ئیشی نمو قسهیه لهلمدا ماوه.

له پاشدا ماموستا هات بۆ حوجره، به مهلا مهجمودی سهرگهتی که خزمی ماموستا بوو وت: همموو رۆژیک لهگهله فقی کهریم دهرسی پی بلین و زۆر چاودیری بکهن.

ئینجا سهر لهنوی دهستم کردهوه بهخویندن قورئانه کهم، له ههمان کاتدا دهرسیکی (گولستان) یان پی دهوتم، که بهزمانی فارسیه، چونکه نهوکاته کورده کانی ئیران و عیراقیش له نزیک سنوری ئیراندا نامهیان همر بهفارسی دهنوسی بۆ یه کهتر، هیچ کات کوردییان به کار نهدههینا، ههرهوه ها کورده کانی شاره کان و مهلاکان نوسینیان بۆ یه کهتر همر بهعهرهبی بوو، دهیان وت: (العربیة فی الکلام کاملح فی الطعام) واته: وشمی عهرهبی لهناو رستهدا وهک خویی ناو خواردن وایه، همموو وتاریک که بلاو ده کریتمهوه بهعهرهبی نهرازیتمهوه هیچ تام و بایه ختیکی نیه.

نهم جۆره بیرکردنوهیه لهناو کوردا بوو بههوی نموهی همموو میللهتیک بهزمانی خوی کارهساتی نموه کانی دهنوسیتمهوه نهییت بهمیژوو جگه له کورد نهییت که هیچ میژوویه کهی راست و دروستی نیه باسی گهله کهی بکات، بهلکو همر دلسۆزی بینگانه ده کات و خزمهتی

بیگانه دهکات به کردهوه و بهمیژوو، ته‌نانهت زۆربه‌ی میژوونوسه‌وه‌کانی عه‌ره‌ب و فارس و تورکن .

سالی (۱۹۵۱) له سوله‌یانی مه‌لا بووم، کتیییکی (دابشکردنی میرات) که پیی ده‌وتریت (الفرائض) یان (الموارث) دامنا و ناردم بۆ هه‌ندی له مامۆستاگان، وتیان: زۆر جوانه و زۆر باشه به‌لام عه‌یبی ئه‌وه‌یه به‌کوردی داتناوه.

کورت‌ه‌یه‌ک له ژبانی مامۆستا سه‌ید عارف:

"ناوی: حاجی مه‌لا سه‌ید عارف مه‌لا سه‌ید ئه‌بویه‌کر مه‌لا سه‌ید طه مه‌لا سه‌ید عبدالقادر مه‌لا سه‌ید عبدالغفور مه‌لا شیخ عبدالرحمن (باوه شیخ) مه‌لا سید محمود مه‌لا سه‌ید عبدالرحمن مه‌لا سه‌ید مصطفی مه‌لا سه‌ید حسن مه‌لا حاجی مه‌لا سه‌ید عبدالکریم حسن مه‌لا ئه‌بوبکری چۆری. ناسراوه به (مامۆستا مه‌لا ئه‌بوبکری مصنف)، تاریخی مردنی خۆی داناوه له دوو به‌یته شیعردا که پرسته‌ی (خیر مقدم) به‌شیکه له‌و دوو به‌یته تاریخی مردنی ئه‌م پیاوه‌یه. المصنف، (الپیر خضر الشاهزی).

له دایک بوون: ۱۲مولود ۱۳۲۸ کۆچی.

شوینی له‌دایک بوون: گوندی (پینه‌نگه) له شاره‌زوو، خۆرئاوای شاری هه‌له‌بجه سه‌ر به‌پارێزگای سلیمانی - عێراق.

دایکی: حلیمه کچی مه‌لا شیخ علی سه‌ید محمد مه‌لا سه‌ید مصطفی مه‌لا شیخ جلال الدین ی سه‌رگه‌ت له‌بنه‌ماله‌ی (سبحان ناغا)ی سه‌رای سویمان ناغا. خویندنی قۆناغی مندالی: قورئانی پیروزی له خزمه‌تی خاتوو حلیمه‌ی دایکیدا خه‌تم کردوه.

خویندنی سه‌ره‌تایی: کتیبه‌ رده‌کانی له خزمه‌تی باوکی و براکانیا خویندوه که هه‌موو خویندوه‌وار بوون.

پاش وه‌فاتێ باوکی: له سالی (۱۳۳۷ک) باوکی وه‌فات ته‌کات و ته‌رمه‌که‌ی ئه‌بریته (مله‌ی مزیار) له‌نیوان هانه سوره و پرێسدا ئیتر ته‌میش خولیا‌ی گه‌ران بۆ خویندن نه‌که‌ویته سه‌ری.

سوخته‌یی: له‌گه‌ژ مه‌لا سه‌ید نجم الدین سه‌رگه‌تی ته‌چیته هه‌له‌بجه و پرێس و عه‌بابه‌لی و بیاره و قه‌ره‌داغ و سلیمانی.

موسه‌ته‌عیدی: له خزمه‌تی ئه‌م مامۆستا به‌رێزانه دا خویندوو‌یه‌تی:

- ۱- ماموستا مهلا عبدالکریم. - بیاره -
- ۲- ماموستا مهلا عزیز. - پریس -
- ۳- ماموستا مهلا صالحی تریفه.
- ۴- ماموستا مهلا شیخ مصطفی شیخ نجیب قهره داغی.
- ۵- ماموستا مهلا شیخ نوری شیخ باباعلی ته کیه ی قهره داغ.
- ۶- ماموستا مهلا سید غفور ته کیه ی سید حسن سلیمانی.
- ۷- ماموستا مهلا شیخ رسول هه له بجه.
- ۸- ماموستا مهلا شیخ حیدر عه بابهللی.
- ۹- ماموستا مهلا شیخ ماری قهره داغی.
- ۱۰- ماموستا مهلا شیخ عمری قهره داغی.
- ۱۱- ماموستا مهلا شیخ بابا رسول بیده نی.

ئيجازهی عیلمی: دوا مادده کان له خزمهتی مهلا شیخ عمری قهره داغی ناسراو به (ابن القهره داغی) نه خوینیت و همر له خزمهتیدا ئيجازهی عیلمی وهرده گریت.

دوویاره ئيجازهی عیلمی: پاش گهرا نهوی له سلیمانی بو هه له بجه نه چیتته خزمهتی شیخ بابا رسول بیده نی بو زیاتر زانیاری وهرگرتن نیتر لهوی جاریکی تر ئيجازهی عیلمی وهرده گریت، دوی نهوه ته گه ریتمهوه گونده که ی خویان که (سهیده کان) ه له شاره زوور نزیك (دزلاش) و (ته په کهل).

ئهو جینگایانه ی تیا خویندوویهتی به گشتی: هه له بجه، بیاره، پریس، عه بابهللی، قهره داغ، سلیمانی، کهرکوک، خانه قین، مهربوان، موکریان، هه لیتر، کویه.

هاوه لانی کاتی خویندن و دواتر: مهلا عبداللهی محمدی چروستانی، مهلا رحیم پهرخی، مهلا محمد بهاء الدین بیاره، ملا مارف خاوهیی، مهلا سلام پیسکه ندی، مهلا محمد گه لانه، مهلا مارف سهرگه لو، مهلا محسن نوشی، مهلا خالدی مفتی سنه، مهلا رحیم همزه ناغا، مهلا شیخ نجم الدین خانه قینی، مهلا شیخ محمدی خال، مهلا حسن عه بابهللی، مهلا محمدی دار الاحسان، مهلا محمدی چاومار، مهلا سید احمدی شیخ الاسلامی مهربوانی، مهلا سید محمد چیشانه، مهلا محمودی عنب، مهلا حسن هندی، مهلا محمدی لار، مهلا سید مجیدی شانده ری، مهلا عارف پینجوبینی، مهلا شیخ محمدی احمد برنه، مهلا شیخ ماری نیرگسه جاری، مهلا فتاحی قاینه چه، مهلا قانع

شاعر، مهلا مجیدی قطب (کروک)، مهلا شیخ عثمان شیخ علاء الدین، مهلا شیخ جلالی نابلاخی، مهلا سید توفیق برزنجی، مهلا مصطفی بارزانی، مهلا أسعدی محوی، ثم بهریتزانهی له خزمهتیدا بههره‌مهند بوون زورن بهلام چهند ناویکیان ده‌خمه بهر دیدهی خوینته‌ری نازیز:

مهلا احمدی مفتی زاده، مهلا احمد و مهلا زاهد و مهلا سعدالله نوشی، مهلا محی الدین ده‌گاگایی، مهلا صالحی زارای، د. مصطفی زه‌لمی، د. شیخ علی القرداغی، مهلا محمد امین نینولی، مهلا عبدالله هورایی، مهلا عبدالله هدجیجی، مهلا عبدالرحمن (کۆن)، مهلا احمد و مهلا هبه الله قازی پینجوجین، مهلا کریمی مهربوانی، مهلا حسن گرده زبیری، مهلا شیخ عثمان شیخ مارف نیرگسه جاری، مهلا محمود عبدالرحمن سرگه‌تی، مهلا خالد خورمالی، مهلا عبدالله پهرخی، مهلا صدیق ملا رحیم پهرخی، مهلا شیخ بابا علی شیخ عمر قره‌داغی، مهلا شیخ مصطفی شیخ معروف قره‌داغی، شیخ محمد شیخ تالشی، مهلا جمیل بیسارانی، مهلا هادی مفتی زاده، مهلا عبدالرحمن (عهینه‌ک)، مهلا محمدی مل چهور، مهلا کریمی سمرده‌شتی، مهلا محمدی ده‌شتی، شیخ علی قهره‌داغی، سید حبیب نجم الدین سرگه‌تی، طیب ماموستا سید عارف، مهلا سید نجم الدین ته‌پی سفا، مهلا سلام مهلا عابد، مهلا سید لطیف واژه، مهلا عبدالله قهشان.

خیزانی: له‌به‌رته‌وه‌ی شیخ حسام الدین پورزای مهلا سید ابوبکری باوکی بووه بۆته خه‌خۆری، خوازیینی خاتوو معصومه‌ی کچی خلیفه‌ی همه‌ آمینی زه‌لمی بۆ کردروه. مه‌لایه‌تی: هم‌ به‌هۆی خه‌خۆاری شیخه‌وه‌ی کراوه به مه‌لای خورمال دواتر له (ته‌په‌ی کهل) نینجا گۆپ.

به‌لام به‌هۆی شیخانی تاله‌بانی خزمی بوون کراوه به مه‌لای ته‌کیه‌ی تاله‌بانی له سلیمانی به‌شیته‌یه‌کی ره‌سمی له سالی ۱۹۳۸ز دا.

وازه‌ینان له مه‌لایه‌تی: پاش وه‌فاتی شیخ عبدالرحمن برا گه‌وره‌که‌ی له گوندی سه‌یده‌کان بۆ سه‌ره‌رشتی برازاکانی نه‌گه‌ریته‌وه‌ سه‌یده‌کان.

بوونه‌وه به مه‌لا: شیخ حسام الدین داوای لی‌ نه‌کات بگه‌ریته‌وه‌ گوندی (ته‌په‌ی کهل) له‌وی بیته‌وه به مه‌لا و جوتیاریش بکات نیتر چهند سالی‌ک له‌وی بی‌ فه‌قی نه‌بیته‌،

لهبهرئموه دیتته خورمالان بۆ مه‌لایه‌تی و خه‌ریکی کشتوکال ته‌بیته، له جوتیاریدا سه‌رکه‌وتوو بوو به‌تایه‌تی توتن که به هۆیموه ده‌وله‌مه‌ند بوو.

وه‌فساتی خاتوو معصومه‌ی خیزانی: رۆژی ۲۵/۱۲/۱۹۵۱ خاتوو معصومه به‌سه‌ر سکوه له دنیا ده‌رده‌هچیت له گۆرستانی (بلال) له گوندی زه‌لم به‌خاک ئه‌سپێردریت. خیزانی دووه‌م: له‌بهر پێویستی خیزانه‌که‌ی به‌ناچاری له ماوه‌یه‌که‌ی کورتدا خوازیینی خاتوو مه‌لیحه کچی شیخ مارف قه‌ره‌داغی ده‌کات و نه‌بیته هه‌وسه‌ری و، بیه‌شه‌که‌ی ده‌گۆریتتموه بۆ سلیمانی و نه‌بیته به (امام و مدرس) له مزگه‌وتی سید نوری نقیب - مزگه‌وتی ئه‌مواقف - دواتر نه‌هچیتته مزگه‌وتی خو‌خانه شوینی مامۆستا مه‌لا حه‌ سعید مامۆستای خۆی به ناونیشانی ئیمام و مدرس هه‌روه‌ها مدرسی مزگه‌وتی پاشچاوش و به‌تاقیکردنه‌وه بر دیه‌وه.

خانه‌نشین بوونی: پاش خانه‌نشین بوونی له ماله‌که‌ی خۆی له گه‌ره‌کی چوار باغ ژوریک تهرخان ته‌کات بۆ مه‌کته‌به‌که‌ی و ده‌رس وتنه‌وه به‌و به‌ریزانه‌ی که نه‌هاتنه ماله‌وه بۆ خویندن به خۆراییی.

په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی: ریزیکیی فراوانی له‌ناو خه‌لکدا هه‌بووه بۆیه دۆست و براده‌ری زۆری هه‌بووه هه‌میشه ده‌وری قه‌ره‌بالت بووه دوا‌ی ده‌رس وتنه‌وه. نوسین و حاشیه: حاشیه‌ی زۆری له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و کتیبانه هه‌یه که ده‌رسی تیا وتوه‌ته‌وه له هه‌موو ماده‌کاندا.

نوسین: هه‌ندی نوسینی له (ریاضیات) و (منطق) و (فلکیات) هه‌یه، له سالی (۱۹۵۰ز) ده‌ستی کردوه به‌حاشیه نوسین له‌سه‌ر کتیبی (الوضوح) که کتیبی مه‌لا (أبوبکری مصدق) له‌سه‌ر کتیبی (محرر) نوسویه‌تی، پینکه‌هاتوه له (۵) جلدی گه‌ره، چواریان هه‌موو بابته شه‌رعیه‌کان ده‌گریتموه به‌یه‌که‌وه به‌لام جلدیکیی تایه‌تی به (میراشا) وه که حاجی مه‌لا سید عارف حاشیه‌ی له‌سه‌ر نه‌کردوه چونکه ده‌ستی نه‌که‌وتوه، ئیتر چوار به‌رگه‌که‌ی تر جگه له‌به‌شی عیبادات دره‌نگ ده‌ستی که‌وتوه هه‌مووی حاشیه‌ی له‌سه‌ر کردوه به‌هه‌مووی پینکه‌وه خۆی له (۱۰) جلدی گه‌ره ده‌دات.

توانای هه‌بووه له نوسینی شیعر به کوردی و به عه‌ره‌بی و به فارسی به‌لام زۆر که‌م خۆی پێوه ماندوو کردوه له‌بهر ته‌دریس.

زمان: زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی به‌چاکی زانیوه ده‌رسی پێ وتۆته‌وه.

قورئان: قورئانی به تهماوی له بهر بوو له کاتی به تالیدا ده وری نه کرده وه. شهونوئیز: زوو نه ووست و زوو هه لده ستا ئه ی فهرموو خوا ئیمه ی بۆ شهونوئیز دروست کردوو هه میسه نوئیزی ده کرد.

شاره زایی گشتی: له بابته کانی (منطق، فلك، عقائد، فقه، نحو، صرف، بلاغه، تفسیر، حدیث) دا زۆر بلیمهت بووه حاجی مهلا رحیم په رخی له کاتی کیشه یه کی نحوی ئه ی فهرموو ئای بۆ (سیبویه) هه کی خۆمان (سهید عارف).

جورتهت: هه رگیز رازی نه ئه بوو به (أضعف الايمان) هه میسه له سه ر راستی تووشی شه ی نه بوو هه میسه ش سه ر کهوتوو بوو.

سه رانه: له کاتی فه لاهه تیدا قهت مو لکانه ی نه ئه دا چونکه به ناحقه ی نه زانی و چاوپوشیشی لی نه کرا.

حه ج: سالی ۱۹۶۵ چوو بۆ حه ج له گه ل جه نابی حاجی سهید احمدی شیخ الاسلامی مه ریوانی چۆری.

گفتوگۆ: جارێک له کۆنگره یه کی ئیسلامیدا له به غدا له گه ل (آیة الله عسین الحکیم) نه کهوتته گفتوگۆیه کی قورسوه له نه جامدا (آیة الله) دانی پیا ده نیت و ستایشی زۆری نه کات و عه بایه کی عه ره بی چاکی پی ئه به خشیت تا ئیستا له مالیان ماوه.

پله ی له ناو زانایاندا: نه ندامیکی چالاکی بزوتنه وه ی زانایانی ئیسلامی بووه، به ره پرس بووه له زۆر کیشه زانسته یه کان، سه رچاوه ی (فتوی) شه رعه یه کان بووه.

په یوه ندی: به نامه له زۆر شوئنه وه داوای ده ربرینی رایان کردوو له سه ر زۆر شت وه ک (تفسیری ئایهت) یان (شه رچی حدیث) یان مه سه له ی شه رعی یان عقائدی و شتی تر.

حیزبایه تی: حهزی له حیزبایه تی نه کردوو په یوه ندی به هیه چ حزینکه وه نه بووه رای په ساند بووه له بزوتنه وه ئیسلامیه کان.

دۆستایه تی تایبهت: دۆستایه تی له گه ل شیخ عبدالله محمد صراف، أمجد زهاوی، ملاجمیل رۆژه یانی، قازی نه ترووشی، قازی شیخ محمدی خا ل، مه لا مجید قطب، علاء الدین سجادی، هادی چاوشلی زۆر بووه.

له شهوی ۲/۳- ۱۲- ۱۹۷۵ له شاری سلیمانی له دنیا ده رچوو، نارامگای له گه ردی سه یوانه له سلیمانی، دوو کور و کچیکه یه هیه: (طیب، عبدالقادر، منیره).

دوا وهسیت: دوا وهسیتی بۆ كاك طبيبی كوری:

كوری خۆم له مەمودوا گۆی بگره هەول بەدە خاسر الدنیا و الاخرة نهییت، من پاش مردن چاوه ریی ئیوهم ریبازی باپیرتان مەگۆرن سەرفراز ئەبن، ئەوا تۆم سپارد بە لوتف و كەرەمی خوا لە گەل باقیا (باوكت سید عارف).

مەكتەبهی سەید عارف پینكەتووہ لە كۆمەلێك كتیبی نایابی هەمە چەشنە پریهتی لە حاشیە دەست و خەتی خۆی لە گەل چەند كتیبێكی دەست نووسی كۆن و نوی.^(١)

* * *

سوختە ی سوختە:

فەقیی مزگەوت دوو جۆرن لە پلە ی خۆیندەواریدا، جۆریکیان پێیان دەلێن: (مستعد)، ئەمانە لای مامۆستای گەورە دەخوینن و لە پاش تەواو کردنی (خو) و (صرف) دەچنە ئەو پلەیهوه.

جۆری دووهم پێیان دەوتریت: (سوختە): ئەمانە لە قورئانی پیرۆزوه تا دەگەنە (الفیه ابن المالك) پێی دەوتریت (سیوطی) دەخوینن، سوختە لە هەموو مەدرەسەیهکی دینیدا دەبیت وەك خزمەتکار خزمەتی موستەعیدەكان بکات و چایان بۆ لی بنیت و قاپ و کەوچك بشوات و گسك بدات و کاتیک دەچنە دەرەوه پیتلاوه کانیان بۆ دابنن.

دەگیڕنەوه دەلێن: رۆژێکی هەینی مستەعدیک نەچووہ بۆ نوێژی هەینی پێیان وتووہ بۆچی نەهاتی بۆ مزگەوت، وتووہتی: سوختەکەم لێرە نەبوو پیتلاوه کەم بۆ دابنیت، ئینجا ئۆبال بە ئەستۆی ئەو ی ئەمە ی بۆ گیڕامەوه راست بیت یان درۆ.

ئەو مەدرەسەیهدا لە گەل فەقی مەحمود داویی بوو بەمەلا محمود سەرگەتی خزمی مامۆستا سەید عارف بوو، بووین بە دوو برادەری خۆشەویست هەرۆک لەم نامەیهدا دەرە کەویت و دواتر بە نازناوی (بێزار) و (بێوهی) شیعری دەنووسی و پێش ئەو ی کۆچی داویی بکات ئەم شیعری بۆ نووسیوم:

^١ لە بنەمالە ی مامۆستا وەرگیراوه.

خامہ ہر لہے سانبوسہ نامہ تنگی نازہ بن
 بویہ ریزد بہ روزانہ افادہ فی اکرام و دین
 تولا ہیمن ما حکم زورہ خوشی و خوش
 ریزد خزل بو بخوارہ ہم بہ لہش سانی بڑیے
 بو ذیانی خوشی ابوہ ہمدی رب العالمین

ماکہ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم و رحمتہ بہ و برکاتہ
 صداتی سلا متیان تہ پرسم در خداداوا اکرام بوسہ رب رزی و بہفتہ
 وہ رتیاں اعدادم بوما دستارنا و چاوی منالان ماہ لہ کم
 مردوبہ رہ سنا ماہ لہ کاتہ و نو ہستہ و بہ خستیاں
 زیادہ رہس ماہ لہ کر رہ . ایہ جا کین و چاک کی سبہ سبیاہ
 ما داتہ .

لاکڑا زانم شیخ مصطفیٰ محمد اور قرہ کانی من نہ نارہ وہ
 بو ختمہ ستان ہ

بکرنا ۹۰ سید صبارق

عندنا
 تعوی ما مقدر بد سید صبارق وہ
 نامہ بدہ ستم بہ

محمد عبد الرحمن الحسنی
 ۹۷۶/۱۰۱۴

خامه هه‌لسه سابنوسه نامه‌ییکی نازهنین
 بۆ به‌ریز و به‌رز و زانا خاوه‌نی اکرام و دین
 تۆ له‌جیی من ماچکه زۆر به‌خۆشی و پیکه‌نین
 ریز و فه‌زلی بۆ بخوازه هه‌م به‌ له‌ش ساغ بژین
 بۆ ژییانی خۆشی ئیوه هه‌مدی رب العالمین

کاکه مصطفی گیان السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته:

هه‌والی سه‌لامه‌تیتان نه‌پرسم و له‌خوا داواکارم بۆ سه‌ربه‌رزی و به‌خته‌وه‌ریتان احترامم بۆ
 مامۆستا ژن و چاوی مندالان ماچ نه‌که‌م مه‌روه ده‌ستان ماچ نه‌کات نوخسه و به‌ختیاریش
 زیاد له‌ ده‌ست ماچ کردن، ئیمه چاکین و چاکی ئیوه‌شمان ناواته.

کاکه نازانم شیخ مصطفی محمود (ئه‌وراقه‌کانی) منی نه‌ناردوووه بۆ خزمه‌تتان؟

بچوکتان له‌ سید صادق

محمود عبدالرحمن الحسینی

١٩٧٧/١٠/٢٣

له‌گه‌ڵ فه‌قی کهریم هه‌ر ئیشیکیان هه‌بوایه له‌ ده‌ره‌وی حوچه ده‌هاتن به‌منیان ده‌کرد،
 من ده‌چومه ژووری مزگه‌وته که ده‌سه‌کانم په‌وان ده‌کرد، فه‌قی کهریم ده‌هات له‌ ده‌رگای
 مزگه‌وته کهوه ده‌هه‌ستا به‌ده‌نگیکی زۆر به‌رز ده‌یوت: مصطفی منیش ده‌موت: به‌لێ، ده‌یوت:
 قوزه‌لقورته وه‌ره ئه‌و کاسه‌یه ببه بۆ ئاواپی پری دۆ بینه، ئیتر ئه‌مه رۆژ و دوو رۆژ نه‌بوو
 هه‌موو ئیشه‌کانی ناو ئاویان به‌من ده‌کرد.

ژیانم له‌مالی مامۆستا سه‌ید عارف:

له‌ پاش ئه‌وه‌ی مامۆستا پورزا که‌می گواسته‌وه پیتی وتم: له‌مه‌ولا ته‌نها سی شه‌مه و
 هه‌ینی بچۆره‌وه بۆ زه‌لم، ئیتر منیش بۆ ماوه‌ی شه‌ش مانگ هه‌ر له‌ مالی مامۆستا بووم
 وه‌ک کورپی خۆی ته‌ماشای ده‌کردم، خوا گیانی پاکی به‌ به‌هه‌شت شاد بکات.

ئهوانه‌ی که خویندم له خورمال:

ئمو ماوه‌ییدا که له خورمال بووم ئهم بابەتانەم خویند:

١- قورئانی پیرۆز: جارێکی تر پیاویدا چووموه و مامۆستا کەم فەقی کەرم بوو که له پاشدا بوو بە مەلا کەرم سالی (١٩٩٠) له مەریوان کۆچی دوایی کرد لەوی نيمامي جومعه بوو (خوایتي خوشييت).

٢- تصريفی زنجانی: ئهم بابەته له زانستی (صرف) هوه وەریانگێراوه بۆ زمانی کوردی و بەشیوازی (لەبەر) مامۆستا که بەفەقی کهی دەلیتموه.

وایان بلاو کردبووه له ناو فەقیکاندا هەر کەس تەماشای کتیبە که بکات هەردوو چاوی کوێر دەبیست، لەبەرئەوه لەدوور یان له نزیکهوه نەمدهوێرا نزیکي ئهم کتیبه بکەمەوه یان ببخوینتموه له ترسی ئەوهی که چاوم کوێر نەبیست.

٣- عواملی جورجانی له گەڤ (أجرومیه): ئەمیش هەر له بابەتی (نحو) مامۆستا مەلا صالح زارا پیتی دەوتم، پینج سال پینش نیستا له سید صادق کۆچی دوایی کرد (خوایتيخوش بيت).

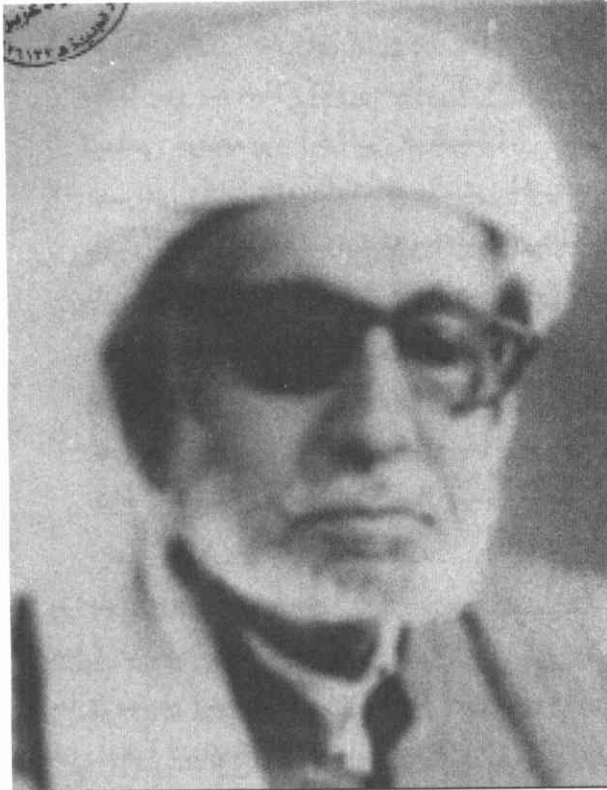
بۆ جاری دووم که چووموه خورمال تصريفی (مەلا علی) م لای مامۆستا (مەلا محمود عەنەبی) خویند.

جاری سێیەم (سیوطي) یان (الفية ابن مالك) م خویند له خزمەت مامۆستا سەید عارف دا (خوا لیبیان خوش بيت).

ئهم کتیبه مامۆستا مەلا عبدالرحمن دار بەروڵهیی پیتی دەوتم که نیستاش له ژياندايه خوا تەمەنی درێژ بکات، مامۆستا له خورمال ئهو کتیبه کهی دەگرت به دەستوه هات و چۆی ده کرد و له ناو حەوشه‌ی مزگۆته کهدا بوومنی ده خویندوه، منیش وهك توتی بەدوای وتە کهی ئهو دەم وتەوه تا يەك دوو جار دەبوو لەبەری بکەم و هەموو روژێك دەوری بکەمەوه تا له بیرم نەچیتتموه، بەلام ئەوهی پینی ئەوتم (٥٠%) م نەدەزانی باسی چی دەکات.

کورتهیه ک له ژيانی مامۆستا مهلا عبدالرحمن داربهروولهیی:

مامۆستا مهلا عبدالرحمن عبدالکریم داربهروولهیی

"مامۆستا مهلا عبدالرحمن له گوندی (دار بهرووله) سههر بهناحیهی تاخهروۆ له سلیمانی له بنه ماله یه کی جوتیار له (١٩١٤) هاتۆته دنیاوه. له تهمهنی ههوت سالییدا دهستی کردووه به خویندن له خزمهتی مهلای دیکهیان مامۆستا مهلا عبدالله، له سههر داب و نه ریتی کوردهواری ئهوکاته کوردستانی عیراق و ئیран گهراوه به شوینی خویندندا. پروانامه ی زانستی له خزمهتی مامۆستایان ملا (عنايه الله) وهگرتهوه و له ریکهوتی (١٥/١٠/١٩٤٢) بووه به ئیمام و مدرسی مزگهوتی خانهقای مهولانا خالد له سلیمانی.

له (٤/٩/١٩٤٢) بهشداری تاقی کردنهوی کۆری زانستی سلیمانی کردوه و پروانامه ی دهروونی وهگرتهوه، بووه به مدرس و پیش نویژ له مزگهوتی (شیخ حسین قازی)، له (١٩٤٦) گویزراوه تهوه بو پهمانگهی ئیسلامی له مزگهوتی گهوره تا ١٩٤٧. له پاشان به فهرمانی وهزارهتی ئهوقاف و کاروباری ئیسلامی ههریمی کوردستان، مامۆستا خانه نشینه کان گهراوه بو سههر مزگهوتهکانیان، له (١٩٩٣) تا ئیستا له مزگهوته کهی خویدا ماوه تهوه خزمهت دهکات.^(١)

^١ دهقی نهم نوسراوه له زاری مامۆستا خوۆی وهگرتهوه.

گهوانه وه م بۆ زه لم:

له ساڵی ١٩٣٦ شیخ حسام الدین مامۆستا مهلا خالیدی مفتی زادهی (سنه)ی کرد به مهلای دیی زه لم، منیش به یه کجاری وازم له خورمال هینا چوو مهوه لهوی لای فهقییه کانی مامۆستا دهرسیان پی ده وتم، دیی زه لم فهقی و مهلای نه بو لهوه و پیش جوژی ژبانی فهقییان نه ده زانی له بهر تهوه مامۆستا دانیشتوانی ئاوابیه که ی کۆ کرده وه وتی:

نهم فهقییه نه له سه ر ئه رکی ئیوه نه خوینن، نان و چیش و شه کر و چایان له سه ر ئیوه یه، هه ر یه که به پی توانای خو ی و هه موو ئیواره یه که له پاش عه سه ر یه که یه که له سوخته کان ده که ریت به ماله کانداهه موو رۆژیک هه ر مائیک یه که نانی ده داتی، تهوه ی ئیواران چیشتی هه بیته با قاپیک بنی ریت بۆ فهقیکان، یان فهقیکان دین ده یه من، مانگی جاریک تهوه ی توانای هه بوو تۆزیک یارمه تیان بدات بۆ شه کر و چا.

کو رته یه که له ژبانی مامۆستا مهلا خالیدی مفتی زاده:

"ناری خالیده، کو ری مهلا عبدالله ی مفتی یه، سا لی ١٣٢٣ ک - ١٩٠٥ ز. له گوندی (دشه)ی هه ورامان هاتوه ته دنیا، له شاری (سنه) دهستی کرد به خویندن، دوایی چوه (رواندز) لای مهلا نه سه عد نه فهندی خه یلانی، دوا قوناعی خویندن هاته (هه ولیر)، لای مهلا نه فهندی ئیجازه ی وه رگرت پاشان چوه (تهویله) ته ریه ته نه قشبهندی له شیخ عه لی حیسامه دین وه رگرت، له سه ر فه رموده ی شیخ چوه ناوچه ی (زه لم)، سا لی ١٣٦٠ ک. کرا (مدرس) له بینجوین، سا لی ١٣٦٥ گه راوه (سنه)، له قوتابخانه ی نه صیر دیوان ده رسی داداوه.

له ٢٦ ره مه زانی سا لی ١٤٠٠ ک - ١٩٨٠ ز. له (تاران) کۆچی دوایی کرد، له سه ر وه صیه تی خو ی له گردی بی شکۆ له کرماشان ته نیشت وه یسی قه ره نی به خاک سپهردرا، مامۆستا خالید شاعیریش بوو شیعی کوردی و فارسی هه یه.^(١)

* * *

^١ تاریخ مشاهیر کورد ٤٦٩/٢ - ٤٧٠.

له میژووی زانیانی کورد، مهلا تاهیر مهلا عبدالله به کرکه می وه رگه راوه، ٣٢٧/١.

ئەوکاتەي مامۆستا هات بۆ زەلم دانىشتوانى دىيەكە هەمووى ئە كەپرەدا بوون هەر كەس لە باخى خۆيدا، كە يەكەم جار سوختهكە چوو بۆ (راتبە) واتە كۆكردنەوى نان لە مالان منيان نارد ئەگەلیدا بۆ شارەزايى چووينە مالىك ناوى پوره (ئەفرۆس) بوو: وتمان: راتبەي فەقى رەحمەتتان لى بيت.

وتى: مەبەستان چييه، وتم: واتە نائىك بينە بۆ ئەم فەقييه، ئەميش وتى: رۆلە نائىك عەيبە، رۆيشت ئەوى لەناو دۆلەگەدا هەبوو هەمووى دەرهيئا و دای بە فەتيكە، هەر چەندە وتم يەك نان زياتر مەهيتنە گويى نەدامى. بۆ رۆژى دوايى هەمان كات چووينەوى بۆ لای پوره ئەفرۆز وتمان: راتبەي فەقى رەحمەتتان لى بى.

ئەميش تورەبوو وتى: (خوشمە شوانە و گاوانى نەين دى گر وئەرەگيئە مەي دى سەرما). واتە: خۆ ئيئە شوانى گاگەل نين هەموو ئيئوارەيەك دىنە سەرمان، ديارە ئەم جۆرە ژبانە زۆر شتيكى ناشيرينە، بەلام لەبەرئەوى موسلمانەكانى ئەوناوچەيە كە فەقييان رادەگرت زۆر بەچاويكى ريز تەماشاي مەلا و فەقييان دەکرد و ئەمانەش بەهەر جۆريك بژيانايە هەر بەريز و بەچاوى بەرز تەماشايان دەکردن، بەجۆريكى وەها بلاو بووبوووە لەناو هەموو كەسدا كە فەقى كاتىك دەچيئە بەريگەدا فرىشته بالى بۆ رادەخا بەسەر بالى فرىشتهكاندا دەچن بەريگەدا، لەبەرئەوى پييان دەوتين (نالچە) نەدەن لە ژير پيئالەكان با ئازار بە فرىشتهكان نەگات.

جارىك مامۆستايەك لە مامۆستاكانى ئايىنى كوردستان شەوى بەرات، كە هەندى لە موسلمانەكان وا دەزانن سالى دابەشكردنى مۆچەيە (السنة المالية)، ميكائيل ديت بە مائەكاندا دەگەريئە هەر كەسيك رزقى سالىكى تەواوى بۆ ديارى ئەكات، مامۆستا شەوى لە خەويدا دەبينيت ئەوا ميكائيل كە فرىشتەي (رۆژى) بەش كردن هات، لەناو دىكەدا هەر كەس بەشى خۆى بۆ ماوەي سالىك برباردا، بەلام نەهات بۆ مالى ئەوان. مامۆستا كتوپر لە پاشى خەو كە خەبەرى دەبيئەوى، مامۆستاژنى هەلسان وتى: ئەمسال من و تۆ دەميرين، مامۆستاژن وتى: بەچيدا دەزانى؟ وتى: ئيستا لە خەمدا ميكائيل هات بەسەر هەموو مائەكاندا گەرا هەر كەسيك (رۆژى) خۆى بۆ ديارى كرد و چوووە بۆ ناسمان نەهات بۆ مالى ئيمە، ئەوش ماناي ئەويە من و تۆ دەميرين و رۆزيمان بەدنياو نەماوە، ئەو شەوى مامۆستا و مامۆستاژن لە خەفەتاندانە نوستن، مامۆستا، مامۆستايەكى هەبوو لە دىيەكى تر بوو، مامۆستاژن پيى وت: بچۆ بۆ لای مامۆستاكەت بزانه ماناي ئەم خەو ناهەموارە چييه؟

ئەمۇش بەيانی زوو رۇيشت بۆ مالى مامۇستا كەي خەمە كەي بۆ گىرايەمە.

مامۇستا كەي پىي وت: مەلا تۆ چەند سائە مەلايەت؟

وتى: خۆت دەزانىت من نىزىكەي (۲۰) سائە مەلاي ئەمۇ دىيەم.

مامۇستا كەي وتى: (۲۰) سائە مەلاي ھىشتا نازانىت، عەقلىت بەمە ناشكىت كە رزقى تۆ و مەلا ژن و مندائە كانت لەسەر ئاوايە كەيە، لەسەر خوا نىيە، تا مىكائىل بىت بۆ مالتان.

ئىنجا مامۇستاش دلىيا بوو و بە دلخۆشى گىرايەمە ئەمۇ مژدەيە دا بە مامۇستاژن. ئەمۇ باسەمە وا ديارە جگە لە لايەنى ئايىنى ھەر شتىك باش يان خراپ ئەگەر ماوەيەك مەرۇقە لەسەرى بىروات دەبىتتە عورف و عادەت و ھەر كەسنىك شتىك بىكات بگۇنجى لەگەل ئەمۇ عورف و عادەتەدا بە عەيب و ناشىرىن لە قەلەم نادىت.

بەلام ئىستا مامۇستا و فەقى ھەر ماون، مامۇستا لەسەر موچەي مىرى دەژىن لەجىياتى موچەي ئاوايى و سەرفىترە و زەكات، فەقى گەرەكە كە يان دىيەكە ھەمۇ مانگىك ھەندىك پارەيان بۆ كۆ دەكەنمە خۇيان شت دەكرن و چىشت و نان دەكەن، ناچنە سەر مالاڭ بۆ راتبە و بۆ چىشت چونكە عورف و عادەتەكە گۇرا. ھىوادارم ھەر سەركەموتو و پىشكەموتو بىن بۆ خزمەتى ئايىن و خزمەتى مۇسلمانان و گەلەكەيان.

كاتىك گىرامەمە دىكەي خۇمان (زەلم) كە مەلا و فەقىي بۆ ھاتبوو دەستەم كەرد بە خۇيەندى كىتەيى (أتموذج) كە لە بابەتى (خو) وەيە، مامۇستا مەلا ئەجمەدى ئەمۇبەرى ئەمۇ كىتەيەي پى دەتەم، خۇشى كىتەيى (شافىيە) لاي مامۇستا مەلا خالىد دەخۇيەند.

ئەمۇ مامۇستايە لەپاش سى چوار مانگ ھەلى خەلەتاندەم وتى من دەچم بۆ دەرەشىشى ژورۇو بۆ لاي مامۇستا مەلا عبداللة، چونكە لىرە دەرسەكەم بەدل نىيە، تۆش لەگەلم وەرە زۆر بە باشى فىرى كىتەيەكانى (خو) و (صرف) دەكەم.

مىنىش ئەمۇكاتە ساويلكە بووم زوو ھەلەدەخەلەتام، لەگەلى رۇيشتەم، لىفەكەي خۇي و لىفەكەي من بەيەكەمە بە پەتىك بەستىيان بەكۆلى مەنەمە، ئەمۇش لەگەل (مستعد) يىكى تر ناوەكەم لەبىر چۆتەمە، كەوتىنە رى، ئەمۇان پىشكەموتن و من لە دوايانەمە دەررۇيشتەم بەپى، بەيانی زوو لە زەلم دەرچووين تا گەيشتىنە دەرەشىشى خوارو، ئىنجا لە دەرەشىشى خوارو بۆ دەرەشىشى ژورۇو، كە ھەردووكيان نىزىك ھەلەجىم، رىگەكەي ھەمۇراز بوو، دوو لىفەم بە كۆلمە بوو، زۆر ماندو بووم چونكە لە رىگە بۆ پشوو نەمۇستايىن، لە ھەمۇرازەكە نەمدەتوانى من بەپىي ئەوان رى بەكەم، بانگم كەرد مامۇستا بەجىم مەھىلن. مەلا ئەجمەد گىرايەمە لىم تۆرە بوو وتى: بىنە لىفەكەم خۇم ھەلى دەگرم، تەم: مامۇستا من نەموت لىفەكەت

هه‌لناگرم تۆ له وته‌که‌م تى نه‌گه‌يشتیت، وتم: به‌جیم مه‌هیلن، ئینجا ئه‌وه‌نده‌ی تر لیم توره‌ بوو، وتی: هه‌تیو من تى گه‌يشتم نیه؟ وتم: من وا ناڵیم.

هه‌ر چۆن بوو گه‌يشتینه‌ ده‌ره‌شیشی ژوورو سى چوار مانگ له‌وى خويندم. (أتموذج) ه‌که‌م ته‌واو کرد به‌لام ماموستا مه‌لا ته‌حمه‌د زۆر مانده‌وى کردم، ده‌یوت که راتبه‌ ده‌که‌یت روونه‌که‌یته ئه‌و ژنه‌ که نانه‌که‌ت ده‌داتى، چونکه‌ ته‌ماشای کراسه‌که‌شى بکه‌یت زه‌ینت کوپ‌ر ده‌ییت، منیش که ده‌موت راتبه‌ی فه‌قى ره‌حه‌تى خواتان لى بیته‌، ئه‌و ژنه‌ یان ئه‌و کچه‌ نانه‌که‌ی بۆ ده‌هینام پشتم لى ده‌کرد و ده‌ستم ده‌برد له‌ پشته‌وه‌ نانه‌که‌م لى وه‌رده‌گرت، زۆر جار ژنه‌کان توانجیان لى ده‌گرتم و ده‌یانوت فه‌قى بۆچی پشتمان تیده‌که‌یت؟.

زۆر جار سه‌عاتیکى ده‌ما بۆ نوێژى به‌یانی ده‌یبردم بۆ مزگه‌وت ده‌ستنوێژى پى ده‌گرتم و شه‌مونوێژى پى ده‌کردم، به‌لام خۆم رزگار کرد له‌م ماموستایه‌ که خه‌ریک بوو له‌جیاتى ئه‌وه‌ی بکه‌ات به‌ مه‌لا به‌ره‌و ده‌رویشى و سوڤیتی ده‌بردم.

کاتیك گه‌رامه‌وه‌ زه‌لم ئه‌م ماموستایه‌م نه‌یینه‌وه‌ تا ساڵى ۱۹۴۱ که باسى ده‌که‌م.

که گه‌رامه‌وه‌ بۆ زه‌لم ده‌ستم کرد به‌ کتیبى (إظهار) لای ماموستا (مه‌لا سه‌ید رحیمی خانه‌گایى) و لای ئه‌و (إظهار)م ته‌واو کرد، به‌لام له‌میش زۆریان ئازادام، من سوخته‌ نه‌بووم به‌لام هه‌ر ئیشیکیان ببوایه‌ به‌منیان ده‌کردو ده‌یناردم بۆ مالان، چونکه‌ دانیشتوانى دێیه‌که‌ هه‌مووى خزم بوون نیوه‌ی له‌ باوکه‌وه‌، نیوه‌که‌ی تر له‌ دایکه‌وه‌.

سکه‌لڤو (پشکو) له‌گه‌ل شا هه‌نجیری وشک:

شه‌ویك له‌ حوچه‌ی فه‌قیکان که دوو قات بوو، فه‌قیکان له‌ قاتى دووه‌م داده‌نیشن، وتیان بایارى سکه‌لڤو بکه‌ین، پشکوێه‌کی گه‌وره‌یان کرد به‌ده‌رزیه‌که‌داو ده‌زویه‌کیشیان کرد به‌کونى ده‌رزیه‌که‌دا به‌ستیان به‌بنیچه‌ی ژوره‌که‌وه‌، هه‌موومان چوار ده‌ورمان دا، هه‌ر که‌س به‌توندى فوی لى ده‌کرد ده‌چو به‌پرووی ئه‌وى تردا منیش له‌لای په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ دانیشتبووم، کو‌تایى پاییز بوو په‌نجه‌ره‌که‌ کرابوه‌وه‌، که سکه‌له‌که‌ هات به‌پرووی مندا خه‌ریک بوو له‌ ده‌م و چاوم بدات چوومه‌ دواوه‌، بیرم نه‌بوو که من له‌ نزیکى په‌نجه‌ره‌که‌دام ئه‌وه‌نده‌ توند چوومه‌ دواوه‌ که‌وتمه‌ خواره‌وه‌، له‌ خواره‌وه‌یش هه‌مووى به‌رد بوو، ئینجا فه‌قیکان هه‌موو هاتنه‌ خواره‌وه‌ هه‌لیان گرتم له‌هۆش خۆم چوو بووم، مالى (خاله‌ صادق)م خوالیى خوشبیت له‌ویه‌ه‌ نزیک بوو به‌چوار ده‌سته‌ هه‌لیان گرتم به‌دیمانه‌ مالى ئه‌وان.

ئینجا هۆشم هاتمه بمرخۆم لهبەر نازار دهستم کرد بههوار کردن و همموویان سهریان سورمابوو که چۆن نهمردووم، دهیان وت ئهمه فریشته بالی خستۆته ژیری بویه قاچ و دهست و سهری نمشکاوه، مائی خالم شاههنجیری وشکی زۆریان ههبوو ئهوکاته که ههنجیر وشک دهکرا دهیانکرده مەشکه، خالم وتی: مەشکهیهک بێتن بیشکینن بۆ فهقیکان ئهوان دهستیان کرد به ههنجیر خواردن و پیکهنین، منیش لهبەر نازاری خۆم ههه نال و دادم بوو. ئینجا بهم بۆ نهیموه باسی ههندیك یاری فهقیتان بۆ دهکم:

یاری فهقی^۱:

ئیمه ئهمانموی لهم باسهدا ئهم یاریانه بجهینه روو وهک که لهپوریکمی میللی و بهشیکی فۆلکلۆری کورد.

یاریهکان زیاتر له رۆژانی جومعه و سێ شهمه و شهوانی رهمهزان دهکران.

یاریهکانی شه:

۱- موسا و فیرعمون.

۲- گه نم گه نم.

۳- فری فری قهل فری.

۴- تهقیله لهسمر تهقیله.

۵- میر و گزیر یاخو پاشا و وهزیر.

۶- فهنه بی دهنکه.

۷- تهرکی ژیر عبدا (تهرکی بن بهری).

۸- یاپراخه دوو دوو.

۹- گۆرهوی بازی یاخود کلاوتین یان کهوشین.

۱۰- گهره لاوژه.

۱۱- گایه کم ههیه دهیفرۆشم.

۱۲- سکل پف.

۱۳- راوه ژیرۆک.

۱۴- ههه کسهی کاری خودهش باری خودهش.

^۱ گۆفاری کاروان، ژماره: ۷۷، ۲۲/۱۰/۱۹۸۴، ل: ۸۷-۹۶، نویسنی: مامۆستا نیسماعیل جاف.

*ياريه كانى رۆژ مهيدانتيكى پان و بهرينى دهويست بۆيه دهچووينه دهرهوى ناوهدانى:

- ۱- سى باز.
- ۲- كهوشهك ياخود يهك باز.
- ۳- جوغزين.
- ۴- تۆپ قار ياخود قهله مراده.
- ۵- گورزه كویره.
- ۶- گورز و بن ميخ.
- ۷- گوشتى قهلمو.
- ۸- كلاو فركيته.
- ۹- كيئل و بهرد.

بووك و تهپاله:

عورف و عادهتى ژن هيتان ئهوكاته بهم جوړه بوو، له پاش خوازيينى و ماره كودن رۆژنيك دادهنرا بۆ ئهوى بكرېت به زه ماوهند، بۆ گواستنموى بوكى له نزيك مالى زاوا شورنيكيان دادهنا تهخت و ريك و پيك ده كرا پييان دهوت (زه ماوهنگا)، ئهيان نارد له ديهه كانى تر پياويناك بيت بۆ شمشال ليدان، ئهم شمشاله نزيكهى نيو مهتر دهبى و چهند كونىكى لهسهره له كاتى فوو كودن به شمشال كهدا دهست ده خاته سهر كونه كان دهنگيكي خوشى لى پيدا دهبيت، ئينجا لهوى چهند گهغچيك هه بوون كه كو بيان ده كودنموى بۆ گورانى وتن و هه لپسمركى، كه له سى رۆژهوه بهردهوام ده بوو بۆ حموت رۆژ بهپيى پله و پايهى زاواكه و دهسلاتى، ئينجا بو كيش جلى بۆ ده كرا له قوماشيك پيى دهوترا (خامهك)، ههر يه كه له رهنگينك و كلاونىكى بۆ دروست ده كرا ههتا ده بوو به يهك پارچه زيو، له ناوه راستى ئهم كلاوهدا پينج قرانيهك ئه دورا به كلاوهدا كهوه پيى دهوترا - فيس - .

رۆژنيك پيش ئهوى بهرېت بۆ مالى زاوا دهست و قاچ و سهرى له خهنه ده گيرا رۆژى دوايى لى ده كرايموه وبوكيان ده رازاندهوه و دهچوون ئيستريكيان ده هيتا (مهموچيكي) زهرد و سوريان پيادهدا بهسهرىا وبوكى سوارى ده بوو ژنيك له پيشيموه ده رويشت كه پييان دهوت - بهربووك - ئينجا ئاويتهيهكى گموره يان دادهنا لهسهر سهرى بهرامبهر به بووكه كه.

۱ ماناى ئهم ياربانته هه موويان ماموستا اسماعيل جاف به دريژى باسى كردووهو له كوچارى كاروان بلاوكراودهتوه لهسهرچاوهى باسكراو، ليتره بوارى ئهوه نيه باسيان بكهين به دريژى.

به ناو اييدا ده يانگمړاند همر مندالينك باوه شى ته پالهي كو نه كرده وه نه چوون له سمر بانه كان ته پالنه كانيان نه دا له سمر و شاني بوكي هه تا ده گه يشته مالي زاوا و بمسه دان سه لكه ته پالنه كه موت له سمر و چاوي، نموي به شدار ببوايه لهو شاييه دا ناني تيواره ي له موي ده خوارد، نو كاته له بهر نموي برنج كه م بوو، همريك يان بزنيكيان سمر د بړي له گهل گه نمه كوتار لنيان د ه نا پي دوترا - كه شكه ك - .

روژنيك بووكيان د ه بربد بو دوو ناموزاي باوكم، حمه سه عيد و حمه على له يه ك روژدا منيش وه ك مناله كاني تر هه نديك ته پالنه م كو كرد بووه وه له سمر بان بيده م به سمر و چاوي ژني ناموزاكاندا، لهو كاته دا (ماموزستا مه لا نه حمه دي نموي) كه دهرسي (انمودج) ي پي دوتم، وتي و هره بچينه مزگموت دهرسه كه ت پي بلنم، منيش زور پاراموه كه نموه نده م مزلت بدات تا بوو كه كه نه بن، نمويش به رفا كهوت وتي همر نه بي نستا بچينه ژوروه وه له مزگموت دهرسه كه ت پي بلنم، نينجا كاتي دهرسه كه ي پي وتم من همر خيالنه لاي ته پالنه كان بوو هيچي لي تي نه گه يشتم، نينستاش نازاري نموه له دلدايه كه نهو هه له ي له كيس دام.

نوخه ي ناغارو:

ناغا و به گه كاني ناوچمي همورامان پياوي خانه دانيان هه بوو، به لام له هه مان كاتدا سزا و نازاري ناروه ايان هه بوو بهرامبهر به دانيشتواني ديه كه و مناله كانيان، نينجا خو شمويستي كه م ده بووه بو ناغا و همرده م چاوه رپي نو روژهيان ده كرد كه رزگاريان بيت له ده ستي ناغا.

له دپي سرگه ت نزيكه ي (۱۵) كم دووره له زه لموه، پياونك هه بوو زور ژير و دانا بوو ناوي نه فراسياو به گ بوو، كاتيك كوچي دوايي كرد دانيشتواني ديه كه له (۱۵) ساليه موه تا ۸۰ سان) هاتن بو پرسه كه ي، له پيش مالي نه فراسياو به گدا چالي قوراويان گرتبووه، نينجا همر كه سينك كه نه چوو بو نو پرسه يه نه بوايه هه ندي قوري به سمره وه بوايه يان به سمر شاني و دوو سي كه س نيشيان نموه بوو هه نديك قوربان نه دا به سمر ي خه لكدا نينجا ده يان وت - ناغا رو - له هه مان كاتدا به هيتواشي نه يان وت - نوخي - .

(رو) پاشگريكه به كارديت بو شتي كه مروژ پي ناخوش بيت پروات.

له جياتي نموي (ناغا، به گ، خان) نمونه ي كه گهره ي ديه اته كاني كوردستان بوون چاك بن و كيسه كاني خه لك چاك بكن به پينچموانه موه خراپترين شينو اي تو قاندين و ترساندنيان به كار ده يتنا، بو نمونه ناغا به ندينخانه يه كي هه بوو له تمويله ي نازه له كاني دا يه كيكيان

ده گرت لهویدا همتا بهر ده بوو، یان هه بوو لییان ددها و به - خولا مانه ی - هه لیان ده واسی واته قژی سمر که توژیک دريژ ده بیټ دیتته پشت ملی.

بیینمهوه سمر باسی خویندنه کمه جاریکی تر چوممهوه بو خورمال بو مدهر سه که ی ماموستا سهد عارف، ده ستم کرد به کتیبی (تصریفی مهلا عه لی) نم کتیبه له بابهت زانستی (صرف) هه ویه، دانراوه له لایمن یه کیک له مهلا چاکه کان که خه لکی شاری شنویه له کوردستانی ئیران، نم کتیبه ماموستا مهلا (مه حمود عه نه بی) که نهوکاته نمو (مستعد) بوو لای ماموستا سهد عارف ده یخویند و پیاوکی زور زیره ک بوو له پاشاندا بوو به مهلا له هه له بجه داده نیشته تا کوچی دوایی کرد خوالیخو شیت.

چوونم بو سلیمانی:

روژیک له گه ل فهقی مه حمود (مهلا مه حمود سمر گه تی) که نهویش خزمی ماموستا سهد عارف بوو له باوکیهوه، ماموستا سهد عارف پیی وتین بچین بو دولاش که دیتته که له شاره زوروز نزیکه ی (۳۰) کم دووره له خورماله وه بو نهوهی که مانگایه کیان هه بوو لهوی بچین بیهینینه وه، کاتیک گه یشتینه سمر جاده ی نو تو مبیله کان که له هه له بجه وه ده چوون بو سلیمانی وتم: مهلا مه حمود بوچی نهچین بو سلیمانی بو خویندن خومان نه جات بدهین له ده ست کینه کانی خورمال، چونکه نهوکاته خولی خورمال نیوهی کیچ بوو، وتی زور باشه، وتم منیش (۵۰) فلم پیته ئیتر بیرمان له وه نه کرده وه ده چینه کوئی له کوئی نان ده خوین و بهچی ده نوین چونکه فهقی له همر کوئی له شوینیکه وه بو شوینیکی تر پرؤشتایه وه ک بو مالی باوکی بگه ریتته وه ناوا بوو، بیری له ژیان نه ده کرده وه جگه له وهی بچیتته شوینیک ماموستایه کی باشی ده ست بکهوینت و ده رسی باشی پی بلینت، لوریه ک هات ده ستمان لی راگرت وه ستا، وتمان به چهند ده مانبهیت بو سلیمانی؟ وتی: یه کی (۲۰) فلس ئیمهش سواری لوری یه که بووین به پیته تا گه یشتینه سلیمانی، لهوی خومان کرد به مزگه وتی (حاجی حان) دا، نه کس ده ناسین و نه کس ده مانناسینت چوون بو حوجهی فهقی کان به خیره اتنیک گه رمیان کردین، نان و چایمان خوارد وتیر حه ساینه وه، فهقی له همر شوینیک یه کی بگرتایه خویمان به برای دایک و باوکی یه کتر ده زانی وه مرده م یارمه تی یه کتر یان ددها، نمو شوه همر یه که مان له گه ل یه کیکی تر به لیفه یه ک نوستین و بو به یانی داوای جیگه مان کرد وتیان: جیگه ی یه کیگه مان هه یه فهقی مه حمود چوو بو مزگه وتیکی تر و من لهوی مامه وه هه ندیک له کتیبه که ی تصریفی مهلا علی مابوو لهوی تهوامم کرد.

دهقنه‌ی فهقی:

ئمو فهقییانە‌ی ئە شارەکاندا بوون وەك سەلیمانی هەموو پایزێك شەویك بەكۆمەڵ بەمەڵەکانی گەرەكەدا دەگەران دەیانوت:

دهقنه‌ی فهقی ره‌حه‌تتان لی بی‌ت.

مەبەست لە (دهقنه) ئەوەی كە ئەو ماله‌ دەب‌خوات لە ئازوقە‌ی پاییز و زستان دەب‌یت بەشی فهقیشی لی بدات ئە ساوهر و پۆن و نيسك و نۆك و زۆر جار پارە و قاوورمەشی لەگەڵ بوو. قاوورمە خواردنێكە لە سەردە‌ی پاییزدا ماله‌ دەوڵەمەندە‌كان يەك دوو مەريان سەردە‌پەری و گۆشتە‌كەیان هەڵدە‌كزان‌د، لە پاشدا دەیان‌كردە كۆپە‌ی گەورە‌و، هەرجارە هەندێ‌كیان دەر‌دە‌هینا بۆ خواردن یان بۆ ناو چیش‌ت، چونكە ئەوكاتە (جەم‌دە) و (تلا‌جە) نە‌بوو تاو‌ه‌كو گۆشتیان تیا هە‌لب‌گیری، ئەوكاتە گۆشتی مە‌ر بە‌یانیان كیلوی بە (۲۰) فەلس و ئیواران دە‌بوو بە (۱۶) فەلس، چونكە دە‌ترسان ئە‌گەر ب‌م‌ینتە‌وه بۆ‌گەن ب‌كات.

لە پاش ئەوە‌ی كە دەقنه‌مان ك‌رد هەندێ‌ك پارە‌ی زیاده‌ هە‌بوو فهقی‌كان بە‌شیان ك‌رد لە‌نیوان خۆیاندا، م‌نیش بە‌شە‌كە‌ی خۆم ب‌رد لە بازار لی‌فە‌یه‌كم پ‌ی ك‌ری.

ئیش و كاری ناو حوجره‌ دابەش دە‌ك‌ری‌ت بە‌سەر سوخته‌كاندا، بە‌م‌نیان و‌ت: تۆ چا لی بنی و ئەم ئیوارە‌بە‌ش لە‌گە‌ڵ فهقی سە‌عید ب‌رۆ بۆ راتبە‌ بۆ ئەوە‌ی ماله‌‌كان شارە‌زا بی‌ت، ئە‌گەر رۆژێ‌ك فهقی سە‌عید لە‌مۆ نە‌بۆ یان نە‌خۆش كە‌وت تۆ لە‌جیات‌ی ئەو راتبە‌كە‌ ب‌كە، ئەو فهقییانە‌ی راتبە‌كە‌یان دە‌ك‌رد بە‌شی فهقی‌كانی تریان هە‌ڵدە‌گ‌رت و زیاده‌كە‌یان دە‌ف‌رۆشت، بۆ شە‌كر و چا و ماست، ئەو رۆژە لە‌گە‌ڵ فهقی سە‌عید راتبە‌مان ك‌رد با‌یی (چوار عانه) واته (۱۶) فەلس نا‌مان ف‌رۆشت پارە‌كە‌مان ه‌ینایە‌وه، فهقی‌كان سە‌ریان سو‌رما و تیان فهقی سە‌عید: بۆ‌چی تۆ هە‌موو رۆژێ‌ك دوو عانه‌ت دە‌ه‌ینایە‌وه، لە‌مە‌دا دەر‌كە‌وت كە فهقی سە‌عید هە‌موو رۆژێ‌ك با‌یی دوو عانه‌ی دە‌ف‌رۆشت و پارە‌كە‌ی دە‌ه‌ینایە‌وه و دووان‌ی بۆ‌ خۆ‌ی هە‌ل‌گ‌رتو‌وه لە‌بەر ئە‌وه راتبە‌كە‌یان دا بە‌من و تیان تۆ فهقی‌ه‌كی ئە‌م‌ینی.

مامۆستای گە‌وره‌ لە‌م م‌زگۆتە‌دا كە ناو‌ه‌كە‌م لە‌ب‌یر نە‌ماو‌ه ه‌یش‌تا ژنی نە‌ه‌ینا بوو، بە‌تە‌ن‌یا لە‌ حوجره‌ی تە‌د‌ریس و تە‌ن‌ه‌وه‌دا دە‌نووست و لە‌گە‌ڵ فهقی‌كانیش نان و چایی دە‌خوارد‌وه هەر پارە و پولێ‌كی زیاده‌ بوایە‌ لا‌ی ئەو دامان دە‌نا، مامۆستا نە‌خۆشی گ‌رانە‌تای گ‌رت (ت‌ی فۆئید) و ئە‌وكاتە زۆ‌تر‌ین كە‌سان‌ی كە ئەو نە‌خۆشی‌ه‌یان ب‌گ‌رتایە‌ پ‌یی دە‌م‌ردن چونكە دە‌رمان و چاره‌سە‌ری‌كی وانه‌بوو ر‌زگاری ب‌كات لە نە‌خۆشی‌ه‌كە.

دياره نهم نه خوښيش همر کس بچيت به لای نه خوښه کېدا دهیگریت، فه قیکان نزیکی ماموستا نده کموتن وقاپ و کوچکی خوین بؤ جیا کرده وه، بؤ نموی توشی نه خوښه که نمین نموی که ده چوره ژوره کې خرمه تی ده کرد تنیا من بووم، شوپیکان دیم ماموستا زور هیلاکه و نزیکه لموی کوچی دواپی بکات، منیش له لای دانیشتبوم زور ترسام، چوم به فه قیکانم وت، نموا ماموستا خمریکی گیاندانه وهرن به لایم وه، وتیان نموه (خاویریشه تی) واته ناروق ده کات وهر کسینک ناروقی بکردایه تموه لمو نه خوښه رزگاری ده بو، منیش گرامموره بؤ لای ماموستا، هیشتا هوښی لای خوئی مابوو وتی:

توزنک به فرم بؤ بینه، کات زستان بوو به فریکی زور باریبوو لهدره وه، چوم پر جامیک به فرم بؤ هینا، به فره کې خوارد ینجا خوینی هله ینایم وه و گیانی پاکی خوئی به خوی گموره سپارد، لمو کاتدا زور ترسام، چوم به فه قیکانم وت: نموا ماموستا مرد ینجا هستان هاتن بؤ ژوره که له پیش هممو شتی کېدا ده ستیان کرد به گپرفانی کېدا و سه لته کېدا نمو پاره یی لای ماموستا دایانابوو دهریان هینا له پاشدا روژ بووه وهر دیریان بؤ خانمی نمو دنیا. له پاش دوو روژ باران ده باری راتبم ده کرد که له راتبه گرامموره لمرزم لی هات به شپوه یه کی ودها به هیچ شتی گمرم نده بووه وهر ده کموت بؤ نموانیش توشی گرانته بووم. همر نمو شموه فه قیکان عمره بانه یه کیان گرت، چونکه نوتومبیل نه بوو، بردمیان بؤ نه خوښخانه، له پاش ههفته یه که هوښم هاتموره به سمر خومدا ده بینم توکی سمرم هه مووی همل وهریوه، بارکم خوالی خوښبیت له گمل پیاوکی تر له دیکه مان به سمرموره راوستابوون.

پزیشکی نه خوښخانه که خمریک بوو دهرمانی ده دامی وتی: غم مه خو کفنه کت دپی، واته نامری و چاک ده بیتموره، له پاش نموه سی ههفته له نه خوښخانه ماموره، دواپی هاتمه دهره و چومموره مزگوت سیرم کرد جیگه که میان داوه به یه کیکی تر، ینجا لینه که م و کتیبه که م هه لگرت چوم بؤ مزگوتی (قامیشان) له لای مهلا (عبدالرحمن سمرده شتی) جیگم خواست و جیگمی پیدام.

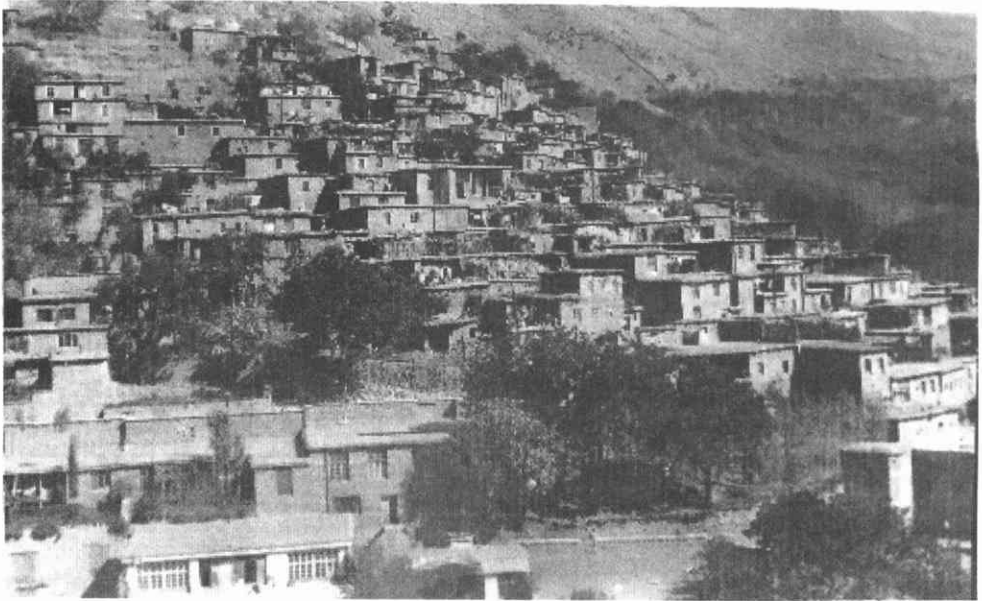
مزگوته که ماموستای نمبو، نهم ماموستایه لموی ده بخونند ده چوه لای مهلا کانی تر دهرسی ده خویند، لموی لای نمو دهستم کرد به کتیبی (الصمدیه) که نمهش له بابته تی زانستی (خو) وه دانراوه، کتیبیکی زور نایابه لای نهم ماموستایه کتیبه که م ته واد کرد. جارتیکی تر گرامموره چوم بؤ عبابه یلی (نه باعوبه ییده) لموی کتیبی (جامی) م خویند، عبابه یلی دینه کی زور خوښوو له به رزاییه کېدا، ده پروانی به سمر هه لجه و شاره زورودا، نموکاته لموی ماموستای گموره، ماموستا (شیخ بابا رسول) و ماموستا (مهلا حسن)

بیون، ثم دئییه بهناوی ئەبو عوبهیدە ی ئەنصاری ناوئراوه که گوایه کاتی خۆی هاتووێته عیراق بۆ بلاوکردنەوی ئایینی ئیسلام لەوی کوشراوه یان مردوو، گۆرێکی گهوره گومەزێکی لەسەر بوو دەیان وت ئەو گۆرێ ئەبو عوبهیدەیه.

من لام وایه ئەمه زۆر دووره له راستیهوه، چونکه میژووی ئیسلام ئەو ی تیا نیه که (صحاب)یهکی وا گه‌یشتیته ئەوی.

له پاشدا جارێکی تر گه‌رامهوه خورمال لەوی کتیبی (سیوطی) که پیتی دهوتریت (الفیه ابن مالک) م لای مامۆستا سهید عارف خویند، له پاشان چووم بۆ بیاره که مامۆستا مه‌لا عبدالکریم ی مدرس لەوی مه‌لا بو، مه‌لا مه‌حمه‌د ئەمین کانی سانانی لای مامۆستا ده‌خویند، من و خوالیخۆشبوو کاک فاتح کوری مامۆستا مه‌لا که‌ریم (سه‌ید عبدالله ی سهرفیان) و (عبدالله یزدی) مان لای ئەو ته‌واو کرد، ئەوکاته مه‌دره‌سه‌که‌ی مامۆستا مه‌لا عبدالکریم هه‌روه‌ک کۆلیجێکی شه‌ریعه‌ی ئیستا وابوو.

خویندەم له ته‌ویله:

پاش ئەو ی (سه‌ید عبدالله سهرفی و عبدالله یزدی) هه‌ر دووکه‌م ته‌واو کرد له‌بیاره لای مامۆستا مه‌لا حمه‌ ئەمین کانی سانانی، چووم بۆ ته‌ویله، شارێکی زۆر گه‌وره و خۆشبوو،

همر چند پيښان د هوت د نوي تمويله بهلام بهراستي شارتيكي تموار بوو، له شويينيكي بهرزيي دا بوو، خانوو لهسمر خانوو له دوورهه تماشات ده كرد وات دهزاني همموي پليكانهي يهك لهسمر يهك بهرهو ژورور روښتووه، هممه له سالي (١٩٤٠ز) دا بوو، بههوي جهنگي دووه موي جيهانيموه گراني بوو همموو شت گران بوو، بهتاييه تي خوارده مهنې بهلام له تمويله همستان نه ده كرد بهو گرانيه له بهر نهوه زور تريني دانيشتواني د ييه كه خاوه نې پيشه سازي بوون، كلاش و پيلاو و چهغو و قهلم برې تمويله بهناوبانگ بوو، هرهوك چون نيسنا پيشه سازي روژناوا بهناوبانگه، نهوكاته له هم شويينيك بتوتايه هممه له تمويله دروست كراوه كړياره كه به هم نر خيك بېوايه دهيكړي، نينجا له بهر هم پيشه سازي يه و كرين و فروشتني هم ديوو هم ديوي عيراق و تيران دانيشتواني تمويله زوربان دهوله مهند بوون وبه ژيانيكي باش كاتي خويان بهسمر د هبرد، هم شاره وهك هاوينه هموار و ابوو بهتاييه تي له پشتيموه نزيكي سنووري تيران شويينيك هميه پيني دهوتريت (ناويسمر) به همشتيكيه بو خوي بهرووي زه مينه وه.

هم شاره گوره جوانه به همشتيكيه بوو له سالي (١٩٧٩ز) روژمي به عس همموي ويران كرد بو ويران كړدني همر باله خانه يهك (تي نين تي) به كار هينا، سالي ١٩٩١ جاريكي تر چووم بو تمويله بايه قوش تيايدا ده بخويند، ويرانه بوو، دهوت هيچ روژنيك هم شاره ناوه داني تيا نه بووه، روژمي ولاتان ولاته كه يان بهرهو پيشموه د هبن، بهلام ولاته دوا كهوتوه كان همر بو دواوه بو چه رڅه كاني ناوه راستي ميژوو ده مان گيرنه وه.

مه لاي هم شاره جوانه خوالي خوشبوو ماموستا مهلا صاحب بوو، كه داواي جينگم لينكرد زور به خوشيموه جينگي پيندام ونزيكهي (١٠) فه قيني تري تيايدا بوو به (مستعد) و (سوخته) وه.

فه قيكان هممويان وهك كوره پاشا ده ژيان له خواردن و جلو بهر گهوه بههوي يارمه تي دانيشتواني تمويله كه په يوه نديان به ناييني نيسلاموه زور به هيز بوو، زور ريزي مهلا و فه قيان ده گرت، منيش دهستم كرد به خويندني كتيبي (اداب الكلبوي).

كورت هيهك له ژياني ماموستا مهلا صاحب:

"ماموستا مهلا صاحب، كوري نه زيري گچكهي كوري نه زيري گوره يه، له دهوري سالي ١٣٢٥ك - ١٩٠٧ز هاتووه ته دنيا، مندال بسو باوكي كوچي داويي كرد، له فه راژبي (هدراشي) بوو نارديانه خانه قاي (دورود)، سالي ١٣٣٧ز ته صريف ي زه نجاني لاي ماموستا عبدالكريم (مدرس) خويند، پاشان چوه ناوچهي ههله بجه، داويي چوه قهره داغ لاي شيخ

نهجیب و شیخ مستهفا، ماوه لهوی تا ئیجازهی له خزمهت شیخ نهجیب وهرگرت، نهجا گهراوه (تهویله) کرا پیتشنوئیز و وتارخوئین و دهرس بیژ، ماوهیهکی زۆر خهریکی جیبهجی کردنی کاروباری مهلایهتی بوو، لای خهلکان و شیخهکان زۆر بهریتز بوو، پاشان باری کرد بو ههلهجه، سالی ١٩٧٥ز کوچی دوایی کرد.^(١)

* * *

حاشیهکانی پینجیونی و دهرچوونم له تهویله:

ههروهك مهجنون شیئی لهیلا بوو، ههستی بهروت و قوتی و سههما و گههما و تیری و برسیتی نهده کرد، منیش شیئی دوانزه علیم بووم بهتاییهتی حاشیهکانی قزلجی لهسهه تصریفی مهلا علی، حاشیهکانی پینجیونی لهسهه (بورهان کلنبوی) و (کلنبوی اداب) و حاشیهکانی خدیالی لهسهه عهقائدی نهسهفی و حاشیهکانی تهبو طالب لهسهه سیوطی.

لهریگی گهران بهدوای ئهم زانستانهدا ههموو ناوچهکانی کوردستانی ئیران و عیراق گهرا، ههر مهلایهك ئهو حاشیانهی باش بزانیایه دهچووم بو لای وله ماوهی دوانزه سالدا له کوردستانی عیراق و کوردستانی ئیران له تهویله خوشرتم نهدی وله (دهگاگا) له (ژاوهرز) له ئیران ناخوشرتم نهدی، لهگهل ئهوهشدا تهویلهم بهجی هیشت لهپیناوی ئهم حاشیانهدا چووم بو دهگاگا چونکه لهوی مهلایهکی کۆنی قهدرزانی لیبیه.

گرنگی پیندانی مهلا و قوتابی کوردستان بهم حاشیانه ههلهیهکی زۆر گهوره بوو ونهخوشیهکی بی دهرمان بوو، ههر مهلایهك ئهم حاشیانهی نهزانیایه لهلای فهقی بهمهلا لهقهلم نهدهدرا، ههر فهقییهکیش لهم حاشیانهدا شارهزا نهبوایه وهمولی نهدایه بو خوئندنیان تینگهیشتوو لهقهلم دهدرا، به جوړیکی وها ئیش و کاری گرنگی قوتاییهکان ببوو بهوه، بو یهکهم جار که توشی یهکتر دهبوون، یهکیکیان کتیبیکی دهخسته بهردهمی ئهوی تریانهوه پیتی دهوت مانای ئهو حاشیانه چیه؟ ئهگهر حاشیهکهی نهزانیایه بهچاوئیکی سوک تهماشاشا دهکرا و میوان بووایه نانی پی نهدهخورا و مائشاوایی له فهقیکان دهکرد و ملی دهنابو شوئینیکی تر، ئهم جوړه خوئندنه بوو بههۆی ئهوهی کهس بیری لهوه نهدهکردهوه که سودی ئهم

^١ علمازنا في خدمة العلم والدين ٢٤٥ - ٢٤٦.

بهنمالی زانیاران ٣٢٨ - ٤٢٩.

له میژووی زانیانی کورد، مهلا تاهیر مهلا عبدالله بهحرکهیی وهرگهراوه، ١/٢-٢.

حاشیانه ئهوهیه میسکی مرۆف تیر دهکهن بۆ ئهوهی له سهرچاوه ئاینیه کانهوه که (قورئانی پیرۆز، فهرمووده کانی پیغه مبهره ﷺ) لیبی بکوئنهوه و لیبی ورد بنهوه بۆ ئهوهی پهیرهوی لی بکا به جۆرنکی ودها سوودی هه بیته بۆ ئاینی ئیسلام و بۆ کوردی بی کهسی سهر لیشتیواو.

دهرچوونم له تهویله:

ههروهک باسم کرد منیش شهیدایهک بووم لهو شهیدایانهی که عاشقی حاشیه کانی پینجونی بو بووم و مامۆستا مهلا صاحب که له خزمهتی دا (کلنبوی اداب)م ده خویند کتیبه کهی زۆر باش ده زانی، بهلام له شیکردنهوه و روونکردنهوهی حاشیه کانی پینجونییدا که له سه ره ئه کتیبه بوون به جۆرنکی واته بوو که من باش تی بی بگه م. له بهر ئه وه ئه پلاو وگۆشتهی که له تهویله دهخوارد هه مووی به پشتندا ده چوه خواره وه هیه چ تامینکی نه بوو.

بریارم دا بچم بۆ (پاوه) بۆ لای مامۆستا مهلا (زاهید) خوالی خۆشیته که مه لایه کی زۆر باش و به نایانگ بوو له حاشیه کانی پینجونی دا زۆر شارهزا بوو.

کات زستان بوو، مانگی یهک بوو له سالی (١٩٤١) هه مووی دوو سی مانگ بوو ئیران تیک چوو بوو له بهر ئه وهی ئیران لایهنگری تهلمانیا بوو، له بهر ئه وه کۆماری شورهوی (الاتحاد السوفیتی) لای باکوری ئیرانی داگیر کرد و ئینگلیزیش ناوه راست و خوارهوی داگیر کردبوو و رهزا شای به هلهوی که شای ئیران بوو دهست به سه ربان کردبوو بر دبوویان بۆ ده ره وه، ئینجا ریگیای سنوره کان به ره لا بوون کوردی عیراق و ئیران به نازادی هاتو و چۆیان ده کرد.

شهویک نامهیه کم نووسی بۆ مهلا زاهید له پاوه، داوام کرد که جینگه بداتی بچم بۆ لای، نامه کم خسته ناو زهرفیکه وه بهلام ههشتا سهرم چهسپ نه کردبوو له بهر ده می خۆم دانابوو، کلۆ شه کرمان له سه ره زهرفه که دانابوو چای دیژ له مه مان ده خواره وه، لهو کاته دا مامۆستا مهلا صاحب خۆی کرد به ژووری فهقیکاندا، منیش که له لای سه ره وه دانیشته بووم هه لسه مه وه شوینه کهی خۆم بۆ چۆل کرد، ئه ویش کاتی که له جینگه کهی من دانیشته نامه کهی ده ره ئینا له ناو بهر گه کهی خویندییه وه و خسته مه ناوییه وه، له پاش ئه وه چاییه کی خواره وه چوه ده ره وه بانگی کردم، وتی: من به چاری فهقی ته ماشای تو ناکه م به لکو وهک کوری خۆم ته ماشات ده که م له بهر چی ده چیت بۆ پاوه؟ منیش ئارهقی گه رمم ده ردا لهو به فر و سه رمایه دا و داوای لی بوردنم لیبی کرد که په شیمانم لهو کرده وه یه، وتم هه ره له خزمه تی ئیوه دا ده م و ده مینه وه.

دوای دوو ههفته دووباره کموتموه ماخولانی حاشیه‌کانی پینجوبنی، همدوم به‌خوم دوت: مصطفی تو بؤ گوشت و چیش خواردن هاتووی یان بؤ خونندن هاتوویت، فهقییه کم لابوو (کاک عبدالرحمن) که له نموی مه‌لای گموره (نؤدشه) بوو دهرسی (اظهار) م‌پی دوت، وتم کاک عبدالرحمن بریارم داوه بچم بؤ پاوه بمی جیگه خواست کاروانیک په‌یدا بکه که له‌گه‌لیان برۆین بؤ شاره‌زایی، نمویش رۆیش و هاتموه وتی: کاروانیک سبه‌ینی به‌یانی کاترمیتریک پیش نوژی به‌یانی دهرده‌چیت دوو پیاو ودوو ئیستر بار دهبمن بؤ پاوه، وتیان پیان خۆشه نه‌گمر له‌گه‌لمان بین، نیمش پیش خوتن لینه و کتیمان پینچایموه کاترمیتریک شو مابوو چووین بؤ لای ئو پیوانموه له پیش بانگی به‌یانی دهرچووین رووه‌وه پاوه، ئو ساله نمونده به‌فر باریبوو له هممو رینگه و بانیکدا نریکی متریک بوو هیچ ره‌شاییه له‌سمر زوی دیار نموو لمبر به‌فر، به‌جوریک یه‌کیک له دانیشتوانی تموتله به‌هوئی شو به‌فر بارینموه وتی: (همر یمره ته‌لاقم کموتسه بؤ خوا به‌شو شوربای ئاویش نه‌مه‌نینه گردش کردینه بموره)، واته: سی ته‌لاقم کموتبی خوا به‌شی شوربایه ئاوی لا نهماره هممووی کردوو به به‌فر.

نیوانی تموتله و پاوه به ئوتوموییل کاترمیتریک زیاتر ناییت، له‌گه‌ل نموه‌ش نیمه بؤ نریکی مه‌غریب گه‌یشینه پاوه لمبر نموی رینگه که هممووی پر بوو له‌به‌فر بمو هویمه دهرنگ گه‌یشتن، کاتیک گه‌یشینه نموی شموی به‌سمر داهات چووینه مائی براده‌ری کاروانیه‌کان، من که نوژی مه‌غریبم کرد نام پی نه‌خورا ونه‌متوانی دابنشینم، جیگه‌یان بؤ راخستم همتا به‌یانی هوشم نه‌هاتموه خوم لمبر نموی نمه یه‌که‌مین سه‌فهری ناهمورام بوو له ژباغدا.

(پاوه) له شاره بچوک و خۆشه‌کانی گوردستانی ئیران بوو له به‌رانبه‌ری (خانه‌گا) وه بوو، پاوه کموتبووه رۆژه‌لات و خانه‌گاش کموتبووه رۆژئاواوه، نیوانی همدووکیان ته‌لان ته‌لان بوو هممووی باخ و باخات بوون له رۆژه‌لاتی پاوه شاخیکی زور به‌رز و دریز همبوو پیان دوت شاخی (شاهو) لمبر خۆشویستی و جوانی شو شاخه من کوری چواره‌م نوانا (شاهو) وله بن شاخی شاهودا کانیابکی زور جوان ئاوی لی هه‌لده‌قولیت. له نریک کانیاه‌که‌دا دره‌ختیکی گمورهی (په‌لگ) همبوو گوریس بده‌وریدا نده‌هاتموه ناوه‌که‌ی بوش بوو وه‌ک ژووری لی هاتبوو کرابو به‌چایخانه پیان دوت (هموتی) نموانه‌ی نه‌هاتن بؤ سمر شو کانیاه لموی چاییان ده‌خواره‌وه له‌مبر شو دیمه‌نه جوانه‌ی شاخی شاهو و کانیاه‌که‌ی و هموتی، ممولموی ده‌فهرموی:

سەر ئار چوون ھەولئى مەسكەن چوون پاوه
ماچسى بەھەشتەن بە ڕوى دىئاوہ

واتە: كانياويك وەك ھەولئى وشارىك وەك پاوہ، لەبەر ئاو و ھەواى ديمەنە جوانەكەى ئەلئى
بەھەشتە بەرووى دىئاوہ.

دانىشتوانى پاوہ بە ژن و پىاويانموە زۆر جوان بوون، بالا بەرز و قەد بارىك بوون، قسە
خۆش، ھەردەم بەپىكەنەن و ڕوى خۆشموە قسەيان لەگەڵ يەكتر دەکرد، غەربىيان وەك
ھاوالاتى خۆيان دەزانى و زۆر بەرئزەو تەماشايان دەکرد.

بۆ بەيانى چووين بۆ حوجرەى فەقەيكان ديم ئەو مامۆستاىە (مەلا ئەحمەد) كە لە زەلموہ
بردىمى بۆ دەرەشيشى ژورو لەوئى (مستعد) بو، زۆر بەگەرمى يەكترمان ماچ كرد و
بەخىرھاتنى كردم، بەلام دەمزانی لەدليدا پىي خۆش نىسە سوختەكەى خۆى بىتەموە بەھاو
مستعدى، كاتىك مامۆستا مەلا (زاھىد) ھات داواى جىگەم لىكرد زۆر پىاوانە وتى: باشە،
ان شاء اللہ وەك فەقەيكانى تر لىرە ھىچ كەم و كورپەك ناىبىنيت لە لايەنى خويندەموە و لە
لايەنى ژيانموە.

رۆژى داوى نۆرە دەرسى من بوو چووم بۆ ژوروەكەى دەستم كرد بە خويندن و خويندنى
كتىبەكە، بەراستى مەلايەكى زۆر باش بوو و لە بابەت حاشىەكانى پىنجورنىموە زۆر شارەزا
بوو، دەمدى ھەردەم فرمىسك بەچاويدا دەھاتە خواروہ، لە كانگای دليموە ئاھىكى دەکرد و
دوو كەلئى جەرگ سوتاوى بەدەم دەھاتە دەرەوہ، بەجۆرىكى وەھا كارىكى زۆرى دەكردە سەر
دەرسەكەم، ئىنجا منيش زۆر سەرم سورما داواى دەرسەكە گەرامموە ناو فەقەيكان وتم:
مامۆستا چى لى قەوماوہ، وتیان: ژنىكى ھەبوو زۆرى خۆشەويست پيش ھەفتەيەك كۆچى
داوى كرد.

لەوتيش دلم ھەلگەنرا بىرپارم دا بچم بۆ شوئىنىكى تر، وتم بە كاك عبدالرحمن من
نەشارەزام بەرەو كوى بڕۆين؟ وتى خالىكى داىكم مەلايەكى زۆر باشە تەمەنى (۷۰) سالە،
زۆرتربىنى ژبانى لە تەدرىسدا بەخت كرددوہ لە (دەگاگا)يە لە (ژاوەرۆ)، وتم: دوورە، وتى:
رۆژ و نيوئك دەبىت بەپى، منيش وتم: كتىب و لىفەكان ھەلگەرە، با مامۆستا نەزانىت و
مالتاواى لە فەقەيكان بكەين.

بهره و پرووی پردی وهندهن:

پروه و دبی هه جیج و دبی پروار گهراینهوه دوواوه نزیکسی نیوه پۆ بوو گه یشتینه دیکه و تیان ئه مه دبی (نجاره)، شتخیکی زۆر چاک و موسلمانانی تیادایه ئیمهش چووین بۆ مائی شیخ وامانزانی تهکی و سوفی و مورید و دهرویشی ههیه، و تیان: شیخ چووه بۆ جوت تۆزیک تر دیتمهوه.

ههر چهند ئیستا بیر لهو شیخه ده کهمهوه وه که خلیفه ی دووهم عومهری کوری خهتاب دیته بهرچاوم که نوینسهرهکانی همرقل و پاشای پۆم چون بۆ لای بۆ (مه دینه) پرسیان کۆشکی خلیفه له کوییه؟ و تیان: کۆشکی نیه خانووه کهی ههروه خانووی تری خه لکیه، کاتیک گه یشتنه لای ماله کهی و تیان ئه م ماله مائی ئهوانه خۆشی له ژیر سینهی دیواره کهی له سهر ههسیریک راکشابوو، نووستبوو، بی پاسهوان و چاودیری لا نه بوو، و تیان: ئه مه خلیفه یه، سه رۆکی وه فده که سه رسام بوو وتی: (عدلت فامنت فنمت قریر العین) واته: داد گه ریی به تمواوی کرد، ترسی گیانت نیه به بی خه م نوستوویت.

ئه م شیخی (نجاره) دهستی کهسی نه بریوه، ناوی شیخه و هیچی له کس وه نه گرتوه و خۆی کاسبی کردوه و خه متهی موسلمانانی کردوه.

دواتر ده رکهوت که ئه م شیخه کورپه زای شیخ (عبدالرحیم) ی (نه جار) که هاوچهرخی (مولهوی) بووه و مولهوی له نامه هه لبه سته تیکیدا که وه لامی نامه یه کی (نه جار) یه پیکهاتوه له (١٥) بهیت، له یه که م بهیتیدا ده ئیت:

تهختمی مۆبته تاش، نه جار دلتهنگ!
گیر گیج دام، کلانمی شه رهنگ!

دوای نیوه پۆ له دبی نه جار ده چووین پروه و (پروار) ههتا گه یشتینه ئای سیروان، که ته ماشای ئاوه که مان کرد پروخانه سوره هات بوو ئاوه که ناله نالی ده کرد به تا فگه کاندایازی ده دایه خواره شه پۆلی ئاوه که وه که هه لمتهی شیر پیاری زیاتر ته ترساند و زالت تر نه بوو، و تم: کاک عبدالرحمن پرده که له کوییه بۆ په رینه وه وتی: ئه م جووره پرده که تۆ ده ته مۆیت نیه، ئیستا ده چینه سه ره وه جۆلانه یه که دروست کراوه له لقه میو دووسی لقی میوی گه ره له م بهر و له بهری له ژیر به رده گه ره گان چه سپ کراون و ناوه که یان ته نه راوه دوو کس پیکه وه

^١ دیوانی مهولهوی (١٢٤٤).

ههئاگرى دهبيت يه كه يه كه بهسهريدا بهپرېنموه، كاتيك گهيشتینه سمر پرده كه همدوو
 ئهژنوم وشك بوو له ترساندا وتم: چۆن دهپهرينموه؟ وتى: من لینه كان ده بهمه ئوبهر توش
 بهدوامدا وهره، پرده كمش ههر وهك داره مهيت وابوو، ئوسا دوو دارى دريژيان داده ناو به
 گوريس جۆلانه كهيان لى دروست ده كردو مردووه كهيان ده خسته سهري و چواركس ده چوونه
 ژيرى ده يانبرد بو سمر قهبران.

ئهم پرده ناهه مواره بههوى ناله نالى هازهى ناوه كهو تا فگه كهى زور سامناك بوو، ئهم
 بهرو ئوبهري شاخ بوو له بهرئموه شوينه كه توژيك تهنگه بهرى بوو ناوه كه دههاتموه يهك،
 منيش دهستم نا به جهرگى خۇمدا و دهستم كرد به (أية الكرسي) خويندن به گاگولكى
 بهسهر پرده كهدا ههر چوئيك بوو پهريموه، له ناوه راستيدا له ترساندا (أية الكرسي) هكهم
 لهبير چووه وه له پاشان بويان گيړاموه كه چهند كه سينك له دانيشتوانى (نوسود) كه
 جعفر سولتان حوكمرانى ده كردن و نزيكى ئهم شوينه يه، له ريش سپيه كى زانا ده پرسن كه
 پردى سيرات و بههشت و جهه نهم چۆنه؟

ئوبهريش وتي سووى: (پرده و سيراتى ته خمينش كهردى به پرده و ننده نيه و بههشتى
 ته خمينهش كهردى به ديوه خانه كهو سانيموه، جهه نهميش ته خمينش كهردى به مهتبخه كهو
 سانيموه).

واته: پردى سيرات وهك پردى (و نندهن) وايه ئهو پردهى كه پيدا دهپهرينموه، بههشتيش
 وهك ديوه خانه كهى سان وايه و جهه نهميش وهك چيستخانه كهى سان وايه.

كاتيك پهرينموه به بهرى شاروچكهى (هه جيح) دا رويشتين ئهمه ههر چنده شار نه بوو بهلام
 وهك تهويله شارىكى تر بوو له شاره كانى كوردستانى گهوره، دانيشتوانى هه جيح هه رچى
 شتيان بوو خويان دروستيان ده كرد، جلوه برگى پياوان له شال دروست ده كرا كه ئوبهريش
 له ريسى بزنه مهره ز ده يان تري سايموه له لاي جۆلاوه ده يان كرد به چۆغهورانك.

جلوه برگى ژنان له جاو دروست ده كرا كه لوكه يان ده ريسا و ئينجا ده يان چنى ده يان كرد
 به جاو، له پاشدا رهنگيان ده كرد و جلى ژنانيان لى دروست ده كرد، قاپ و كهوچكيان له دار
 دروست ده كرد پيى ده وترا (ديزه) و منجه لى چيست ليتانيان له قورى سوور دروست ده كردو
 پيتلاوه كانيشيان خويان دروستيان ده كرد، بهم جۆره ئهوى كه ئيستا پيى ده وتريت (اكتفاء
 ذاتي) ئهو روزه له شارى هه جيحدا هه بوو، ههروهك ماموستا مهلا محمهدى چروستانى
 شيعرىكى جوانى داناوه له سهر هه جيح ده فهرموى:

داكى وه تمن سوپاسى رهوشتى تيرى هه جيح ده كات:

رۆلّه کهم که له‌ری و شوینی منا مابێ هه‌جیجی
 هه‌ر شان و کلاشی وه‌ته‌نه‌ جلو و فه‌ره‌نجی
 ره‌نگ و جل و خۆراک و زمانی هه‌موو پێکن
 رۆژوو له‌ دژی یه‌کتری یا خۆشی میلیه‌تیکن
 دانیشتوو له‌ شاخیکێ ره‌ق و تمق نه‌زه‌وی و زار
 سه‌ربه‌ست و دلیرانه‌ نه‌ژین بێ غه‌م و به‌گار
 چه‌ن خۆش گۆزه‌رانن به‌به‌شی ئاره‌توو رازی
 پولێ به‌ (ره‌زا) ناده‌ن و فلسیکی به‌غازی
 لۆکه و مه‌ره‌زه و موو خورییه و وردی و شازی
 کۆلوانه‌یی شالی مه‌ره‌زه و گازره‌ جیازی
 مایه‌ی ته‌شییه و خول خولیه که‌چک و تیروک
 ئازاده له‌ قه‌رزاری و کومپیا له و چیرۆک
 گوێ ناده‌نه فه‌نتازی و چیت و نال و والّا
 گشتی وه‌ته‌نی پێخه‌ف و به‌رگ و جل و کالّا
 وه‌ختی که له‌تموقی سه‌ر نه‌ین جیی شه‌ده و ئاغا
 جاوی وه‌ته‌نی، داکێ وه‌ته‌ن هاله ده‌ماغا
 ناده‌م کۆله باالی به هه‌موو شاله‌کی تورمه
 لای من چ که‌وای شالی چ سه‌د تاقه‌یی سورمه
 نایی نه‌فسی قۆریه گیزه‌ر له سه‌ماوه‌ر
 نایینی له‌بو خوارده‌وه‌ی چایی جه‌ماوه‌ر
 چایی له‌هه‌موو ئه‌رزێ هه‌جیج بێ سه‌روشوینه
 بۆیه ره‌نگ و روخساری هه‌موو وه‌ک په‌ت و خوینه
 رۆلّه‌ی به‌دلی داکێ وه‌ته‌ن خینلی هه‌جیجه
 ئیتر ئه‌وی بێسه‌ژی وه‌ته‌نیم گوری قلیچه

١- رۆژوو: چونه‌ نار.

٢- ره‌زا: شاره‌زا شا، ئاره‌ده‌تو: ئاره‌دی تووی وشک، غازي: مه‌لیک غازي.

٣- چيزك: ئيمزا، مۆر.

٤- فېنتازىي: كەشخەيى، مۆدە.

٥- شەددە: مشكى.

٦- كۆلە بال: جۆرە بەرگىنكى كوردەوارىيە لە لىباد دروست دەكرىت بى قۆلە و تا كەمەر درىزە و
ھەردوو شانەكەى جوتى قۆلى كورتى بچوكى پىتوھىيە بەلام قۆلى پىيا ناكرى.
تورمە: جۆرىكە لە قوماش.
٧- گۆرى: شايمەن، قلىچ: قەمە.

ژيانی مامۆستا مهلا محمد چروۆستانی:

" مامۆستا مهلا محمد چروۆستانی برای مامۆستا مهلا عبدالله ی چروۆستانی، کوری مهلا عبدالرحیمی کوری عومیری کوری شریفی کوری ئیبراهیمی کوری محمد ناغای کوری پیرخدری شاهویه، عمیرهتی میرناوده لی یه، سالی ١٨٩٤ز له گوندی ئابلاغ نزیک سلیمانی هاته دنیا.

له خزمهت باوکی دهستی به خویندن کرد، پاشان باوکی بووه مهلای مهجید بهگی جاف له ههلهجه، ئهوش لهوی لهلای فهقییهکان دامزرا، دواپی باوکی باری کرد بو بهرزنجو لهوی کۆچی دواپی کرد، مامۆستاش کۆتایی بهخویندن هینا.

له گوندی سهراوی شارباژێر بووه مهلا، پاشان چوو بادین له پشدهر، دواپی چوو پهانیسه، لهو کاتهدا خه لکی ناوچه که له دژی داگیرکاری ئینگلیز بهشهر هاتن، ئهوش ناوچه کهی بو مباباران کرد، له تهغامدا کتیبخانه کهی مامۆستا سووتا.

سالی ١٩٣٢ز چوو سلیمانی، سالی ١٩٣٦ کرا به مهلای مزگوتی نهقیب. رۆژی پینج شه می مانگی نیسانی سالی ١٩٦٣ کۆچی دواپی کرد، له گۆرستانی گردی جۆگه به خاک سپێردرا.

مامۆستا جگه له مهلا یهتی شاعیریش بووه، نازناوی شیعی (چروۆستانی) بوو، دیوانی شیعی کوردی ههیه، چاپکراوه.^(١)

پیاویکی زۆر مهرد و قسه خوۆش و زانا و راست بوو، ههرده مهوی له دلیا بوو له سههر زمانی بوو، به بی ئهوی له کهمس بترسی و زۆر عیززهتی نهفسی ههبوو، حورمهتی خوۆی رانه گرت وهک هه ندی کهمس به دواپی درۆو مهرا ییدا نه ده رۆشت بو ئهوی دهستکوت بو خوۆی پهیدا بکات، شایه نی باسه کاتیک مزگوته کهی له سلیمانی تازه ده کرایه مه مائه که یان نزیک مزگوته کهی من بوو - مزگوتی بن ته بهق - بو نوژی مه غریب ته هاته مزگوته کهی من، پاش ئهوی له نوژی ئه بوینه مه پی ئه وتم ئیوه چیتان هه یه؟ ته گهر شتی کمان هه بوایه و ئه وان نه یان بوایه له گه لم ده هاتمه، ته گهر ئه وان شتی کمان هه بوایه و ئیسه نه مان بوایه من له گه لی ده رۆشتمه مه، هه تا ده مر م خوۆشی ئه مه ماوه یه مه له بیر ناچیتمه مه، مامۆستا مهلا محمد ئیستا

^١ تاریخ مشاهیر کورد ٣٩٠/٢

میژووی نه ده بی کوردی ٢٣٧/٦ - ٢٤٨.

له میژووی زانایانی کورد، مهلا تاهیر مهلا عبدالله به حرکه بی وه رگراوه، ١٤٢/٣.

کوره گموره کهی که ناوی کاک مهلا یه حیای چرۆستانی یه له به غدا داده نیشیت، به راستی له ره وشت و ناین و مهردایه تی دا جینگای باو و بایرانی گرتوتهوه خوا تهمه نی دیرژ بکات.

* * *

دی روار:

له پاشدا به دۆلێکی نار شاخ و داخ و پر باخدا به رهو ژوو رۆشتین ههتا گه یشتینه دی روار که مهلا کهی شاعیریکی گموره بوو به ناوی مهلا خدری روار ناوبانگی ده رکردوه، مامۆستا مهلا عبدالکریمی مدرس له زاری ههوارامیهوه هه ندیك له شیعره کانی ئهوی گۆرپوهته سه زاری سۆرانی ناوهی ناوه (اقبال نامه).

شهو چوبنه مالتیک دیمان شیخ معتصم کورێ شیخ حسام الدین لهوی میوانه، له پاش نان خواردن ئی پرسین خه لکی کوی و بو کوی ده چن؟ من وتم: خه لکی زه لسم و بو خویندن ده چم، وتی: له زه لکم کورێ کییت؟ وتم: من کوره زای سۆفی حه نه مینم، چونکه شیخه کان هه موویان به باشی بایرمیان ده ناسی.

وتی که وابوو ده بیته له گه لندا بیته بو شاری سنه ده تبه م بو لای مه لایه کی چاک بخۆنه و هه موو ئه رکێکی خۆت و سوخته کهت له سه ر شانی من بیته، منیش وتم: زۆر سوپاستان ده که م ده چم بو ده گاگا نه گه ر جینگه م ده ست نه که موت دیم بو لای جه نابتان، شیخ معتصم خۆی له شاری سنه نه بوو به لکو له دی روار (دیر مۆلی) بوو هه م شیخ بوو هه م ناغا بوو، له ژبانێکی زۆر خۆشدا ده ژیا و ریزیان ده گرت و خۆشی زۆر ده وله مه نند بوو ئه شو شوه له وی بووین بو به یانی چوین بو ده گاگا.

ده گاگا زۆر دوور نه بوو له ویته، به لام ریگه که هه مووی به فر وشاخ بوو ده بوو به نیو ئه شو به فره نا هه مواره دا برۆین، ره شه بایه کی زۆر به هیتز به فره کهی ده دا به روو ماندا، چوین له وی له ریگه ترووشی دییه کی تر بووین نانی نیوه رۆمان خوارد، پێیان وتین مه رۆن ریگه که زۆر سه خته و به فره که زۆره، ئیمه ش به قسه مان نه کردن و پوهو کویستانیك رۆیشتین که هه مو رازنکی زۆر سه خت بوو، ئه کو یستانه هاوینه هه مواری ده گاگا بوو که پیتی ده و ترا (بو کومارانی)، منیش له ریگا سه عاتیکم پی بوو ته ماشام کرد هیشتا کات زۆر ساوه، ئیتر نه مزانی کاتژمیره که م نووستوه، چونکه له بهر به فرو سه رما که زۆر تیکچووین، کاتیک گه یشتینه کویستانه که ته ماشامان کرد له پر تاریکی کرد و شو دا هات به سه ردا و ریگه مان ئی ون بوو، ئینجا وتم: فه قی عبدالرحمن لیفه کان له سه ر ئه م به فره داده نیین و پوهو قیبله

پاده کشيښ تا دوا ساتي ژيانمان ليرهدا تهاو دهيټ، هه لبت همه خوا نوسيوه تي لسه زمان که ټيمه لهم کويستانهدا کوچي دوايي بکهين و کمس پيمان نه زانيت و درنده گوښته که مان بخوات و کهس نه يټ باخاته گوږه وه، ټينجا دهستان کرد به پارانه وه له خواي گموره و دوعا کردن که هم جارهش رزگارمان بکات، به لام خومان دلنسا بووين هم شموه لهوي هم کويستانهدا ده فوتايين.

وه پيني سه گيک ئوميدي ژياني پيداينه وه:

بهم جوړه ماینه وه بو ماوه (۱۰) ده قيقه يه که له ترس و له مرزدا، له پر لهو ترس و له مرزهدا له دووره وه سه گيک دهستي کرد به وه پين، وه که هموي يه کيک له ناويکدا خهريک يټ بخنکيت خوا يه کيکي بو بنيريټ دهستي بگريټ و گياني رزگار بکات، همروه ها وه که هموي خوا نارديتي بو هموي بوهرټ به ده نگیکی بهرز و بانگی ټيمه بکات بلټ دټيه که ليره وه يه، ټينجا به رده وام رووه دهنگي سه گه که رويشتين تا نزيک بووينه وه ته ماشامان کرد ناوايه که يه، که هموي ده گاگايه، کاتيک گه يشتينه ناو دټيه که پرسيمان بو مالي ماموستا، يه کيک هات له گه لمان تا گه يشتينه مالي ماموستا، لهوي ماموستا راستموخو وتي: عبدالرحمن بوچي هاتوبت؟ وتي: هاتووين بو خزمه تي تو ليره بخوينين.

ماموستا به توره ييه وه وتي: يه کيک بهم زستانه به شفق دهري بکهن ناچيته دهري، ټيوه ده يټ شټ بوون وا که وتونه ته ري بهم به فر و سه رمايه، ماموستا به رده وام بوو له قسه کردندا وتي: ره زاشاي به هلموي فقيي له يري ناوايه که کان بردټه وه، نزيکه ي (۳۰) ساله فقيي تيا نه ماوه، له بهرته وه ټيوه ناتوانن ليره بمينسه وه، دانيشتواني ناوايه که ناتوانن يارمه تستان بدن و حوجه ي فقيمان نيه و که شيش ژووري زياده ي نيه تيا بخوينه وه.

له پاشدا له مني پرسى وتي: رو له تو چي ده خوښيت؟ وتم: کلنبوي بورهان ده خوښتم به پينجوښيه که انه وه، ماموستاش زوري پي خوښبوو تو زبک رووناکي که وتوه دم و چاوي و گرژي له ناوچه واني نه ما، وتي: رو له من عاشقي پينجوښيني سه ر کلنبوي بورهانم، کاتي خوي زور هم کتيبهم وتوتوه له گه ل پينجوښيه که ان، ناوتم همو بو پيش مردم جارتيکي تر هم کتيبه له گه ل حاشيه که اندا به ده رس بلټه وه خوا ناو اته که ي هينامه دي، وتي: رو له ليره دانيشن خوا رازقي رزقه، به ناوايه که ده لټيم يارمه تستان بدن، بو حوجهش به تانيه که تان ده ده مي بيمن سوچيکي مزگوته که بکهن به حوجه، به بزمار به تانيه که هه لواسن به ديواي

مزگوته کېدا بيکمن به پمړده و لموډيوۍ دانيشن، بشمويش مزگوته که گهرمه و فراوانه له کوندا ويستان بخون.

نموشوه له مالي ماموستا بووين، بو به ياني نامان خوارد به تانيه که مان وه رگرت وهک ماموستا فرموي لمسوچيکي مزگوته کېدا دامان کوتار شو ديوه که يمان ناونا حوجرهۍ فهقي، بو نيواره يه کيک له کورپه کاني ماموستا له گهل فهقي عبدالرحمن دا چوون بو راتبهۍ فهقي، ديه که زياتر له (۲۰۰) مال بو به همويانموه (۸) کوليره يان پيدان و شم کوليرانه هموو شتيکيان تيا بو جگه له گهم، چونکه گراني بو به هوۍ جهنگي جيهاني دووه مموه، دانيشتواني ديه که زور همزار بوون هم به مهر و مالآت ده ژيان وجيگاي کشتوکاليان نه بو، بو سبه يني به ياني بو درس خونندن چووم بو لاي ماموستا کاتيک که دهرسه کمي وتموه همروهک رووه کيک ناوي بدهيت بگه شيتموه ماموستا ناوا گمشايموه، منيش وهک رووه که که ورده ورده گمش بو مموه له خوشياندا هيچ نيش و نازاري ريگم بير نه ما، له دلي خومدا وتم خوايه ليت همزيا بيت که من گه شتم بهم ماموستايه، که له پينجويني باشر پينجوينه کاني ده زانيت، تينجا هموو شمويک کورپه کمي دهنارد بو شوۍ کتيبه که بيات و دهرسه کمي ناماده بکات بو روژي دوايي وخوشي حاشيهۍ ده کرد لمسر حاشيه کاني پينجويني و قمر داغي، دست و خنتي نمونده جوان بوو ده توت گوه موه، بمو جوړه سي مانگ مامموه له ديه که هموو روژنيک (۸) کوليره مان همبو، نيواران کورپه کاني ماموستا دهاتن دوانيان ده خوارد (نه حمد و حسين) و شمشيان ده مايهوه، هموو شمويک مزگوته که پر ده بوو له کارواني، بمروژدا که رووناکي همتاو ديدا له ناو مزگوته که سه يري قاليه کان و بمره کامان ده کرد وهک شاره ميرووله نمسپي ريزي به ستووه هات و چو ده کات وبه شومان جله کامان هموو لمسر ناگري مزگوته کېدا ده ته کاند، دهنگي ته قينموهۍ نمسپيکان ده توت گولله يه له ره شاش دهره چيت لمسر يهک، هموو شمويک نازارمان ده دي له دست نمسپي و که شو کوليره همزنانه مان ده خوارد به بي خوار دنيکي تر ده بوو به قور لمسکماندا، هموو روژنيک ده موت دواي دهرسه که ده ستی ماموستا ماچ ده کم و مالئاوايي ده کم چونکه ژيانه که مان زور تال و سخت بوو، به لام که دهرسه کم ده خونند شيرين ده بوو هموو تاليه کي لمير ده برده مموه، ده موت نه گم نمسپي هموو روژنيک کيلويه که له گوشته کم بخوا دست له ماموستا چاکم هه ناگرم يان ده مرم يان کلنبوي بورهان تماو ده کم.

کورتهیه ک له ژيانی ماموستا مهلا عبدالقادر:

"ناوی عبدالقادر کورې جه لالهدینې کورې مهلا عبدالرحمانی نؤدشهی یی یه، لمو گونده سالی ۱۳۰۰ک - ۱۸۸۲ز هاتووته دنیا، همر لمو دهستی کرد به خویندن، دوايي لهشاری سنه و گوندي بیاره خویندنه کمې بردهسمر، بووه مهلا له گوندي دهگاگای همورامان له تیران. ماموستا زاتیکی زیرهک و بهریتز بوو، بو پرسیارانی شهریهت خه لکان روویان تی ده کرد، حمزی له دهرسه کانی (شافیه) ی صرف بوو، له دهوری سالی ۱۳۶۵ک - ۱۹۴۶ز کوچی دوايي کرد."^(۱)

* * *

چون دهگاگام به جی هیشت:

لهپاش بهسمر بردنی سی مانگ له نیوان نازاری نهمپی و کولیره ی همزنی ناواییه که و شیرینی دهرسه کمې ماموستا مهلا قادر لهسمر کتیبی کلنبوی بورهان و حاشیه کانی پینجینی و قمره داغی، روژیک و تم به فهقی عبدالرحمن: قمرانیکم ههیه بچو بیده بهشتیک با بیخوین، چوو دوو هیلکه می هینا، نینجا نیمهش بیرمان لموه ده کرده وه که نهم دوو هیلکه یه چون بخوین، تم: بچو له ناوایی چنگیک نارد بینه له گهل مهغه لیکي بچوک، نینجا مهغه له کهمان خسته سمر ناگره که، هندی ناو و ناردمان تی کرد، نینجا دوو هیلکه کهمان کرده ناو همویره کموه کهوچکمان تی رادا ههتا خمست بووه وه، نینجا به کهوچک تیی بهربوین له گوشتی کهو خوشتر بوو له لامان، پاش نموه ی خواردمان وهک پارچه بهردیکی لیتهات له سکماندا که بههیچ شتیک نه نهجولا، بهشمو و روژیک وهک گوچانی گال (ههرزن) چهماموه، تم: فهقی عبدالرحمن من لهمه زیاتر ناتوانم، خوت تاماده بکه و بهیانی زوو بهرهو مهربوان دهروین.

بهیانی زوو لیغه و کتیبمان دا به کولمانداو وهک هه جیجی روومان کرده مهربوان، بی نموهی مال ناوایی له ماموستا کهمان بکهین، چونکه دهمانزانی ریگمان پینادات برۆین.

^۱ علمآؤنا في خدمة العلم والدين ۳۱۵.

له میژووی زانایانی کورد، مهلا تاهیر مهلا عبدالله بهحرکه بی وەرگیراوه، ۲۳۶/۳.

پووهو مهريوان و بانه:

له ههر شوينيك ده مان پرسى ده يان وت ژيان له مهريوان زور سهخته برون بو موکريان، تيمهش پووهو بانه روښتین تا گهيشتینه (داروخان) زورمان برسى بوو، خو مان کرد بمالينکدا لسمر ريگه که بوو، وهك باسم کرد فهقى خوى بگردايه به همر مالينکدا وهك مالى باوکی تيايدا ده جوليتمهو بى نموى بزاني خاوهن مال زه زامه نده يان نا، ژنى خاوهن ماله که هه نديک نانى خسته نانه شانينک و پرى له گه نينک شير برنجى بو دانين، زور خوشبوو چونکه لهو کاتمهوى له تمويله درچووبووين برنج نه خواردبوو، وتم خوايه نه مکوژى تا ژن و مالينک پينکمهو ده نيم و تير شير برنج ده خوم.

له پاشان بهرو بانه روښتین تا گهيشتینه شاره که بهناويدا گهراين، وتيان: بچن بو دره وهى شاره که چونکه ليره هيچ مەدره سهيه کى دینی نه ماوه بهوى رژيمى رهزا شاره. شارى بانه له شاره جوانه کانى روژه لاتى کوردستانه، ديمه نينکى جوان و ناو و هموايه کى خوشى هديه، دانيشتوانه کهى زور به مەردى و کوردايه تى بهناوبانگن، به لام نموکاته نمو شاره جوانه هيچ شتيکى وهك نه خوشخانه يان کارهبا يان قوتابخانه ي نه بوو، ئيستا ده ليين لهو پووهو زور باشه.

نموکاته ههموو دانيشتوانه کهى پاليان دابوو بهيه کهوه له دژى سوپاى ئيران که دهويست بيگيريتمهو ژير دهسه لاتى خوى، زورم پى خوشبوو لهو شارى جوانه بخوئيم به لام لای همر مهلايهک ده چووم دهيووت من درهست پى ده ليم به لام نموکى ژيانت لهسمر خوته که زور گرانه، له نهجامدا وتيان برو بو لای (مهلا مصطفى شوى) مهلايه کى باشه.

له پاش نموى له شارى بانه درچووين، نزیکه (۲۰) کم روښتین پووهو موکريان تا گهيشتینه دى (شوى)، بينيمان مەدره سهيه کى باشى تيدايه و ماموستا که يان مهلا (مصطفى) يه ويه کى له موسته عيده کان شيخ عزالدين حوسه نينى بوو که دواتر ماوه يه که بوو به رابەرى حزبى ديموکراتى کوردستانى ئيران، پياويکى بهريز و هه لکه وتوو بوو جينگای بو خواستين له لای ماموستا نمويش رازى بوو لهسمر مانه وه مان، من نهموت کلنسوى بورهان ده خوئيم وتم با ماموستا تا قى بکه مسوه بزائم پينجوئيه کان باش ده زانينت يان نا، روژى دوايى چووم گويم گرت له درسيک که به يه کينک له فهقیکانى دهوت، بزم دره کموت هيچ جياوازيه کى له گه ل ماموستا مهلا (صاحب) ي تمويله دا نيه.

له بهر نموه دهستم کرد به کتيبى (شرح العقائد) ي نه سه فى بهى نموى حاشيه کانى خه يالى بخوئيم، چونکه نموايش وهك پينجوئيه گران بوون، شوئنه که زور خوشبوو ناو و

هواپه کی زۆر خوښی هه‌بوو و فه‌قی‌کان ژبانیکی زۆر خوښیان هه‌بوو، هه‌ستیان نه‌ده‌کرد به جه‌نگی جیهانی دووهم، مانگی‌ک له‌وی ماموه، رۆژنیک نیوه‌رۆ بوو نان و چاییمان ده‌خوارد له پر توپیک دای به‌ناو دێبه‌که‌دا دار و به‌ردی کرد به‌ خوڵ و توژ و دوو که‌ل، ئی‌مه‌ش له‌ترساندا باوه‌شمان کرد به‌لیفه و کتیبه‌کاندا و به‌ره‌و موکریان رۆش‌تین، ئەم توپه‌ هه‌ی سوپای ئێران بوو ئەو‌کاته شه‌ری ده‌کرد له‌گه‌ل (حه‌ره‌شید خانی داروخان) که‌ هوکمرانی شاری بانه‌ بوو، هه‌یزیک پی‌که‌وه نابوو زۆر مه‌ردانه به‌ره‌هه‌ستی سوپای ئێرانی ده‌کرد، به‌لام به‌داخه‌وه که‌س نه‌بوو له‌ کورده‌کانی تری مه‌ریوان و سه‌قز و موکریان یارمه‌تی بده‌ن بۆ ئەوه‌ی پارێزگاری بکه‌ن له‌و به‌شه‌ی کوردستان.

ئهو شه‌وه‌ گه‌یشتینه‌ دینی (زه‌میل)، شه‌و له‌وی بووین و به‌یانی زوو چووین بۆ (بوکان)، له‌م شاره‌شدا مه‌دره‌سه‌ی دینی تیا نه‌بوو به‌هۆی رژی‌می شای ئێران که‌ ده‌یویست ژبانی گه‌لی ئێران وه‌ک فه‌ره‌نسا لێ بکات، به‌ره‌و پیش بردنی ئێرانی له‌وه‌دا ده‌بینی که‌ ژبانی کۆمه‌لایه‌تی وه‌ک ئەوی لێ بکات.

به‌یانی زوو له‌ بوکان ده‌رچووین به‌ره‌و (حه‌مامیان) چونکه‌ له‌وی مه‌دره‌سه‌یه‌کی باش هه‌بوو مامۆستا مه‌لا عه‌لی مامۆستای گه‌ره‌ی ئەوی بوو، (بوکان) هه‌ر چه‌نده‌ شار نه‌بوو به‌لام له‌ جوانی و پاک و پوختی و زۆری دانیش‌توانی دا هه‌یچی له‌ شاره‌کانی تر که‌متر نه‌بوو. چوینه‌ حو‌جره‌ی فه‌قی‌کان ته‌ماشام کرد یه‌کی له‌و فه‌قی‌انه‌ی که‌ له‌وین مامۆستا مه‌لا عب‌دالرحمن سه‌رده‌شتیه‌ که‌ له‌ سالی (۱۹۳۸ز) کتیبی (الصمدیه)م لای ئەو ته‌واو کرد له‌ مرگه‌وتی قامیشان له‌ سلیمانی، ئەمه‌ دووه‌مین مامۆستا بوو که‌ له‌گه‌لی بووم به‌ مستعد له‌یه‌ک حو‌جره‌ دا له‌ پاش (مه‌لا ئەحمه‌دی ئه‌وبه‌ری) له‌ پاوه.

داوای جیگام کرد مامۆستا مه‌لا عه‌لی وتی فه‌قی‌مان زۆره‌ جیگامان نیه، له‌پاش تاوێک کوره‌که‌ی مه‌حمود ئاغا که‌ ئا‌غای بوکان بوو هات بۆ حو‌جره‌ی فه‌قی‌کان له‌منی پرسی تو خه‌لکی کویت؟

وتم: من خه‌لکی (زه‌لم)م، وتی زه‌لمی شیخ حسام الدین؟ وتم: به‌لێ، وتی: ئیستا به‌دیاری ده‌تبه‌م بۆ باوکم، باوکی و ئا‌غا‌کانی موکریان هه‌مووی موریدی شیخ حسام الدین بوون و یه‌ک دوو جارنیک هاتوونه‌ته‌ زه‌لم به‌ه‌وایاندا کاتیک شیخ له‌وی بوو، کاتیک برده‌می بۆ لای باوکی هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ وتی ئەم دیاریه‌م بۆ هه‌یناوی ئەمه‌ له‌ دانیش‌توانی دبی زه‌لمه.

باوکی‌شی زۆر ریزی گرتم، وتی: بۆنی شیخ (حسام الدین)ی لێ دیت که‌ له‌ ولاته‌که‌ی ئەوه‌ره‌ هاتووی، به‌ کوره‌که‌ی وت برۆ به‌ مه‌لا عه‌لی بلێ ئەم دوو فه‌قی‌یه‌ له‌سه‌ر ئەرکی من

رایان بگریت، هموو شتیکیان بو جیبه جی ده کمم نمویش دهرس به مصطفی بلیت، ماموستا داواکهی جیبه جی کرد، دوو ههفته ماموه تماشام کرد نم ماموستایه همر خهریکی فهله کیاته (تشریح الافلاک) و (شرح چهقمینی) و کتیبه کانی تر که په یونه ندیان به زهمین و مانگ و روژه وه هه بوو ناگاداریه کی زور باشی هه بوو، ماموستا عبدالرحمن سهرده شتی له لای نمو (تشریح الافلاک) ی ده خونند، من نمم کتیبهم دواتر له سالی (١٩٤٥ز) له لای ماموستا مهلا محمدی گه لاله خونند که هه صووی بریتی بوو له خهیالات و خورافات، وینهی مانگ و روژ و زهمین گیرا بوو، مانگ ده کرا بهسی چوار پارچمونه نهیان ده زانی رووناکیه که ی له روژه وه وهرده گیری، نمم کتیبه زهمین وا داده نی که زهمین ناجولیت و روژ به ده وریدا ده سوپیتمه وه، نمم خورافات کاتی خو ی له یونانمونه وهریان گیرا بوو بو عهره بی له سهرده می عباسیه کاندای.

له پاش دوو ههفته نمویشم به جی هیشت رووه سابلاغ (مهباد) له گه ل فقهی عبدالرحمن لینه و کولمان دا به شانماندا دی به دی رویشتن تا گه یشتینه (مهباد)، به راستی به کتیکه له جوانترین شاره کانی کوردستان، شاریکی پاک و پوخت بوو، دانیشتوانه که ی زور به ریز و کورد پهروه بوون، تازه بنچینهی کۆمهله ی ژیانمونه ی کوردستان و ده ولته ی کوردی (کۆماری مهباد) دهستی پی کرد بوو، نمو ده ولته ی خوالیخوشبوو (قازی محمد) بوو به سهرۆکی، نمو ده ولته ی که تینگلیز و روس به لینیان دایه که پشتی بگرن له دواییدا په شیمان بوونه وه و له گه ل کوره که ی رها شا (محمد پهلوی) ریکموتن تیمیازی ده رهینانی نموتی ئیرانی پیدان.

له ناو شاری سابلاغ ده چینه همر مزگوتیک ده بیان وت نیمه ده رستان پی ده لینی، به لام ئهرکی ژبانان له سهر خوتان بیت، چونکه نمم شاره فهقییه تی له بیر چۆتموه، دیاره نیمه ش توانای نموه مان نه بوو بژین له سهر ئهرکی خومان، نموه ی شایه نی باسه له ماموستا به ناویانگه کانی شاری مهباد ماموستا مهلا حسین و ماموستا مهلا صدیقی مزگوتی ناو بازار بوو، که به کورد پهروه ی به ناویانگ بوون، همر دوو کیان وتیان خونندان پی نه لینی به لام بژیوی ژبان له سهر خوتان، همر نمو کاتهدا چووم بو مالی خوالیخوشبوو شه هیدی کورد پهروه (قازی محمد)، ماله که یان له سهر ته پۆلکه یه کی به مرز بوو، له می کانیاویکی تیا بوو ناوه که به لای ماله که ییدا ده هاته خواره وه و له خواری ماله که یان ئاویکی زور هه بوو وه ک رووبار و ابوو، درهخت و قامیشیکی زوری تیا بوو.

لهپاشاندا ږووهو (مهنګور) رۆښتین تا گه‌یشتینه (دی بوکړی)، شایه‌نی باسه - دی بوکړی- ئیستا بووه‌ته ده‌ریاچه چونکه ږووباری (قازی ئاوا) به‌رده‌مه‌کمی کراوه به‌به‌نداو، به‌ره‌لستی ئاوه‌کمی کردووه و گمراوه‌تموه جینگی دتیه‌که بووه به‌ده‌ریاچه، چونکه ئهم دی یه له‌ناوه‌راستی چوار دۆلی گموره‌دا بوو ودانیش‌توانه‌کمی پشتیان به‌ستبوو به‌به‌خوکردنی مهر و مالآت، به‌لام کشتوکاله‌که‌یان دوور بوو له‌دتیه‌که، ده‌بوايه له‌دتیه‌که ده‌رېچن ږووهو مه‌هاباد وماوه‌یه‌ک ږوون ئینجا ده‌گه‌یشتنه سمر زه‌وییه‌کانیان که له‌ده‌شتاییه‌کی گموره‌دا بوو گه‌م و جو‌یان ده‌کرد.

دیتهاتی مه‌نگور هم‌روه‌ک دیتهاتی موکریان و لاجان و شنو و مهرگه و شکاک هم‌موو ئمو دتیه‌انه ئموکاته بو سوتهمه‌نی ته‌نیا ته‌پاله‌یان به‌کارده‌هینا، ته‌پاله‌ش بریتی بوو له‌پاشمرو (سه‌نیر)ی گا و مانگا که وشکیان ده‌کرده‌وه به‌زستان له‌ژورنیکا ده‌یاخسته‌ته‌نوروه‌وه نان و چیش‌ت و ئاو گهرم کردن و چا لیتانیان هم‌ر له‌سمر ئموه‌ بوو، له‌زستاندا می‌زیتکی چوار گوشه‌یان داده‌نا له‌سمر ده‌می ته‌نوروه‌که ئینجا لیفته‌یه‌کی زور گموره‌یان ده‌هینا ده‌یاندا به‌سه‌ریدا وشه‌وان هم‌موو ئمو ماله‌ ده‌چوونه ژر ئمو لیفته‌یه‌وه دنوستن و پییان ده‌وت قورسینه.

ده‌گیتړنموه ده‌لین جارنک له‌ئاغاکانی ئمو ناوچه‌یه ده‌پرسن نه‌لین: ئاغا نه‌گمر گا و مانگا پاشمرو نه‌کات ئیوه چی ده‌کمن؟ وتبوی ئیمه ئمونواچه‌یه به‌جی ده‌هیلین، ئموکاته نه‌وتیان ته‌نها بو چرا به‌کار ده‌هینا وچرا کم بوو، فتیه‌یان به‌کار ده‌هینا پریان ده‌کرد له‌نوت و پمرویه‌کیان تی ده‌خست له‌بهر رووناکیه‌کمی داده‌نیشتن، فه‌تیکان که‌لکیان له‌دوکه‌لی فتیه‌که وده‌گرت و مه‌ره‌که‌بیان پی دروست ده‌کردو بو نووسین به‌کاریان ده‌هینا.

له (دی بوکړی) مه‌درسه‌یه‌کی فه‌قی هه‌بوو، به‌لام ماموستا مه‌لا حمه‌ ئهمین قاجری هیچ فه‌قی نه‌بوو وجینگی پی داین ولموی ده‌ستم کرد به‌کتیپی (مطول) له‌زانستی (بلاغه‌)دا، زیاتر له‌سالتیک له‌م دتیه‌ مامموه زور به‌خوشی به‌سهرمان برد چونکه هم‌م درسه‌کم باش بوو وه‌مروه‌ها ژبانی ئموی زور باش بوو، کشتوکال و مهر و مالآتی زوریان هه‌بوو هم‌موو زور ده‌وله‌م‌مند بوون، ئاغاکه‌یان (خدر ئاغا) زوری خوش ده‌ویستم هاوین که ده‌چوون بو کورستان ده‌یوت بچن ئهم سی مانگی هاوین له‌دیوه‌خانه‌کمی من بن له‌بهرئموه‌ی که له‌شونیتکی به‌رزدا بوون ئاو و هم‌وايه‌کی زور خوشی هه‌بوو، هاوین له‌پاش ئموه‌ی مالتی ئاغا باریان کرد چونه کورستان ئاغا بریاری دا که ئیمه له‌دیوه‌خانه‌کمی دانیشین وکویتخا حمه

ئەمىنىش بە خۆى و مال و مندالېمە بەگۆزىتمە ژورەكانى ترى مالى ناغا بۆ ئەمەى ئاگان
لە شت و مەكەكانيان بىت.

ئەم كۆنخايە پىاويكى زۆر باش بوو رۆژنىك پىيى وتم من وەجاغ كۆيرم تەنيا يەك كچم
هەيە - ئەمەيش ناوى (زىرىن) بوو - مال و مالايتىكى زۆرم هەيە، هەمەوى دەدەم بەتۆ و
كچەكەشت دەدەمەى لېرە خويندن تەواو بکە و بىنەرەو.

وتم: زۆر سوپاست دەكەم، من بۆ خويندن هاتووم لای خۆمان كچى جوان هەيە بەلام
دەمەويت لە خويندن لەم قۇناغەدا نەمەستم ئەبىت هەر دوانزە عىلمەكە تەواو بکەم.

كورتەيەك لە ژبانی مامۆستا مەلا حمە ئەمىن قاجرى:

مامۆستا مەلا حمە ئەمىن پىاويكى بەرپىز و مەلایەكى باش بوو، لای جەنابى مەلای
گەورەى كۆيە ئىجازەى مەلایەتى وەرگرتبوو بوو بوو مەلای ناوايىبەكە، ديارە كە مەلا ئىجازە
وەرەگرى بىر ئەمە دەكاتمە كچىكى جوان بدۆزىتمە لەناوايىبەكەدا لە مالايتىكى بەرپىز بۆ
ئەمەى داواى بكات و ماری بكات، لەبەرئەمە زۆرترىن (مەلا ژن) زۆر بە پەوشت و جوان
بوون، مامۆستا مەلا حمە ئەمىن كچىك ديارى ئەكات بۆ ئەمەى ماری بكات بە باوكەكەى
دەلەيت، باوكى كچەكە دەلەيت من كچ بە مەلا نادەم، زۆر هەمەلى لەگەل دەدەن بەلام سودى
نايىت.

لەهەندى ناوچانەى كوردستانى ئىران عورف و عادەتيان وايە ئەگەر يەكەك كچىك داوا
بكات و كەس و كارى رازى نەبى بىدەنى بۆى هەيە لەگەل كچەكە رىك بكمەيت و شوو هەلى
بگريت و بىبات بۆ مالى ناغا، ئىنجا بۆ مالى كەس و كارى كچەكە هەيە پيش ئەمەى
بگەنە مالى ناغا كچەكە و كورەكە بكوژن و هېچ پرسيارىكيان لەسەر نىە چونكە لەسەر
ناموس و شەرەف ئەمەيان كوردووە، بەلام كە گەيشتنە مالى ناغا ئىتر ئەمە مافەيان نامىنى و
ناتوانن بەهېچ جۆرنىك نازارى كچەكە بەدەن يان كورەكە، بەلكو باوكى كچەكە يان بىران
كەسيكى تر ناچار دەكەن كە كچەكە ماری بکەن لەم كەسە كە هەلى گرتووە، بەمە دەلەين
(پەدەوكەوتن) يان (هەلگرتن) لەم ناوچەيە شتىكى زۆر باو بوو بەنارەوا لە قەلەم نەدەدرا،
مامۆستاش يەكەك بوو لەوانەى كەبەو جۆرە ژنى هینا بوو، لەمەلى ناغا باوكى كچەكە لىي
ماری كوردبوو.

مامۆستا مەلا حمە ئەمىن قاجرى دلى زۆر پيس بوو كە بە كوردى پىيى دەوترىت (خانە
گومان) لە دوور و نزىك نەبەدەهەشت ژنەكەى لەگەل كەس قسە بكات.

روژنيك ئىمۇ فەقىيەى لەگەئىم بوو (فەقىى عبدالرحمن) ناردىم بۇ مالىيە مامۇستا بۇ مەقسەت، ئىمۇش كە دەروات سەيرەكات ھەردووكيان دانىشتون، ئەلئىت، مامۇستا ئۇن ھاتووم بۇ مەقسەتە كاتتان، مامۇستاش لىيى تۇرە دەبىت و دەرى دەكات، لە پاشان بە تۇرەبى ھات بۇ حوجرەى فەقىيەكان وتى: مەلا مصطفى ئەم سوختەبە دەر بىكە پىسارىكى بى ئەدەبە، وتم: بۇچى؟ مامۇستا وتى: ھاتووه شەرم ناكات بەمەلا ئۇن دەلئىت ھاتووم بۇ مەقسەتەكان، منىش سەرم سوپما وتم: جا ئەمە چى تىدایە، وتى: ئاخىر بە (جمع) وتى مەقسەتەكان، دەبوایە بىوتایە ھاتووم بۇ (مەقسەتەكەتان) ئىنجا منىش بۇم باسکرد وتم: لە ولاتى ئىمە (مفرد) یش (جمع) دەكرىت، مەبەستى مەقسەتەكەتان مەقسەتى جەل بىرىن بووه و بىورای بەلای شتى تردا نەچووه.

جا لەو كاتەدا وتەبەكى شىخ رەزام بىر كەوتەوہ كە دەلئىت: روژنيك كچىكى دى بە گورجى دەروشت بەرىنگەدا، ئىمۇش پىي وت: لەسەر خۆت بىرۆ بەرىنگەدا با مەقسەتەكانت نەسوین، ئىمۇش گورج وەلامى ئەداتەوہ دەلئىت: بەشى بەر سىنلى تۇيان دەمىنى.

* * *

ئەنجومەنى كوردەكانى مەھاباد:

ئەوكاتە من لەمۆى بووم ئەنجومەنىك پىك ھاتبوو لە ھەندىك ئاغاكانى موكریان و مامش و مەنگور، وەك ئەنجومەنى سیادەى عىراق، كە داوى چوارەى تەموزى (۱۹۵۸ز) دامەزرا، ئەم ئەنجومەنە ھەموو ئەركى ئاسایشى ناوچەكەى و ناوچەكانى كوردستانى گرتبوووە ئەستۆ، بەردەوام لە مەھاباد دادەنیشتن، یەكێك لە نوێنەرەكانى ھۆزى مەنگور (عبدالله ئاغا كورپى خدر ئاغا) كە سەرۆكى ھۆزى مەنگور بوو لە (دى بوكرى) ھەفتەى جارێك دەھاتەوہ بۆ مائەوہ شەوہكەى دەھات بۆ لای من، شەوێك بۆى گێرامەوہ وتى:

دەولەتى شورەوى وەفدىكى نارد بۆ مەھاباد داواى كرد لە ھەموو ئاغاكانى مامش و مەنگور و موكریان و شنۆ و لاجان كە كۆبىنەوہ لە مەھاباد، وتى: لە پاش ئەم كۆبوونەوہیە وەفدەكەى دەولەتى شورەوى (اتحاد السوفيتى) و تارىكى دا وتى: ئىمە ھاتووین داواتان لى دەكەین كە بۆمان روون بكەنەوہ ئیوہ چىتان دەوێت، وتى: ھەر یەكێ لە ئاغاكان لىستەى كە دەرھىنا بەناوى دىكەىمە داوايان دەكرد كە كۆبىنەوہ بۆ زیاد بكەن.

كۆپىن برىتى بوو لە كارتى وەرگرتنى خوارەمەنى، چونكە ئەوكاتە كە دەولەتى شورەوى ھوكمى سەرەوى ئىرانىيان دەكرد خواردىيان دەدا بەپىنى (كۆپىن).

وتى: سەرەك وەفدەكە زۆر سەرسام بوو، وتى ئىمە ھاتووین خواستەكانتان وەربگرین لە بابەت دەولەتى كوردییەوہ و پرزگارین لە ھوكمى فارسەكان كەچى ئیوہ داواى كۆپىن دەكەن.

لەو ماوەیەدا كە لە (دى بوكرى) بووم سى جار چوومە مالى قازى مەمەد خوالىيخۆشبیىت، پیاویكى بالا بەرز و سور و سپى بوو، ریشىكى ماشو و برنجى جوانى ھەبوو، مێزەر و جبەى لەبەر بوو، خۆیندەوارو رۆشنییریكى تیگەیشتوو بوو، من بۆ یەكەم جار لە كتیبخانەى مەلادا بىنیم جگە لە كتیبى فارسى و عەرەبى ئایىنى كتیبى تری فەرەنسى و ئىنگلیزى تیا بوو دیارە ئەو زمانانەشى دەزانى، دیار بوو قازى مەمەد لە بیروباوەرىكى زۆر فراواندا دەژیا چونكە ئەوكاتە لای مەلا و كۆرى مەلایان كەسىك گۆشارىكى بھۆیندایەتەوہ بەكافر دادەنرا.

قازی محمهد و دهولتهی جوانه مهرگی مههاباد^۱:

له سالی ۱۹۴۱زدا که هاوپه یمانان (روس و ئینگلیز) هاتنه ناو خاکی ئیران، (رهزا شا) یان بهتاوانی نازیتهی لهسهر حوکم لایبرد و (محمهد رهزای) کورپان له جینگهی دانا، خاکی ئیرانیان بهش کرد، باکور ناوچهی نازربایجان کهوته ژێردهسه لاتی روسیا و بهشی ناوه راست و باشوور له ژێردهسه لاتی ئینگلیز و ئهمریکا دا مایهوه.

پامیاری دهولتهی شورهوی به پیچهوانه ی ئینگلیز هانی ئهو گهلانه ی له ئیران دا، هانی ئهدان بو داواکردنی مافی نهتهوایهتی له شیوهی ئۆتۆنۆمی یان سهر به خۆیدا.

سالی ۱۹۴۲ حکومهتی روسیا بانگهێشتی کۆمهلهی مههابادی کرد بو باکو، له وتویژێکدا نوینهرانی کورد داوا ی مافی نهتهوایهتی کوردیان کرد له نوینهری (روسیا) (باقرۆف) بهلام

وتبووی لهم ههل و مهرجهدا روسیا ناتوانیت که پشتگیری له کورد بکات تهنیا وتبووی که باسه که دهخاته بهردهمی کۆمیتهی مهرکهزی.

بو جاری دووهم سالی ۱۹۴۵ نوینهرانی کورد بانگهێشتیان لێ کرا بو باکو، ئهم جاره نوینهران به سهروکایهتی (قازی محمهد) داواکانی خۆیان بهچهند خالیك خسته سهر کاغەز و له گهل نوینهرانی روسیا به سهروکایهتی (باقرۆف) کهوتنه وتوویش، دووباره باقرۆف پیی

^۱ یاداشته کام - بهشی یه کهم -، عبدالله احمد رسول پشدهری، ۱۹۹۲.

وتیوون سمر به خوئی لهم بار و دوخدا ناگوخیت به لام و تیبووی حکومتی روسیا لاری لموه نیه که پشتیوانی کورد بکات بو وهرگرتنی مافی ئوتونومی بهمهرجی بکونه ژبرده سه لاتی (فیرقی دیموکراتی نازربایجانی تورکه کانی تموریز)، همروه ها به لینی پی دابوون که چهک و تهقه مهنی و یارمه تیان بدات، ناوی (کومه لاهی ژبانموهی کوردستان) بگورن به (حیزی دیموکراتی ئیران) له کوتایی مانگی تشرینی سالی (۱۹۴۵ز) کوبونونه ویه کی فراوان پینکها، قازی محمد باسی گهشته کهی کرد و بهشدار بووان رازی نهبوون بچنه ژیر حوکمی نازربایجان به لام رازی بوون له سمر گورینی ناوی حیزب.

مه بهستی روسیا له پشتگیری کورد و نازه ریه کان ته نیا نموه بوو ده یویست فشار بخته سمر حکومتی ئیران به مه بهستی وهرگرتنی مافی ده رهینانی نموت له ئیراندا^۱.

سهره تای ئیلولی ۱۹۴۵ روودای همره گرنگ لهو کاتهدا گه یشتنی ریزدار (مستهفا بارزانی) و نهفسهرانی پسپوری شوپشگیری کوردستانی عیراق بوو، خالیکی وه چه رخانه گرنگ بوو، چونکه نم هیزه سنوری نیو نه تموهیی بهزان و چوو رهیزی پیشموهی شهر له گهل سوپای ئیراندا له سمر ریگی (سه قز - بوکان)^۲.

له ۲۲ کانونی دووهم ۱۹۴۶ کاتی پیش نیوه رو ههموو نه ندامانی حیزی دیموکرات و خه لکی مه هاباد و ههموو سمرۆک عه شیره ته کان له مهیدانی چوار چرای شاری مه هاباد کوبونومه، کوماری کوردستان ناشکرا کرا و ئالای کوردستان بهرز کرایهوه.

دوای نموهی چهند جار سوپای ئیران هیرشی کرد و به خراپترین شیوه هیرشه کانی شکا، حکومتی نازه ریه کان له گهل ئیران ریکوت به بی شهر کردن، حکومتی روسیا ناگاداری کورده کانی کرد که نایهویت ناژاوه و شهر رو بدات له ناچه کانیدا به تابه تی سنوری خواروی کوردستان چونکه ناوچهی ده سه لاتی ئینگلیز بوو، قازی محمد ناچار بوو که له گهل (رهزم ئارا) فرماندهی گشتی سوپای ئیران کهوته وتویژ.

پاشان ئیران دهستی کرد به سیاسه تی خافلاندن^۳ و ریگی خوش کرد بو داگیرکردنموهی کوردستان.

(جورج ئالن) بالیوزی ئەمریکا به ناشکرا پشتگیری خوی بو حکومتی ئیران نیشان دا بۆیه حکومتی سوفیهت به ناچار پستی له کورد و له نازه ریه کانیش کرد، بهم جوره

^۱ کوردستان و ستراتیژی دهولهتان، حوسینی مهدهنی، بهرگی دووهم.

^۲ کوردستان و ستراتیژی دهولهتان، حوسینی مهدهنی، بهرگی دووهم، سالی ۲۰۰۰.

^۳ کوردستان و ستراتیژی دهولهتان، حوسینی مهدهنی، بهرگی دووهم، سالی ۲۰۰۰.

ئاسۆیه کی ږوون نه ما له عمرز و ئاسماندا بۆ کورد بهو جوړه قازی محمد ناچار بوو که خوی به دهستمه بدات، (بهرزانی) دوچار چوه لای پيشموا بۆ ئهوهی له گه لیان را بکات، پيشموا له وه لاما وتی:

"من له گه له خه لکی مه هاباد ده مینموه چونکه سویندم بۆ خواردن له گه لیان بيم و بیان پاريزم، حکومهتی ممرکزی ده گهرتتوه نه گهر من بگری داخی خوی به من ده ریژی و له کۆل خه لکه که ده بیتموه بۆ ئهوهی خه لکی شار تووشی زهره نه بن."

قازی محمد له بنه ماله یه کی ئاین په روه ره بوو زمانی کوردی و عه ره بی و فارسی و تورکی ده زانی به فهره نسی قسه ی ده کرد و له روسی ده گه شت.

بیری رو شنیبری فراوان بو، له قسه کردندا زور به توانا بو، کاتیک که به نه یینی داد گایی کرا، زۆره ی ئه و قسانه ی که کرا به نه یینی مانوه به لام له سر زمانی شاهه تیکی ناو دادگا که ئه م قسانه تیردران، که قازی له دوا بهر گریدا له خوی و تبووی:

"...وا بیر نه که نه وه که شاهه زای قانون و موقه رات نیم باش لیم شاهه زاییه بهر له

هاتنی ئه رته ش و هیزی ممرکزی بۆ مه هابات پيشگوویم کردوه که هه ر ئیعدام ده کریم، که وابو بۆ هه لته هاتم، ئه وه نه بوو که نه مده توانی، شه ش ده زگا ماشینی سواری و جیبم له ئیختیاردا بو، هه ر ده قیقه و سه عاتیک ویستبام ده متوانی سنور بېرم خۆم ده رباز بکه م، باش بزانی که من وه ک پيشه وه ری (ژنانیله) نه بووم هه ر که تینم بۆ هاتبا رام کردبا، بۆ کوئ هه لده هاتم؟ ئیره ولاتی من کوردستانه تا ئیستا (۸) پشتی من ئیره له و خاکه نیژراون..."

(سهردار شه ریفی) وه کیلی پيشموا ئه م قسانه ی درکاند و وتی: حه یف بۆ ئه و پیاوه مه زن و ژیر و زانایه، دوینی له کاتی مه حکه مه دا بی کاغز (۴) سه عات و تباری دا به زانست و مه نتیقی خوی هه موومانی هه یران کردبوو، له هه موو که س باشتر قانونه کانی ئیرانی ده زانی، له راستیدا ئه وه قازی بوو که مه حکه مه مو حاکه مه ی ده کرد...، پاشان سهرداری شه ریفی له ئه رته ش ده رکرا.

روژی ۱۷ی مانگی کانونی یه که می ۱۹۴۶ سوپای ئیران له یرنگای بۆ کانموه به ره و مه هاباد هاته پيشموه.

۱ کوردستان و ستراتیژی ده ولته تان، حوسینی مه ده نی، بهرگی دووه م، سالی ۲۰۰۰.
 ۲ کوردستان و ستراتیژی ده ولته تان، حوسینی مه ده نی، بهرگی دووه م، سالی ۲۰۰۰.
 ۳ کوردستان و ستراتیژی ده ولته تان، حوسینی مه ده نی، بهرگی دووه م، سالی ۲۰۰۰.

نیسه شهوی ۳۱ مارتی ۱۹۴۷ قازی محمد و صدری قازی برای و سهیفی قازی
 ناموزای لهمهیدانی چوارچرا له مههاباد خزانه پهنی سیداره و شههید کران.^۱
 زانایی و دلسوزی قازی موحمهد لهو هسیتنامه کهشیدا بهروونی دیاره و لیاره دا
 بهپیوستی دهزائم دهقی وهسیتنامه که بجهمه روو تا ههموو ئهو کهسانهی ئهم بیره وهریانهم
 دهخویننموه لیبی سوود وهریگرن:

وهسیتنامهی پیشهوا قازی محهمهد

بسم الله الرحمن الرحيم

نهتهوهی زۆر لی کراو، بی بهشو چهوساوهی کورد! برایانی بهریزا! له دوایین
 ساتهکانی ژیان دا بابهتگه لیتان وهک ناموزگاری پی ده لیم.

بو رهزامهندی خودا دهست له دوژمنیی یه کتر ههل گرن، یهک بگرنو بو
 پشتیوانی له یه کتر ههل سن، له بهرابهر دوژمن دا راوهستن، خوژان به
 نرخیکی کهم به دوژمنه کان مه فرۆشن. دوژمن ته نیا بو گه یشتن به
 قازانجهکانی ئیوهی دهوی. پاش ئهو ئیتر زیاتر له تلپه یهک نین.

دوژمنانی نهتهوهی کورد زۆرن، زۆردارن، نامهر دو بی ویزدانن، رازی
 سهرکهوتنی همر نهتهوه یهک یه کیه تیبی و پیکهوه بوونه. ئازادی نهتهوه یهک
 پیوستی به پشتیوانیی گشت نهتهوه کهیه، نهتهوهی یه کنه گرتوو ههمیشه
 له ژیر دهسه لات دایه.

ئیهوه نهتهوهی کورد شتیکتان له نهتهوهکانی دیکه کهم نیه. به
 پیچموانه شهوه پیاوهتی، غیرهتو نازایه تیبی ئیوه فره زۆرتره. ئهو نهتهوانهی له
 بهندی دیلی رزگاریان بووه یه کگرتوو بوونو تمواو.

ئیهوه دهتوانن به یه کگرتویی و هاوپیوهندی زه بخیری دیلتی پچرینن.
 ئیرهیی، خه یانهتو خو فرۆشی وه لانیین. ئیتر فریوی دوژمنان مه خوون.
 دوژمنی نهتهوهی کورد له همر تا قم و گروپو رهنگو ره گهزیک، همر
 دوژمنه، بی بهزیی و ویزدانه. ئیهوه له گیان یهک بهرده دا تا به قازانجهکانی
 خو ی بگا، به به لینیگه لی درۆزنانه، ئیهوه ده خله تیبی.

^۱ یاداشته کانم، ب، ۱، عبدالله احمد پشدهری.

له نيسماعيل ناغاي شكاك تا جهوهه ناغاي براي همهزه ناغاي
مهنگورو چه ندين و چند قاره مانينكي ديکه، فريوي نهم زورداره
مه لئونانه يان خوار دو ناپاوانه شه هيدکران. هه موويان يان به قورئانو
سوئند فريودا، ناخر نهمانه کهي له قورئانو سوئند تي ده گهن، وه فا له لاي
نهم کو مه له، شمه کی بازاره.

له ريگهي خوداو بو ره زامه نديي نهم پشتي يه کتر چول مه کم نو يه کگرتوو
بن، دلنيا بن نه گهر دوژمن ههنگوينتان پي بدا، تیکه له به ژه هره. فريوي
سوئنده دروزه کاني مه خوئن. نه گهر ههزار جار سوئند بخون دوباره هيج
نامانجکيان جيا له له نيوبردني نيوه نيه.

له دوايين کاتژميره کاني ژيانم دا خودا به شايه تي ده گرم که له ريگاي
نازادي و به ختمه ربي نيوه ا گيانو مالي خوم بهخت کردو له هيج ههولتک
کو تا ييم نه کرد. له لاي نهمانه، کورد بووني نيوه تاوانه، سهرو گيانو مالو
شهره في نيوه له لايان هه لاله.

نهمان چونکه له گوره پاني شهردا ناتوانن له بهر انبه ر نيوه دا راهه ستن،
هه ميه شه هانا بو فيل و توله که ده بن. شاو ده ستو پينه ندييه کاني به جاران
په ياميان نارد که بو و تووژ ناماده نو مه يلي خوئين رشتنيان نيه، به لام
من ده مزاني نهمان دروده کمهن. نه گهر خه يانه ت، خو فروشي و فريو خواردويي
هيئندي له سه رزک عه شيره کان نه بووايه، کو مار هيج کات شکستي
نه ده خوارد.

وه سيه ت ده کم منداله کاتان فيري زانست و عيلم بکهن. نه تموه ي نيمه
شتيکي له نه تموه کاني تري جيهان کم نيه، جيا له زانست و عيلم فيري
زانست بن تا له کارواني مرؤقايه تي دوا نه کمهن. زانست، چه کی
له نيوبردني دوژمنانه، دلنيا بن نه گهر به دوو چه کی يه کيه تي و زانست
پوشته بن، دوژمنان کارکيان بو ناچيته پيش.

نيوه نابي به مردني منو براکانو ناموزاکام ترس بچيته دل تانه وه.
هيشتا قاره مانگه ليکي زور ده بي گيان فيدا بکهن تا داري نازادي
کوردستان بگاته به ره هم. دلنيام پاش نيمش قاره مانگه ليکي ديکه هه من

که فریوخۆن، به‌لام هیوادارم مهرگی ئیمه بیته ده‌رسی عیبهت بو
سهرجهم خهباتگپرانی نازادی کوردستان.

وه‌سیه‌تیکی دیکم بۆدلسۆزانی نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌یه. له‌ خودای گه‌وره
داوای نازادی نه‌ته‌وه‌ی خۆتان بکمن.

شایه‌ت له‌ خۆتان پیرسن بۆ من سه‌رنه‌که‌وتم؟ له‌ وه‌لام‌دا ده‌بی بلیم به
خودا سه‌رکه‌وتوی راسته‌قینه‌ منم. چ نیه‌مه‌تیکی له‌وه‌ سه‌رتزه‌ که‌ سه‌رو
ماژو گیانم له‌ رینگای نه‌ته‌وه‌و نیشتمان‌دا به‌خت بکهم.

باوه‌ر بکمن من جاران داوام له‌ خودا کرده‌ نه‌گه‌ر بمرم به‌ شیوه‌یه‌که‌ گیان
له‌ده‌ست بده‌م که‌ به‌ روومه‌تی سووره‌وه‌ له‌ لای خودا و پیغه‌مه‌به‌رو نه‌ته‌وه‌که‌م
دا تاماده‌ بم. وه‌ها مرده‌نیکی سه‌رکه‌وتنی راسته‌قینه‌یه.

هیچ که‌سیکی مافی ئیره‌یی و به‌خینلی نیه‌ هه‌موو له‌ مالی خۆیان‌دا نازادن.
هه‌رچی له‌ ده‌ستان دی بۆ نازادی کورد کۆتایی مه‌کمن. ئیتر نابێ له‌سه‌ر
رینگای ئه‌و که‌سانه‌دا که‌ به‌رپرسایه‌تی ده‌گرنه‌ نه‌ستۆ راوه‌ستن. له‌ به‌رد
خستنه‌ رینگه‌ ده‌ست هه‌ل‌گرنۆ ئه‌رکه‌کانتان به‌ باشترین شیوه‌ به‌رپه‌وه‌به‌ین.

دانیابن برا‌کوره‌که‌تان له‌ دوژمنی بینگانه‌ زۆر باشتر. نه‌گه‌ر من
به‌رپرسایه‌تیم وه‌نه‌ستۆ نه‌گرتبایه‌ ئیستا له‌ پای چیه‌وه‌ی داردا نه‌بووم و له‌ لای
بنه‌ماله‌که‌م روژه‌کانم ده‌برده‌سه‌ر، به‌لام ئه‌رکی من، به‌رزترین نامانج بوو و،
تا پیتی گیان راوه‌ستام. به‌ هیوای خوداوه‌ندی گه‌وره، له‌ ئاکام‌دا به‌سه‌ر
دوژمنان‌دا سه‌رده‌که‌ون.

۱- برواتان به‌ خودا (ما جاء من عندالله) و پیغه‌مه‌به‌ری نه‌که‌رم ﷺ
هه‌بی و ئه‌رکه‌ دینییه‌کانی خۆتان به‌ باشترین شیوه‌ به‌رپه‌وه‌به‌ین.

۲- یه‌کیه‌تی و هه‌رپه‌وه‌ندی، ره‌مزی سه‌رکه‌وتنه. ئیره‌یی و خۆفریودان
وه‌لابننێن و له‌ وه‌رگرتنی به‌رپرسایه‌تی و خزمه‌تکردن‌دا له‌ گه‌ل‌ یه‌که‌تر
کی به‌رکی بکمن.

۳- زانسته‌ ناگایی خۆتان به‌رنه‌سه‌ری تا فریوی دوژمنان نه‌خۆن.

۴- هیچ کات دوژمن به‌ دۆست مه‌زانن چونکه‌ دوژمنی نه‌ته‌وه‌و نیشتمان‌و
دینتانه.

۵- خوتان بو چند روز ژيان لم دنيا لهناوچوهده مه فرۆشن. ميژوو
سملاندويه كه دوزمن به چوكه ترين بيانويهك، دهست بو كوشتارو
سمرکوت دبا.

۶- خديانته به يه كتر مه كمن نه خديانته تي سياسي و نه خديانته تي مالي و
گياني و نامووسي خديانتهكار له لاي خوداو گهل رووره شو خديانته،
له ناكامدا بو خوي ده گه پرتموه.

۷- له تهك ئمو كسانه ي دا، بي خديانته تهرك به پرتوه بردن هاوكاري بكمن.
خوداي نه خواسته هيچكات مهبنه سيخوري بيگانه.

۸- ئمو شوپتانه ي له وهسيه تنامه كه دا ناماژم پي كردون 'مزگموت،
قوتابخانه نه خوشخانه' هي خوتانن، به باشتري شيوه كه لكيان
لي وهرگرن.

۹- واز له شورش مه هينن تا له ژيرده سته يي ده ريز بن. مالي دنيا هيچ
نيه، نه گهر نيشتمان نيكتان هه يي، سهر به خوي به كتان هه يي و مالو خلكو
نيشاتمانتان هي خوتان بي، ئمو كات هه موو شتيكتان ده يي، هه م
سامان هه م ده وت، هه م نابرو و هه م نيشتمان.

۱۰- گومان ناكه م جيا له مافي خودا 'حق الله'، مافيكي ديكه له نه ستوم
بي، سهره راي نه مهش نه گهر كسيك هه ست ده كا قهرزيكي به لاموه يه
بچيته لاي ميراتگرام.

تا دهست نه ده يه ده ستي يه كتر، سهر كهوتن مسوگهر نابي. له يه كتر زور
مه كمن چونكه خودا وهند دوزمني زوردارانه.

هيوادرام وته كاتم وهرگرن، خودا وهند ئيوه به سهر دوزمناندا سهر خات.

مه به ستي ئيمه ناموژگاري بوو وتمان

سپاردمان به خوداو روپشتين

خزمه تگوزاري نه تموه و نيشتمان

قازي محمهد

هزاران سلاو له گياني پاكي پيشه وای گه لی كورد قازي موحمهد

* * *

ئيسقاته كهى حاجى محمدهد:

له ناوچهى مەنگوردا زۆر دى ھەبوو مەلایان نەبوو بەلام ئەگەر پیتووستیەکی ئاینیان ھەبوايە دەھاتن بۆ دى بوکرى، ئەگەر ئیشەكە گەرنەگ بوايە مامۆستا خۆی دەروۆشت بەسەردەمییەو ئەگەر نا فەقییەکی دەنارد بۆ جیبەجی کردنی ئیشەكەیان، روژتەك پیاویك ھات بە سواری ئەسپەك بۆ لای مامۆستا وتی: حاجی محمەد زۆر نەخۆشە فەقییەك بێرە بۆ ئەوێ یاسینی بەسەردا بخوینیت و (تلقین) و ئیسقات کردنی بکات، مامۆستا وتی: مەلا مصطفى تۆ برۆ لەگەڵی، ئینجا پیاوێكە وتی: فەقی دوو رینگە ھەبە یەکیکیان دوور و سەلامەتە بەسەر پردی قازی ئاوادا دەپەرینەو، یەکیکیشیان کورته بەلام دەبی لە رووبارەكە پەپەرینەو، منیش وتم: من پیاوی رووبارم لە چەمی زەلم گەورە بووم مەلە باش دەزانم لە رووبارەكە تۆ ناترسیم، ئیتمەش چووین گەیشتینە سەر رووبارەكە پەپەرینەو ئەو سەر، مائی حاجی محمەد لەو بەری رووبارەكەو بوو پیتیان دەوت چەمی (قازی ئاوا) ئیستا بیستوومە دینەكە نەماو، كە تەماشای رووبارەكەم كرد ئاوەكەى زۆر بوو، بەھار بوو روخانە سورە ھاتبوو ھیچ شتێك نەیدەتوانی خۆی لەبەری بگریت، زۆریش قوول بوو، وتی: فەقی من لە پێشمو سواری ئەسپەكە دەم تۆش لە پشتی منمو سواریبو باوھەشم پیا بكمو تەماشای ئەملاو ئەولای خۆت مەكە، چونكە كە گەیشتینە ناوھەراستی ئاوەكە ئەسپەكە بە مەلە دەپەپەرتنەو ئەگەر ئەملاو ئەولا بەكەیت یان ھەردووكمان دەكەوینە خواروھە یان تۆ، كاتێك گەیشتینە ناوھەراستی ئاوەكە گێژ بووم وام دەزانى بەم لاوا كەوتووم خۆم خست بەملاوا، كەبرا توندە گرتى وتی: فەقی مائی باوكت كاول بێت خۆت بخە بەملاوا دەكەوینە خواروھە، منیش ھەر بە پێچەوانەو تى گەیشتم. ھەر چۆن بوو خوا لە خنكاندنی ئەر رووبارە رزگارى كردین، ھەرۆك پردهكەى وەندەن و كۆستانەكەى (بوكمارانى). چووینە مائەكە یاسینم خویندەوھە وەسپەتم پى كرد، وتی: (۷۰) تەم بۆ بكمەن بە ئیسقات و ئەم پارەبە ئەوكاتە زۆر بوو.

لە پاش سى روژ كەبرا ھاتموه وتى با مەلا مصطفى بێت (تلقین)ى بدات و (۷۰) تەنەكە بێنیت بىكەن بە ئیسقات.

"باسى ئیسقاتم بەتەواوى كردوھ لە بەشەكانى دواترى ئەم كتیبەدا"

(۷۰) تەنەكەم دا بە مامۆستا و خستى بەخەلیموه، باسى ئەوێ نەكرد كە ئیسقاتەكە بکەین بۆ حاجی محمەد پاکی بکەینموه لە تاوانەكانى تا سى مانگی بەسەردا چوو،

ماموستا دهيزانی کهمن زور روت و قوتم وئمو جلانم لهبهردايه که دوو ساله همه له مائی باوکم که دهرچوم چونکه شهرمم ده کرد بهيه کئی بلیم يارمه تيم بدات..

روژنيک فه قيهک هات بو لام بو ديه که زور شارهزا بوو له باره ي ماموستا باشه کانهوه، ليم پرسی که باشرين ماموستا له کوردستاني ئيران يان عيراق کئی به؟ بو ئموکاته وتی (مهلا محمهدی ره ئيس) ه که مه لای دئی گه لاله يه، له شينکايه تي سهر به سلیماني، منيش بريارم دا به ناری دیدنه ي مائی باوکم مالتاوايي له ماموستا بکه م و بچم بو گه لاله، پيم وت: دوو ساله مائی باوکم نه ديوه نه من هموالتی ئومان ده زانم و نه ئومان هموالتی من ده زانن لهبهرئموه تکايه مؤله تم بده بچم دیدنه يان بکه م و توژنيک پارهم بده ني بو جلوبهرگی تازه چونکه دوو ساله همر ئومانم لهبهر دايه من له کهس داوا ناکه م پارهم بداتي دست پان ناکه موه بو پاره. ماموستا وتی: باشه به لام شم و هره سهربانه که ي مزگهوت ئيسقاته که ي حاجی محمهد جيه جي بکه ين، منيش دلّم خوشبوو وتم ئيستا به لايه ني که موه نيوه ي پاره که ددات به من، شم له پاش بانگی شيوان چويينه سهرباني مزگهوته که کات به هار بوو مانگه شو بوو هفتا تمه ني له گه ل خوی هيتابوو دانيشتين له ماوه ي کاتر ميژنيکدا حاجی محمهد مان پاک کرده وه له هموو تاوانیکی، يه که م جار ده ستان کرد به نوژني فموتاری، ئينجا بو روژوي فموتاری ئينجا سويني ناهق و هموو گوناھنيکی تري.

ماموستا ده يوت: ئمرا هفتا تمه نه که م دا به تو که فاره تي (گوناھ) یکی منيش دم وت قبولم کرد و ئمرا داموه به تو.

ئيترو شه ي (گوناھ) همر جاره شتيک بوو وه ک ئموه ي ئمو روژوي که له دايک بووه به بي ئموه ي يارمه تي هه ژاريک يان يه کنيک بدات ئيمه به (۷۰) تمن هموو ژيانمان پاک کرده وه و کردمان به فريشته ي به هه شت، ماموستاش دوو تمه ني دا به من و (۶۸) ي بو خوی هه لگرت.

چونم بو گه لاله:

به يانی زوو هه لسام و کتیب و ئيفه که م برد بو مائی کوئخا حه ئه مين له وي مالتاواييم ليکردن ده ستيان کرد به گريان، وتم: هيوادارم چاوم پيتان بکه ويتموه به لام به داخه وه ريک نه که ويتموه بچموه بو ئمو شويته، فه قی عبدولره حمانيش به ره و ناوچه ي خوی گه رايه وه. دواي ئموه ش تمه نيک قه رزار بووم له دوو تمه نه که قه رزه که م دايه وه، ئينجا له تمه نه که ي مابوو پينج قه رانم خه رج کرد و پينج قه ران مايه وه بو ئيستري ريگا.

بهره و سئو سينايه تي له كوردستاني عيراق دهستم كرد بهرؤيشتن، دونيا زؤر گهرم بوو زؤر جار پيلاوه كانم داده كهد ده مگرت به دهستموه چونكه بن پيم همووي خويناوي بوو بهووي بزماره كاني ناو پيلاوه كانهوه و بهرد و داري ريگه، دركي ريگه وهك سهره ده رزي ده چوو به پيتمدا به لام ههستم به هيچ نهده كرد به دواي دوانزه عيلمدا ده گهرام.

له پاش رويشتني ماويه كي زؤر بهره گه لاله شي نكايه تي ديم دوو كهم له دواموه دين يه كي ئيستريكيان پي به بهي بار، كاتيك گه يشته لام ليسان پرسيم: تو چيت و بو كوي ده چيت؟ تم: من فه قيم ده چم بو گه لاله بو شي نكايه تي بو خونندن، تير هيچيان نموت تا ماويه كه به به كهوه رويشتين، تم: من پينج قهرام پيه ناتوانم به پي بروم بايي نهوه سواري ئيستره كم بكم، نهوانيش پينج قهرانه كهيان وه رگرت سواري ئيستره كهيان كردم ههتا گه يشته ناري زي بهرامهر دبي (زهرونه) و (سه قره)، به منيان وت: نيمه ليره وه ده چين بو پشدره توش لهم پرده وه بهريره وه برو بو نهو بهر، پرديكي داريني له سهر بوو چوومه نهو بهر نزديكي ئيواره بوو ئيتر نهو شهوه له زهروني ماموه، بو به ياني زوو چوومه گه لاله. ديم ته نها يهك مستعد و يهك سوخته تي دايه، مستعده كه خوالي خوشبو مه لا نه حمدي لوتر بوو، كاتيك ماموستا هات و دهستم ماچ كرد، پيم وت ماموستا نه مرو دوو روزه به پي خاوسي هاتووم بو لات بو خونندن.

ماموستا زؤر به زه يي به منددا هاتمه وتي: تم ديه زياتر له (۳۰۰) مالي تيا دايه به مالي ناغاوه به لام له بهر گراني جهنگي دووه مي جيهاني و بي باراني و كمي ده غل و دان ديكه ناتوانن دوو فه قئ تير بكم.

وتم: ماموستا چاره م چيه؟

وتي: برو بو پشدره زيان لهوي باشتره لاي مه لايهك بخوينه ههتا ده غل و دان پينه گات و نهوكاته وهروه بو لام جيگهت ده ده مي ههروهك كوري خوم ته ماشات ده كم.

وتم: چ مه لايه كي باش ده ناسيت له پشدره بچم بو لاي، وتي: برو بو لاي مه لا حسيني ده شتوي كه مه لاي دبي (نور الدين) بوو، منيش نهو شهوه لهوي بووم بو به ياني جاريكي تر بهريره وه نهو بهري ناري زي رووه و پشدره چووم بو (دي نورددين) له پاش نوئري نيوه رو گه يشته نهوي، چوومه ناو فه قيكان زؤر ريزيان گرم پيسان وتم جيگه هديه، با ماموستا بيت داوي جيگي لي بكه له پاش نهوي ماموستا هات بو حوجره دهستم ماچ كرد وتم: ماموستا من (مطول) ده خونتم هاتووم بو لاي تو جيگام به دري و ده زانم جيگايشت هديه، ته ماشه يه كي كردم سهر و سه كوتي مني دي زؤر روت و قوتم و زؤر چلكنم و چه په لم وتي:

جینگه نیه، منیش پیالّه چاکم بده دستمه بو دامنا، زۆر پیّم ناخوشبوو دلّم پر بوو بۆ خۆم، وتم: مامۆستا پهیمان بیت له روژی قیامت لای پیغه مبهری خوا شکاتت لی بکه! ئهویش زهرده خه نه یهک گرتی هه به خه یالیدا نه هات.

گه رانه وه م بۆ شنۆ و لاجان:

بریارم دا بگه رتموه بۆ ئه و ناوچانه ی لییان بووم به لّام ده بیّت بچمه شوینی که مه زۆر دوور بیت له مه ننگور چونکه من درۆم له گه لّ مه لا حمه نه مین قاجری کرد که وتم ده چمه وه مالمی باوکم له به رتموه رویشتم به ره و (په سوئی).

په سوئی وه ک پایتهخت و ابوو بۆ عه شیره تی مامش که قه ره نی ئاغا سه روکی ئه و عه شیره ته بوو، ئه مانه دیهاتییکی زۆرن بلاو بوونه تموه به ناو ده شتی لاجاندا که ده شتیکی پان و به رینی به پیته هه مووی کشتوکاله و به شییکی پیی ده وتریت (شارویران)، ئه م ده شته به هاریناندا پیو بیستی به ئا و نیه چونکه سه روشتی زه وی یه که وا هه لکه توه هه موو جو ره کشتوکالیکی تیا ده کریت، به زۆری ئه وان ده یان کرد به چه ونده ری شه کر و ده یانارد بۆ (میان دو او) بۆ کارگهی شه کر، له وی ده یان کرد به که لله شه کر.

مالمی ئاغا زۆر بهرز بوو ده یروانی به سه ر دیکه دا، هه ر چه نده ئه مه ناوی دی بوو به لّام زیاتر له (۵۰۰) مالمی تیدا بوو، ئه م ئاغا یه له نزیکی دییه که له ده ره وه حو جره ی کردبوو بۆ فه قیکان و ژووری زیاده ی هه بوو بۆ خو ارده مه نی و شتومه کی فه قیکان، ئه م مه دره سه یه وه ک کۆلیجیکی شه ریعت و ابوو، هه رده م له (۳۰) فه قی که متری نه بوو وله (۱۲) مستعد و (۱۸) سوخته پیکه اتبوو، زۆرترین ئه رکی ئه م فه قییانه و مامۆستا له سه رشانی قه ره نی ئاغا بوو، به رامبه ر به حو جره ی فه قیکان جینگای ده ست به ئا و گه یانندن و حه وزی جیا هه بوو په یوه ندی نه بوو به مزگه تمه وه، یه که م جار بوو که مه دره سه یه کی وا بیینم له کوردستانی ئیران و عیرا قدا.

مامۆستا مه لا (عبدالله ی په سوئی) مه لایه کی زۆر چاک بوو، وه ک وتم فه قییه کی زۆری هه بوو (۱۲) مستعد که هه موو روژی تیک ده رسی به شه شیان ده وت، شه شه که ی تر گوئی گر سوون و ئه گه ر یه کینک ئیجازه ی ته و او کردنی خو ئندن و ده ربگرتایه یه کینکی تر جینگه ی ده گرتمه وه.

پییان وتم: فه قی یه ک به م نزیکانه ئیجازه وه رده گری مامۆستا جینگه که ی ده دا به تو، کاتیک مامۆستا هات داوای جینگه لی کرد وتی: جینگه هه یه له م روژانه دا یه کینک ئیجازه

وردە گری دەتخمه جینگه کهی به لām لمبرئموه ی ناتاناسم بچۆره ئەم نزیکانه له مزگەوتیک تا شەش مانگ ئینجا که شارەزای ڕهوشت بووم ئەوکاتە پەیمان دەدەم که بیسته ئێرە بخوینیت. منیش به فەقیه کانی و ت: ئەم گومانەم له هیچ مامۆستایەک نەبینوه بۆچی دەبیست گومانی خراپ له فەقیه کە بکات بەدوای خویندندا دەگەریت؟

وتیان: دلگران مەبە پێش ماوه یەک فەقیه کە هات نامە یەکی هینا له مامۆستای گورە ی کۆیه، که بەدوای خویندندا دەسورتنموه، به لām دواتر وا دەر نه چوو، ئیتر فەقیه کە ی دەر کرد، لهو جاروه مامۆستا بریاری داوه فەقیه کە نەناسی جینگه یی نادات، ئینجا وتم ڕوهو کوی برۆم باشه وتیان ڕوهو ناوچه ی هەرکی لهو دیوی شاری (شنۆ) یه مه لایه کی چاکی لیبه پیستی ده لێن مه لا (جلالی شکاک)، منیش ههروهک جارن به پی رینگه کهم گرت، یه کهم جار چوومه شاری (شنۆ) که زۆر جوانه به هۆی لیژی شاره کهوه که به رهو دهشتی لاجان هه موری له بهر کشتوکال شینمو هه ر چوار ده وری شاره که باخ و باخاته، هه موی گوێز و قه یسی و هه لۆزه و هه رمی و سیو و جۆره کانی تری میوه ن، له ناوه راستی ئەم شارەدا ئاوێک دیتە خواروه ئەوکاتە که هاوین بوو زیاتر بوو له دوو جۆگای ئاش، ئەم ئاوه سەرەتا کە ی له به فراوی کۆیستانی (گلاس) که لوتکه یه که کهوتۆته ناوه راستی یه که گرتنی سنوری هه رسی ولاتی (عیراق و ئێران و تورکیا) و هه ر ئەم ئاوه یه له پاشدا دیته عیراق پیی ده لێن زتی بچووک، ئەو شموه لهوی ماموه بۆ به یانی ڕوهو هۆزی هه رکی رۆیشتم بۆ نیوه رۆ گه یشتمه دیبه کی گه وره ناوی (کانی سپیکه) بوو و مامۆستا (مه لا جلالی شکاک) مه لای ئەم دیبه بوو، له پان پارچه باخیکی چناردا حوجره ی فەقیه کانی و حوجره ی خۆی کردبوو، شوینه که هه موی باخ و سه وزایی و کۆیستان بوو، هاوشیوه ی که مه له جینگه خۆشه کانی ئەموریا.

چوومه حوجره ی فەقیه کانی مامۆستا هات دەستم ماچ کرد وتم: مامۆستا من له هه ورامانه به به پی هاتووم گه یشتوومه ته ئێره و نابیت تۆش وهک مه لاکانی تر بیانووم پی بگرت بلتیت جینگه نیه زۆر ماندووم توانای گه رانم له وه زیاتر نه ماوه، جینگه م به دیتی یان نا من دانیشتووم له م حوجره یه ناچه ده ره وه.

مامۆستا وتی: به خێر بیست وادیاره به دل سوژی به دوای خویندندا ده گەریت وهک کوری خۆم ته ماشات ده کهم هه تا به تویت ئێره بمینتموه و من خاوه نی ئەم حوجره یه نیم.

منیش لهوی دەستم کرد به کتیبی (مطول) که گه یشتبوومه نزیکه ی نیوه ی که لای سی مامۆستا خویندم، یه کهم لای مامۆستا مه لا حه نه مینی قاجری، دووم لای مامۆستا مه لا جه لالی شکاک و سیهه م لای مامۆستای پایه به رزی هه موومان جه نابی مامۆستا مه لا

(عبدالکریمی مدرس) خوا ته مه نی دريژ بکات چونکه لهو مه لایانه یه که کتیبه کانی سودی هه بیته بۆ ئایینی ئیسلام و کورد و کوردستان.

له پاش (۱۰) رۆژ پیاویکی ئه سعده ئاغای هه رکی هات بۆ لای مامۆستا دوو ئه سپی هینا بوو، وتی: مامۆستا، ئه سعده ئاغای زۆر نه خو شه پینی خو شه چاوی پیت به کویت ئه م دوو ئه سپه یه کتیبان خو ت سواری به و نه می تریان فه قیبه ک بینه له گه ل خو ت، ئه م ئاغایه خو ی له ئاغای کوردستانی عیراقی بوو به لام عمشیره تی هه رکی که ئه م سه ره زکایه تی ده کرد له ئیرانیش هه بوون جگه له وان ه ی عیراق بوون.

ئو کویتانه هاوینه هه وار بوو هه مو سالی ک ده هاته نه می به ماژ و منداله وه له خاکی کوردستانی ئیران.

مامۆستا له نیوان فه قیبکاندا منی هه لبه ژارد بۆ نه وه ی له گه لی پرۆم هه ر چهنده فه قیبکانی تر چه نه سالی ک بوون له می بوون له پیش مندا، دیاره ئه مه خوا خسته ده لیه وه که له ناو هه مو یاندا منی هه لبه ژارد کاتیک که چومه مالی ئاغای له شوینیککی به مرزدا بوو له نیوان هه ر سێ سنوری عیراق و ئیران و تورکیا، چوار ده واری گه مره هه لدرای بوون، یه کێ بۆ میوانی تایبه تی، یه کێ بۆ خیزانه که ی، یه کێ بۆ پیاوه کانی و یه کینک بۆ خو اردن کردن و ژنه ئیش که ره کان.

به یانی که هه ئه ستاین بۆ نوێژ نه وه نده سارد بوو له سه رمای چله ی زستانی هه موو ئه و جینگانه سارد تر بوو که بینیبووم، له به ره ئه وه دوو مه قه لی خه لوزیان داده نا بۆ نه وه ی ناو ده واره که گه رم بیت و سه رمه مان نه بیته، دۆله کانی ئه م دیو و ئه م دیوی ئه و شوینه هه مووی به فر بوو له کاتیکدا که هاوین بوو مانگی هه شت بوو که گه مرترین مانگه کانی هاوینه، یه کێ له پیاوه کانی به منی وت تو خه لکی کویت؟ وتم: من خه لکی کوردستانی عیراقم، وتی ئه و ئاوه ی له عیراق پینی ده لێن زینی بچوک سه رچاوه که ی ئه م به فره یه که له به ره ده ستایه. مامۆستا له و کاتهدا هه ندی دوعای خویند به سه ره ئه سعده ئاغادا وه هندی دوعای فی کرده له هه مان کاتدا پزیشکینک هاتبوو له (ورمی) هینابوویان بۆ ته داوی.

له پاش دوو رۆژ ماژ ئاوایمان کرد له ئه سعده ئاغای، (۱۵۰) تمه ن و جو تی پیلای دا به مامۆستا و (۱۰۰) تمه نی دا به من، کاتیک گه راینه وه مۆله تم وه رگرت له مامۆستا چووم له شاری شنۆ سه رتا پیا جلم کرد به پۆشته یی، ئه مه یه که م جار بوو جل بگۆرم له و کاتنه وه ی له مالی باوکم ده رچوو بووم.

سەيرانى سەر دەرياچەى ورمى:

لە نزيكى شارى (ورمى) كەلەدوايىهەدا ناويان نا(پەزائىيە)، شارىكى زۆر خۆشە دانىشتووھەكانى كورد و ئازەرىن، زۆرىنەيان كوردە، دەرياچەيەكى گەورو ھەبوو پىيان دەوت (دەرياچەى ورمى) ودانىشتوانى ئەو دىھاتەى كە نزيك بوون لىوھى ھەموو سالىك (۱۰) رۆژ پىتش وەرزى ھاويىن تەواو بىت بەمال و مندالەوھ دەچوون بۆ سەر دەرياچەكە و خواردنى بەشى دوو رۆژيان دەبرد، ئەمە بوو بوو بەخوبەكى پىرۆز لايان.

ئىمەش مامۇستا و فەقىكان چووين بۆ دىيەك لەمۆيوھ بۆ سەر دەرياچەكە، ئەم بەر و ئەوبەرى مېوى كشمىش و قەيسى و سىو و ھەرمى و ھەلوژە بوو، ھەندىك لە شوپنەكان كرا بوون بە كالكە و شوتى.

وھ خپە بەرد بەريان گرتبوو، شوتى ئەو شوپنە لە شىرىنىدا وھ ھەنگوين وا بوو، ئەم دوو رۆژە لە رۆژە خۆشە كەمەكانى ژيانم بوو.

مەتەلەكەى مامۇستا مەلا جەلال:

مامۇستا رووى كرده فەقىكان وتى: مەتەلنىكم لايە ھەر چەندە مەتەل نىھ چونكە لەسەر زارى پىغەمبەر ﷺ وتراوھ كە ئەويش دەلئىت:

(أولدت أمي أبها في بطون المعجزات وأنا طفل صغير في حضون المرضعات، وأبي شيخ كبير في علو الدرجات، فهي أمي، بنت عمي، خالتي، إحدى بناتي).

واتە: داىكم منى ھىنايە دىناوھ لە سكى (معجزات)دا ومن منائىكى بچووك بووم لە كۆشى ئەوانەدا شىريان پى دام و، باوكم مرۆڤىكى گەورە بوو لە پلەيەكى بەرزدايە، وھ ئامىنە داىكمەو كچى مامە و يەكىكە لە كچەكانم.

ئىمەش زۆرمان بىركردەوھ و لىيمان كۆلئيوھ نەمانزانى مەبەستى چىيە لەم وتەيە، رۆژى دووھ پىتش ئەوھى بگەرتىنەوھ من چووم مەلەم كرد لە قەراغ ئاوھكە، ناو ئاوھكە خوي بوو كە دەچوويە سەر لەكە ھەموو لەشت دەكزايەوھ، لەبەرئەوھ چومە شىوئىك كە سىبەر بوو دادەنىشتم بىرم لەم بابەتە كردهوھ، تەماشاش دەكەم ئەمە پەيوەندى ھەيە بە وتەيەكى ترەوھ ئەويش دروستكراوھ بەناوى خواوھ دەلئىت:

(لولاك لولاك لما خلقت الافلاك)، واته: لهبهر توّ نهبوايه ثم گمردونهم دروست نمده كرد، دياره نهمه ههلبهستراوه و پهيوه ندى نيه به فرموده دى خواوه همر چنده زور كهمى ساويلكه باوه رى پى هديه.

بهلگى نهمه كه راست نيه درزيه، گموره يى پيغهمبهر ﷺ خوا پى داوه نهك خوى، بهلام نهمه بدهم خواوه ههلبهستراوه وهك مهتهلهكش بدهم پيغهمبهرهوه ههلبهستراوه. نهم دوو وتهيه پهيوه ندىان هيهيه وهك بو ماموستا و فهقيكام باسكرد و هممويان پهسنديان كرد.

(اولدت امي اباها من بطون المعجزات): نامينه دايكم باوكى خوى هينايه دونيساره لهبهرنموى تهگم من نهبوومايه نمويش نمده بوو، لهبهرنموى لهو رووهوه من باوكيم واته باوكى نامينه.

(وأنا طفل صغير في حضون المرضعات): ماناي نهمه دياره چونكه پيغهمبهر كه لهدايك بووه دايكى خوى شيرى نهبوو بهلكو (حليمه السعديه) شيرى پيدا.

(فهي أمي بنت عمي خالتي إحدى بناتي): واته: نامينه دايكيه تى نهمه ناشكرايه، كچى مامه، لهو رووهوه كه باوكى نمو و باوكى من من بووم بهوى هاتنيان بو نهم دونيايه واته من وهك باوكى همدرووكيان وهك باوكى من وان و نهوانيش وهك برا وان، نينجا بهم پييه نامينه دهبيتته كچى مامم و خوشكى دايكم چونكه لهو رووهوه من بووم به سبهبى هاتنيان بو نهم دنيايه، همروه ها يه كيك له كچه كام، چونكه من بووم بهوى نهوانه هاتنه دنيايهوه به پى ليكدانموى بو مهتهلهكهمى سمروهوه.

نينجا كه نهم مانايهم بو ليكدانموى و ماموستا زورى پى خوشبوو وتى: تافهرين تو زور زيره كيت بهراستى نمو مانايهمى مبهستته لهم وتانهدا نمويه نينجا همر كه سينك وتبييتى. له پاداشتى نموه دهتكهم به مهلاى رهمهزان له ديكهمى خالم كه ناغاي شكاكه بو نموى نمو ولاتش ببنى و سود لهو مهلايه تيه وهر بگريت.

مهلايه تى رهمهزان له شكاك:

ماموستا مهلا جهلال پياوه تى زورى له گهل كردم، يه كيكى تر له پياوه تيه كانى نموه بو ناردمى بو شكاك بو لاي خالى و ناميه كى دامى بو (نيبراهيم خان) بو مهلايه تى رهمهزان له شكاك كه دوو رور دوو بوو به پى و هيچ شتيكى تر نهبوو بو هات و چو، به پى به يانى كموته رى گه يشتمه دى (گهنگه چين) له عمشيره تى (ژيران) بهلام كاتيك عمشيره تى

همرکیم بهجی هیشت سنوری عیراق تمواو بوو، زنجیره شاخیک ههبوو له نیوان تورکیا و ئیراندا ههموو دانیشتووه کانی کوردی تورکیا بوون که له ترسی (مصطفی کمال) رایان کردبوو پهناهنده بوون له ترسی کوشتن، نویژی مهغریب کرا و چوممه مائی تاغای ئهم دئییه، دوی ئموی ناتمان خوارد له دیوه خان یه کیتکیان پرسی وتی: ئهمرو له کوټوه هاتوویت؟ وتم: له کانی سپیکموه هاتووم، وتی: مائی باوکت برمی، و لاخه بهرزهش ناتوانی بهرژوی ئمونه ریگه بری.

ئیراهیم خان و شکاک:

چوممه دئییه کمی ئیراهیم خان که ناوه کهیم له بهر پیری له بیر چۆتموه به لام نزیك شاری (قونیه) بوو، له عهشیرهتی شکاک همر چهنده لموی گهنم و جو و گهنه شامی ده کهن، به لام له بهر ئموی ئاوی نیه کشتوکالی کهمه، له دواي عهشیرهتی شکاک عهشیرهتی جهلالی دیت که کهوتووته سهر سنوری دهولهتی شورهووی ئاوی (ئاراس) کهوتوته نیوان خاکی کوردستانی ئیران و ولاتی شورهووی، ههرچی زهوی بهیستی کشتوکالی ئیران ههیه کهوتووته ناوچهی کوردستانموه وهک زهوییه بهیسته کانی عیراق زۆری له کوردستانه.

من که چوممه خاکی ئیران سالی (۱۹۴۰ ز) بهناو عهشیرهتی لهوَن و کهلا تهرزان و مهربانو بانه و موکریان و لاجان و هرکی و شکاک و جهلالی، ئهمانه که پیایدا تیپههیم جگه له (کهلا تهرزان) که خاکی کشتوکالی کهمه ههموویان به پیت ترین زهوی جهانن، وهک باسم کرد دهستی لاجان (شارویران) بههاوینان چهوندهری شهکری تیا ده کهن و خاکه که پیوستی به ئاوییه ههمووی تریی کشمیشی و ههرمی و سیو و قوخه.

جووری ژيانی دانیشتوانی شکاک:

جلوبهرگی پیایان وهک جلوبهرگی (پولیس)ی ئموکاته بوو، پانتوله کهی له لای قاچیان تهسکه ههردهم ده بییت ئاماده بییت بو ئموی پروبهرووی دوژمنی بیتهموه، عهشیرهتی شکاک زۆر ئازا و بهناموس و بهغیرهتن، زۆرترین خواردنیان پهتاتهیه له گهل گوشت لینی دهنین و هندی شتی تری تی ده کهن ده یخه نه ناو دییزهیه کی گهوره وه ئینجا ده خریتته ناو تهنوره وه بهبوخاری تهنوره که پی ده گات.

جلوبهرگی نافرته تيان وهك همورامان و سليتمانی كراس و كهوای دريژه، به لام كلاونيك دهكهنه سمریان نزيكمی (۳۰سم) دريژه، له رووهوه زۆر بهمرز نيه، نافرته تيان زۆر بهتهده بن و شان بهشانی پياوه كانیان كشتوكاژ دهكهن، جۆری نووستنی شكاك وهك هيچ جينگه يه كي تر نيه، زۆر سهير ده نووستن، كاتی خموتن خويان روت و قوت دهكهنه وهك له همامدا بيت، ئينجا قورسينهك داده نريت له ناوه راستی ژوروه كهدا ژيژه كهی تهنوره، له كاتی سمرمادا ئه تهنوره پر دهكهن له پشكو و ليفه يه كي گهوره دهدهن بهسهر قورسينه كهدا و هممويان خويان روت دهكهنه وهك و دهچنه ژير قورسينه كه.

قورسين وهك ميژ وابه به لام زۆر بهمرز نيه و بهقهدهر دهمی تهنوره كهيه.

جياوازی ئه مان له گهل خهلكی تر ئهويه خويان روت و قوت دهكهنه وهك ژورويكي جيا دهدهن به نافرته كانیان.

كه كاتی نووستن دههات چريان دهكوژاندهوه ئينجا خويان روت دهكردوه، دههاتن بهمنیان دهوت: سهيدا بوچی خوت روت ناكه يتمهوه؟ منیان زۆر بهدوا كهوتوو دهزانی كه به جله كانمهوه ده نووستم، ئينجا نازام ئيستاش ئه عورف و عاده تيان ماوه يان نا. زمانیان زۆر جياوازه له سورانی و زۆريه وشه كانیان من ليی تي نه نه گه يشتم وهك ئهوي بيان وتايه دريژ به دهیان وت (رازی) يان بيان وتايه ههسه دهیان وت (رابه).

مهولود نامه ی شهوی (ليله القدر):

هممو سائيك شهوی (ليله القدر) عاده تيان وابوو (مهولود) يان دهكردو، مهولود نامه كه يه كتيكان دهخويندهوه، له پيش شهوی (ليله القدر) مهولود نامه كه يان بو هيتام همموو شيعر بوو، وتيان سهيدا سهينی شو دواي نويزی شيوان ئه مهولود نامه يه مان بو بخوينهوه وههموممان كو دهيينهوه له مائی ئيبراهيم خان، منيش كاتيك كه مهولود نامه كه م خويندهوه له بهر خومهوه سهير دهكهم له (۱۰) وشه چوار وشه تي ناگهم، جگه لهوش نه مه زانی جۆری خويندنهوي و ددان پيانانی وشه كان (تلفظ) ي چون.

ليردها گيرم خوارد ناتوام بليتم نايزام و ناشتوام رهوانی بكهم لهو ماوه كه مهدا، ههر چون بوو لهيه كه م شيعره وه پينج شش جار تا دوا شيعر خويندنهوه له من وابه رهوام كردوه، دهتوام به ئاسانی بيخوينمهوه، كاتيك شو هات كو بوونهوه دهستم كرد به خويندنهوي دهيينم به پياو و ژن و منال هممويان نيوهي شيعره كه يان همموو شيعره كه يان له بهر كردوه، دواي به دهنگی خو ش وهك گوژانی كاتی گيره دهیان وت، جا ليردها ئيشه كه بو من

ناخوښتر بوو چونکه که پارچه يه که له شيعره کهم ده خوینده وه و هه لثم ده کرد مناله بچوو که کان ده يانوت وانیه و به راستی له بهر ده يانوت، هر چوڼ بوو شو شوه که تمواو بوو له بهر ئیبراهیم خان نه بوايه دهريان ده کرم ده يان وت ثم نه خوینده وه چييه بووه به مه لای ره مزان.

شهوټکیان ئیبراهیم خان پاش روژو کردنمه وتی: براده ریکم هه یه له دنیه کی تر بابچین بو لای، وتم: باشه، دوو ئه سپیان هینا و سواربووین رینگه که زور پان بوو، دوو ئه سپه که به یه کهمه ده روشتن به رینگه دا و مانگه شو بوو، کاتیک له ناوایه که ده رچووین چیرۆکیکی دوور و دروژ بو گيرامه وه له (۷۰٪)ی مه بهسته که ی تی نه گه یشتم له بهر جیاوازی زمانه که و کاتیک شو پیته که نی منیش دهستم ده کرد به پی که نین.

سه رفیتره و زه کات:

له پاش نوټی جهژن هه موو هاتن سه رفیتره که یان پی قه لاندیم که ئه مهش به شیک بوو له هو ی ژيانی مه لا و فه قی، هه ندیکیان زه کاتی گه نه که یان دا به من چونکه ره مزان که وتبووه کاتی خه له و خه رمانه وه، له پاشدا ئه وه ی پینان دام خو یان بو یان فرۆشتم نزیکه ی (۵۰۰) تمه یان پی دام ثم پاره یه ئه موکاته زور بوو.

من هه یچ حیساینکم نه کردبوو شو پاره یه م ده ست بکه مویت به لام دوای دوو سال گه ران و رو یشتنم بو لای مه لا جه لال و شو نارد می بو لای خالی و له وه ی به یونه ی ره مزانمه ثم پاره یه م ده ستکه وت، من زیاتر له سالی که له لای مه لا حه ئه مینی قاجری خویندم که باش ده یزانی من چوڼ ده ژیم و چیم پییه له (۷۰) تمه نی ئه سقاته که دوو تمه نی دا به من، ثم ماموستایه که سی مانگ لای شو خویندم و ده ی توانی یه کیکی بنیریت بو مه لایه تی ره مزان له دنیه که ی خالی، به لام منی نارد، چونکه شو بو مالی دو نیا ده رسی نه ده وتسه وه، به لکو بو خوا بوو، خوا پاداشتی بداتمه وه به چاکه.

گه رانه وه م بو عیراق له گه ل مه لا موسا:

مه لا موسای ناکو بی ئه ویش له لاما ن بوو له شاری شو یه که مان گرت بریارماندا پینکه وه بگه رینمه وه عیراق، وتی من نزیکترین ری ده زانم ده چینه ناکو یان دوو روژ له مالی ئیمه بمینه ره وه له وه یه بو قه لادزی نزیکه بچوره ئه وه ی له وه ی ئوتومبیل هه یه بچوره وه بو سلیمانی.

له شاری (خانې) که کموتووه ته نزیکی شاری شنۆ هاتینه حاجی هۆمهراڼ لهوی بهرینگه یه کدا به ناو (شاخی قه ندیل) پرووه تا کو یان رویشتین.

که گه یشتینه دیکه ی مه لا موسا، دیم به هه شتیکه به پرووی دونیاوه، پر له باخ و باخات، شاهه نجیر گهرمه یه تی، ههر هه نجیریکی پری چنگیک ده بیته ده توت ههنگوینه، دووشه و لهوی بووم ههردوو به یانیه که بو بهرچایی دوو شان ههنگوینی گه وریه یان له گه ل کهری زهرد بو دانام، مه لا موسا زۆر به و هفا بوو سالی (۱۹۷۰) جاریکی تر هات سه ری لینه داین له به غدا ته نه که یه که له و ههنگوینه ی بو هینا بووین.

مه لا موسا له گه ل مه دا هاته ده ره وی دیه که و ریگه که ی پیشان دام و مالتا و اییم لی کرد، که مته ناو ئه و شاخ و بهرد و دارستانه که هه موری دار به پروو بوو تا گه ی شتمه قه لادزی چومه حو جره ی فه قیکانه وه، له ویش دوو روژ مامه وه ئوتومبیل نه بوو بو سلیمانی جگه له لۆری که توتنی ده برد بو سلیمانی.

روژی دوایی کاترمیرنکیان هینا بو لای ماموستا پییان وت ئه مه (لۆنجین) ه کاترمیرنکی زۆر جوان بوو، وتیان ئه مه خاوه نه که ی کوچی دوایی کردوو و (وه ره سه که ی) ده یفرۆشن و کس نیه بیکریت، من له و کاته دا (۵۰۰) ته م پی بوو کریم به (۱۵۰) ته م تا ماوه یه کی زۆر لام بوو، دوایی دام به باوکم ئه ویش دوایی دای به ئاموزایه کم، چومه گه راج لۆریه که وه ستا بوو، وتی فه قی له پیشه وه جیگا نیه ده توانیت بچیته دوا وه له سه ر فه رده توتنه کان دابنیشی، منیش به ناچار ی رازی بووم، به یانی زوو له قه لادزی ده رچووین بو سلیمانی منیش وه که چۆله که به سه ر داره وه بوم سه رما لینی ده دام له سه ر فه رده کان دانیشتم به لام خۆم زۆر به خۆشه خت ده زانی که له ماوه ی دوو سالدا ئه مه یه که م جاره به پی ناچم به ریگه دا.

سیوی سه رده شت:

کاتی که چومه سه ر لۆریه که دیم که کیسه یه کی خام پریه تی له سیوی لاسوری سه رده شت، بو نی سیوه کان زۆر خۆش بوو، منیش شه یتان چوه ناو دل مه وه بو یه که م جار ئه و تاوانه م کرد، کیسه که م کرده وه سیو یکم ده ره ینا له بهر بۆنه که ی و ره نگه جوانه که ی که لایه کی سور و لایه کی زهرد بوو، هاتینه سلیمانی هه ندیک له پاره که م دا به دیاری بو ئه و خزمانه م که دوو سال بوو لینیان دوور بووم، جوتیک پینلوی گران به های ژنانه م کری بو دایکم، سیوه که م خسته ناو تا کینکی پینلاره که وه گه ل شته کانی تر له ناو بو خچه یه کدا بهردم بو دوکانی حاجی مه لا

مصطفی سوره که براده‌ری باوکم بوو، وتم: حاجی ئەم بوخچه‌یه لای تو دادەنیم له دوکانه‌که‌دا تا سبه‌ینی دەرۆمهوه بۆ زه‌لم.

کاتیک بۆ به‌یانیه‌که‌ی شته‌کام وەرگرتوه تهماشا ده‌که‌م مشک هینده‌ی پانایی سیوه‌که‌ی له‌ چه‌رمی پینلاوه‌که‌ی خواردووه، ئینجا بۆم دهرکهوت که تاوانبار زۆر جار سزاکه‌ی ناکموتته‌ روژی قیامه‌ت، ئەو سیوه‌ی که من دزیم ئەوکاته‌ نرخ‌ی له (۱۰) ه‌ فلس زیاتر نه‌بوو سزاکه‌ی بوو به‌ سه‌د قاتی ئەوه، چونکه‌ پینلاوه‌کان که‌ لکیان نه‌ماو مشکه‌که‌ له‌بەر سیوه‌که‌ نه‌بوایه‌ نه‌ده‌چوو بۆ لای پینلاوه‌کان.

له‌مه‌وه بۆم دهرکهوت که یه‌کیک چه‌ند به‌لایمه‌ شتیک به‌چووک بیست ئەوا سزاکه‌ی وەرده‌گرت به‌چاک یان خراب، له‌ ماوه‌ی ژیا‌ندا نه‌مبینی یه‌کیک له‌سه‌ر چه‌موتی ب‌روات ه‌تا کۆتایی سو‌دی لی‌ بینیبیت و نه‌مدی یه‌کیک له‌سه‌ر راستی ب‌روات تاسه‌ر توشی شتی خراب بیست، جوتیاریک ه‌ر تووێک به‌چینیت ه‌ر ئەوه دەرده‌چیت، جاریک نه‌بووه جوتیاریک گه‌م بوه‌شینیت و جۆ بدوریتمه‌وه، وه‌ک سه‌عدی شیرازیش ده‌لیت:

راستی موجب رضای خداست

کس ندیدم که گم شد از ره راست

واته:

راستی هۆکاری رازیبوونی خویه‌

که‌سم نه‌بینیوه له‌سه‌ر ریی راست و ن بیست

کاتیک گه‌شتمه‌وه دی‌ی زه‌لم هه‌موو خزمه‌کام پ‌ژان به‌سه‌رمدا جگه‌ له‌ باوکم، ه‌ر چه‌نده‌ چاو‌م گێرا باوکم دیار نه‌بوو وامده‌زانی کۆچی دوایی کردووه، وتم: ئەوه باوکم کوا؟ وتیان: زیاتر له (۱۰) رۆژه‌ چوه به‌دوای تو‌دا بۆ ئیران.

باوکم پیاویکی به‌کری گرتبوو پینان ده‌وت (که‌ریه‌ شمشه‌)، شاره‌زای ناوچه‌ی کوردستانی ئیران بوو، له‌گه‌ل باوکم دەرچوو بوو هاتبووه‌ دزلی ئینجا بانه‌ دوایی چووبوونه مه‌هاباد، له‌ هه‌موو شوینی چووبوونه حوجره‌ی فه‌قیکان هه‌والیان پرسى بوو، وتبوویان له‌مه‌نگور ده‌خوینی، له‌ مه‌هاباد چووبوون به‌ره‌و دی‌ی بوکری له‌پیش ئەوه‌ی بگه‌نه‌ ناواییه‌که‌ توشی کویخا همه‌ئهمین بووبوون، که لی‌فمو کتیبه‌کام له‌ مالمیان بوو، باوکم لی‌ی پرسیبوو فه‌قیتان هه‌یه؟ ئه‌ویش وتبووی به‌خوا ده‌زام له‌مه‌ویش فه‌قیمان هه‌بوو، به‌لام ئیستا نازانم چونکه‌ له‌مساوه‌ مه‌لا (مصطفی‌)‌ی زه‌لمی ئیره‌ی به‌جی ه‌یشتووه هه‌ردوو چاو‌م به‌رامبه‌ر حوجره‌ی فه‌قییه‌کان کویر بووه، ناتوانم تهماشای حوجره‌که‌ بکه‌م چونکه‌ ئەوی تیا‌دا نه‌ماوه.

ئیتز لموتیوه گهراپووهوه زهلمو هیچی دهست نه کهوتبوو.

که هاتموه باوکم وتی: ئەمەندە قسەکم پی خوشبوو ئەگەر مصطفی مردییتیش خەفسەتی بۆ ناخۆم، چونکه لمو شوینانەمی خویندوویتەتی بەباشە ناوی دەبن و باسی دەکەن.

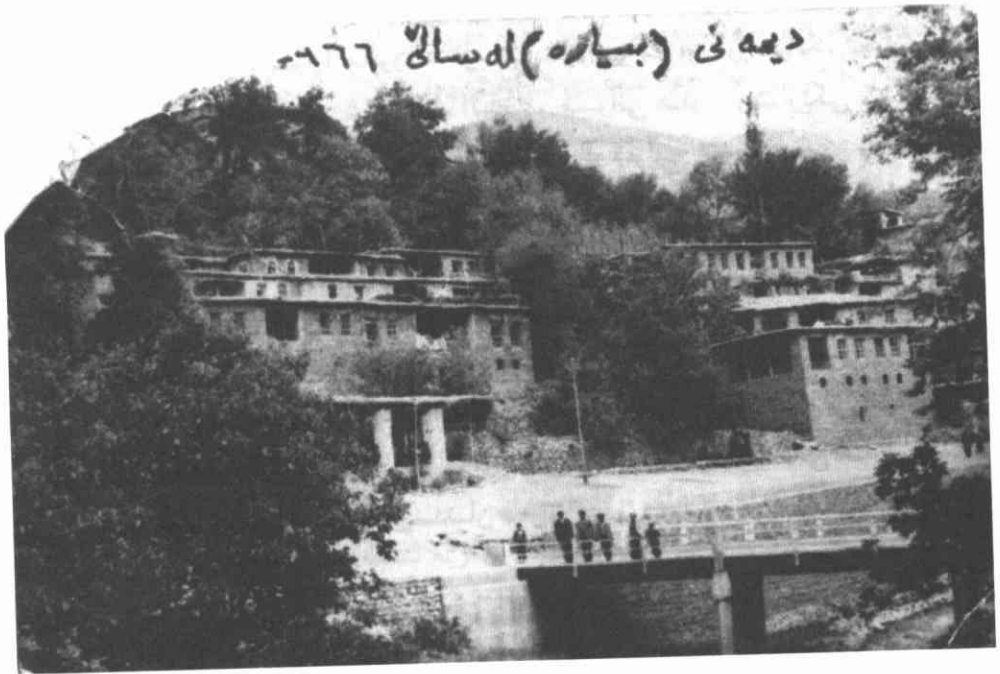
خویندندم له بیاره:

پاش ئەوی (۱۵) رۆژ له مائی خویمان پشوم دا، بریارمدا ئەجاره دوور نه کهومموهه و بچم بۆ لای چاکترین مامۆستا بۆ خویندن و نزیکترین شوین له دێی زهلم، چوومه خزمەتی مامۆستا مهلا عبدالکریمی مدرس له دێی بیاره که بهپی رۆشتن کهمتره له دوو سهعات، کاتیك رۆیشتم بۆ خزمەتی مامۆستا وتم: من خەلکی زهلمم کورەزای سوفی همه ئەمینم زۆر ریزی گرتم و زۆری پی خوشبوو چونکه باپیرمی زۆر خوش دەویست.

هەندیک له کتییی (مطول) مابوو له خزمەتی ئەودا بۆ ماوهی دوو مانگ تهاووم کرد، لمو کاتەدا بیاره لەبەر ئاوهانی شیخ علاء الدین و میوانی ههروهک شارێکی پیشکەوتوو وابوو، مەدرەسەکی مامۆستا مهلا عبدالکریم وهک کۆلیج بوو، ههموو بابەتیک له بابەتەکانی زانسته ئیسلامیهکان لموی به دەرس دەوترایموه، یا مامۆستا به مستعدەکانی دەوت یان مستعد به سوختهکانی، ئەرکی مامۆستا و ئەو مەدرەسەیه لەسەر شیخ علاء الدین بوو خوا پاداشتی بداتموه له رۆژی قیامت.

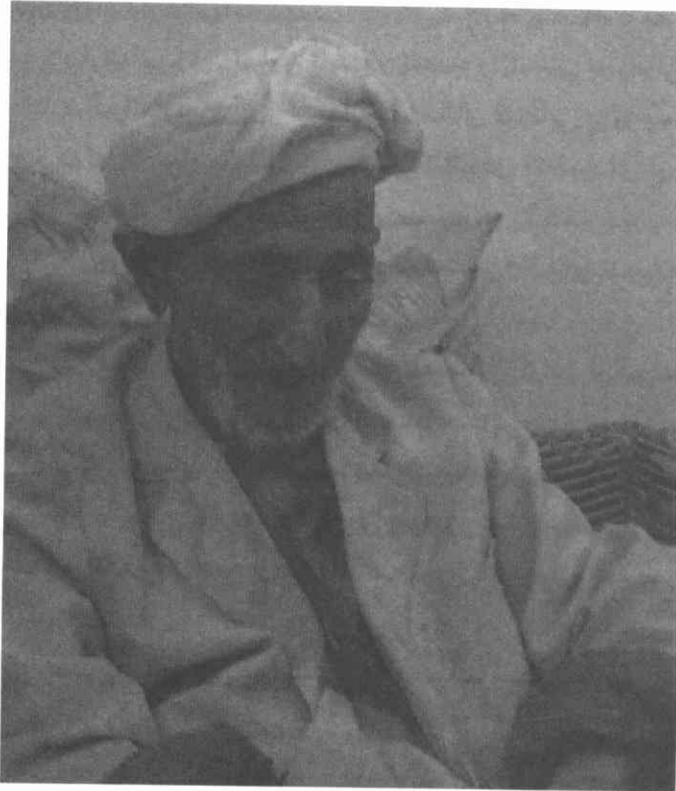
شیخ علاء الدین نانەواخانەیهکی تایبەتی دانا بوو کولێرهی گهرمی دهکرد بۆ ههموو کهسیك کهوا پتویستی بهنان ببوايه، پهنجهرهیهکی بچووک ههبوو بانگی (سوفی همه ئەمین) دهکرا کهنانەواکەمی بەرپۆه دەبرد کولێرهی دەداینی، زۆرتەرین مەلاکانی هەردوو بەشی کوردستانی ئێران و عێراق لموی خویندنیان تهاوو کردوو و له دێی خویمان مەدرەسەیان داناهه.

به‌داخهوه نه‌متوانی زۆر بمینمهوه بۆ شه‌وی زۆرتترین سوود وه‌ریگرم له‌ مامۆستا عبدالک‌ریم، من به‌و مه‌به‌سته‌ رویشتم که له‌وی خویندن ته‌واو بکه‌م به‌لام داوایان ده‌کردم بۆ سه‌ربازی و منیش دواکه‌وتوو بووم له‌ سه‌ربازی، موختاره‌که‌ی زه‌لم پیاویکی ناردبوو پیتی وتم بیاره‌ به‌جی به‌یلم چونکه‌ پۆلیسی خورمال ده‌یزانی له‌ویم، ناچار گه‌رامه‌وه‌ زه‌لم ورووم نه‌بوو به‌ مامۆستا بلیم، ئەم جاره‌ له‌ بیاره‌ وه‌ک جاری پیشوو خویندم، که‌سوخته‌ بووم لای مه‌لا همه‌ ئەمین کانی ساسانی (عبدالله‌ یه‌زدی)م خویند له‌گه‌ل هه‌ندیك له‌ (سید عبدالله‌ سرخی) کاتیك مه‌لا همه‌ ئەمین کانی ساسانی له‌ خزمه‌تی مامۆستا ده‌یخویند.

کورتهیه ک له ژيانی ماموستان مهلا عه بدولکه ریمی مدرس:

مهلا عبدالکریمی محمد
ناسراو به (مدرس) له
سه ره تاي سه دهی بیستدا له
دایک بووه، له هوزی
(قازی) که له - سید
ساق - له سلیمانی
نیشته جین، کاتیک که
مندال بوو باوکی کۆچی
دوایی کردوو، له بهرتهوه
زوو خرایه بهر خویندن له
خویندنگای ثابینه کاندای
له ناوچهی مهرویوان و
هورامان له دینه کهوه بو
دینه کی تر له سهر سنوری
عیراق و ئیران هات و
چۆی ده کرد به دوای

خویندندا ده گهرا، له کۆتاییدا له شاری سلیمانی جیگیر بووه، له سهر دهستی ماموستانای
گهروه (شیخ عمر) ابن القرداغی ئیجازهی عیلمی وه رگرتوووه کاتیک که ته مه نی بیست سال
بوو.

ئینجا دامهزرا به ماموستان و ئیمامی دینی (نیرگسه جار) له هه له بجه، دوای ئهوه به رهوه
بیاره رویشت، بوو به ماموستانای ئهوه خویندنگه به ناو بانگهی بیاره، سالی ۱۹۵۱ گهرا یهوه
به رهوه سلیمانی له خویندنگهی حاجی حان دامهزرا به ماموستان.

سالی ۱۹۵۵ گوتیرایهوه رویشت بوو که رکوک لهویش بوو به ماموستانای - ته کیی
تاله بانای - لهوی مایهوه ههتا سالی ۱۹۶۰.

دوای ئهوه ش هات بوو به غداد یه کهم جار بوو به ئیمام و خهتیبی مزگهوتی - احمدی - له
گه ره کی (مهیدان)، دواتر بوو به ماموستانای خویندنگهی (شیخ عبدالقادری گهیلانی)، تا

وهفاتی کرد سەرۆکی زانیانی عێراق و موفتی عێراق بوو.

ژمارهیهکی زۆر گهوره له پیاوانی ئایینی لهسهر دهستی مامۆستا مهلا عبدالکریم ئیجازه یان وهگرگتووه.

ژمارهیهکی زۆر دانراوی ئایینی و ئهدهب و زانستی به زمانی کوردی و فارسی و عهرهبی داناه، لهوانه وهرگێڕان و لیکدانمهی مانای قورئانی پێرۆز بهزمانی کوردی و عهرهبی که ههر یهکه بیان ههوت بهشه، ههروهها لیکدانمهی (تهفسیر)ی قورئانی پێرۆز به کوردی داناه لهسی بهشدا.

لهبارهی - فقه - وهه کتیبیکی دانا لهسهر (فقه)ی ئیسلامی لهسهر مهزههبی شافعی بهزمانی کوردی لهچوار بهشدا.

ههروهها دانراوی (جامع الفتاوی للعلماء الاکراد) له سی بهشدا، ههروهها (صفوة اللالی من مستصفی الغزالی).

له دانراوه بهنرخهکانی له ئهدهبدا، لیکدانمهی دیوانی ههر یهکه له: مهولموی، نالی، مهحوی بهزمانی کوردی کرد لهسی دیوانی جیادا.

ههروهها لیکدانمهی - عقائد مهولموی - بهزمانی عهرهبی و فارسی و کوردی کردوه لهسی کتیبدا.

چهند دانراوی تری له بابتهی: نحو، صرف، منطق، بلاغه، چهندین نامیلکمی تری ئایینی به کوردی داناه.

* * *

خویندتم له بالك:

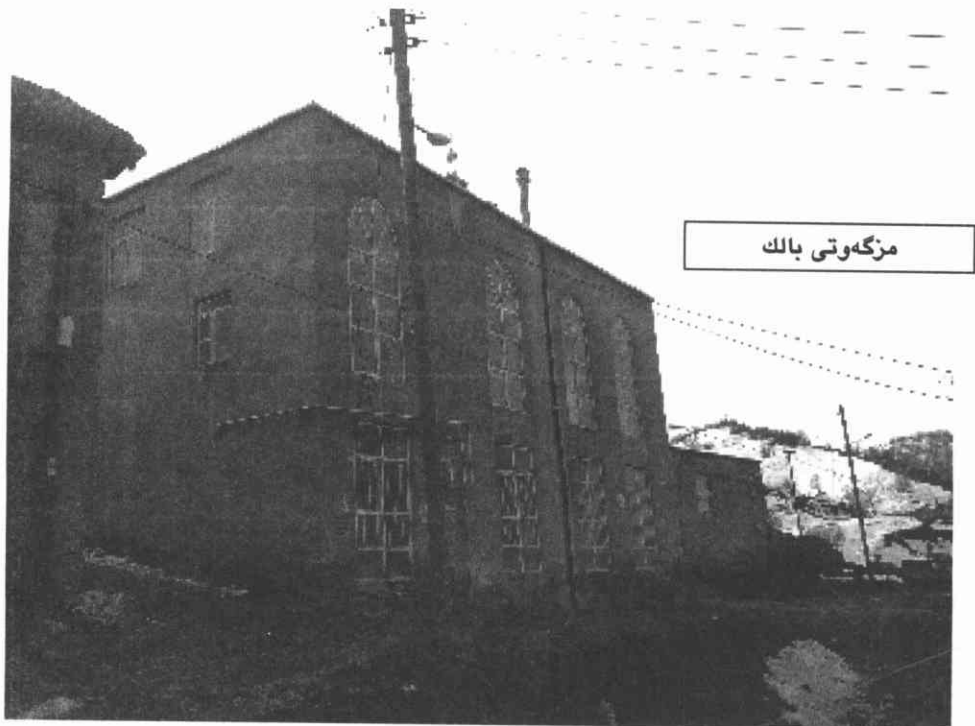
لهپاش بیاره چووم بۆ بالك که مامۆستا مهلا باقری بالك ئهوکاته چاکترین مهلای کوردستانی ئێران بوو، کاتیك چووم بینیم مامۆستا تهنها چوار مستعدی ههیه لهبهر گرانی جهنگی دووهمی جیهانی، ناواییهکه نهیده توانی لهوه زیاتر یارمهتی فقهی بدهن که زیاتر له (۲۰۰) مان بوو بهمالی ئاگاهوه، لهو مهدرهسهیهدا سوخته نهبوو چونکه سوخته دهتوانیت له شوینیکی باشتر بخوینیت و جووری خویندنه کهمی پێویست ناکات بێت لهشوینیکی گراندا بئینیتمهوه، بهلام مستعهده که ناچار بوو بۆ ماوهیهک بێته لای مامۆستا مهلا باقر چونکه جووری دهسه کهمی جیاواز بوو لهو مهلایانهی تری ناوچهی مهریوان.

فهقیکان وتیان یه کیك له ئیمه که ناوی مهلا حسه‌نی دهره زیاره‌تی یه ئیجازه وهرده‌گریت و ده‌توانیت بچیته شوینه‌کی.

کاتیك مامۆستا هات بو حوچه ده‌ستم ماچ کرد، وتم: مامۆستا هاتووم بو خزمه‌تی جدنابت تکایه جینگم بده‌ری با سوود له زانستی جدنابت وهریگرم چونکه من بو خویندن هاتووم.

وتی: رۆله تو (ئه‌مه‌ده‌ی) واته موو له دهم و چاوت نه‌هاتوو له‌به‌رئهمه ته‌ماشاکردنت حه‌رامه بو من ناتوانم جینگه‌ت بده‌می، منیش چاکم بده‌سته‌وه بوو له خه‌فه‌تاندا دامناو زۆرم پی ناخۆشبوو، ته‌ماشایه‌کی تری کردم وتی: رۆله خه‌لکی کویت؟ وتم: خه‌لکی زه‌لم، وتی: سو‌فی همه ئه‌مین ماوه؟ وتم: به‌ئێ ماوه ئه‌وه باوکی باوکمه، وتی: باپیره‌؟ وتم: به‌ئێ، ئینجا پرووی کرده فهقیکان وتی: له‌به‌رئهمه‌ی کوره‌زای سو‌فی همه ئه‌مین ته‌مه فهقییه له‌م مه‌دره‌سه‌یه‌دا بی‌ت من خاوه‌نی ئه‌م مه‌دره‌سه‌یه نیم، ئه‌مه‌ش له‌به‌رئهمه‌ی مامۆستا مه‌لا باقر سو‌فی شیخ علاء الدین بوو، که هات و چۆی ده‌کرد بو بیاره به‌م سه‌ر و به‌و سه‌ردا له زه‌لم لای باپیرم ده‌مایه‌وه، چونکه زۆر موسلمان بوو و ته‌مه‌نی زۆری له باخه‌کانی زه‌لمدا به‌سه‌ر ده‌برد و میوانداری‌تی زۆری ده‌کرد، هه‌موو ژیا‌نی له خوا په‌رستی و خزمه‌تی میوان و

مرگه‌وتی بالك

موسلمانان به سمر دهبرد تا تهمه نى گه يشته نزيكەى (۱۲۰) سان. ئينجا جاريكى تر باسى ئه وه ده كه م كه وتم لهم خه لكه تينه گه يشتم چونكه مه لا باقر زهيره كترين ماموستاي كوردستاني ئيران بوو، كاتيك دهرسى ده وته وه سه يري كتيبى نه ده كرد هه مووى له بهر بوو وزياتر له (۲۰) سال بوو ته دهريسى نه كرد، نازانم له ماوهى دوو سى چركه دا چون تهماشا كردنى من له حه راميه وه بوو به حه لال، دياره ده بيت له وروه وه بويت كه منى به برازاي خوى داناوه وتهماشا كردنى برازاش حه لاله.

جوړى دهرس وتنه وهى ماموستا مه لا باقر:

ماموستا هه موو روژنيك پيش بانگ نانى به يانى له مالى خويدا ده خوارد، له پاشدا ده هات بو نويزى به يانى بو مزگه وت (ويرد و ئه وراى) ده خويند، ئينجا سه ر ده كه وت بو سه ربانى مزگه وته كه چونكه حوجره ي فه قيكان له سه ر باني مزگه وت بوو به (دار عصايه ك) له ده رگاي حوجره ي فه قيكانى ده دا، ده رگا ده كرايه وه فه قى هه مووى ده شله فا، هه ر يه كه له ژير ليفه ي خوى سه رى قيت ده كرده وه و ليفه كه ي ده خسته كه ناريكه وه به په له ئه وه فه قيه ي نو ره دهرسى بوايه به گورجى ده چوو پشيله شوژيكى ده م و چاو و قاچى ده كرد و به په له دوو ركات نويزى له مزگه وت ده كرد و ده هاته وه حوجره وه له سه ر چوك داده نيشت كتيب ه كه ي ده كرده وه، ماموستاش يان راده كشا يان پالى ده دا به پشتيه كه وه (سه رينيكه وه) ئينجا ده يوت رو له بخوينه وه. فه قيكه لاپه ريه كه له كتيب ه كه ي ده خوينده وه، ئينجا ماموستا لي ره دا ده يوت بوه سته، ماموستا ده سته ي ده كرد به ليك دان ه وه و شيكردنه وه ي بابه ته كه وه ده چوه سه ر ئه و

حاشيانه‌ی له‌سهر کتیبه‌که هه‌بوون و ده‌ستی ده‌کرد به‌لینکدانه‌وه‌یان بی‌سه‌یرکردنی کتیبه‌که چونکه هه‌مووی له‌بهر بوو، ئینجا وازی له‌و کتیبه‌ده‌هینا ده‌چوو بۆ کتیبه‌کانی تر که له‌و بابه‌ته‌دا دانرا‌بوون، قسه‌کانی ئه‌وانی‌شی ده‌گه‌یانده‌بو فه‌قییه، ئینجا وه‌ک یه‌کینک ده‌ور بکاته‌وه مامۆستا مه‌لا باقر له‌ کاتی ده‌رس و تنه‌وه‌دا ده‌وری ئه‌و شتانه‌ی ده‌کرده‌وه که له‌بهری بوو، قه‌ت ته‌ماشای فه‌قیکه‌ی نه‌ده‌کرد بزانی‌ت ئه‌مه‌ توانای هه‌یه که ئه‌و هه‌موو زانسته و ده‌ریگه‌ری‌ت یان نا، تی‌ده‌گات یان نا، بۆ نمونه مه‌لا صالحی بی‌سارانی یادی به‌خیر هیوادارم ئیستا له‌ ژياندا بی‌ت توانای نه‌وه‌ی نه‌بوو که له‌ عیباره‌ته‌که زیاتری پی‌بوتری‌ت که‌چی مامۆستا مه‌لا باقر که ده‌رسی (کلنبوی بورهان) پی‌ده‌وته‌وه دوایی حاشیه‌کانی خاوه‌نی کتیبه‌که‌ی پی‌ده‌وت پی‌یان ده‌وتری‌ت (منه‌و) و حاشیه‌کانی پی‌نجوینی و حاشیه‌کانی قه‌ره‌داغی و ئینجا ده‌چوو سه‌ر حاشیه‌کانی (شرح شمس) له‌ پاش هه‌موویان بی‌روپرای خۆشی پی‌شان ده‌دا، مه‌لا صالح هه‌ر نه‌وه‌نده ده‌یوت به‌تی، ئیتر جارێک پرسیا‌ریکی لی‌ نه‌کرد و نه‌یده‌و‌یرا بلێ ئه‌وه تی‌ نه‌گه‌یشتووم.

ئه‌و کتیبانه‌ی له‌خزمه‌ت مامۆستادا خویندم:

۱- جمع الجوامع (بهرگی یه‌که‌م): له‌کاتی و تنه‌وه‌ی ئه‌م ده‌رسه‌دا نه‌وه‌نده شاره‌زا بوو جاری وا هه‌بوو حموت تا هه‌شت (قیل) هه‌بوو هه‌موو جیا‌وازی ئه‌و (قیل)انه‌ی ده‌کرده‌وه به (لفظی) واته‌ له‌ واتادا جیا‌واز نین، له‌ پاشدا (شرحی) حاشیه‌کانی (بنانی) و (شری‌نی) ده‌کرد، له‌ پاشدا ده‌چوو بۆ (مختصری منته‌ی) پاشان بی‌روپرای خۆی ده‌وت.

۲- (شرح العقائد)ی جلال الدین ده‌وانی له‌گه‌ل حاشیه‌ی کلنبوی.

۳- خولعی (تحفة المحتاج): باسیکی زۆر گرانه‌ له‌ (فقه الامام الشافعی) ئه‌مه‌ش: ته‌لاق دانی ژنه‌ به‌رامبه‌ر به‌وه‌ی شتی‌ک بدری‌ت به‌ می‌رده‌که‌ی به‌مه‌ ده‌وتری‌ت (خلع).

۴- (فرائض)ی (شیخ معروف ی نۆدی‌ی) خوالی‌یخۆشی‌ی، مه‌لایه‌کی زۆر شاره‌زا بوو و شاعیریکی زۆر به‌رز بوو، زۆر شتی له‌ بابه‌تی ئیسلامه‌وه‌ کردووه به‌ شیعر که ره‌وان و ئاسان، ئه‌وه‌ی پی‌یستی هه‌یه به‌ میرات و دابه‌شکردنی، هه‌مووی کردووه به‌ (۴۰۰) به‌یتی شیعر، ئه‌م کتیبه‌م لای مامۆستا خویند هه‌موویم له‌بهر کرد.

روژێک مامۆستا مه‌لا حه‌مه‌ ئه‌مین کانی سانانی که له‌ خزمه‌تی‌دا (عبدالله یزدی)م خویند له‌بهاره‌، بوو به‌میوانی فه‌قییه‌کان له‌ بالک، چونکه لای مامۆستا مه‌لا باقر ئیجازه‌ی

وهرگرتبوو وله (نژمار) مهلا بوو که ديبه که نزيکه له (بالک) هوه له بهرئمهوه زوو زوو دههات بو لای ماموستا.

کاتی نیهرۆ بو و دۆخوایان بو هینابوین هموممان دهماغوارد به کولیره ی گالمه، لهو کاتهدا ماموستا مهلا همه ئەمین وتی: به ماموستا مهلا باقرم وتووهر شتیک بهیه کیک لهم سی زمانه بنوسریت به کوردی و عهره بی و فارسی له دهست من رزگاری ناییت ومن بو خۆم دهتوام ماناکه ی بزائم ههر چند زۆریش گران بی، ئینجا منیش ئوکاته تۆزیک بی شهرم بووم، وتم: ماموستا سی شیعری شیخ مهعروف هیه له میرات بهشکردندا، داوات لی ده کهم که مانایان لیکبدهتیه به مه رجی شیخ مهعروف له سه رهتای کتیبه کهدا ده لیت:

فهذه أرجوزة محررة
جوهرة تفوق كل جوهرة
خلت عن الحسوى وعن تعقيدى
هينة حتى على البليد

واته: ئەم کتیبه گشتیه وه گوهه ریک وایه، له سه رهتای هموو گوهه ریکدا به جو ریکی وا ئاسانه، ئاشکرایه که هموو که سیک تیی ده گات ههر چهنده کهودن بی. ئەمهش سی بهیته شیعه که:

اما إذا تصرف منه جرى
بالرد بالعيب او التردى
ولم يكن اذ ذاك دين فطرا
في بشر عدوان مع التأدى
لتلف فنافذا قد رسخا
ان ادي الدين و الا فسخا

واته: ئەگەر یه کیک بهریت و قهرزار بیت دروست نیه میرات گیره کانی دهستکاری بکهن له میراته کهدا تا قهرزه کان ئه ده نهوه، مانای ئەم سی بهیته شیعه ئه وه یه ئەگەر یه کیک مرد هیچ قهزری له سه ر نه بو به لام پاش مردنی قهزری هاته سه ر بهم جو ره بیریکی له شو نیکى ناره وا هه لکه ندوو له پاش خۆی شتیکى تى کهوتبوو به (تلف) چوو ئەمه نرخه که ی له میراته که ده درتیهوه، ههروه ها ئەگەر شتیکى عه یبدارى فرۆشت و پاره که ی وهرگرت له پاش مردنی مامه له به تال کرایه وه له بهر عه یبه که ی پیویسته له میراته که ئەم پاره یه ی وهری گرتوه له جیاتی فرۆشراوه که ده بیت بدرتیهوه.

ئەگەر ئەم میرات گرانه له پیش دانه وه ی ئەم قهرزانه که دوا ی خۆی په ییدا بوو شتیکیان فرۆشت له میراته کهدا ئەوا فرۆشتنه که راده گیرى هه تا قهرزه که ده درتیهوه ئەگەر نه درایه وه مامه له که به تال ده کریتیهوه.

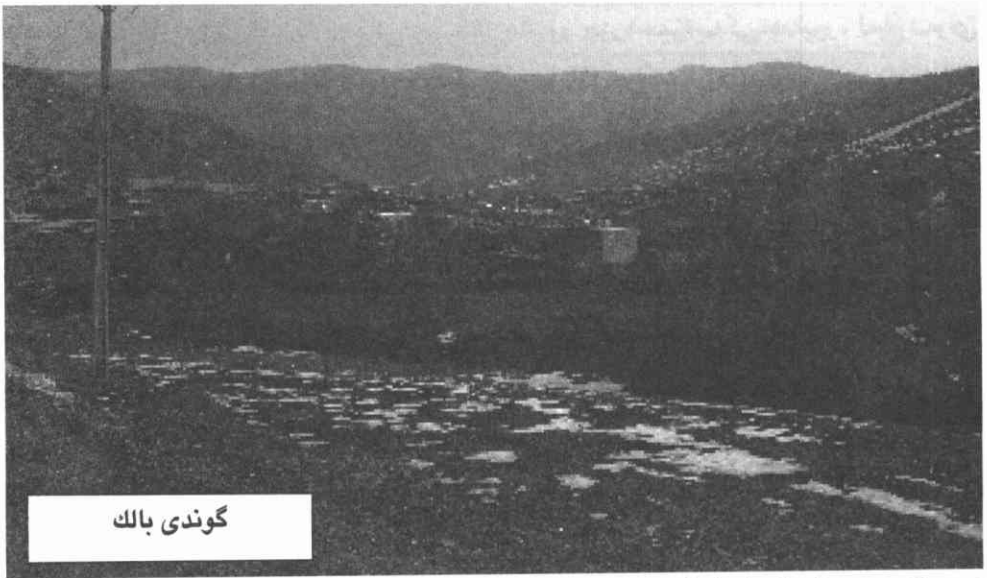
شیخ مهعروف مانای ئەم سی شیعری نه داوه تیه وه له کتیبه کهدا، ماموستا مهلا همه ئەمین کتیبه که ی گرت به دهسته وه سی تا چوار جار شیعره کانی خوینده وه و ناو چاوی گرز

بوو عاره قی دهردا و سور بووه وه، ئینجا کتیبه کهی داخست و کوتای بهزهوی دا وتی: بهخوا دهمزانی بهلام خوا ویستی بمشکینی و زۆر راسته ناییت خۆت به زانای گهوره بزانییت. زۆر کهس ههیه که پرسپاری لی ده کهیت بهبی تهوی بزانییت راسته بیان ههلهیه به کسه و هلام ده داتهوه وا ده زانییت ههر خۆی راسته.

جووری ژيانمان له بالك:

وهك باسم كرد خهلكی بالك دهست كورت و كهه ده رامهت بوو، كاتی جهنگی جیهانی دووهم و، له هه مان كاتدا وشكه سالی بوو، له بهر تهوه چوار فهقییان پی راده گیرا، كه تهو فهقییان ههش بریتی بوون له چوار مستعد، (جهوه ره كه) ی مزگه وته كه ئیواران ده چوو راتبهی بو ده کردین به مائی ناغاکه وه و ماله دهوله مهنده كانه وه به هه موویانه وه هه ههشت کولیره مان هه بوو، ههر به کی دوو کولیره مان بهرده كهوت، له نیوان کتیبه كاندا دامان دهنه وهك دۆلاری

گوندی بالك

ته مریکی ئیستای كه له ناو کتیبدا داده نریت، ئیواره کولیره به کمان ده خوارد یان به شو رباوه یان به دۆوه یان به هیچمه وه، ههروه ها نیوه رۆش، به یانیان سی خورمانان ده خوارد به چاوه، چونکه به هۆی گرانیه وه شه کر نه بوو، تهو خورمایه ههش له عیراقمه وه ده هات. تهو کاته شه کری ورد زهرد بوو سپی نه بوو، جارێك ئامۆزایه کم کیلویهك شه کری بو هی نام که کردم به کلۆ شه کر به چای دیژ له مه وه ده خورا.

به مامۆستا مهلا عبدالرحيم خانه گاييم وت: مامۆستا شهرم ده كه م من چايي به شه كهروه بخۆم ئيوهش خورما دهخۆن، وتی: والله من شهرم ناكهم و كلۆلهيه كيش ناده م به باوكم، منيش شه كه كه ههموويم وهك رژيترك كه مامۆستام بوو ماويهك به دياري پيمدا ئه مهش سيبه م مامۆستام بوو كه بووموه هاو مستعدی، چونكه ئه و له زه لم دهرسی (اظهار) ی پی ده وتم وخۆی لای مامۆستا مهلا خالیدی مفتی زاده له (۱۹۳۷ز) له (بالك) دا ده بخۆیند، ئهوكاته كه پيكموه بوین سالی (۱۹۴۳ز) بوو له گه ل ئه وهی ژبان سهخت بوو له بالك به لام به راستی خویندنه كه ی زۆر به سوود بوو بو من.

خویندنم له شاری سنه (كوردستان):

له پاش بالك گه راموه زه لم چند رژيترك له وهی ماموه، پاشان چووم بو سنه كه به فارسی پی ده لئین (سنندج) یان (كوردستان) چونكه ههموو شاره كه كوردن. سنه شاریكه سه ره رای ئه وهی زۆر خۆشبوو، ئار و ههوايه كي زۆر پاكي هه بوو، له هه مان كاتدا پاك و خاوین بوو، له ناوه راستی زستاندا ههموو جۆره ميوه يه كي هه بوو، له بهر ئه وهی مهلا خالیدی مفتی زاده له زه لم بوو له سنه چووم بو لای برا كه ی (ئاغای مفتی زاده) كه ناری مهلا مهورود بوو، له لایه نی ميرييموه له جیگه ی باوكی كرابوو به مفتی، پیاویکی زانا بوو به لام ته درسی كه م بوو چونكه كاتيك رهزا شای په له وهی ته درسی هه لگرت له مزگه وته كاندا مزگه وتی (دار الاحسان) یش ته درسی تیدا نه ما بوو. ئه م مزگه وته له كاتی ئه مرده لایه كان (أمان الله خانی والی) دروستی كرد بوو وهیشتا ماوه، حو جره يهك له سه ربانی مزگه وته كه هه يه پی ده لئین حو جره ی مه وله وهی، حه وشه ی مزگه وته كه له هه م چوار لاوه ژووری فه قیی تیا دا دروست كراوه، له ناوه راستیدا حه موزیکی گه ره هه يه له ته نیشته حه موزه كه وه ژووری مامۆستا بوو كه ته درسی تیا دا ده كرد هه موری جاخانه بوو.

مزگهوتی دار الاحسان

کاتیڤ و تم به ئاغای مفتی زاده که له زه لّمه وه هاتووم جیڤگهی دا به من و هیچ فه قیّی تری نه بوو، ئینجا سوخته یه کم بوّ په یدا بوو که ناوی (محمد ته مین نزلّی) بوو ۱۹۴۳، ئه م فه قیّیه هه تا ئه م ماوانه ی دوایش په یوه ندی به ئیمه وه ئه وه نده نزیك بوو لیمان وه ک یه کیڤک له کوره کان ته ماشام ده کرد، زۆر راست و ته مین بوو، ناوه رۆکی وه ک خاوه که ی و ابوو، زۆر موسلمان و قسه خوښ بوو، له قسه قوته کانیدا زۆر بی شه رمه و له هه مان کاتدا زۆر به ئه ده ب بوو، هه ندی له شیعه رکانی مه لوه ی له زاری هه ورامیه وه کردوویه تی به زاری سوّرانی. له هه مان کاتدا سوخته یه کی تر په یدا بوو ئه بیان ناوی (ئسه عد کوری شیخ محمد شیخ الاسلام) که ئیستا پله ی (دکتورا) ی هیه و ماموستایه له زانکۆی تاران.

وه ک باس م کرد بهرگی یه که می (جمع الجوامع) م لای ماموستا مه لا باقر خویند، بهرگی دووه می لای ئاغای موفتی زاده ته ووم کرد.

هه ر رۆژیک بهر و باران ببویه ماموستا ته له فونّی ده کرد بوّ دوکانیک نزیك مزگهوت ده یوت با ئاغای (مصطفی) بیّت له ماله وه ده رسه که ی پیّ ده لیم چونکه له بهر سه رما نه یده توانی بیته ده روه، له بهر ئه وه زۆر جار له مالی ئه وان ده رسه که م ده خویند و دوا ی ده رسه که قسه ی خوښی ده کرد، ژنه که ی (قه مه ر نیسا خانم) زۆر خانه دان و سه نگی ن بوو سویندی ده خوارد نانی نیوه رۆ له ی بخۆم.

لهو شته خۆشانهی که ناغای موفتی باسی کرد، رۆژتیکیان وتی: باو کم مهلا عبدالله ی دشهیی کاتینک نزیکی کۆچی دوایی ده بیته و به دایکم ده لیت (۴۰) تمَن پاره ی زبومان ههیه ده مویته دابهشی بکه م به سهر لیقه ماو و ههژاردا پیتش مردنم، دایکیشم ده لیت تو (۹) کورپ له پاش به جی ده مینیت با ئه پارهیه مینیت ئه مان سوودی لی وهر بگرن، بارکم ده لیت ئه گهر کور کور بیت پاره ی منی ناویت، کوریش نه بیته من پاره ی خۆمی ناده می.

ئهو رۆژه ی که کتیبه که م تهواو کرد وا رنکه موت له مالمی ئه مان بووم، وتی: چیمان بو ده کهیت بو خاتیمانه، ئهوکاته وابوو که یه کینک کتیبیکی تهواو ده کرد خاتیمانه ی ده کرد و یه کینک کتیبیکی تازه ی ده ست پی بگردایه (مفتوحانه) ی ده کرد، منیش وتم به ناغای موفتی: چی ده فهرمویته ئاماده م؟

دیاره منیش ههچم نه بوو، ئه میش وتی: له نیو کتیبخانه ی باو کما کتیبیک ههیه لای من له هه مویان خۆشهویست تره و دهیده م به خۆشهویسترین فهقی لای من خویندویه تی، ئه مهش بریتی بوو له کتیبی (تهذیب الکلام) که سعدالدین تفتازانی دایناوه وشه یخ عبدالقادری مهاجر شرحی له سهر کردوو، ئه م کتیبه به خه تیکی زۆر جوان نوسراوه تهوه و خه ته که هی ئهویه کتیبه که ی شرح کردوو، ئه م کتیبه له بابته (أثري) یهوه، شتیکی زۆر نایاب و به نرخه، کتیبه که ی پی دام لهوی هه ندیکم خویند لای خۆی، له پاشدا مهلا عبدالرحیم خانه گایی ئه میش هات بو سنه ولای موفتی دامه زرا بوو به هاو مستعدم.

کورته یه که له ژیرانی مامۆستا مهلا مهحمودی موفتی زاده:

"ناوی مهحموده، کورپ عبدالله ی کورپ مهحمودی (دشه) یه، سالی ۱۳۱۶ک- ۱۸۹۸ز. هاته دنیا، خویندی تا شاره زا بوو له زانسته کان، به تایهت له شمیرعهت و ئوصول و فهلسه فه دهستی بالا بوو، دهرسی ده داوه، چهند کهسی پینگه یانده و کردیه مهلا، پاش کۆچی دوایی باوکی له جیگای ئه م کرا قازی و موده ریس له قوتابخانه ی (دار الاحسان) ی سنه. مامۆستا زاته کی به ریز و به حورمهت بوو، له ناو خه لکان قسه ی وهرده گهیرا بوو پینکه پیتانه وهو ناشت بوونهوی هاوالاتیان ده ورینکی سه ره کی هه بوو، چهند دانراوی خۆی هه نه، خه ریکی خزه ته تی ئاین بوو تا کۆچی دوایی کرد."^(۱)

^۱ تاریخ مشاهیر کورد ۲/۳۸۴.

له میژووی زانیانی کورد، مهلا تاهیر مهلا عبدالله به حرکه می وهر گهراوه، ل ۲۸۳.

روژنیک دانیشتبووین باسی شنۆ و لاجام بۆ ده کرد، وتی: به خوا ده بیئت له گه لم بیئت بچین بۆ شنۆ و لاجان منیش وتم ناتوانم چونکه موفتی زۆر ریزم ده گریت وهك كورپی خۆی وده رسه كه م زۆر باشه وژیانم باشه، ناخری همر هه لئ خه له تام، منیش رووم نه هات مائاواپی له ناغای موفتی بكم، لینه و كتییمان دا به شاندا چووین بۆ گهراج، ئوتومبیلێك ده چوو بۆ (سه قز) سواری بووین همرسی (من و مامۆستا سید عبدالرحیم خانه گایی و فهقی حمه ئەمین نزلئ) كاتیك گه یشتینه نیوهی رینگه ئوتومبیله كه له شوینیكدا چوه خواره وه كهوته نار بۆشاییه كه وه به لام ئیمه سه لامهت بووین، شوفیری ئوتومبیله كه نیوهی پاره كهی داینه وه، لهوی چووین بۆ دبییه کی گه ره پیی ده وترا (حسین ناوا)، وتمان مائی ناغا له كوئییه پیشانیان داین، چووین بۆ مائی ناغا حمه یوسف زۆر ریزی گرتین، شهو باسی مه لا كرا وتی: مه لایه کی باشمان ده ست ناکمیت بۆ ئەم دبییه، مامۆستا عبدالرحیم خانه گایی وتی: من ده بم به مه لاتان، نمو شهوه مامۆستا و ناغا رێكهموتن، ئینجا به ئیمه شی وت: بچنمه وه (دار الاحسان) له سنه، منیش رووم نه بوو چونکه ئه وهی من کردم زۆر نابه جی بوو (ناکر الجمیل) یش نایكات، ناچار گه رامه وه زه لم.

پاش ماوه یه کی كه م ئیران له شکرێکی زۆری هینا ده ستی گرتمه وه به سه مر ناوچه کانی کوردستاندا، چونکه (محمد شاه کورپی رهزا په لوی) له گه ل روسیا و ئینگلیز رێکهموت که نه وتی ئیران ده ره بئینن و ئه ویش له جینگه ی باوکی دابننن، ئینجا نمو له شکره ی کۆنترۆل کردو خه لکی ناوچه کانی له ژن و مه ربوان و داروخان هه مووی هاتنه عیراقه وه بوون به په ناهه نده، له ترسی گیانی خۆیان ده هاتن بۆ عیراق یه کێک له وانه مامۆستا مه لا باقر بوو به مه لای شیخ محمد کورپی شیخ حسام الدین له دیی (گولپ)، منیش جارێکی تر چوو مه وه لای مامۆستا مه لا باقر ومانگیک له وی خویندم.

ئیران داوای کرد له شیخ علاء الدین که بکه میته نیوان شای ئیران و کورده کانی ئیران ورێکهموتن له سه مر ئه وهی کورده کان بگه رتیه وه بۆ ناوچه کانی خۆیان، مامۆستا مه لا باقر یه کێک بوو له وانه ی له گه ل وه فده که بوون، گێرایمه وه وتی: سه مر له شکره کهی ئیران وتی: هه موو گه لێک عه قلی له سه ربدایه ته نیا کورد نه قلی له چاویدایه، وتی: کاتیك ئینگلیز و روسیا خا که کهی ئیمه یان داگیرکرد کورده کان ده ستیان گرت به سه مر ناوچه کانی خۆیاندا و له سه ربازه ئیرانیه کانیان ده دا و چهك و ئازوقه یان لی بردن، وایانده زانی ئیران ناگه رتتمه وه، ئینجا که گه رایمه شوینه کانی خۆیان هه موویان رایان کرد له وه ترسان ئیمه هه موویان بکوژین و له ناویان به رین.

خويندندم له گه لاله سالی (۱۹۴۵):

بۆ جارنکی تر له پاش سێ سال بۆ خويندندن گهراموه بۆ گه لاله شينکايهتی، جاري به کم مانگی (۳) يه می بهار بوو له سالی (۱۹۴۲) د، نهم جاره مانگی يه کم می بهار بوو له سالی (۱۹۴۴)، ديم ژيانی فهقیکان گوزاره رووهو باشی وماموستا سێ چوار فهقیی باشی له لایه يه کينک لهوانه کاک مهلا (سه عیدی زمانکۆ) بوو که پياوینکی زيرهک و نازا و مهرد بوو، کوردیکی زۆر پاک بوو، ماوه يه کی زۆر له سلیمانی خزمهتی نایین و ميللهتی کورد کرد يادی به خیر بيت، يه کينکی تر لهوانه فهقیی پيشوو (مهلا نه حمدهی لوتهرای) بوو تازه دهستی کردبوو به کتیبی (تهذيب الکلام) که له پله کوتایيه کانی خويندندی مزگهوت دهخويندريت، زۆر کس ههيه له پاش نهم کتیبه ئيجازه وهرده گريت وههيه دواي نهم کتیبه زانستی فهلهکیات دهخوينیت. بهدوو تا سێ دهرس گه يه شتموه مهلا نه حمده، ئينجا مهلا نه حمده وتی: نهمه زۆر باشه ههموو رۆژنیک دهتوانیت بيت له دهرسه کی من بيت به گوی گر دوايی دهرسه که بخوينیت، منیش لای مهلا نه حمده که دهرسه کی تهواو کرد نيوهرۆ بوو ماموستا چوو بۆ نوێژی نيوهرۆ دواي کموتم، وتم ماموستا تکايه شتیک ههيه بيت ده ليم، دهست مهنی بهرووموه، وتی: فرموو، وتم: من دوو کيشم ههيه:

يه کم: دوو ساله ديبه که مان مه لای نيه و دانیشتوانی ديبه که ههموو خزمی خۆمن، له بهر من مهلا ناگرن و زۆریش په له م لئ ده کن بۆ وهرگرنتی ئيجازه و بگه ريموه ديبه که. دووه م: مام کچیکي ههيه زۆر کس داوای ده کات نايداتی له بهرئموه ی بۆ منی داناوه منیش لهو باشترم دهست ناکويت و ئهو هه له م له کيس مه ده.

وتی: مه به ستت چيه؟

وتم: کتیبی (تهذيب الکلام) من له نيوه ی کتیبه که مه ده ست پي ده کم نيوه کی تر له گه ل مهلا نه حمده بخوينم به شيوه ی (گوي گر) بۆ ئهو ی زوو تهواو بيم ده ست به شتیکي تر بکم.

فرمووی: زۆر باشه، بهو به هۆمه به توانيم به کم تر له چوار مانگ کتیبی (تهذيب الکلام) تهواو بکم.

رۆژی دوايی که ده ستم کرد به خويندندن کتیبه کم له نيوه يدا کردهوه، مهلا نه حمده وتی: ئهو چيه؟ وتم: من ليره وه ده ست پي ده کم بۆ نيوه کی تری من گوي له دهرسه کی تو ده گرم، ئه ويش زۆر تو ره بوو کتیبه کی دا به يه کدا و هه لسا رويشتموه بۆ ژووری فهقیکان منیش هاتمه وه، مهلا نه حمده وتی: مهلا مصطفى بهو قورئانه ی خويندومه تو يه ک وشه تی

ناگهيت، وتم: راست ده كه هيت، به چيدا ده زانيت كه تي ناگم، وتي: به ودها رۆشتيت كتیبه كه له كۆتاييهوه ده بخوینیت ومامۆستا هرچی ده لیت تو ده لیت (به لئ وایه)، منیش وتم: مهلا نه حمده بهو قورئانه كه سویندت پی خوارد رۆژنك دیت من ده رسی نه م كتیبه (تهذیب الكلام) ده لیموه تو به حاله حال ده توانی ده رسی (نه لفییه ابن مالك) بلیتتهوه.

سالی (۱۹۵۴ز) وته كه م هاته دی، من مهلا بووم له مزگوتی (بن ته بهق) له سلیمانی، نه م مهلا نه حمده بوو به میوانم لهو كاته دا هات بو حوچه بو لام من ده رسی (تهذیب الكلام) م ده وتتهوه به فقییه كه مهلا عبدالرحمن بوو خه لگی موكریان بوو لای من ئیجازه ی مهلا یه تی وهرده گرت.

وتم: مهلا نه حمده فه قیت هیه؟ وتی: به لئ، وتم: چیان پی ده لیت؟
وتی: یه كینکیان نه لفییه ابن مالك و نه ی تریان (جامیه) ی پی ده لیم.
ئینجا وته كه م بیركوتتهوه به لام میوان بوو نه مدا به رویدا.
نه م كتیبانه ی له خزمه تی مهلا محمدی ره ئیس دا تهوام كرد:

- ۱- تهذیب الكلام.
- ۲- تشریح الافلاك.
- ۳- رساله الحساب.
- ۴- اشكال التأسيس (كتیبه كه له بابته - هندسه - كاتی خۆی له یۆنانیه وه ریان گێزاره بو عه ره بی).

راتبه ی كوستان:

هموو به هاریك فه قیه كانی گه لاله ده چوون بو هارینه ههواره كان و نه شوینانه ی كه خاوهن مه ر و مالاتی دئی گه لاله ی تیا بوو، چونكه هه ر كه سیك مه ر و مالاتی زۆر بوایه هارین ده چوون بو كوستان له ناو ده واره دا ده ژیان، نه م راتبه یه وه راتبه ی نان و ده قنه نه بوو به لكو راتبه ی گیسك بوو، ده چوینه ماله خاوهن مه ر و مالاته كان نه بوایه هه ر یه كی گیسكینکی بدات به ئیمه، ئیمهش ده مان فرۆشت بو شه كر و چایی هه موو ساله كه مان، كوستانێکی زۆر خوشبوو، زۆر بهرز بوو، هه موو شوینکی لیوه دیار بوو، هه مووی به فر و به فراو بوو، به فری شاخه كانمان لی ده كرده وه ده مانخسته ناو ماستی مه ره كانه وه ده بوو به ماستاویکی زۆر خوش، له پاش نه وه گیسكینکی قه له مومان هه لده بژارد سه رمان ده به ری و

دهمان برژاند ئەوانی ترممان ده‌فرۆشت، دانیشتوانی دیکه زۆر فه‌قییان خۆشده‌ویست به تایبته‌تی ناغا‌که‌یان که (محمد ناغا) بوو.

کویر بوونم له‌گه‌لآه:

کتیبه‌که‌ی ته‌ذیب وه‌ک باس‌م کرد زۆر نایاب بوو، چونکه ده‌ست و خه‌تی ئەو که‌سه بوو که شه‌رحی کردبوو، منیش بریارم دا هه‌رچی حاشیه‌ی پینج‌وینی و قز‌لجی هه‌یه له‌سه‌ر کتیبه‌که‌ی (ته‌ذیب)‌ی مامۆستاوه بیان‌گو‌یزمه‌وه سه‌ر کتیبه‌که‌ی خۆم، هه‌موو شه‌ویک له‌ هه‌ویندا دره‌نگ ده‌نوستم، چرایه‌کم ده‌برد له‌ سه‌ربانی مزگه‌وته‌که، دوو سی‌ به‌ره‌ی لی‌ راخه‌رابوو بۆ نو‌یژی شه‌وان و به‌بیانیان، ده‌ستم ده‌کرد به‌ نو‌سینه‌وه‌ی حاشیه‌کان، له‌ پاشدا که خه‌م ده‌هات به‌ردیکم دانابوو ده‌خسته ژیر سه‌رم، جامانه‌که‌م له‌سه‌ر داده‌نا و بۆ خۆم خه‌م لی‌ ده‌که‌وت هه‌تا بانگی به‌یانی، به‌م جو‌ره له‌سه‌ر ئەم ئیشه به‌رده‌وام بووم، کاتیک که ته‌واو بووم له‌ نو‌وسینه‌وه‌ی ئەو حاشیانه هه‌ستم کرد که چاوم زۆر به‌که‌می ده‌بینیت، ته‌نها تروس‌کایه‌ک مابوو له‌ چاومدا بۆ ماوه‌ی دوو هه‌فته زۆر نار‌ه‌هت بووم چونکه نه‌مه‌ده‌توانی هیچ بخو‌ینمه‌وه، نه‌مجاره‌ش خوا رزگاری کردم، پزیشکی‌ک هاتبوو بۆ مائی (محمد ناغا)، فه‌قییه‌کان چوون بۆ لای پیتان وت: فه‌قییه‌که‌مان هه‌یه چاوی زۆر به‌که‌می ده‌بینیت به‌هۆی زۆر نو‌وسینه‌وه‌ی وای لی‌ هاتوو، هات بۆ لام ته‌ماشای چاومی کرد ده‌رمانیکی پی‌ دام (شووشه‌یه‌کی دل‌ۆپی چاوی بوو) له‌گه‌ڵ مه‌ره‌مه‌یک که به‌شه‌مو به‌کارم ده‌هیتنا و دل‌ۆپه‌که‌ی چاوم روژی سی‌ جار به‌کارده‌هیتنا، به‌که‌مه‌تر له‌ هه‌فته‌یه‌ک سوپاس بۆ خوا چاک بوومه‌وه.

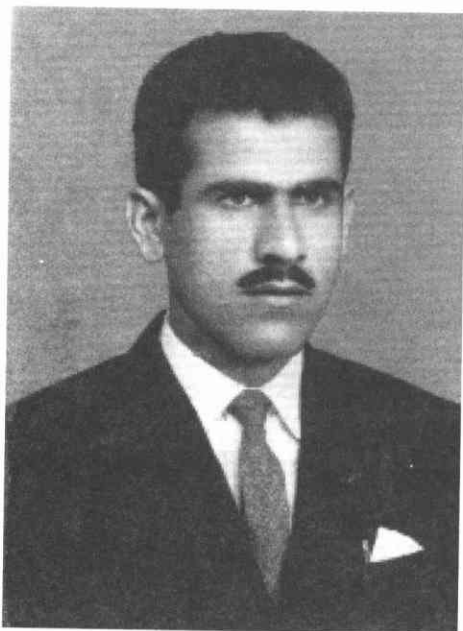
مامۆستا مه‌لا محمدی ره‌ئیس چوار کو‌ری هه‌بوو: (حه‌ صالح، عبدا‌لرحمن، حه‌مه‌ علی، حه‌مه‌ سعید)، ئەمانه‌ مندا‌ل بوون ئەو‌کاته، کاک عبدا‌لرحمن گه‌وره‌تر بوو لای باوکی کتیبه‌ی (أم‌و‌ذج)‌ی ده‌خویند، کاتیک بووم به‌ ئیمام و جاریکی تر به‌که‌مان گرتمه‌وه له‌ به‌غدا و دوا‌ی من کاک حه‌مه‌ علی و کاک حه‌مه‌ سه‌عیش له‌سو‌پای عی‌راقدا بوون به‌ ئیمام، هه‌رسی خیزانه‌که‌مان وه‌ک یه‌ک خیزان بووین، ئەم دوو کو‌ره‌ی مامۆستا زۆر ریزی منیان ده‌گرت چونکه له‌ خه‌مه‌تی باوکیان خویندم و منیش زۆر ریزی ئەوانم ده‌گرت زۆرم خۆش ده‌ویست، خۆش‌ترین کۆبوونه‌وه‌مان ئەوه بوو کاک حه‌مه‌ علی تیا‌دا بووایه، چونکه پیاویکی راست و قسه‌ خۆش و دل‌سۆز بوو، وینه‌ی ئەوم له‌ژیا‌ندا که‌م بینوه.

ئهم روژه‌ دل‌سۆزه‌ی کوردستان کاتیک ئیمام بوو له‌ سو‌پای عی‌راق له‌سه‌ر کوردایه‌تی لایان برد و کردیان به‌ پشکنه‌ر (مفتش)‌ی مزگه‌وته‌کان له‌ به‌غدا، بۆ جاریکی تر که سو‌پای عی‌راق

و رژيمه کهي دهستی کرده‌وه به جهنگ له گهل گهلی کورد، وازی له ئیشه کهي هینا، ناو ماله کهي به جی هیشت و مناله کانی له خویندن بی بهری کرد، به دوو سی به تانیسه‌وه خوی و خیزانی و مناله کانی چونه ئه‌و شاخانه، له گهل پیشمه‌رگه بۆ کورد خهباتی کرد، جاریکی تر که شوژی کورد هه‌ره‌سی هینا، هه‌موو ئه‌وانه‌ی له گهلیدا بوون په‌رش و بلاو بوونه‌وه، هاتمه‌وه به‌غداو چوه‌وه سه‌ر کاره کهي، دوا‌ی ئه‌وه‌ی خانه‌نشین کرا گه‌رايه‌وه سلیمانی.

کاتیکی سالی (۱۹۹۱) راپه‌رینی تازار بوو میلله‌تی کورد توانی رزگاری بیست و خوی ده‌سه‌لاتی که‌وته ده‌ست، زۆر که‌س له‌وانه‌ی که له گهل سوپای عیراقدا جاش بوون له‌وه حکومه‌ته‌دا پله‌ی باشیان پیندا، به‌لام به (کاک حه‌مه‌علی) یان وت تو ئیمامی سوپا بوویت پیشمه‌رگه ئیمامی نیه، له‌به‌رئه‌وه ئیشمان به‌تو نیه، ئه‌وه‌یش ناچار بوو دوکانیکی دانا بۆ به‌ری‌توه‌بردنی ژبانی، به‌لام ئه‌وه‌ش ده‌ری نه‌هینا ناچار جاریکی تر بۆ ئیش کردن گه‌رايه‌وه به‌غدا، ئوتیلیکی به‌کری گرت له‌گهل چهند که‌سیکی تردا، شه‌ویک بوو و خوی به‌ری‌توه‌به‌ری ئوتیله‌که‌ بوو، کوریک له‌سه‌ربازی هه‌له‌هاتبوو هاتبووه ئوتیله‌که‌ی وا خوی پیشان ده‌دا که ئیش بۆ میری ده‌کات، هاتوه‌وه له‌وه ئوتیله ئیش بکات، کاک حه‌مه‌علی ناچار ده‌بیست له‌ به‌ر پاراستنی خوی ریزی بگریت و ئیشی بداتی.

**شه‌هید بوونی کاک حه‌مه‌علی مه‌لا
مه‌مه‌دی گه‌لا له ۱۹۹۵/۴/۳:**

له‌شه‌وی ۳ له‌سه‌ر ۴/۴/۱۹۹۵ ئه‌وه سه‌ربازه هه‌له‌هاتوه‌وه نامه‌رده شه‌ویک که‌س لای کاک حه‌مه‌علی ناییت، له‌گهل ئاموزایه‌کی پیلانیکی بۆ کوشتنی داده‌نین و ئه‌یکوژن و دواتر ده‌یسوتین و له‌ژیر زه‌مینی ئوتیله‌که‌دا ده‌یشارنه‌وه، به‌لام پاش چهند سه‌عاتیکی که‌م بۆن بلاو ده‌بیته‌وه و پیمان ده‌زانن.

به‌یانی زوو روژی ۴/۴/۱۹۹۵ کاتیکی

گویم له‌بانگی به‌یانی بوو، ده‌نگی ته‌له‌فۆنه‌که هات که هه‌لم گرت مامۆستا قادر بوو، به‌گریانیکی کول وتی: کاک حه‌مه‌علی ئه‌مشه‌وه له ئوتیله‌که‌ی خوی کوژرا.

کورته یه ک له ژبانی مهلا محهمه دی ره ئیس:

ماموستا له سالی (۱۳۱۱) ک که ده کاته (۱۸۹۳-۱۸۹۴) ز له شاری بۆکان له دایک بووه، کاتیکی کوردستانی روژه لات کموته بمر هیژشی روسیا، له تمهه نی مندالییدا خرایه بمر خویندنی ئایینی مزگموت، له بهر زیره کی زۆر به خیرایی پله کانی خویندنی تمواو کرد، له شاره کانی بۆکان و سابلاغ له بهر دهستی باشتیرین ماموستا کانی ئموکاته له کوردستانی ئیران و عیراق.

کاتیکی که ههوالی پی گه شیت که له سلیمانی زانایه کی گموره پیدای بووه ده رس ده لیتمه وه که ئه ویش (ماموستا شیخ عمر قه ره داغی) یه، له (سابلاغ) هه به پی به ره وه سلیمانی بهرێکموت بۆ وه رگرتنی زانستی ئه م ماموستایه، به لام یه که م روژ که گه شیت بی هیوا بوو چونکه جینگه ی خویندنی لا نه ما بوو، ئه م شمه تا به یانی نه خه م، بۆ به یانی یه کیکی له فه قیکان پی وت من روژی سی کاتژمیری بۆ دانام بۆ خویندن و ئه م سی کاتژمیره به ش ده که یین له نیوانماندا، ئه م فه قیه هه (مه لا عینایه ت) بوو، ئه مه یه کیکه له نیشانه باشه کانی ئه م پیاوانه ی له م سه ره ده مه دا هه بوون، ماموستا مه لا محم دی ره ئیس و مه لا عینایه ت سی کاتژمیره که یان به ش کرد و ماموستا شیخ عمر را زی بوو.

له سه ره ده ستی ماموستا شیخ عمر قه ره داغی ئیجازه ی وه رگرت و دی (گه لاله ی) سه ره به ناحیه ی (ماوه ت) ی قه زای (چوارتای) هه لبارد به داواکاری حاجی محم داغای عباس ناغای پشه ری خوالی خۆش بییت، له و هه لسا به کاری ده رس و تنه وه و ئیمامه تی، دوا یی کچیکی دیکه ی ماره کرد که ناوی (نامینه خان) بوو خوالی خۆش بییت که (۵) کور و (۴) کچی لی بوو.

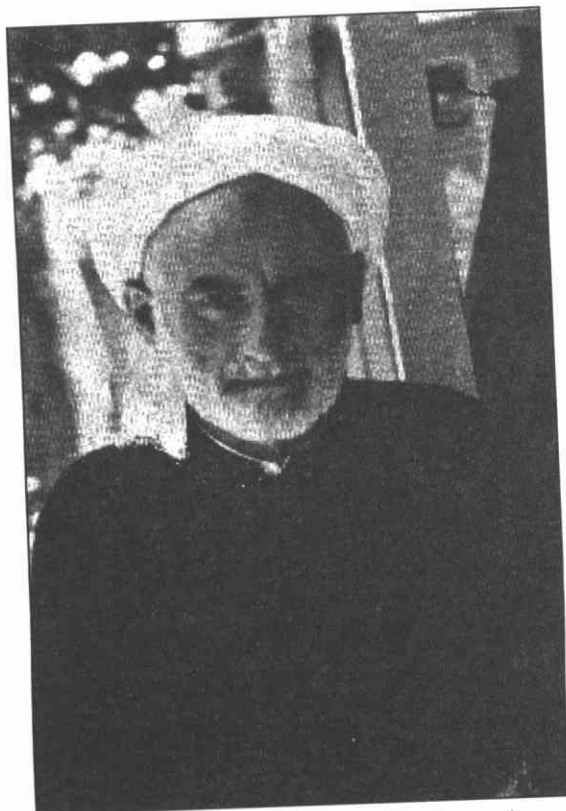
حاجی محم داغای عباس ناغا رو لیکه ی گموره ی بیینی له پیشخستنی ئه م مزگموت و قوتابخانه ئایینه و له چله کاندای هه ردووکیان چوون بۆ هه ج.

ماموستا مه لا محم زۆر بلیمه ت بوو، زۆر که سی زیره که له ده وری کۆ بوونه وه و ده رسی پی وتن له زانسته کانی (غو، صرف، بلاغه، منطق، فقه، ته فسیری قورئانی پیرو ز و زماندا)، زۆر شاره زای مه زه به ی شافیعی بوو هه زی له فه له کیات بوو.

سالی ۱۹۷۰ له گه لاله باری کرد و چوه سلیمانی، له ۲۶/۴/۱۹۷۹ ز کۆچی دوا یی کرد و له گردی سه یوان به خاک سپه درا.

دانراوه کانی: نامیلکهی حهج، نامیلکهی تهجوید، شهرحی هونراوهی فهرائضی مهلا عهلی قزلجی، تهفسیری چندد جوزء له قورئانی پیروز به کوردی، کورتهباسی نیکاح و تهلاق و مامهلهت له توحفه.

وینهی ماموستا مهلا محمدی رهئیس (۱۹۰۴ - ۱۹۷۹)

ئوه ماوه بزاین که نازناوی (رهئیس) له چیموه هاتوه؟

ئهمه له باوکیهوه که کاتیک قوتابی بوو لای زانای گمورهی ئابین و کورد (مهلا حسن کوری ماموستا مهلا علی قزلجی) خوا گیانی پاکی به بههشت شاد بکات، لهوی سهروکایهتی ههموو قوتابیهکان و کارهکانی دهکرد چونکه له ههمویان زیرهکتر بوو. ئهوانهی لای مهلا محمدی رهئیس خویندیان زۆر بوون ههندیک لهو بهرپزانه ئهمانه بوون: مهلا زاهیدی پاهه، مهلا عبداللهی گهناوی، مهلا حسین دهشتیو، حاجی مهلا عبدالرزاق ماوهتی، حاجی رهسولی گهلالی و کورهکهی مهلا عبدالرحمن، شیخ عبدالرؤوف بیژوهی،

مهلا علی دولکانی، مهلا احمد حاجی عره، ماموستا علاء الدین سجادی، مهلا عبدالله جنانیه، مهلا سعید زماناكو، مهلا ابوبکر وهجاغی، مهلا عبدالله حسن زاده.. بدهد بیان ماموستای تر.

سالی ۱۹۷۰ گه لای مهی هیشته و هاته سلیمانی لهوی همر خیریکی خوا پهرستی و ناموژگاری و (فتوی) دان بوو.

زور نفس بهرز بوو، کسایهتی خوی زور راده گرت، همرگیز له گهل کاربه دهستان په یوه نندی نمبوو یان داوای شتیان لی بکات، له رزوی ۱۹۷۹/۴/۲۶ کوری نایینی کوردستان نهم ماموستا بهرپزه له دهست چوو، گیانی پاکی سپارد و چوو کاروانی زانایان و پیساوانی نایین، خوا گوره گیانی پاکی به بههشت شاد بکات.

* * *

بوچی له گه لاله نیجازهم وهرنه گرت:

بریار و ابوو یه کم مانگی بههار سالی (۱۹۴۶) من له لای ماموستا مهلا محمدی ره نیس نیجازهی دوانزه عیلم وهریگرم چونکه کوتایی نهم زانستانم لای نهم خویند، من زیاتر له هندیك خویندم چونکه زور فقی هه بوو له کوتاییدا (فلکیات) و (ریاضیات) یان نهده خویند من نهمه شم تمواو کرد و دهبوو له کوتایی نهم کتیبانهدا لای نهم ماموستایه نیجازه وهریگرم، به لایم به پیچموانهی نهم داب و نهریتوه نیجازهم وهرنه گرت له بهر نهم هویهی که باسی ده کم.

نهم زستانه زستانیکی زور سهخت بوو، به فریکی زور باریبوو، همرهک نهم ساله و ابوو که له تمویله ده خویند و چوم بو پاوه، نینجا نهم لاو له لاولوه همولمان دهدا دار پهیدا بکه یین بو سوپاکه مان که سرمامان دهبوو، گورستانیك هه بوو له نزیکی دیکه دا دار بهروویه کی زوری لی بوو وشک بوو بوو، به لایم هیچ کس له دانیشتوانی نهم دایه نه یاننده ویترا داره کان بهینن بو سوتاندن، چونکه وا بلاو بوو بووه که (شخص) یك هدی نهم دارستانه دا همر کسیتک نهم دارانه بهینیت دهیدات بهین دهسیدا و دهیکوژی، نهمهش له بهر ناچاری دهستان نا به گیانی خومان و تمان (شخص) هه که همرچیمان لی بکات نهمه باشتره له سرماندا رهق بیینهوه، سوخته کاتمان نارد و تمان همر یه که باوه شیک نهم داره وشکانهی سهر نهم گورستانه بینن، یه کی له سوخته کان سوخته کهی من بوو که ناوی (مهلا عبدالرحمن عینه کی) بوو، نهم فهقییه زور قسهی نهمستمق و خوشبوو، شهرمی له کس نهده کرد له بهر راستی خوی نه گهرنا

زۆر به ئه ده ب بو، کاتیک داره کانیان هینا ئاوییه که زانیان هه موویان چاوه روانی ئه مه بوون که ئیتمه شتیکی خراپان به سهردا بیت یان کاره ساتیک روویدات که پزگارمان لیتی نه بیته به هیچ دو عایه ک و هیچ شتیکی، به کیک له دانیشتوه کانی دیکه که خوی به ده م سپی دیکه داده نا له پاش ئاغا، له مزگوتدا له کاتی نویت ده چیت به گز سوخته که دا (عبدالرحمن عینه ک) ده لیت: بۆچی ئه مر دارانه تان هیناوه ئیوه خۆتان به موسلمان نازانن؟ وتبوی: له بهر ئه مه داره کافان هیناوه سهر ورگی مردووه کان و شه خسه که سووک ببن چونکه داری زۆریان له سهر بو، ئه ویش وتبوی به فه قی (عبدالرحمن عینه ک) له بهر چاوی نویت که ره کان: له وساره فه قی و مه لا له م دیکه دا په ییدا بووه کویر و هه ژاری دیکه که تیر سکی نانی نه خواردوه، واته مه لا و فه قی موچه ی هه ژار و کویر و بی ده سلاتی دیکه که یان داگیر کرد بۆ گێرانیه مه له حوجه، منیش ئه مه نده م پی ناخۆشبوو ده ستم برد قورئانیکم داگرت سویندم خوارد به قورئانه که ئیجازه وه رناگرم و مه لایه تی نه که م و ده چم که مه ره ده فرۆشم یان پیناوه بۆیاغ ده که م له سهر پیشه و ره وشتی مه لا و مه لایه تی نارۆم.

زوتر بیستبووم (عه لی که مال) له به غدا له سهر ئهرکی خۆی فه قی کرد ده نیری بۆ زانکوی ئه زه مر له قاهره له ویش (رواق الاکراد) هیه کاتی خۆی (صلاح الدین ی ئه یوبی) خوالیخۆشبیته، کردوویه تی بۆ کورده کان بۆ ئه مه ی له وئ بختین، ئینجا ئه مه ی بگه یشتایه ته ئه شوینه خواردن و نوستن و هه موو شتیکی له سهر ئه مه ی بوو، ژووریان پی دده ا و هه موو مانگیکیش موچه یه کی تایه تی هه بوو، به باشی پی ده ژیان.

منیش بریارم دا بچم بۆ به غدا و ئه ورنگه یه بگرم له جیاتی ئه مه ی ئیجازه وه ربگرم یان مه لایه تی بکه م، (مه لا ئه محمد) فه قییه ک بوو له گه لمدا به (مه لا ئه محمدی واحد العین) به ناویانگ بوو چونکه هه مر له زگماکیه چاویکی کویر بوو، وتم مه لا ئه محمد من به یانی ده رۆم رووه و کویه و له ویشمه ره رووه به غداد، تۆ دیت له گه لم یان نا؟

وتی: دیم وه تۆ نه مه لایه تی ده که م و نه ئیجازه وه رده گرم، مادام ئیمه موچه ی لیقه موو و هه ژار و بی ده رامه ت وه رده گرین.

ئه وکاته مانگی یه ک بوو له سالی (۱۹۴۶) و هه موو زوی پر بوو له به فر ئه م هه وانه یان دا به مامۆستا، ئه ویش هات بۆ حوجه بۆ لام وتی:

من به چاوی باوکایه تی ته ماشای تۆم کردوه، وه ک کوره کانی خۆم مامه لته له گه ل ده که م، هیچ کاتیک تۆم به فه قی دانه ناوه، بۆچی ده رۆیت؟

منیش قسه کهم بۆ گنراوه وتی: به محمه د ئاغا ده لیم سزای ئمو پیاوه بدات.

وتم: سزا بۆ یه کینکه تاوانبار بیت ئمو پیاوه تاوانبار نیه چونکه ئموه وتی راسته، مهلا و فهقی بهسرفیتره و زه کات دهژی، له قورنان و فرموده کانی پیغمه مبه زه کات و سهرفیتره بۆ ههزار و لیقه موماوه بۆ که سیکه ناتوانی به دهستی خوی نان پهیدا بکات، ئینجا که پیم دهوتری پیشه وای موسلمانان له نوێژدا پیش ده کهوم وله رژیشتندا پیش ده کهوم کهچی له ژیاندا له هه موو ههزار و لیقه موماوین خراپترم و ده چم موچهی ئهوان ده خوم، پیم وایه بچم رینگه یه کی تر بگرم بۆ ژیانم که به شهرف تر بیت ته مه نی خو می پی بهسهر ده به م باشتره.

ماموستا وتی: وا دیته بهرچاوم تو شیت بوویت چونکه یه کینکه شیت نه بیت ئهم قسانه ناکات، یه کینکه بهم زستانه که هه موو رینگه به فره ده ریشی بکن ده رناچیت.

وتم: ماموستا من زور سوپاسی تو ده کهم زور سو دم لی وهرگرتیت و هه رده م ههستم ده کرد بهوهی زور به لوتفیت له گه لدا، به لام قسه یه که کردو مو مو په شیمان نا بهوه.

بۆ به یانی چووم دهستی ماموستام ماچ کرد، فرمیسک به چاوی ئمو و مندا هاته خواره وه، له گه ل مهلا ئه جمه نیشینه سهر ئمو رینگه یه به ره و پشه در رژیشتین بۆ ئموه بچین بۆ کویه، ئمو رژی له گه ل له ده رچووین زور سه رما بو له بهر ئموه شهو له دیی (نورالدین) ئمو دییهی (مهلا حوسین) مه لای بو لهوی ماینه وه چونکه نزیکترین شوین بو له سه ر رینگه که ماندا له بهر سه رما نه مان توانی بچین بۆ دییه کی نزیکتر له ناچه یه دا.

لهو کاته دا (ماموستا مهلا حسین) هات بۆ حو جره ی فه قیکان وتم: ماموستا ده مناسیته وه؟ وتی: بهسهر و شیوه ده تناسمه وه به لام به ناو و ناوه رۆک هیچم له یاد نه ماوه.

وتم: من ئمو فه قیه م پیش سی سال هاته خزه ته و داوام کرد جینگه م پی به دی، توش که خۆت به باشترین مهلا ده زانی و به باشترین موسلمان له ناوچه ی پشه در ده ناسریت، ته ماشات کردم که بینیت روت و قوتم به بی ئموه پرسی که چی ده خوینم و بۆچی ده گهریم وتت فهقی من جینگه م نیه له م حو جره یه دا بیده م به تو، منیش ئه وه نده ماندوو بووم و ئه وه نده گه رابووم و لات به ولات به دوا ی مه لای باشدا، تو له مهلا باشه کان دانرابوویت به لام که هیوام نه ما به جه نابت فرمیسکی گهرم به چاومدا هاته خواره وه چونکه دلم کزه ی هات بۆ حالی خوم و پیم وتیت په یمان بیت له رژی قیامهت له خزه ته پیغمه مبه ردا ﷺ شکاتت لی بکه م، چونکه تو بریاره کهت زور نا ره وا بو، من پیشتر ده مزانی که جینگه ی فهقی هه یه.

وتی: فهقی به خوا منیش دوا ی تو کزه به جه رگمدا هات بۆ تو و زور په شیمان بوومه وه ده مدا به ئه ژنوی خومدا که من بۆچی ئمو هه له یه م له گه ل تو کرد، وتی: سویندت ده دم

به‌خواو تکات لی ده‌کهم که ناشت بینموه.

وتم: همر چنده ماموستا شتیکی ناشیرینه ئمو تاوانهی که ئمو رۆژه تو بهرامبهر به‌منت کرد هی ئموه نیه که به ناشت بوونموه خوا بیسریتنموه له لاپه‌ره‌ی کرده‌وه‌کاندا بو رۆژی قیامت، دووباره جارێکی تر وتیموه تکات لی ده‌کهم با ناشت بینموه، وتم: هه‌روا به خۆرایي؟ وتی: له‌بهر خاتری تو ئه‌مشو هه‌موو فه‌قیحان ده‌عه‌وت ده‌کهم، ئینجا فه‌قیحان ئه‌مه‌یان پی خوشبوو زور هانیان دام که ناشت بيمموه چونکه پیاوی موسلمان داوای لی کراوه له قورئانی پیروژدا که ئیبوردنی هه‌بیّت به‌رامبهر به‌وانه که‌سته‌میان لی‌کردووه، خوا فهرمویه‌تی: «وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ»، واته: ره‌وشتی جوانی پیاره موسلمانه‌کان ئه‌ویه که رقی خویان بخۆنموه و لی بوردنیان هه‌بیّت بو ئه‌وانه‌ی تاوانبارن به‌رامبهریان، منیش له ژباغدا ههر چه‌کیان پی وتبم ئه‌گهر خراپ نه‌بویت به‌ره‌ره‌کانیم نه‌کردووه، به‌لینم دا که ناشت بيمموه، دواي نوێژی ئیواره چوینه مالی ماموستا پاش نان خواردن ده‌ستمان کرده ملی یه‌کتر و یه‌کترمان ماچ کرد و گهردنی یه‌کترمان نازاد کرد و له خوا داواکارم له‌ویش و له منیش بپوریت.

دواي ئه‌وه گه‌یشتینه دبی (گه‌ناو) کتیبه‌ نایابه‌کهم که ده‌ستوخه‌تی ئمو که‌سه بوو که شه‌رحی له‌سهر کرد بوو خۆشه‌ویستترین کتیب بوو له کتیب‌خانه‌ی ئاغای موفتی زاده له (سنه) که پێشکشی کرد به خۆشه‌ویستین فه‌قی که من بووم، له‌سهر ئمو کتیبه هه‌ردوو چاوم کوێر بوو، که ژماره‌یه‌کی زور حاشییم له‌سهر نووسی، دام به (مه‌لا صالح) مه‌لای گه‌ناو، به‌دیناریک.

وام ده‌زانی دیناره‌کهم دۆزیوه‌تموه چونکه ئه‌گهر کتیبه‌کهم بسوتانایه دلم ئۆخه‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لام سالی (۱۹۷۸ز) داوام له هاورپی یه‌کی ماموستا کرد ئمو کتیبه‌م بو بکریتموه به کیشانه‌ی خۆی به‌دینار به‌لام ئه‌ویش دیار بوو فرۆشتبووی به‌فهرمانگه‌ی (آثار) و منیش تا ئیستا به‌دوایدا ده‌گه‌ریم که (استنساخ) ی بکه‌م به‌لام هیشتا نهم دۆزیوه‌تموه.

هه‌روه‌ها کتیبی (شرح شمس) م هه‌بوو به‌حاشیه‌ی پینجورینی پرم کردبوو له لاپه‌ره‌ی یه‌که‌مه‌وه تا دوا لاپه‌ره ئه‌ویشم دا به‌فه‌قییه‌ک به‌کلاویک. له پاش دوو رۆژ به‌پی به‌ناو ئمو به‌فره‌دا گه‌یشتینه کۆیه.

ههر حوجه‌یه‌ک ده‌چووین له شاری کۆیه رایان نه‌ده‌گرتین چونکه ئه‌وکاته کیشمی ئیران که قازی محمد بوو هیشتا دوايي نه‌هاتبوو به‌دوايي خه‌لکدا ده‌گه‌ران له ئیران و عیراق که تووشیان بکه‌ن یان ده‌یان وت په‌یوه‌ندیان به‌ کۆمه‌له‌وه هه‌یه یان هه‌له‌هاتوون یان جاسوسن.

پاش نمودي که بى هیوا بووین چوین بؤ حوجرهى مهلاى گموره (مهلا محمدهى جهلى زاده) که سائیک پیشترو هفاتی کردبوو، دیمان نمو حوجره گمورهیهى جاران تنها یهک مستعد و یهک سوختمی تیدایه و مستعده که ناوی (مهلا رؤوف مهربوانی) یه، نمویش وتی: من لای براکهی جهنابی مهلاى خوالیخوشبوو دهخوینم، رایان سپاردووین له لایمن میریبهوه له لایهنی مهلاکانموره همره فقییهک نهیناسین جیگهی پی نادریت له حوجرهى فقییهکاندا، لهپاش نمودی چامان خواردهوه لهمنی پرسى تو خهلکی کویتت؟ وتم: خهلکی هسورامانم مالمان لهدی زهلمه، وتی: مهلا مصطفی زهلمی دهناسیت؟
 وتم: بهلى دهیناسم.

وتی: من نهمدیوه بهلام ههواتم لای ماموستا مهلا باقر له مهربوان بیستووه که لهوی دهخوینی له بالک.

وتم: من نمو کهسم که تو پرسیری لی دهکیت.

ئینجا ماچیکى کردم وتی من وادهکم جیگاتان بدهنى و به ماموستا دهلیم دهیناسم لهسر من با لیره بن، له خزمهتى جهنابت بخوینن.

ئینجا لهوی که دامهزاین بؤ نمودی ریگهیهک بدوزینهوه که بمانگهیهنیتته لای عهلى کهمال له بهغدا، لهوی دهبوو بخوینن، دهستم کرد بهخویندنى (تهفسیری بهیضاوی) لای شیخ نوری برای خوالیخوشبوو مهلاى گموره ومهلا نهحمده (جمع الجوامع) دهخویند.

شیخ نوری پیاوکی زیرهک بوو بهلام لهبهرنمودی لهکاتی خزیدا همره مهلا محمدهى جهلى زاده برا گمورهى تدریسی کردووو نم به کشتوکالموه خوی خهریک کردبوو زور بههیز نهبوو له دهرس وتنموده.

روژنیک مهلا نهحمده پینی وتم: تو (تشریح الافلاک)ت خویندوووه لای ماموستا مهلا محمدهى کهلاله، لام وایه لیلی تیگهیشتوویت ومن نم کتیبهم نهخویندوووه باوهرناکم بیخوینم، لهبهرنموده تو ههموو روژنیک دهرسیکم پی بلی چونکه بهیانی کهس نالیت لای هاوریبهکی خوت خویندوته، ئینجا بؤ ماوهیهکی کهم کتیبهکه همره جوور بوو بهشیکی زورمان لی خویند، وتم وایزانه که پیای دهچینهوه بهدهرس بیت نالیم.

له پاش چهند روژنیک مانمونهمان له کویه روژنیک که نوژی عهسرم دهکرد لهو حوجرهیهدا که مهلاى گموره زیاتر له (۵۰) سال دهرسى تیا وتبووهوه، بیرم نموده کردهوه که مرؤ همرچهک بیت له ژيانی دونیادا دهبیت کوتایى ژيانی بهچی تمهواو بیت جگه له مردن، هیچی تر نیه، نهگهر من بيم به پاشای عیراق همره روژنیک ژيانم تمهواو دهبیت، مالئاواپی

لهژیانم دهکهم دهچمه شوئینیکی تر که په یوه نډیم به هممو ئاده میزادیکهوه نامینیت، زور دلم تنگ بوو زورم بیر له دواروژی ژیان کردهوه، په شیمان بووموه له مو سوئندهی که وتم واز له مه لایه تی دینم و که فاره تی سوئنده کم له سر له مو بریاره دا، بریارم دا لای شیخ نوری ئیجازه وهر بگرم، بگه ریموه بیم به مه لای دئیبه که مان، به لام سهر فیتره زه کات نه خووم و ههتا ماوم له گم ماتی باوکمدا، لهوان چوون دهژین منیش به جوژه بژیم، ئینجا منیش له مو بیرو پایم ناشکرا کرد بو مه لا نه محمد و مه لا رووف، زوریان په سه ند کرد، مه لا نه محمدیش وتی منیش ده چمه وه بو ئیران.

له پاش له مو به دوو مانگ بریار درا که ئیجازه وهر بگرم، له مانگی نازاری سالی (۱۹۶۶ز) شیخ نوری به یهک دوو بازرگانی وت که میزه و جبه و عه باو جوتیک پینلاو و نه مانم بو ئاماده بکن بو روژی ئیجازه وهر گرتنه که، به هه نډیکی تری وت له رکی ئیجازه که بگره سمر شانی خویان.

دانیشتوانی کوپه له بهر له مو ی زور مه لایان خو ش ده ویست عورف و عادهت و ابو حوت روژ فه قیکان شایی و هه لپه رکی بکن و به شداری بکن به خوئنده مو ی شیعی (بور دییه)، له کو لانه کاندانه به ره قه راغی شار بو له مو ی له ناو سه موزه گیادا له مو فه قیانه هه لپه رن، به م جو ره ده ست کرا به نا هه نگی ئیجازه که ی من به لام له بهر له مو ی (جه لال ناغا) که پیایوکی گه موه ی کوپه بوو کوچی دواپی کرد له روژی سییه می ئیجازه که دا، زه ماوه نده که بوو به پرسه بو مساره ی حوت روژ کاتیک هه موو پیوستیه کانی من له واو بوو هه موو بازرگان و پیوا ماقولانی کوپه بانگ کران له مزگموتی گه موه له مو شوئنده دا که هه موو جارنک مه لای گه موه ئیجازه ی تیا پی تشکله ده کرد، جه نابی شیخ نوری کاتیک هه لسا یه وه ئیجازه نامه که ی خوئنده وه ده ستی کرد به گریان و دانیشتووه کانیش هه موو گریان بو جه نابی مه لای گه موه، که نه مه یه که م ئیجازه بوو درا به فه قی حوجه که ی له مو پاش کوچی دواپی و به جی هیشتنی له م جیگایه، که هه رده م پر بوو له فه قی کوردستانی عیراق و ئیران، به سه دان ئیجازه ی مه لای داوه و هه ر یهک بووه به مه لای شوئینیک، کاک مسعود کوری جه نابی مه لای گه موه که کو لیجی یاسای له واو کرد بوو له به غدا له مویش حازر بوو له کاتی ئیجازه وهر گرتنه که دا، به م جو ره له کوپه ئیجازه م وهر گرت و گه راموه سلیمان.

مانه وه م له سلیمانی :

کاتیک ئیجازه م وه رگرت له کۆیه رووه و مائی خو مان گه پامه وه ، به لام له سلیمانی لام دا لای مامۆستا مه لا (حه سه عیدی خوم خانه) ، وتم : مامۆستا من ئیستا تمه نم (۲۲) سائه ، چوار سائه داوام ده کهن بۆ سه ربازی نه چوو مه ته روو چارم چیه ؟ ئه ویش وتی : مه دره سه که ی من ره سمیه ئه و قوتایه ی لیره ئیجازه وه ده گری نایکه ن به سه رباز ، منیش ناچار مامه وه له وی بۆ ماوه ی مانگیک بیرم نایه ت چیم خویند ، چونکه ئه و کتیبانه ی که باو بوون له مه دره سه که ی مامۆستا مه لا حه سه عید هه موویم ته واو کردبوو ، پاشان ئیجازه یه کی ترم وه رگرت ، هه بوو توانجی لی ده دام ده یوت بۆیه ئه مه ی کردوه بۆ ئه وه ی عه بایه کی تر وه ربگریت منیش کیشه که م له گه ل سه ربازیدا بوو نه ک جل وه برگ .

وینهی ئیجازه که

اليوم ونكره ورفضه منظمين على غير ما نرى اقتداءً بشيوخهم
 الموصوفين باستقلالية: حاجتنا لعقائد العلم انفسهم
 وطولون سلطنة في ارضنا الفنون في حياضهم ~~العلم~~
 بل انه ندم لو وجدوا في الحاضر كقولهم: من انهم يترجمون
 القوم بين سلعهم في م - ستاسم ساريا ليمتدوا في
 الفرض من العترة في الهندية الحديثة في م - الى
 و نصيبنا من يربح بين يدهم العلم منطوق
 في ذلك من حينه في م - و ان كان في م -
 الحديث العنار في وهم من العلوم وغيره من م -
 في م - الى تحقيقها من رجاها ان يكون في م -

لا ربحي ولا شعوري من غير ان يربح من اختاره به
 يظن ولا يبع: ومن اعلم ان بعض من انتموه يبعي
 وان من القسوة يتردد الى ان يبع في م -
 المرسنة و ان افراجه و يبعي عليه من المصروف في م -
 الدار الى قسوة القسوة في م - في م -
 و اعلم ان في م - و ان في م -
 من في م - و ان في م -
 في م - و ان في م -
 في م - و ان في م -
 في م - و ان في م -

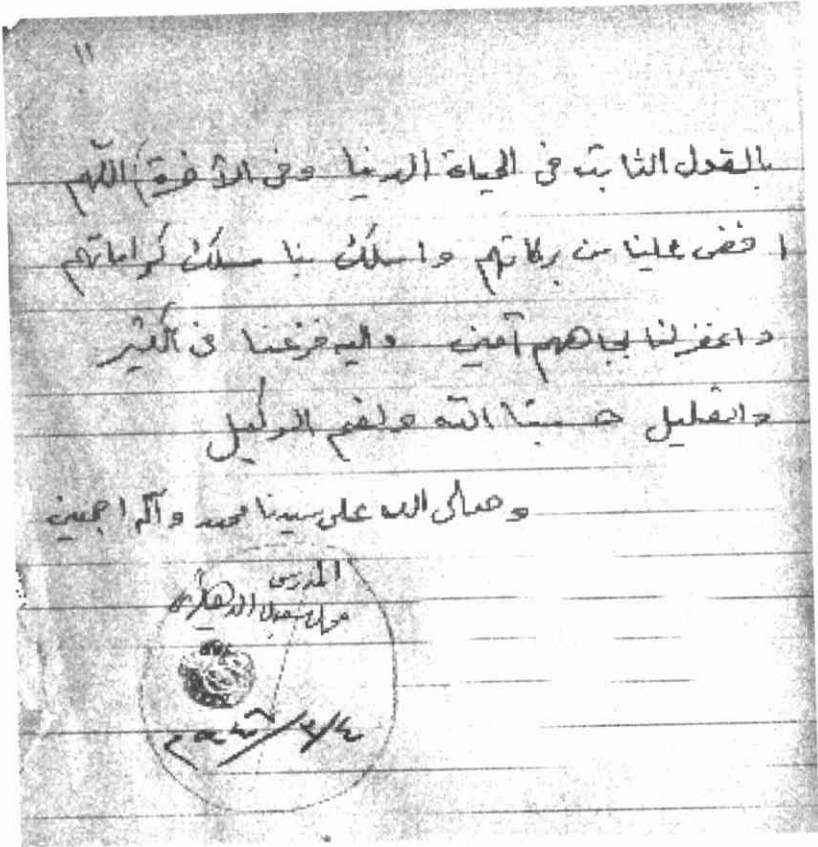
التي كرهه في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -

التي كرهه في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -
 في م - في م -

<p>الكلمة عند توفيق الله تعالى على من يخلص نفسه من عبادة ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>	<p>عنه على طهارة العفة، مولاها ما جعل عليه رتبة الشك المجلد ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>
<p>بينك ما شاعرت في الحقيقة فخصه بالبرهان المبرهن المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>	<p>مولاها من رتبة الحقيقة، رتبة الشك والشكليات المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>
<p>تكون الكائنات القويحة، وتكون الأوامر في الله، الأوامر المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>	<p>في العرف من مبرهن الكبرياء المبرهن، مولاها مبرهن، ومولاها ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>
<p>تكون الكائنات القويحة، وتكون الأوامر في الله، الأوامر المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>	<p>الذي، من رتبة الحقيقة المبرهن، مولاها مبرهن، ومولاها ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>
<p>تكون الكائنات القويحة، وتكون الأوامر في الله، الأوامر المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>	<p>مولاها مبرهن، مولاها مبرهن، مولاها مبرهن، مولاها مبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>
<p>تكون الكائنات القويحة، وتكون الأوامر في الله، الأوامر المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>	<p>مولاها مبرهن، مولاها مبرهن، مولاها مبرهن، مولاها مبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>

<p>ولقد من حق توفيق الله تعالى على من يخلص نفسه من عبادة ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>	<p>التي هي من رتبة الحقيقة، رتبة الشك والشكليات المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>
<p>بينك ما شاعرت في الحقيقة فخصه بالبرهان المبرهن المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>	<p>مولاها من رتبة الحقيقة، رتبة الشك والشكليات المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>
<p>تكون الكائنات القويحة، وتكون الأوامر في الله، الأوامر المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>	<p>في العرف من مبرهن الكبرياء المبرهن، مولاها مبرهن، ومولاها ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>
<p>تكون الكائنات القويحة، وتكون الأوامر في الله، الأوامر المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>	<p>الذي، من رتبة الحقيقة المبرهن، مولاها مبرهن، ومولاها ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>
<p>تكون الكائنات القويحة، وتكون الأوامر في الله، الأوامر المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>	<p>مولاها مبرهن، مولاها مبرهن، مولاها مبرهن، مولاها مبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>
<p>تكون الكائنات القويحة، وتكون الأوامر في الله، الأوامر المبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>	<p>مولاها مبرهن، مولاها مبرهن، مولاها مبرهن، مولاها مبرهن ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁰</p>

کورتهیه ک له ژيانی ماموستا مهلا محمهد سهعید دیلیژیهی:^(۱)

مهلا محمهد سهعید کوری حاجی حاجی مهلا نهحمهد کوری مهلا محمهد کوری مهلا حسینیی دیلیژیهی. سالی ۱۸۹۴ز له شاری سلیمانی له دایک بووه، له بنه ماله یه کی تایینی پهروه رده بووه، له لای باوکی دهستی به خویندن کرده، دوی وه فاتی باوکی چوته لای چهندها مهلا بو خویندن، تا له لای ماموستا مهلا حسینیی پیسکهندی خویندنی تهواو کرده و نیجازهی وه رگرتوه. بو ماویه کی کم موچه خووری میری بوو له دائرهی (تاپو) و دوی وازی لی هینا، چونکه تهوکاته ئیشوکاری میری به دست ئینگلیزه کانهوه بوو، نه میش له گه لیاندا نه ده گونجا.

^۱ له بنه ماله ی ماموستا وه رگراوه.

هاتمه ریزی مه‌لایه‌تی و له مزگه‌وتی (حاجی عبدالرحمن به‌گ) ناسراو به (مزگه‌وتی خوځانه) له‌شاری سلیمانی ده‌ستی کردوه به وتنه‌وی وانه به قوتایانی ئایینی. هه‌ندی لهو به‌ریزانهی له‌لای ماموستا ده‌یاڅویند: (ماموستا مه‌لا مسته‌فا زه‌لمی، ماموستا مه‌لا قادری کۆکۆیی، ماموستا مه‌لا عه‌زیم ماوه‌تی، ماموستا مه‌لا سه‌عید شاناخسی و چهنده‌ها به‌ریزی تر). دوا‌یی بووه به سه‌رۆکی عوله‌مای سلیمانی. ماموستا هه‌رچهنده شاعیر نه‌بووه، به‌لام چهنده شیعریکی وتوهو شیعری شاعیره‌کانی به‌زۆری له‌به‌ربووه به‌مانای ناشکراو نه‌تینییه‌وه لیکی ته‌دانه‌وه. زیاد له (۵۰) سا‌ن خزمه‌تی زانست و زانیاری و ئایینی ئیسلامی کردوهو وانه‌ی به قوتایان له مزگه‌وت وتوهو تا کۆتایی ژیا‌نی له خزمه‌تکردن نه‌وه‌ستاوه. ماموستا له زمانی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی، بی‌جگه له زمانی کوردی، ده‌ستیکی بالای هه‌بووه.

له‌سالی ۱۹۴۹ نامیلکه‌یه‌کی به ناوی (رسالة فتح الرحمن في الرد على منكر الطلاق الثلاث و طلاق السكران) له‌چاپ دا. نامیلکه‌یه‌کی تریشی به‌ناوی (فرائض کوردی) له‌چاپ دا، که باس له پاشاوه (ا‌رث) ده‌کات به‌گۆیره‌ی په‌یره‌وی قورئانی پی‌و‌ژ. له ۱۹۶۵/۱۲/۳ کۆچی دوا‌یی کرد و له گردی شیخ محی‌الدین به‌خاک سپی‌ردرا. له چهنده کتیب و گو‌ژاردا ستایشی ئه‌م ماموستایه کراوه، وه‌ک کتیبی (مشاهیر الالویه العراقیه) که (عبدالمجید حسن) دانه‌ره‌که‌یه‌تی، له‌لایه‌ره (۱۵۷) باسی ده‌کات. هه‌روه‌ها له کتیبی (علماؤنا في خدمة العلم والدين)، ماموستا عبدالکریم المدرس به هه‌مان شیوه باسی کردوه.

* * *

له مانگی حوزه‌یران گه‌رامه‌وه دیکه‌ی خۆمان، ئینجا به‌ناو بووم به‌شتیکی تر، (له مچه‌وه) بووم به (مصطفی)، ئینجا فه‌قی مصطفی، ئینجا مه‌لا مصطفی، به‌لام ناوه‌رۆکه‌که‌م نه‌گۆرا، چونکه هه‌موو خو‌تیندن ئه‌و چهنده سا‌له‌م بریتی بوو له حاشیه‌کانی پینج‌وینی و قزلجی و ئه‌وانی تر، نه‌مه‌ده‌زانی ژن چو‌ن ساره ده‌کرئ یان یه‌کینک ژنه‌که‌ی ته‌لاق بدات نه‌مه‌ده‌زانی ته‌لاقه‌که‌ی که‌وتوه یان نا، بۆ یه‌که‌م جار پوره ره‌عن‌ام (خوشکی باوکم) بوو له‌گه‌ل خالی‌که‌مدا نا‌کو‌کیه‌کیان هه‌بوو له‌سه‌ر ناشیک، هاتن بۆ لام نه‌مه‌ده‌زانی کامیسان خاوه‌ن مافه، ناچار بووم پینان بلیم بچن بۆ بیاره بۆ خزمه‌تی ماموستا مه‌لا عبدالکریم مدرس،

ئەگەر یەككە تەوانیكى بگردایە نەمەدەزانی چۆن سزا دەدریست، ئەگەر بچومایەتە فەرمانبەرایەتیکی میری نەمەدەزانی (سکالایەك) بنووسم، ئەمە هەمووی بەهۆی جووری خۆیندەنەکەوه بوو.

پەشیمان نیم لەو (۱۲) سالی خۆیندن کە تەوام کرد بە ماندوو بوون و برسیتی و پوتی و دوورە ولاتی و گەڕانی دی و شاران و هیلاک بووم، هەرچەندە پینم وابوو کە هیچ سوودم لە خۆیندەنەکە نەبینیوه، بەلام بۆ دواوژۆ لە زانکۆدا سوودم لی وەرگرت، ئەو بابەتانی کە لە حوجەرەکان دەخوینران، ناستی بیرکردنەوی مرۆڤ فراوان دەکەن، کە بیر بکاتەوه و بەدوای زانیاری زیاتردا بگەڕیتز سالی (۱۹۶۰ز) لە کۆلیجی یاسا لە زانکۆی بەغدا وەرگیرام، مامۆستاکان کە بابەتیکی یاساییان پوون دەکردهوه، بۆ من تینگەشیستی زۆر ناسان بوو، بە پینچەوانی ئەو قوتاییانی لەگەڵدا بوون کە نەیاندهتوانی بەباشی بابەتەکە بەیننە بەرچاری خوین، ئەو توانایی من بەهۆی خۆیندنی مزگوتەوه بوو، کە دواتریش توانیم سی ماستەر و دوو دکتۆرا بەدەست بەینم و زیاتر لە (۲۰) دانراوم هەیهو هیشتا چەند دانراویکم هەیه کە بلاو نەکراوهتەوه، زۆری دانراوهکان بەراورده لەنیوان فقهی ئیسلامی و یاسادا.

ئەو خۆیندەنی کە لە مزگوت و دواتریش ئەوی کە لە زانکۆ خۆیندم وای لیکردم کە زۆر شتی ورد هەبوو لە یاسادا یان لە باسکردنی حوکمە شەریعیەکاندا بیان بینم، کردم بەو دانراوانی کە ئیستا لە کۆلیژەکانی یاسادا دەخوینن:

لە قوناعی یەکەمدا: (المدخل لدراسة الشريعة الاسلامية).

قوناعی دووهم: (احکام الزواج والطلاق).

قوناعی سێهەم: (أحكام الميراث والوصية وحق الانتقال في الفقه الاسلامي).

قوناعی چوارەم: (أصول الفقه الاسلامي في نسجه الجديد).

لە قوناعی ماستەردا: (موانع المسؤولية الجنائية في الشريعة الاسلامية و التشريعات الجزائية العربية).

لە قوناعی دکتۆرادا: (الالتزامات في الشريعة الاسلامية و التشريعات المدنية العربية).

دانراوی (أصول الفقه الاسلامي في نسجه الجديد) لە ولاتی ئوردن و یەمەن و

ئەندەنوسیا کراوه بە بابەتی پۆلی چوارەمی کۆلیجی یاسا.

ئەمانە هەمووی بەهۆی ورده کاری قوناعی خۆیندنی مزگوتەوه بوو.

تیبینییه کانم له سهر خویندنی مزگهوت:

له ماوهی (۱۲) سالی خویندتم له قوتابخانه ئاینیه کاندا، هندیك تیبینیم بو دروست بووه له سهر خویندنی حوجره و لهم بهشدا تو ماریان ده کم:

یه کم: جوړی وتنوهی بابتهی منداډ له مزگهوتدا زور هه له بو وک باس م کرد، زور ناروا بو له (۱۰۰) منداډ دووان دهره چوون، هندیك لمو مه لایه یان ئو میرزایه کی که قوتابخانه ی داده نا توله هه ناریکی ناماده ده کرد یان به زستاندا مقاشیکی سوره وه کراوی به کار دهینا بو سزادانی ئو قوتابییه هه له یه کی ده کرد له وشه یه کېدا، نه گهر جگهره کیش بوایه جگهره که ی دهنه به په نا گوئی مندا له کموه، وک میرزا فتح الله جگهره که ی نا به په نا گوئی (محمدی) ناموزاموه، مامیشم وتی نه گهر بییت به نیمامی شافعی نایه لم بخوینیت.

دووم: قورنانی پیروز گرانترین کتیبیکه به زمانی عمره بی، له هه موو دانراویکی عمره بی (بلیخ) تر و گرانتره، قوتابی بو یه که بچار له بری ئه وهی شتیکی ئاسانی پی بلین، بو ماوه ی یه ک ساډ تنه نا قورنانی پیروزی پی ده لین، ئو میش نه یده زانی مانای وشه کانی ئم قورنانه چیه، له بهر ئه وه زور قوتابی هه بو وازیان له خویندن دهینا هه له سه رتاه، قوتابی منان ورده ورده گموره ده بییت و بیر کردنه وهی گمشه ده کات، ده بییت له ئاسانترین زانسته مه بچیت بو قورسترین زانست، قوتابی ئیستا له ناو قوتابخانه کاندا ریژه یه کی که می واز له خویندن دینیت یان دهرناچیت چونکه خویندن پله پله سه ر ده که بییت به پیچمونه ی خویندنی مزگهوت که ریژه یه کی زور کم خویندنی ته واو ده کرد.

له دپی زه لمدنا به تنه نا من خویندتم ته واو کرد ئو میش له بهر لاساریم وهستم به ئیش و نازار نه ده کرد، بهرگه ی هه موو لیدانیک و هه موو تو انجیکم ده گرت، بهرگه ی سه رما و گه رما و برسیتی و دووریم ده گرت.

سییم: جوړی ژبانی فهقی:

ئوکاته ئو جوړه ژبانه عه یب نه بوو له بهر دوو شت:

۱- له بهر ئه وهی عورف و عاده ت بوو.

۲- له بهر ئه وهی فهقی زور بهر یز بوو له سهر ئو بنچینه یه ی که بو خوا ده خوینیت

و خزمته ی ئاین ده کات، هه موو ئیواره یه ک فهقیسه ک وک سوال که ده گه را

به مالاندا هه ر ماله ی نانیکی ده دایه یان له به هاراندا ده چوون بو دیهاته کان

و دواړه کان ده گهران و راتبهی کمره یان ده کرد بؤ شه کر و چا، زور جار سهگ دوهوړې باړی کمره که ده کموت و کمره که له گهل ځاک و خوله که تینکل دهبوو رتسی فقی دهبووه به خوری، باشر بوو به شیویه کی تر شو ئیشه بکریت یان په کینک له ناواییه که نانه کی کو بکردایه تموه یان هموو شته کان له جینگه یه کؤ بکرایه تموه.

چوارم: جیوازییه کی زور له نیوان سوخته و مسته عدا هه بوو، به جوړتک که مستعد سوخته ی به بنده و خزمه تکار ده زانی و به تاره زوی خوی به دلئی بوايه رای ده گرت یان ده ری ده کرد، زورترین کاتی سوخته به خزمه تکاری مستعد تمواو دهبوو که نه مه نه له نیسلامدا هه یه و نه شتیکی مرؤفایه تیه و جوړتک بوو له کویلیایه تی.

پینجهم: مه لای مزگموت له گهل فقیکان کاتیکی زور و نازاریکی زور و هیلاکیه کی زوریان ده کینشا له رینگه ی خویندن له گهل نموش به ره مه که یان زور زور که م بوو نه گهر به راوورد بکریت له گهل ماندوو بوونه که یان، بؤ نمونه نه گهر مه لایه ک چوار مستعدی هه بوايه هر یه که به تنه نا کتیییکی ده خویند و شو مه لایه بؤ ماوه ی دوو کاتژمیر له گهل خویندنی شو فقییه خه ریک دهبوو واته روژی هه شت کاتژمیر ده ری بهو چوار فقییه ده و تموه به لای که موه، که هر یه که فیری یه ک کتیب دهبوون، و تنموی شو کتیبه ماوه ی یه ک سالی دهبرد به لای که موه.

نهم جوړه درس و تنمویه گموره ترین هه له بوو که ماندوو بوینیکی زور به رامبر به سو دیکی کم، نه گهر شو مه لایه له ماوه ی (۸) کاتژمیر هر چوار فقیکه به یه که موه چوار ماده ی جیوازی پی بوتنایه له جیساتی (۱۲) عیلمه دهبوون به (۴) عیلمه، هه روه ک خویندنی کولیجه کان و پله کانی تری خواره وه ی خویندن له سه ره تایی و ناماده یی جگه لهوه ده ی توانی ژماره یه کی زورتر فقی فیتر بکات.

له زمانکوی نه زهر هه مان شو کتیبانه ی مه لاکانی کوردستان ده یاغ خویند ده و ترايموه به لام به شیویه کی ریکخواو بوو، (۵۰) قوتایی بؤ ماوه ی یه ک کاتژمیر گو یان له یه ک ماموستا ده گرت و زورتر بابه تی خویندن و ژماره یه کی زیاتر دهبوون، نهم هه له یه هیشتا له خویندنی حوجه ی مزگموت ه کاندا هه رماوه.

ششمه: گرنگی پی نه دان به قورثانی پیروز و فهرموده کانی پیغه مبر و فقهی نیسلامی، هر چهنده یه کم کتیب ده خوینرا قورثانی پیروز بوو، زور فقی هه بوو (۱۲) عیلمه یان تمواو ده کرد به بی نموی یه ک لاپه ره ته فسیری قورثان بخویننموه یان

فەرمووده‌یه‌کی پیغمبەر بزنان وهك باسی خۆم کرد، مه‌لا هیچی نهده‌زانی له بابته‌تی شه‌ریعه‌تی ئیسلاموه.

جاریك له مه‌ریوان (مه‌حمود خان كانی سانانی) له مه‌لاكه‌ی (وولته‌ژیری) پرسى مانای ئەم نایه‌ته‌ چیه (نساء كم حرث لكم فأتوا حرثكم أنا شئتم) ^۱، مه‌لاكه‌ش ده‌لیت ئەمه نایه‌ت نیه (حدیث)ی پیغمبهره.

ده‌گێرته‌وه ده‌لێن: (شیخ الاسلام) له‌سه‌رده‌می ده‌وله‌تی عوسمانیدا وهك (وه‌زیری داد)ی ئیستا وابوو، كه قازییه‌كانی له‌ژێرده‌ستا بوون، جاریك ده‌روات بۆ (بصره) بۆ مائی قازی، پری مه‌قه‌لیه‌ك پشكوو داده‌نیت چونكه زستان و سه‌رما ده‌بیست، شیخ الاسلام ده‌لیت: (النار فاكهة الشتاء)، واته: ناگری زستان وهك میوه وایه بۆ مرووف، قازیش ده‌لیت: جه‌نابی شیخ الاسلام ئەم نایه‌ته‌ له‌ چ سوڤه‌تیكدا هه‌یه، ئەمیش له‌ داخادا نانه‌كه‌ی ناخوات ده‌گه‌ریته‌وه بۆ به‌غدا، له‌وئ باسی قازی ده‌گێرته‌وه، قازی به‌غدا ده‌لیت ئەم نه‌خوینده‌واره نه‌یده‌زانی ئەم نایه‌ت نیه و فەرمووده‌ی پیغمبهره، ئەمیش هه‌تا ده‌توانی‌ت داره‌كه‌ی ده‌ستی ده‌دات به‌سه‌ر قازیدا و ده‌گه‌ریته‌وه بۆ ئەسته‌مبۆل.

مه‌لایه‌کی زۆر چاك له كوردستاندا هه‌لكه‌وتوه-نامه‌وت ناوی بلیتم- چونكه بۆ پله‌ی ئەم ئەم قسه‌یه نا‌ه‌وايه، جاریك به‌یانیه‌ك ده‌چیت بۆ مزگه‌وت له‌و سه‌ره‌وه ده‌گه‌ریته‌وه ماله‌وه ده‌بیست لاپه‌ریه‌ك با هه‌تاویه‌تی له‌سه‌ر رینگه، ئەمیش ده‌بیست لاپه‌ریه‌کی جوان ده‌بیست كه هه‌لئ ده‌گه‌ریته‌وه سه‌ری سوڤه‌می له‌ و تانه‌ی له‌ لاپه‌ره‌كه‌دايه و له‌ماله‌وه ده‌چیت شه‌رحیه‌کی زۆری له‌سه‌ر ده‌نوسیت، رۆژیه‌کی تر مه‌لایه‌کی تر ده‌بیست ده‌لیت لاپه‌ریه‌كم دژیه‌تمه‌وه نازانم هی چ كتیبه‌یه‌كه ئەمه‌نده (بلیغ) ده‌لیتی قورئانه، ئەمه‌ش چونكه ئەم مه‌لایه‌ ته‌مه‌نی خۆی به‌سه‌ر برد به‌سه‌ر حاشیه‌ی كتیبه‌ی (أصول الفقه) و (منطق)، ئەمیش ده‌لیت مالت برمی‌ت نازانیت ئەم قورئانه.

حه‌وتهم: ئەم مه‌لایه‌ی كه له پاش مه‌لایه‌تی هه‌ولیان ده‌دا كه بۆ خۆیان تۆزیه‌ك فی‌ری فیه‌قی ئیسلام بین جگه‌ له - مذهبی شافعی - ﷺ نه‌یانده‌وه‌یست فی‌ری شتیکی تر بین له مه‌زه‌به‌كانی تر ولایان وابوو ئەوه‌ی شافعی فەرمویه‌تی هه‌مووی راسته‌ وه‌یچ رۆژیه‌ك بیران ئەم نه‌کردۆته‌وه كه ئیمامی شافعی ئەم حوكمه‌ی له‌ چ سه‌رچاوه‌یه‌كه‌وه هه‌تاوه‌ تا ئەمیش به‌چیت سه‌یری ئەم سه‌رچاوه‌یه‌ بكات تا بزانی‌ت قسه‌كه‌ی ئیمامی

شافعی ریی تی ده چیت که راست بیت، یان مەلاکان دەیان توانی حوکمی زۆر شت لەو خۆیندەنی خۆیندوو بەتی یان قورئانی پیروزی یان فەرموودەکانی پێغمەبەر وەر بگرن، ئیمامی شافعی (۵۴) ساڵ ژیاوە تەنھا چوار عیلمی خۆیندوووە کە بریتی بوو لە عیلمی (قورئان)، عیلمی (فەرموودە پێغمەبەر)، علمی (أصول الفقه)، عیلمی (بلاغه)، کەچی مەلا (۱۲) عیلمی دەخویند و زیاتر لە ئیمامی شافعی دەژیا و زیاتر ئەم عیلمانە دەوتەو بە خۆیندن بەفەقی کە پرسایاریان ئی دەکرد ئەگەر وەلامی بدایەتەو لە بوچوونی ئیمامی شافعی زیاتر هیچی تری پێ نەبوو، قەت نەو دەوێرا بلیت ئەمە پای خۆمە بەپێی قورئان.

روژنیک چووم بو لای مامۆستا (مەلا عبدالکریم مدرس) دیم شیخ ئیبراھیم کە ئیستا لە کەرکوو کە لە گەل دوو مەلا لەوی بوون، یە کێک لە مەلاکان کوری خۆی بوو، ئەوی تریان لە سلیمانی کاتی خۆی فەقیی من بوو، کە هەلساین لای مامۆستا چووینە دەرەو من دایکی محەمەد لە گەلدا بوو و تم یاشیخ بابچین ئەم نیوەرۆیە لە خزمەتدا بین، وتی: تو مائەوت لە گەلدا یە چیت هەیه لە مائەو نامادە بیت بیخۆین، وتم: یا شیخ تو شیخی (تەسەوفیت) دەبیت بەهەموو شتیک پازی ببیت، پێغمەبەری خوا لە ماوەی ژیاویدا نەیفەرموووە ئەم خواردنەم پێ خۆش نیە بیگۆرن بە خواردنیکێ تر، هەرچی نامادە بوو پێشکەشی دەکەین، کاتیک هاتینەو مائەو نامان خوارد هەندیک پرسایار کرا لە بابەت ئیسلامووە، ئەو فەقییە کە کاتی خۆی لای من بوو وتی:

مامۆستا: لە کاتی حەجدا دەستی پیاو بەر ئافەت بکەویت بەپێی مەزھەبی شافعی دەستنوژی دەشکیت، بەلام بە مەزھەبی ئیمامی حەنەفی ناشکیت، لەبەر پێوستی دروستە کە مرۆف خۆی (تقلید)ی ئیمامی حەنەفی بکاتەو؟

تم: جا پێوستی چیه بەتەقلید؟

شافعی فەقیی (محەمەد حەسەن شیبانی) بوو، ئەویش فەقیی (ئیمامی حەنەفی) بوو، واتە (حنفی) مامۆستای مامۆستای شافعی بوو.

شیخ ئیبراھیم رووی تی کردم وتی: مامۆستا وادیارە تو مەیلی وەھابیت هەیه.

تم: یاشیخ من نازام وەھابی چیه لەبەرئەو من وەھابی نیم بەلام تو لە قسەکەم تی نەگەشتیت.

وتی: ئاخەر ئیمامی شافعی لە هەموو خاوەن مەزھەبەکان زانتر بوو.

وتم: ياشيخ تو ده توانيت بليت نمو ده رويشه له ده رويشه کمي تر باشتره يان نمو سوږيه سوږيه کمي باشه، به لام تو بليت نيمامي شافعي زانتر بووه له نيمامي حنهفي يان يه کيکي تر نمو نيشي تو نيه.

من نيميت نمو بليت کمه زياتر له (۵۰) ساله له گهل مزههبي شافعي ده ژيم و بهر دوام بهر اووردم کردووه له گهل مزههبه کاني تر و تا ده گاته هاوه لاني پينغممبهر خوا ليسان رازي بيت، تا نيسنا قسه يه کم نهدی هی نيمامي شافعي خوږي بيت و کسيکي تر پيش خوږي نه يو بيت، نمو بوچونانهي نيمامي شافعي همموري وتي هاوه لاني پينغممبهر و نموانهي دوايان (تابعين) هاتون، يان هي يه کيکي تره له مزههبه کاني پيش شافعي، نمو همموري کوکردوتموه. نممه ماناي نمو نيه من مزههبي شافعي به کمه بزائم چونکه پله يه کي زور بهرزي هديه، به لگه بو نممه نموده که نمو همموري بير و بوچونانهي کوکردوتموه و باشترينيانى هلبژاردووه و په سهندي کردووه.

همرچي فرموده ي نيمامه کان هديه (شافعي، حنهفي، حنه بلي، ماليکي، ظاهري، اباضي، شيعه ي نيمامي، شيعه ي زهيدى)، همموري وهر گيراون له هاوه لاني پينغممبهره يان دواي نموان که هاتون، قورثاني پيروز و فرموده کاني پينغممبهر به ناشکرايي باسي کردون.

ماموستاياني ناييني کوردستان، له بهر نموي هيچ بهرهميکي له (فقه اي نيسلامي به جي نه هيشت و له زور ماناي قورثاني پيروز تي نه گه يشت، که کوچي دوايي ده کرد و هک چرايه کي رووناک ده کوژايموه هيچ رووناکيه کي به جي نده هيشت چونکه همموري تمه مني خبريکي خوږندني نمو حاشيانه بوو که باسي کتبه کمي ده کرد که ده بخويند بي نموي بزانيت سرچاوه ي نمو کتبه له کوږوه هاتووه يان زور جار له کتبه ش تي نده گه يشت.

نمو ماموستايانه ي و هک (ماموستا عبدالکریم مدرس، مه لاي پينجويني، قزلي، نوډشه، ماموستا شيخ عمر قمره داغي، مه لاي قادري گوروي بياره، مه لاي نيين نام، مه لاي محمده دي جه لي زاده، مه لاي تر) له ماموستا زيره کانه وينه يان کمه بوو.

نمو ماموستايانه سوږديان له خوږندنه که يان وهر گرت به تا يبه تي زور زانستي و هک (منطق) نموه و پيشتر نه بوو چونکه وهر گيرابوو جگه له ماموستا نمويه کري مصنف که کتبي (وضوح) ي به جي هيشت، ماموستا مه لاي عبدالکریم مدرس ته فسيري

باشی کردووه لهسەر قورئانی پیروژ، ئەم نو سراوانەمی لهسەر ئایینی ئیسلام بەجێ هێشتوو، مامۆستا سەید عارف پوونکردنمۆهی زۆر دوور و درێژی نوسیوه لهسەر (وضوح) و چەند مامۆستایەکی تر، کەس هیچی نەنوسی یان شتێکی بەجێ نەهێشت کە کورد یان ئایینی ئیسلام سویدی ئی وەرگیریت.

بەلام لەخوا بەزیاد بێت ئیستا زۆر لە زانایانی ئایینی کوردستان، بەتایبەتی مامۆستا گەنجەکان بوون بە پەسپۆر، زۆریان دکتۆرا یان ماستەریان وەرگرتوو، زۆرێکیشیان خەریکی خوێندنی بالان ئە دەرهوه، وە زۆر پەیمانگای ئایینی لە کوردستان کراونەتەمۆه. وە زۆر وتاریژمان هەیە بە جوانی فرمودەکانی خوا پێغەمبەرمان بۆ پوون دەکەنمۆه، هیوادارین روژ لەدوای روژ روو بەزیادی بن بۆ خزمەتی ئایینی ئیسلام و نەتمۆه کەیان.

به‌شی دووهم

ژيانی مه‌لايه‌تيم (۱۹۴۶-۱۹۵۵ز)

له (۱۹۴۶/۳/۱۵) که ئیجازه‌ی ره‌سمیم وهرگرت لای ماموستا مه‌لا حمه سه‌عیدی دیلیژیه‌یی بۆ ئه‌وه‌ی نه‌مکن به سه‌رباز، چونکه (۴) سال به‌سهر (تخلف)ی سه‌ربازیمدا تیپه‌ریبوو، له‌به‌رئه‌وه پینوست بوو لای مه‌لایه‌ک ئیجازه وهریگرم که مه‌درسه‌که‌ی (ره‌سمی) بیته تا له لایهن میریموه باوه‌ر پیکراو بی (اعتراف)ی پی بکات و له خزمه‌تی سه‌ربازی قوتارم بکات، باشترین مه‌لا له‌و رۆژه‌دا له سلیمانیدا ماموستا مه‌لا حمه سه‌عید دیلیژیه‌یی بوو که مه‌درسه‌که‌ی ره‌سمی بوو، بۆ ماوه‌ی دوو مانگ مامه‌وه تا (۱۹۴۶/۵/۲۰) له خزمه‌تیدا هه‌ندی له فیه‌قی شافعییم خویند ئینجا چوومه‌وه بۆ زه‌لم.

سه‌ره‌تای مه‌لایه‌تیم له ۱۹۴۶/۵/۲۰ ده‌ستی پیکرد، واته به‌هار بوو هیشه‌تا نه‌چوو بوینه ناوباخان له زه‌لم، ئه‌و کاته نزیکه‌ی (۱۵۰) مال بوو، دانیشه‌توانی ئه‌م دێیه دووبه‌ره بوون به‌ره‌ی باوکم و به‌ره‌ی دایکم هیچ بیگانه‌یان تیا نه‌بوو، له‌وه‌ی مه‌درسه‌یه‌کم دانا که به‌ر دی بناغه‌که‌ی کاک مه‌لا حمه‌نه‌مینی نزلتی بوو، ئه‌و خۆشه‌ویسته به‌وه‌فاییه که پیکه‌وه بۆ ماوه‌ی سالتیک له (۱۹۴۳)دا له شاری سنه که له شاره جوانه‌کانی کوردستانه پیکه‌وه ده‌ژیاين له مه‌درسه‌ی مزگه‌وتی (دار الاحسان)دا که جه‌نابی مه‌لا مه‌حموودی موختی زاده تیایدا مه‌درس بوو، من لای ئه‌و (جمع الجوامع)م ده‌خویند (به‌رگی دووه‌م).

له اصولی فقهی شافعی له‌گه‌ل به‌شینک له کتیبی ته‌هذیب، ئه‌وه‌یش لای من کتیبی (صمدیه و اظهار)ی ده‌خویند له عیلمی نه‌حوذا، ئینجا چهند فه‌قییه‌کی تر هاتن ده‌ستمان کرد به ته‌دریس، زۆر هه‌ستم کرد به خۆشی و کامه‌رانی که خوای گه‌وره ئه‌م ناواته گه‌وره‌یه‌ی بۆ به‌دی هه‌تنام، له پاش ئاواره‌یه‌ی له دایک و باوکم و کهمس و کارم بۆ ماوه‌ی زیاتر له ۱۲ سال.

ژن هیئانم:

همروهك باسم كرد دانیشتوانی دینه كه هه مووی خزمی خۆم بوون، له بهر ئهوه من مه لایهك نه بووم كه له دهره وه هاتبم، همروه ها مه لایه كي موچه خۆر و سه رفیتره و زه كات خۆر نه بووم، به لكو له مائی باوكم بووم، به لام ئهوان خۆیان زۆر ریزیان ده گرتم و له خزمه ت كردم هه یچ ناتهواوییه كان نه بوو، گرنگترین شتیك كه ئهوان بیریان لیكردیتهوه ئهوه بوو له پیش هه موو شتیكدا ژینك بو من دیاری بكن له بهر ئهوه ی دامه زریم له دینه كه دا و به جییان نه هیلم.

چونكه له ناو خۆیاندا وتویانه هه رچه نده ئه م مه لایه خزمی خۆمانه به لام هه ر له منالیه وه چۆته دهره وه و په یوه ندیه كي زۆر به هیژی نه ماوه له گه لمان، ئه و ژنه ی بۆم ده هیتن باشتر وایه خزمی خۆم بیته و بیگانه نه بیته، بو ئه وه ی هاتم نه دات له سه ر به جیهیشتنی دینه كه.

ئه م ژنه دوو سال له وه ی پیش دیاری كرابوو بۆم له لایه ن باوكیه وه خوالیخۆش بوو (مامه عبدالقادرم) كه ئه و كاته مالیان له خورمال بوو.

مامه عبدالقادر له گه ل باوكم باوكیان (كریم و همه آمین) برا بوون دایكیشیان شهمام و نه بات خوشك بوون.

دیاره ئه م خزمایه تییه زۆر نزیکه هه ندی له (فقهاء) ه كانی ئیسلام وه ك شافعی خوا لیتی خوشبیته و پزیشكه كانی دهر و نزان و بۆ ماوه زانی (علم النفس و الوراثه) به چاكي نازان كه كورو كچینك باوكیان برابته یان پورزاو خالۆزا بن بن به ژن و میرد، چونكه مناله كانیان زۆر جار یان له بیوه هۆشدا تهواو نابن یان له لهش و ته ندروستیدا، وتویانه بیگانه زۆر سه ركهوتوه، همروه ها وتویانه خزم ته گه ر گوشتت بخوات ئیسه كت ناشكینی.

باوكم و هه ندی له ئامۆزاكانم و خاله كانم چوون بو خورمال به یهك روژ خوازیینی و ماره كردنی مه عصومه (دایکی محمد) یان بو من كرد، روژی (۱۹۴۶/۷/۲۵) شایان بو كرد ئه و كاته له نیو باخ بووین له ناو كه پره كاندا هه رچی مه لا و فه قی بیاره و خورمال و دیهاته كانی شه ره زوور بوو بانگه رابوون بو ئه و شاییه تا سی روژ له گوشه ی پرد كه پشیان دهوت هاوینه هه واری (شیخ حسام الدین) هه لپهركی و شادی كرا، بو روژی سییه م دایکی محمدیان به بووکی هیئا بو دی زه لم.

مانای قزلجی:

لهو کاتهدا خمیریکی ئهوه بوون بووک دابهزیت بجیت بۆ ئهو کهپهری ناماده کرابوو بۆ بووک و زاوا، منیش لهو کاتهدا دلم لسه ههزار لینه دات فهقییه کی ماموستا مهلا سهید عارف که ناوی مهلا همه آمین بوو (شرح تجریدی) ده خویند، واته له تهواو بووندا بوو له پیر کتیبکی ده رهینا که له گهله خۆی هینابووی که ئهویش ته صریفی مهلا علی ئهشنهویی بوو، وتی پیم ئادهی نه گهر نازایت مانای ئهم قزلجیه چیه؟

قزلجی بریتی بوو له چهند حاشیه که لسه ته صریفی مهلا علی کرابوون، له باتی ئهوی ناسانی بکات ئهوه ئهدهی تر گرانی کردبوو.

حاشیه که ئهوه بوو کتیبه که دهیوت: (ونعني بالسالم ما سلمت من الهمزة وحروف العلة)، ئینجا قزلجیش به لای خۆیه مهعنا (سلمت) ی لیک داوه تهوه فرمویهتی: (أی خلت، فهو من قبيل إن كان قميصه قد من دبر فصدقت..).

منیش کاتی خۆی که فهقی بووم له مهنگور له سالی (١٩٤١)، پیمان وتم له سیوسینایهتی کتیبکی ته صریفی مهلا علی هیه به قزلجیه کان خۆشکراون و ناسانکراون به حاشیه (خور خوری)، چووم بۆ سیوسینایهتی بۆ ئهو کتیبه سی چوار رۆژ دانیشتم له حوجرهی فهقییه کان تا نووسیموه، زۆر ناگام له مانای قزلجیه کان ههبوو، ئینجا منیش له وهلامدا وتم: پرسیاره کهت منالیش دهیزانی، ئهویش بهتورهیی وتی: چۆن؟ وتم: مه بهستی قزلجی ئهوهیه ههروهک (قد من قبل) و (قد من دبر) ته عریفی (صدق و کذب) درۆ و راستی نیه، به لکو نیشانهی درۆ و راستیه ههروهها ته عریفه کی مهلا علی ئهشنهوی بۆ سهلامهتی ته عریفی سهلامهتی نیه به لکو علامهتی سهلامهتیه.

بۆ زیاد روونکردنهوی ئهم مه بهسته هه (فعل) ینک له زانستی (صرف) دا (ألف، واو، یاء، همزه) هی تیا دا نهییت پیی دهوتریت (فعل سالم)، نه گهر یه کی لهوانه تیا دا بیت پیی دهوتریت (معتل)، نه گهر پیته که له سه ره تاوه بوو پیی دهوتریت (معتل الفاء) وهک -وعد- نه گهر پیته که له کۆتاییدا بوو پیی دهوتریت (معتل اللام) وهک -رمی- نه گهر له ناوه راستدا بوو (معتل العين) وهک -قَوْل-.

ناردنی عبدالله خان به دوامدا:

رۆژی ۲۷/۷/۱۹۴۶ عبدالله خان کوری محمود خانی دزلی که تاغای بهشی هورامانی ئیران و عیراق بوو لهو ناوچهیدا، ناردی به دوامدا که بچم بوو ئمو ناوچهیه، له گهله مامینکم و خالینکم چوین بوو دزلی له رۆژی دووه می ژن هینانمدا.

کاتیك چوم بوو ئهوی دیم ماموستا مهلا باقریش که له دیی بالک بوو دوو سال دهرسی پی و تبهوم لهوییه. وتم: خان من دوتسی ژم هیناوه بوچی نه تهیشت سی چوار رۆژ به لای کهمهوه له (شهر العسل) بیهمه سهر، وتی: دتیه کم کریهه بوو ئهوی له پاشه رۆژدا بیانو بهخوم و نهوه کام نه گرن ده مویت تیه قهباله یه کم بوو بکه نهوه.

ئهم قهباله یه بریتی بوو له لاپه ره کاغزینکی گهوره به دوور و دریزی دتیه کهی تیا دا دهنوسرا له گهله سنوره کانی له پاشاندا دوو شاهید و دوو مهلا ئیمزایان ده کرد ئیتر نه مه به پیی ئایینی ئیسلام گه لیک به هیزتر بوو له (سندی طاپو یان تومار کردنی له دائره ی (التسجیل العقاری) که وه ک ئیستا به کار ده هینریت، ئیمهش قهباله کهمان کرده وه و ئیمزمان کرد، له پاشا ماموستا مهلا باقر فهرموی: ژنه کهت ناوی چیه؟ منیش ناوه کم پی وت، کاغزینکی دهرهینا و ناوی من و ئهوی له ناو چوار گۆشه یه کدا نووسی هندی پیی له ده ور یا نووسی وهک (أ.ب.ج.و.ک.ص.ن..). ئینجا ئهم پیتانه ی بهراورد کرد له گهله یه کتر له تهخامدا وتی: به داخوه توو لهم ژن هینانمدا سهر کتوتوو ناییت.

به پیی ئهم لیکدان هوی من و به پیی ناوه کهتان و ئمو پیتانه ی له گهله یه که بهرام بهرم کردن، منیش غم و پهژاره دایگرتم که باوه ریم بهو ئهفسانه یه کرد، منیش وهک ئمو که (ماموستام) بوو لهو سهرده مه دا باوه ریم بهو ئهفسانه یه هه بوو، کهچی له پاشه رۆژدا ئهوه زیاتر له (۵۰) ساله به سهر ژیا مدا ده روات له گه لیدا به کامه رانی ژیا م، ته گهر ئمو نه بوایه نه مه ده توانی له دتیه کی دوره دهستی وهک (زه لیم) بگه مه ئهم پله و پایه یه وه پله ی پرؤفیسوریم بدیتتی له پاش برینی پله ی لیسانس له قانوندا و تمواو کردنی خویندنی بالا.

ماموستا مهلا باقر هه رچهنده زانا بوو له (منطق، فلسفه) و عیلمه کانی تر دا، به لام زور باوه ری به خورافات بوو، به داخوه ئهم جو ره زانایانه چون ئهم دوو شته کو ده که نه وه لای خو یان (خورافات و زانایی)، له مه وه ده رده که مویت که زانیاری جیاوازه له گهله ژیریدا، هه رچهنده زانا فیری زانسته کان ده بییت به لام ته گهر فیری ژیری نه بییت ئهوا ساله های سال به ده رس ده بیلتیه وه کهچی سو دیککی لی وهر ناگریت له لایه نی ژیری و لیکو لینه وه لهو شتانه ی که په یه ون دی هیه به ژیا نی ئاده میزاده وه.

له‌بەر ئهمه‌یه که (سعدالدین تفتازانی) فهرمویه‌تی:

(عالم شدن چه ناسان، عاقل شدن چه موشکیل). واته: مرۆڤ بییت به‌زانا زۆر ناسانه به‌لام بوونی به‌ژیر زۆر گرانه.

به‌راستی ئهو مامۆستایانه‌ی که له خزمه‌تیاندا خویندم له مامۆستا مه‌لا (عبدالکریم مدرس) ژیرترم نه‌دی، ئهو کهم و کوریه‌یه له ژیریدا پیشه‌ی مه‌لا نه‌بووه به‌ته‌نیا، به‌لکو (۹۰%) موسلمانه‌کانی ئهم سه‌ره‌مه‌ینه له هه‌موو چه‌رخیکدا پاش (خلفاء الراشدین)، به‌تایبه‌تی له‌پاش ئه‌وه‌ی که زۆر له موسلمانه‌کان دژی (معتزله) ده‌هه‌ستان چونکه داوای کرده‌وه‌یان ده‌کرد به‌پێی ژیری، ئیستاش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه ماونه‌تسه‌وه، بۆ نمونه له ریکه‌موتی (۲۰۰۱/۸/۱۱) له کۆلیجی یاسا زۆر هه‌ولم دا له‌گه‌ڵ مامۆستایه‌ک که شتیکی خورافی له میشکی بکه‌مه ده‌ه‌وه، به‌لام نه‌متوانی، چونکه هه‌ر خوی پێوه گرتبوو و باوه‌ری به‌وه هه‌بوو. به‌م مامۆستایه‌م وت: قورئانی پیروژ له (۴۹) ئایه‌تدا فهرمانی به‌وه داوه که ژیری (عه‌قل) به‌کاربه‌یتریت، نه‌گه‌ر میلله‌تی عه‌ره‌ب به‌تایبه‌ت و ئیسلام به‌گه‌شتی دژی ژیری نه‌بووایه‌ین، ئیستا له‌جینگه‌ی ئه‌مه‌ریکا ئه‌بوون له داگیرکردنی بۆشایی ناسماندا.

من که زیاتر له (۶۰) ساڵ له‌گه‌ڵ شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا ده‌ژیم، زیاتر له (۴۰) ساڵ له‌گه‌ڵ یاسای هه‌موو وولاتان ده‌ژیم، زیاتر له (۲۵) ساڵ به‌راورد ده‌که‌م له‌نیوان یاسا و شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا، ئیستاش بیروباوه‌ریکی جوان و روون نه‌بووه له یاساوه وه‌رمگرتبیت، که جوانتر یان روونتر بیت له‌وه‌ی که شه‌ریعه‌تی ئیسلام باسی کردوه. ئه‌وه‌ی باوه‌ر ناکات ئه‌توانی خۆی به‌راوردی بکات ئه‌زانیت نه (مبالغه‌ی) تیندایه و نه (تعصب).

به‌خته‌وره‌ی به‌بوون و نه‌بوون نیه:

له‌پاش ژن هیتان و دانانی مه‌دره‌سه‌یه‌کی ئایینی روژ به‌سه‌ربردن له‌گه‌ڵ ده‌رس وتسه‌وه، هه‌رده‌م هه‌ستم به‌خۆشی و کامه‌رانی ده‌کرد، کاتیکی نوێژی نیوه‌رۆ ده‌هات، ده‌چوم به‌ جۆگه‌که‌دا به‌ره‌و ژوور بۆ ده‌ستنوێژ گرتن، ته‌ماشای شاخه به‌رزه‌کانی ئه‌مه‌به‌ر و ئهو به‌رم و ناوه‌که‌م ده‌کرد وامده‌زانی ئهو شاخانه هه‌موو ئالتونن و موڵکی منن ئه‌وه‌نده هه‌ستم به‌به‌خته‌وه‌ری ده‌کرد، واته ده‌وله‌مه‌ندی به‌ته‌نیا هۆی به‌ختیاری و دلخۆشی نیه، هه‌روه‌ها ژن هیتان و پێوستیه‌کانی تری ژبان نابنه هۆی به‌ختیاری، به‌لکو کامه‌رانی له‌وه‌دایه که تو قه‌ناعه‌ت هه‌ییت و کاریک بگه‌یت به‌ده‌سته‌وه کاتی خۆت له‌گه‌ڵ ئهو کاره‌دا به‌ریته سه‌ر.

جاريك له گۆفاريكدا خویندمهوه له فەيلەسوفیكيان پرسى كه بهختیاری (سعاده) لهچيدايه، ئه‌میش وتى: (السعاده تتحقق بثلاثة أشياء أولها المال وثانيها المال وثالثها المال)، واته: بهختمهوه‌رى بهسى شت بهدى دیت، كه‌مه‌رسینكيان مالى دونيايه، ئه‌مه كاتيك كه فەيلەسوفه كه‌مه‌ژار بوو، ئینجا ده‌وله‌مه‌ند بوو، ئه‌جاره وتى: من هه‌لهم كرد كه وتم خوشبهختى له‌مالدايه، ئه‌جاره كه‌پرسیاره‌كه‌ى لى كرايمه‌ه وتى: بهختیاری له ژن دايه. كه ژنى هینا پرسیاره‌كه‌یان لیکرده‌وه، وتى: ژن هینان زۆر جار ده‌بیته هۆى ناخۆشى ژيانى مروژ، وتیان ئه‌ی ئیستا رات چیه سه‌باره‌ت بهختمهوه‌رى؟ وتى: له‌وه‌دايه كه چه‌ند منداڵیكت هه‌بیته له‌گه‌لیان كاتى خۆت به‌سهر به‌ریت، كاتيك منالى بوو لىیان پرسیمه‌ه وتى: زۆرتیرین تنگ و چه‌لمه‌مى ژيان به‌هۆى مناله‌وه‌یه، ئینجا وتى: من هه‌موو وه‌لامه‌كاتم هه‌له‌ه بوو، بهختیاری هه‌ركه‌سىك په‌یوه‌ندى هه‌یه به‌و ئاماژه‌ى (هه‌ق) كه پىسى سه‌رقال ده‌بیته، ئه‌گه‌ر ته‌واو بوو ئاماژه‌ىكى دیکه ئه‌گرتتبه‌ر، بهختیاریه‌كه‌ى ده‌روات و ئه‌كه‌وتتبه‌ه ناو گێژاوى غه‌م و خه‌فه‌ته‌وه.

واته بهختیاری له‌وه‌دايه كه تۆ ئاماژه‌یكت هه‌بى و پتوه‌ى خه‌ريك بیته.

هه‌روه‌ها له گۆفاريكى تردا خویندمه‌وه به‌بۆنه‌ى یادی هه‌شتا سائمه‌ى له‌دايك بوونیه‌وه له (ئه‌نیشتاين) یان پرسى: له‌گه‌ل پیریدا چۆنیت؟ وتى: من پیرى نانا‌سم، وتیان: چۆن؟ وتى: هه‌ر كاتيك پیرى بیه‌وستایه‌ بیته بۆ لام من سه‌رم قال بوو، له‌به‌رئمه‌ه كاتم نه‌بوو بیته بۆ لام و بیه‌ناسم.

واته پیرى له ژيانى مروژيكدانیه كه مه‌به‌ستىكى هه‌بیته خۆى پتوه خه‌ريك بكات، به‌لام ئه‌وه‌ى كاتى خۆى به ته‌مه‌به‌لى به‌سهر ده‌بات، یان به‌ ماڵ و سامان و پله‌وپایمه‌ه به‌سهر به‌ریت، زوو پیر ده‌بیته، چونكه هه‌رده‌م پیر له شت ده‌كاته‌وه كه ناتوانیت هه‌یج بكات به‌رامبه‌ر به‌و شتانه‌ى كه دوچاریان ده‌بیته، ئینجا ورده‌ ورده پیركردنه‌وه پیرى ده‌كات و زۆر جار توشى نه‌خۆشى ده‌كات.

ماره به‌جاش:

خوای گه‌وره له قورئانى پیرۆزدا ده‌فه‌رمووت: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فِيمَا سَأَلَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ﴾، واته: ئه‌و ته‌لاقه‌ى كه‌پیاره‌كه‌ ده‌توانیت ژنه‌كه‌ى بیته‌مه‌ه له‌پاش ته‌لاق دان دوو

جاره بوجاری سییم ده فرموی: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾^۱.
 واته: که سیتک بؤ جاری سییم ژنه که می ته لاق بدات ناتوانیت به هیچ جزریک بیگی ریتمه
 تاوه کو نمو ژنه ته لاق دراوه (شوو) نه کاتمه به پیایوکی تر، ماوه یه که له گهل نمو می رده تازه یه
 بژی ره وشت و هه لسان و دانیشتنی می رده تازه که می بزائیت و، به راوردی بکات له گهل هی
 می رده که می پیشوو، نه گمر بؤی ده رکهوت که می رده کونه که می باشتره نینجا نه گمر نم می رده
 تازه یی (مرد) یان (ته لاق) ی دایموه دروسته شوو بکاتمه به می رده کونه که می.

به لام له پیش هاتنی نیسلام^۱ فیلتیکیان (حیله) دژیوه وه بؤ نمو ی که ژنه که که جاری
 سییم ته لاق درا به زوترین کات بگم ریتمه بؤ لای می رده که می یه که م، فیله که ش نمو یه که ژنه
 ته لاق دراوه که سی به سی همر کاتیک عیده ی ته و او بوو ماره یان ده کرد له کابرایه که بؤ
 سه عاتیک یان شوو یک به دزیموه نینجا نم کابرایه ده چوه لای ژنه که، له پاش به یه که گه یشتن
 ته لاقی ده دایموه له پاش ته و او بوونی عیده ی ماره یان ده کرده وه له می رده ی پیشوو، له پاش
 نمو ی که نیسلام هات بریاری دا نمو ژنه که بؤ جاری سییم ته لاق ده دریت ده بیت به
 نارزه ووی خو ی پیایو یک بدژی ریتمه و شوی پی بکات همدوه که شو کردنه که می جاری یه که م بؤ ژن
 و می رده یه تیبه کی دوور و دریز نه که بؤ نمو ی بؤ ماوه یه کی که م بیت و له بر روشتنموه ی بؤ
 لای می رده یه که م.

پیغه مبری خوا ﷺ نم می رده تازه یی بهو جو ره که نیمامه کان فرمویانه له بر نمو
 ناوانوه (التیس المستعار) واته: وه که سابری نیک بؤ خواستن هیناویانه بؤ نمو ی به پرتیه سمر
 ناژه لیک تر، فرمویته ی: (لعنة الله على التیس المستعار).

همروه که له مو پیش باس کرد من له خویندن ی (۱۲) سالدا شتیک که لکی هه بیت بؤ
 ثاینی نیسلام فی ریه نه بووم، یه کی له وانه نم موضوعه بوو نه مده زانی بوچی ده بیت ژنه
 ته لاق دراوه که له پاش سی جار ناتوانی به چیتمه لای می رده ی پیشوی تا شو یه کی تر نه کات.
 له ماره ی ژانمدا هه لئی زورم کرده وه، هه ندیکی له برنموه بووه دوی یه کیکی تر که موتوم
 وام زانیوه قهت هه له ناکات، به م جو ره دوو جار ماره به جاشم کرده وه له سمر مده هه یی
 نیمامی شافعی خوا لئی رازی بیت، یه که میان سالی ۱۹۴۶ له دی زه لم، دووه میان ۱۹۴۷
 له سمر سیان.

^۱ سورة البقرة/۲۳۰.

^۲ ناینی حمزه رده تی ابراهیم.

نموي يه کهم جار له ديني زهلم، ژني شواني مهره کان بوو ماره م کرد له فقهيه کی خوم، نينجا که خه لکه که زانيان به فقهیکه پييان دهوت (جاش) نيتر نمويش ديهه کی به جيهيشت، روژنيکان زور بي تاقت بووم، بارکم خوا ليني خوشبييت وتي: خهفت بو ده خويت؟ بو مهنوني خودا ناييت، نه گهر ژنه که بيوتايه ماموستا خوي بووه به جاشم چيت ده کرد؟

له زانکوي به غدا (۱۹۶۸) که ماجستيرم وهرگرت، لمسر ته لاق دوو بهرگم نووسي هرچی هه بوو له ماره ی چوار هزار سالدا له بابته تي ته لاقوه له هه مو نايه کان و ياساگان و دابو نهرتي پيشووه کاني کون نووسيم .

دهر کهوت که ته لاقی سي بسی به يدک جار نيه، نموه هه له يه کی گوره به که موسلمانان کان فيري بوون، نمهش له وهه بوه که حمزرتي عومر رضي الله عنه که خه ليفه بوو فمرموي کاتيک که ژنتان ته لاق دا ده لين سي بسی، چونکه له قورناني پيروзда ژماره سي نيه به لکو ژماره ی جار هه به، خوا فمرمويه تي: ﴿الطَّلَاقُ مَرْتَانٌ﴾ نهک (انسان) به لکو فمرموي (مرتان) بو جاري سي هم فمرموي: ﴿فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ﴾ ليتره دا (تصریح باحسان) واته جاري سييم و پاش نموه: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾. له بهر نموه حمزرتي عومر فمرموي: هر که سيک نم ووشه نار هويه به کار به يني له ته لاق دا بلي سي بسی، هر سي ته لاقی ده که وي، نايه لن ژنه که ي بچيته وه لای.

نم کرده و به نيمامي عومري کوري خهتاب يني ده وتريت سياسه تي شرعي، واتا بو وه لي نمهر هه به وه که خه ليفه يا سه روکی ده ولت شتيک که دروست بيت نه به لي بکري نه گهر سو ديني گشتي له منع کرده که دا هه بي، لمسر نم بيراري (عومري کوري خهتاب) هه نديک له مهزه به کان لمسر نمو رايه بيرارياندا که ته لاقی سي بسی يه جار سي ته لاقی يي ده که وي١.

له کاري ماره به جاشدا هه له ده کرا له فه توادان، يه کهم که به وتني سي ته لاقه به يدک جار هر سي ته لاقه يان ده خست، نم هه له يه شيان به يه کيک له دوو هه لمي ديکه راست ده کرده وهه، يه کهم نه گهر ته لاقه که (تعلیق) بوايه، وه که بيوتايه - که فلان شت بکمي هر سي ته لاقه ت که وتبي - نه غا پيش نه غامداني نمو شته به پياوه که يان دهوت ته لاقی بده لمسر شتيک که يبي ده وتريت "خلع" نمويش ته لاقی ده دا لمسر مالنيک يان لمسر شتيک، به ژنه که شيان

^۱ ته ماشاي فمرمودي ژماره (۱۴۷۲) له (صحيح مسلم) بکه که نه فمرموي: (كان الطلاق على عهد رسول الله وأبي بكر وسنتين من خلافة عمر طلاق الثلاث واحدة، فقال عمر بن الخطاب: إن الناس قد استعجلوا في أمر قد كان لهم فيه أناة، فلو أمضيها عليهم فأمضاء عليهم).

دهوت برۆ ئمو ئیشه ئهجام بده که پیاوه که ته لاقه کهی پیوه په یوه ست کردبوو، ئیشه کهی ئهجام دده له کاتیکدا کهژنی ئمو نه بوو، پاش ئموه ماره یان ده کرده وه له پیاوه که، هه ئه ی دووه میان ئموه بوو ده یانوت ماره کردنی یه کهم له سمر مزه بهی ئیمامی شافیعی به تالبووه چونکه به پیتی ئمو مزه به به نه گهر شایهت عادل نه بیته ماره کردنه که به تاله، واته ماره یان ده کرد لهو پیاوه به مزه به بهی حه نه فی، له بهر ئموه ی لای حه نه فی عمده لهت مخرج نیه بو شایهت به بی ئموه ی بیر بکه ئموه له ماره کردن و مخرج کانی که خوا دایناوه نه که ئیمامی شافیعی و حه نه فی تا له فه توادا یه کیکیان بخریتته جیی ئموه تریان.

ماره کردن و دروست بوونی مخرج کانی له لایمن خواوه یه، له لایمن ئیمامه کانه نیه، سهرچاوه ی شه ریعت ههر قورنانه، خوا فرمویه تی ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾، وه سهرچاوه ی روونکردنوه ی حوکه کانی خوا فرمووده کانی پیغه مبه ره، خوا نه فرموی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾، فرمووده ی ئیمامه کان دۆزینوه ی حوکه ی خوایه.

بوومه له رزه که ی سالی ۱۹۴۶:

له سالی ۱۹۴۶ بوومه له رزه یه کی گه ره بوو له کوردستان، زیاتیکی گه ره ی گه یاند به دانیشتوانی پینجوین، له به ره ی ئهم بومه له رزه یه بوه مو فتی پینجوینی شاعیر شیعریکی جوانی هه یه و لی ره دا ده یخه مه روو:

پینجوین به بی تو نزیکه مهرگم
لوینان شکین بسوی داخی به جهرگم

تازه بووکی بوی به سهر چیاوه
ئه هاتنه سه هیرت لهم لاو له ولاره
پارچه ئهرزی بوی له پارچه ی به هه شت
زه ردو سوور وشین که ژو کیو وده شت
سه یرانگای پو لی گه نجی عیراق بوی
لهم سه رده مه دا بو ئخوشی تاک بوی
جیگه ی هه زاران بی نان و ئاو بسوی
هه رچهند ناحیه بوی شاری ته و او بوی

پینجوین به بی تو نزیکه مهرگم
لوینان شکین بسوی داخی به جهرگم

بۆ هه‌وای ساف و ئاوی ساردی تۆ
 ئەکەم هه‌تا هه‌م شییوێن و پۆ پۆ
 میوه‌ی به‌هه‌شت بوو تامی میوه‌که‌ت
 که‌وسهر بوو کانی و چه‌م و شیوه‌که‌ت
 ئییران و عیراق چاویان له تۆ بوو
 مردووش له‌ناوتا به‌ره‌نگ و بۆ بوو
 سه‌د دلی سیست گه‌ش ئەکه‌رده‌وه
 سه‌د خه‌مت له‌بیر من ئەبه‌رده‌وه
 شاری غه‌زنه بووی بیجگه له خۆشیت
 خۆشی بوو سه‌پاک ده‌ردو نه‌خۆشیت

پێنجوین به بی تۆ نزیکه مهرگم
 لوبنان شکین بووی داخی به‌جه‌رگم

تازه وه‌کو که‌و خالت رشتبوو
 شارانێ تهرت به‌داخ کوشتبوو
 لیوا له چاو تۆ وێرانه دی بوو
 هه‌ کیم بووی ده‌وای سه‌د ده‌ردت پی بوو
 جار به جار ئە لێن غه‌زه‌بی خوابوو
 دۆعای خاسان و شیخ و مه‌لابوو
 خۆتۆ به ته‌نیا به قه‌د کوردستان
 بۆ خاسانی خوا بوو بوو بته‌ بیستان
 بیجگه له‌وانه‌ش هه‌تا دوو هه‌زار
 به خیتوت ئەکه‌رد فه‌قیر و هه‌زار
 هه‌ر چاوی چلکن کاری تی کردی
 وه‌ک تیری قودره‌ت له ناوی بردی
 ئیمه‌ش به‌جاری به‌خۆشی تۆوه
 هه‌ر به‌سه‌ر خۆشی نه‌چوین به‌هه‌ر تۆه
 بی خه‌م و مه‌راق وه‌ختی ئیواران
 نه‌چووینه چوار باخ پۆل پۆل بۆ سه‌یران

بى عمره ق مەست بووين، بى شەراب سەر خوش
ژن و پياو يەكسەر خوش خۆر و تەپ پۆش
وا ئەمەردۆ قەدرى خوشىت ئەزانين
كەوا پەرگە نەدەو بى خانەموانين

پينجوين بەبى تۆ نزيكە مەرگم
لوبنان شكين بووى داخى بەجەرگم

نەك ھەرمن تەنيا پەر داخ و دەردم
نەك ھەرمن تەنيا ھەناسە سەردم
ھەركەسى پۆزى كە تۆى بينيسو
وہك فەنەر قەف قەف پشتى چەميو
عيراق بە جارى بە شار و ديو
ماتەم بارى تۆن بە نىرو ميو
منيش بە قەدەر گشت ئەغاي عيراق
وا لە سەر شاتم ماتەم و مەرراق

پينجوين بەبى تۆ نزيكە مەرگم
لوبنان شكين بووى داخى بەجەرگم

لە ئەنجامى ئەو بومە ئەمرزەيدا ناوى چەمى زەلم ووشك بوو بۆ ماوەى (بيست) دەقيقە،
لە پاشان كە بەربووە وەك پوخانە سورەى بەھار چەمەكە ئەم بەر و ئەو بەر شەپۆلى دەدا،
ئاوہ كە ھەمووى قوراو بوو ھەروەك ئارى بەھار، كاتيش سەرەتاي مانگى (ئاب) بوو، ھەرچى
مەجەلە دۆ و مەجەلە كەرە ئەم بەر و ئەو بەرى ئاوہ كە دانرابوو ھەمووى ئاو بردى، ھەندىك لە
شاخەكانەو بەرد ھاتنە خوارەو، ئەو كاتەدا من و داىكى محمد لەبن دار گۆزىك دا نوێژى
مەغرىبمان دەكرد لە قەراغى جۆگەكەدا، ناوى ھەوزە كەى بەردەمان ھەلدەقولا، ئەو كاتەدا
بەردىكى گەرە لە شاخەكەو كەوتە خوارەو دای ئەو قاليسى كە دامان خستبوو، ھەموو
رۆژىك لە پاش نوێژ من و داىكى محمد نامان لەسەر دەخوارد، بەردىكى تری گەرە لە
شاخەكەو كەوتە سەر كەپرەكەمان ھەرچى شتى تيايا بوو ھەمووى لەناوچوو، لەم شويتنەدا
لە زەمانى شىخ حسام الدين كەپريان دەكرد بۆ ژنەكەى كە پيشان دەگوت ژورى ھەرم
(كەيانو)، خەلكى ئەو كاتە دەيان وت لەناو ھەد و پەنجا مال دا لە زەلم بۆيە ئىو

زهره رهنمندا بوون چونکه نموه جينگه ژنه کهي شيخ بوو نيوه کربوتان به کهپر بوو خوتان، خوا لمو شويندهدا تولهي لي سندن بمو بمرده که کهوت بمسمر کهپره کهتاندا، له جياتي نموهي بلين نممه قماز و قدهر بوو که من و دايکي محمد سه لامهت بووين، نه گمر چند ده قيقه يه که بومه لمرزه که دوا کهوتايه من و دايکي محمد نه چويينه ژنر کهپره کهموه بوو نان خواردن و ده بووين به ژنر بمرده کهموه، له پاش سي چوار روژ دايکي محمد دوو پشک داي بمرده ستي موه نموه شيان کرد به نيشي شيخ حسام الدين.

چونکه له جينگه ژنه کهي شيخ کهپري کرده، شيخ بمو دوو پشکمي وتوه که بچي بدا بمرده ستي موه. نيتر نه يان نموت که جينگه کهپري باپيره گهورم بوو پيش زياتر له (۱۰۰) سال. دانيشتواني زه لم باوهر يان وابوو که نه گمر شيخ ناروزو نه کات باران ناباريت، تووي کشتوکال نارويت، لايان وابوو شيخ ده توانيت مردوو زيندو بکاتموه. نم موسلمانه کولموارانه بم جوره شمريکيان بوو خوا قمرار دها بمبي نموهي بزنان ماناي و ته که چيه.

من که نم باسانه ده گير موه له باره ي شيخ حسام الدين، يان هر شيخيکي کهموه، مهبستم نموه نيه که نمو شيخانه به کهم بزنام، يا خود شيخايه تي و ته صوف له لام راست نيه، ريبازي ته صوف ده بيت هموو موسلمانينک له سهر ي پروات، چونکه بريتيه نموهي که مرؤده همردهم لايه ني خوا زياتر بگريت له لايه ني دنيا، ته صوف ي راسته قينه نمويه که مرؤده واز له دنيا بيتيت بوو ره زامندي ناخيره تي، همره وک وتويانه دنيا و قيامهت دوو هويتن له همرکاميان نزیک بيتموه له نموي تريان دور ده کمويتموه، نينجا شيخايه تي و ته صوف راسته له نيسلام دا، به لام نه که بمو جوړه ي که همندي شيخ شيخايه تي و ته صوف ي ده کرد بمرده ستمايه، به بونه يموه به خوشرين ژيان بژين، يان خو يان والي بکمن که چمنده ها پياوي پير ده ست و قاچيان ماچ بکمن، بيروباوهر نيکي وايان هببي که نموان بتوانن له ژيان دنيا بيان پاريزن، له نه خوشي چاکيان بکه نموه، له روژي قيامهت دا شفاعه تيان بوو بکمن.

شيخه کاني همرامان نمواني پيشوو وه کو: شيخ سراج الدين، شيخ ضياء الدين، شيخ بهاء الدين، شيخ نجم الدين، شيخايه تيه که يان همووي بوو خوا ده کرد به پيئي ثابني نيسلام، هوليان نه تها بوو ده ولهمندي و بوو مولک کرين و بوو رابواردن و خوشي دنيايي.

بوو نمونه شيخ ضياء الدين خوا ده ره جاتي عالي بکات جار نيک نه سره دين شاهه نشاهي نيران چمند که سيک ده نيريت بوو لاي، پيئي ده لیت: خانه قاکهت زور فقيره، صوفييه کانت زور به همژاري ده ژين، له بمرتموه رازي به تاوه کو موچه يک بمرموه بوو خانه قا.

شیخ ضیاء الدین تم شعره دهنوسیت بو نصرالدین شا:
 ما ابروی فقر و قناعت نمیمبریم
 ای تل به شاه بگو که روزی مقرر است

واته: من نابروی فقهبری و قناعت نابهم ئهی وهفد بهشا بلین که رزقی ژیان خوا بریاری
 داوه لهسه‌ری.

كاك عبدالله كانى مارانى بوى گيترامهوه وتى: قوتابى بوم له ديكه‌ى خومان له پۆلى
 دووه‌مى ناوه‌ندى دا، پياويكى تيرانى بوو به‌ميوانمان، دوو كه‌له شه‌كرى گه‌ره‌ى هيتنا بوو
 له‌گه‌ل (۱۰) تمهن پاره ده‌ى برد بو شيخ علاء‌الدینی زینوی جله‌کانیشی درابون، منیش پی‌م
 وت: شيخ علاء‌الدین خالی منه که تو ده‌چی بو لای بوچی پاره‌کەت ناده‌ی به چۆغه و
 رانکیتکی تازه له‌بەری بکه‌یت، دوکه‌له شه‌کره‌کەشت بده‌یت به مناله‌کانت بیخۆن به‌چایه‌وه؟
 نه‌ویش وتی: بو ئه‌وه ئه‌چم بو لای شیخ که له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگ دا فریام بکه‌ویت شه‌یتان
 تیمانه‌که‌م نه‌بات، ئه‌و شه‌وه له‌وی بوو بو به‌یانی کاتی رۆیشت پی‌ی وتم: له‌گه‌لما وه‌ره تاوه‌کو
 له ناوایی ده‌رده‌چم نه‌وه‌ک پۆلیسه‌کان بمگرن چونکه من تیرانیم، منیش وتم: نه‌گه‌ر شیخ
 علاء‌الدین نه‌توانی رزگارت بکات له‌ده‌ستی ئه‌و پۆلیسه‌نه‌ چون ده‌توانی رزگارت بکات له
 ده‌ستی شه‌یتان؟ کابرا وه‌ستا و بی‌ری کرده‌وه وتی: به‌خوا راست ده‌که‌ی وتی ده‌چمه‌وه ماله‌وه
 دوو که‌له شه‌کره‌کەش ده‌فرۆشم به‌ئێوه.

شایانی باسه هه‌موو شتی‌ک به‌ میرات له باوکمه‌وه ده‌چیت بو رۆله‌کانی ته‌نها دوو شت
 نه‌بی:

یه‌که‌م: زانین و زانیاری، من ئیستا که حه‌وت برونانه‌م هه‌یه پی‌م ده‌وتریت پرۆفیسۆر
 نه‌گه‌ر مردم ناچیت بو مناله‌کام، هه‌یچ کورنکم ناتوانی له‌جیگای من دانیشیت له
 زانکۆدا ئه‌و ده‌رسانه‌ بلیتمه‌وه که من ده‌یلیمه‌وه، ئیستا ئه‌مه شتیکی ئاشکرایه بو
 هه‌موو که‌س.

دووه‌م: شیخایه‌تی، شیخایه‌تی بریتیه له ته‌صوف که هه‌مووی نزیک بونه‌ویه له‌خوا،
 خوا په‌رستییه، ساله‌های سال مرۆڤ ته‌صوف په‌یدا ده‌کات، به‌لام نازانم چون
 به‌میرات ئه‌روات بو کورده‌کانی، کوره شیخی وا هه‌یه له‌ماوه‌ی هه‌موو ژیانیدا
 نوێژنکی نه‌کردوه یان به‌ تاره‌ق خواردنه‌وه رۆژی به‌سه‌ربردوه، که‌چی پی‌ش مردنی

و هسيهت دهكات له جيگه خزي دابنریت، به قودرته تي قادر له ماوهي شمو و روژنيك دهبيت به شيخي تهريقهت و ئيرشاد.

هادي چاوشلي و بومه لمرزه كه:

هادي چاوشلي پياويكي پياوانه بوو، بهرپوه بهري ناحيهي خورمالان بوو، مروژنيكي زور راست بوو، زور بايهخي دهدا بهداد گهري، بو نمونه كابرايه كي توقيف كرد بو ماوهي (۴۸) كاتژميير، نمو ماوهيه كات ژميير سيي شمو تمواو بوو، به فروبارانيكي زور بوو، له مالي خويان هستا چوو بو قهلاكي خورمالان دهركاي ژوره كهي كردبوه وه و به كابراي وت بوو ماوه كهت تمواو بوو، نمويش زوري لي دهپاريتمهوه ده لئيت جهنابي مدير بهگ نيستا بهم شهوه و بهم به فراهه بچمه كوي با ميئيموه تا به ياني سبهيني زوو ده رده چم، نمويش ده لئيت: شتي وا نيه من نمو سمر پيچيه ناكم له پاش تمواو بووني ماوه كهت به تهيلمهوه له بهنديخانه ده بيت همر بيسته ده روه، ئينجا ديته ده روه كابرا دههينيتمهوه بو مالي خويان تا روژ ده بيتمهوه.

به ياني نان و چايي ده داتي و ده لئيت خوات له گهل بيت، همر لهو كاتمهوه كوردنيكي زور پاك و دلسوژ بوو بو گهل تا كاتيك بوو به بهرپوه بهري گشتي (مدير عام) له شالياري نارخويي (وزارة الداخلية) له سالي ۱۵۱۹۷۴، روژنيك ناگري جگهري كوردايه تي ده گريت ده چيت بو كوردستان نمو كاته بنكي كورده كان له حاجي هومهران بوو مه كتبه ي سياسي له چومان بوو، ده چي بو نمو بو خزمه تكدن: ده لئيت: كاتيك روژيشتم بو نمو له نيه موه چوم بو مه كتبه ي سياسي، نمو پيسان وتم: ماموستا له چي ده گه ريت؟ وتي: منيش له دلي خومدا وتم دهستم بشكي ت بو هاتنم، دواي ناني نيورؤ يه كسمر گه رامه وه بو به غدا.

ئينجا بگه ريئمه وه سه رياسي بومه لمرزه كه، نمو (مدير ناحيه) يه بيستبووي بوومه لمرزه يه كه له زه لمي داوه و تنه ا مه لاي ديته كه زبان پي گه يشتوه، نمويش له گهل كاتبه كهي به ي بو هاوينه گه رمه هاتن بو زه لم بو نمو بزانيت چندن زيانم لي كه وتوه و بينوسيت بو ميري و بو م بيژيرن و قه ره بووي بكه نموه.

كاتيك گه يشتنه نمو من ده رسم ده وتوه، له حوجه ي فهقيه كان دانيشتن ناو و دويه كي سارديان خوارده وه، من ويستم ده ست له ده رس وتنمه وه كه هه لگرم، نمويش وتي: پيم خوشه كوي بگرم ده رسه كه تمواو بكه، ده رسي (منه اج) م ده وتمه له فه قي شافعي دا، بابه تي وانه كه نمو بوو كه مروژ به چي (فاسق) ده بيت، يه كيك لهو شتانه ي له كتبه كه دا نوسرابوو

هر كميښك سهرى خوى روت بكات (فاسق) ده بيبټ، كاتبه كهي مدير وتى: باشه خو مدير به گيش سهرى روته!

وتم: توښ و مدير به گيش همدرو وكتان فاسقن چونكه سهرتان روته، مدير هيچ تيك نه چوو، زه رده خه نه يه كرتى، ئينجا به دوا كوتويى من پيكيه نى، من تينه گه يشتنم له ناييني ئيسلام له بهر ئو بى نه ده بيهى كردم له بهر ده م دل سوژنيك كه سه عاته رييه ك به پى بهو گه رمايه هاتوو به ئه موى بزانيټ بومه له رزه كه چند زباني لى داوم بوم بيزيټ، كاتي ك كه ئم و ته ناشيرينو چند شتيك كه له كاتي تينه گه يشتن و دوا كوتويى خو م بيرديتموه له تهر يقيدا هم مو گيام تيبټ به ناو.

من كه پييان ده وتم دوا نزه عيلمه نه مده زاني بوچى ئه مده ده دوا كوتوو بووم، نه مده زاني كه ئيسلام ته ممشاي ديمه نى ئينسان ناكات به لكو ته ماشاي دل و دهرونى ده كات، همروه ك پيغه مبهري خوا ﷺ ده فرمودت: (ان الله لا ينظر الى صوركم وانما ينظر الى قلوبكم)، واته: خوا ته ماشاي ديمه تان ناكات به لكو ته ماشاي دل و دهرونتان ده كات. همروه ها شيخي سه عدى ده ليټ:

(درويش صفت باش كلاه تترى دار).

واته: با ره وشتت هي پياوى باش بيت و كلاوى ته تر بكه سهرت. مبهستى له دهرويش پياوچا كه و مبهست له ته تر ئو نه تمويه به ناوبانگن به خراپى. به داخوه به شيك لهو مهلايانه ي كه خو يندنى مزگوتيان ته او كرده زور درهنگ به ژيرى له نايين و جيهانيش ده گمن، ئه ممش له بهر نه مويه:

يه كه م: خو يندنه كهي له باز نه يه كي دياريكراودايه، به دريژايى سال ئه شو شته ي كه خو يندوويه تى ده يليتموه به فه قيه كان به بى ئه موى بزانيټ ئم خو يندن و ئم ده رس و تنمويه بوچى باشه له چيدا به كاردټ، ئه جوړه خو يندنه ش جگه له فرموده كاني خوا و پيغه مبهري هم موى ده گه ريتموه بو زياتر له هزار سال له مو پيش هر له سره ئه ژيرييه كونه ده روڼ.

دووم: من خو م (ده) سال مهلايه تيم كرده، جازان به شيويه كي زور وابوو مهلا له هر شو تنيك له ناو چند كميښكدا دانيشتبايه ريگه ي نه ده دا به يه كيكي تر قسه بكات، ده بى دانيشتوه كان گوي بگرن ئينجا قسه كهي ته او بيت يان ناته او ده بو وايه ئه مان (به لى) يان بكر دايه، خو نه گه ر خوا نه خواسته يه كيكي بيوتايه ئم و ته يه ژيرى په سندی ناكات گورج خوى سور ده كرده وه و گرژ ده بيوت تو كافرى، به ممش ئه موى

هيهتي له زانباري دهيدات به يه کينکي تر هيچ کات نايهوي فيري شتيکي تازه بي له يه کينکي دیکمه، به پيچموانهي ئيستاوه که ماموستاي ناييني زورباش و شاره زاو پسور هيه که بروانامهي دکتور او ماستهريان هيه و ناگاداري هوائي روزانه و روشي دونيان.

په يوه نديم به عبدالله خانه وه:

له سهره تاي مانگي ۱۹۴۷/۳ عبدالله خان ناردي به شوي نندا چووم بو دزلي، کاتيک له گهل دوو پياو ماقول رو شتم گه شتمه بهرده مي ماله کهي، هاته دهره وه زور به گهرمي پيشوازي ليکردم و نمللا و نمو لاي ماچ کردم، له پاش حموانه وه و نان خواردني نيوه رو برده مي زور بک وتي: بويه نارده وه به دواتا که له نهمرؤ به دواوه بين به برا همر چيه کم هيه به شي نه کم له گه لت به مهرچيک لايه ننگيري خزمه کانت نه کهي، وتي: من باخه کاني زه لثم گرتوه به ئيجار، خزمه کانت نه گهر ويستيان له مني ئيجار بکه نه وه و هيا بو خوم پياو نه نيرم به ره مه که يان کو بکه نه وه، منيش وتم: حفته يه کم موله تم بده وه لاهه که ت دده ده مه وه.

که گهرامه وه بو زه لثم پاش دوو روژ به هه موو ناموزاکانم وت: ئيواره له مالي ئيمه نان ده خوين هه ندي شت هيه نه مه وي باسي بکه ين، کاتيک ناني ئيواره مان خوارد وتم: مهرد نه ويه به مهردايه تي بزي به مهردايه تي بمرئ زور نارده وايه بو ئيوه که پيتان ده لئين باخه مان نان خوري حميده خان نه وي عبدالله خان به مني وت بوو ده قا و ده ق بوم گيرانه وه، وتيان: چار چيه؟

وتم: سبه يني هه موتان له گه لثم وهرن بچين بو بياره بو خزمه تي شيخ علاء الدين، جوگهي (ده يمه جو) له نه حمده تاوا به ئيجار بگريين بيکهي به توتن و مه رزه بو نه وي به ره مه که بکه ينه هوي ژياني نه مسالمان، هاوين له ناو ديکه دا بميني نه وه نه چينه ناو باخه کان، هه ندي چه کمان هيه خوماني پي پيارتزين، خزمه کانم له وه لامدا هه ندي کيان راکهي منيان زور پي خوش بوو، هه ندي کي تريان له شه خصي عبدالله خان و سزاداني شيخ حسام الدين نه ترسان، همر جوړ بوو نه وانه له دژي بيوراکهي من وه ستان که پيره کان بوون پيتان وابوو به م کاره کافر ده بن چونکه نه وانه موربدي شيخ حسام الدين بوون به چووني ئيمه بو لاي شيخ علاء الدين له بياره هه لده گه رانه وه له شيخ حسام الدين، نه م دوو شيخه له وکاته دا نا کوک بوون.

من به پیره کاتم وت: ئەم رۆشتنه مانای ئەوه نیه ئیوه له موریدی شیخێک وازبھێنن ببن به موریدی شیخێکی تر.

رۆژی دوایی چوین بۆ بیاره له گەل (١٥) کەس له پیر و گەنجەکان، رینگەیی بیاره به گولپدا دەروات، کاتێک گەیشتییه گولپ ئەوانەیی قسەکەیی منیان بەدل نەبوو وتیان بچین بۆ لای شیخ محمد که کورێ گەورەیی شیخ حسام الدین بوو بە لکو چارەسەرێکی ئەم ئیشمان بۆ بکات پتوێستمان به بیاره نەبێ، منیش ئەم زانی هیچ سوودی نیه به لām له بمر دلی ئەوان له گەلیان رۆیشتم، شیخ محمد وتی: ئەم ئیشه له لای من نیه برۆن بۆ لای حمیدەیی خوشکم له گەل ئەو رێک بکەن. حمیدەش له باخه کۆن بوو، که لەو رینگەییوه نریک بوو. کاتێک له گولپ دەروچوین بەرهو بیاره کۆنه موریدەکانی شیخ وتیان بابچین بۆ لای حمیدەخان، منیش هەرچەند وتم سوودی نیه خۆتان سوک مەکن به لām به قسەیان نەکردم، هەندیکیان رۆیشتن بۆ باخه کۆن، منیش چاوەرێم کردن، کاتێک گەیشتنه لای لییان بوو به دەمهقره، هاتنوهو وتیان له گەلمان رێک نەکەوت، ئیشەش کەوتینە رێ بەرهو بیاره، کاتێک گەیشتن چوین بۆ لای مامۆستا مەلا عبدالکریمی مدرس له گەلمان هات بۆ لای شیخ علاءالدین، له پاش ئەوهی هەموو شتیکم باس کرد بۆ شیخ.

شیخ فرموی: ئەم سال جۆگه که به بێ ئیجار دەتان دەمی به لām سالیکی تر دەتان دەمی به ئیجار، چونکه ئیوه ستهمتان لی دەکەن من دەمووی یارمەتیتان بەدم.

لەو کاتدا وتم: جەنابی شیخ ئەم سال به ئیجار وەری دەگرین، ئەگەر پیاو دەروچوین سالیکی تر به خۆزایی وەری دەگرین.

من ئەمەم وت چونکه دەترسام له ئەخامدا ئەم رینگەیی من گرتومه عبدالله خان لیتم تینک بدات، که هەرواش بوو، لەسەر ئەوه رێ کەوتین کەپیتنج یەکی بەرهمە کەمان بۆ ئەو بێ و گەراينهوه بۆ زەلم، دوای دوو هەفته جۆگه کەمان جۆمال کرد دەستمان کرد به جوت کردنی بۆ توتن و مەرزه و کشتوکالی تر لەوانەیی که بەراو بوو، رۆژێک عبدالله خانی دزلی سێ چوار پیاوی ناردبوو له بەرزاییه کەوه که پیتان دەوت (بابا زەرەله) له ژووروی جۆگه کەوه جوتەکانیان دایه بمر شیلکی تەفەنگ جوتە گایه کیان کوشتین.. شەویش چوو بوونه (ئەحمەد ناوا) لەوی خالە صالح که خزمان بوو یارمەتی دەداین لەوی دابوو یانە بمر خەنجەر.

جاریکی تر عبدالله خان ناردی بەشوینمدا، له گەل دوو پیاوی زەلمدا چووم بۆ دزلی به لالوتیکهوه به خیرھاتنی کردم وتی:

(ئەگەر وەرۆ ئا پەرۆ چەرمەیه نەبوو ئینا سەرەتۆ من پەنابادی وم جەکیس مشۆ).

واته: ئەگەر لەبەر ئەو مێزەرە سپییە سەرت نەبێ من نیو قرانی ئێرانیم لەکیس دەچیت. که ئەو کاتە گوللەییەکی تەفەنگ بە نیو قران بوو، مەبەستی ئەو بوو بە گوللەییەک تەواوت دەکەم.

وتم: هیچ منەت نەبێ، هەل لەمە باشترت بۆ رێک ناکەویت بەپێی خۆم هاتومەتە دیوێخانەکەت، من ئەگەر توشی کارەساتی وا بووم بە دەست تۆوە لەلای خوا شەهیدم، چونکە پێنەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (من قتل دون ماله فهو شهيد)، واته: یەکی بەرگری شەریعی بکات لە ماف و مائی خۆی ئەگەر لەسەر ئەو کوژرا ئەو شەهیدە.

لەپاش هەفتەییەک لەبەردەرکی مالهەکی خۆماندا لبادیکمان راخستبوو، لەبەر هەتار دەرسم دەتۆوە بە مەلا محمد ملا حمید پشدری که هەموو جاری پێی دەوتم: زەلم بەجی بەیتە بچۆ بۆ پشدر، ئەوێ دێیەکی باش هەیە که پێی دەوتریت (سەرسیان). لەو کاتەدا عبدالله خان بەخۆی و بە چەند پیاویکموه هاتن بەلای مالهەکی ئێمەدا رۆشتن دەچوون بۆ عەبابەیلی بۆ مائی شیخ کریم بۆ (تەعزێ)، که هات بەلاماندا رابورد سەلامی نەکرد، نە خۆی و نە پیاوێکانی، منیش لەبەری هەلنەسامووه، گەیشته مائی حاجی حمە جان که ئەمۆش یەکیک بوو لە خزمە نزیکەکانم لە دایکموه، لە پاشان پیاوێکانی دێیەکه ئەوانەیی لەوێ بوون نەچوو بوون بۆ ئیش، چوون بۆ لای خان لە مائی حاجی حمە جان.

منیش بیرم کردووه و تم: فەقی با ئێمەش بچین بەلکو چونەکەمان خێری پێوہ بیت. شایەنی باسە ئەو چوونە گەورەترین خێری هەبوو، کاتینک چووینە ژوورەوہ لەمائی حاجی هەموو دانیشتبوون، عبدالله خان و خزمەکانم، عبدالله خان لەبەرم هەلنەسایووه خزمەکانیشم هیچیان هەلنەسان، لەبەرئەوہ پێنج دەقیقە دانیشتم و هەلنەسام هاتمە دەرەوہ، ئەوئەندە رقم لەخۆم و لە خزمەکانم هەلنەسا، ئەوێوہ دابەزیمە خواریوہ سەرەنوێلکینک هەبوو ناگام لەخۆم نەبوو بەناو سەرەنوێلگەکەدا رۆشتم بۆ مائی خالە صالح، جیە و کەواکەم هەمووی پێس بوون، و تم خالە سێ دینارم بەدری بە قەرز، وتی بۆ چیت؟ و تم: دەمۆیت لە داخی ئێوہ سەرم هەلگرم، ئەمۆش پارەکی پێ دام هەرچەند قسەکەمی پێ ناخۆش بوو، گەراموہ مالهوہ و تم بە دایکی محمد تۆ برۆ بۆ سلیمانی بۆ مائی خوشکت خوالیخۆشبوو (حەیات) ژنی (حمە خالد) که یەکیک بوو لە پیاوہ دەوڵەمەندەکانی سلیمانی تا من دواپی دیم بەدواتا.

چوونم بۆ پشدهر:

له گهڻ مهلا محمدی مهلا حمید چوون بۆ پشدهر، چوینه مائی ئیسماعیل ناغای رهسول ناغا له سهرسیان، شهو له دیوه خان له پاش نان خواردن وتی: ماموستا خیره هاتوی، وتم: هاتووم بسم به مهلای تو. وتی: جا نه ئەتناسم نه ئەمناسی چون ههروا له پتوه به لاین بدهم به تو بۆ شهوی بیست به مهلای دینه کهمان.

منیش وتم: ناغا پیاوی ژیر بهیه کاتژمیر پیاو ئەناسیت، من دوو روژ لیره ده مینمهوه له لات ههموو شهوێک له دیوه خان نان ده خوین و به ههوهوسی خۆت چی له دلتدایه پرسیارم لی بکمن شهو کاته بو ت دهرده کهویت من به که لک دیم بۆ مهلایهتی یان به که لک نایم. ناغا وتی: به راستی وته کهت زۆر جوانه، ههه لهم قسه یهوه بۆم دهرده کهویت که تو به که لکی ئیمه دیت.

له پاشان روژێک ماینهوه نهک دوو روژ خوا وای کرد من چوومه دلی ناغاهه به جوړیکی وا پیتی وتم خۆم دیم له گه لندا بۆ سلیمانی بۆ شهوی ژن و ماله کهت بهینیت بۆ تیره شهوه که په شیمان بیتمهوه، وتم ناغا دلنیا به بزوترین کات ده گه پتمهوه بۆ لات، چومهوه بۆ سلیمانی ناردمان بۆ زه له شهوی ههمان بوو پیویست بوو هینایان هاتین بۆ (سهرسیان) بووم به مهلای شهوی.

خانوه کهی مهلای پیشوو:

شهو روژهی گهیشینه سهرسیان شهو میوانی مائی ناغا بوون، روژی دوایی بردینیان بۆ خانوه کهی مهلای پیشوو که بریتی بوو له دوو ژوور، ژووری دهره وهی جینگهی خهوتن و دانیشتن بوو، ژووری ناوه وهش جینگهی مانگا و گویره که بوو. چونکه لهوی وه هابوو شهو جوړه خانوانه که مهر و مالاته که له ژووره کانی ژووره وه ده بوون و خویشیان له ژووری دهره وه ده بوون، له بهر دزو جمرده. کاتی که دهرگای ژووری مانگا و ناژه له کاتمان کرده وه دیمان نیو مهتر پاشهروی ناژه لی تیا دایه ووشک بووه تهوه، شهو ژوورهش سواغ درابوو به سه نیر بۆ شهوی ناژه له کان سهرمایان نه بیست به زستاندا.

ئەم مائە ئمونهی مائی ئەم ناوچەیه بوو، هەمووی پیس و پۆخل بوو، هەروەها دێیه که که له ئاوی زێی بچوکیان دەخواردووه که شەش مانگ له سالتە که دا هەمووی قورار بوو، که من و دایکی محمد چووینه خانووه کهوه هەموو شەویک دواي کاتژمیر (۱۲) ی شەو دەستمان دەکرد به فری دانی ئەو پیسیهه له ژوره کاندای ههیه. له نزیك مائە کهوه گلە چالیک ههبوو خاکه کهه سپی بوو له پاش ئەوهی مائە کهمان پاککردوه ئەو گلە سپیهمان دههینا دیواره کهمان پی سواغ دهده، له دوایدا که خه لکی گونده که دههاتن سهریان سوردەما له پاک و خاوینی ژورره که.

کورتهیه که له ژيانی ئیسماعیل ئاغا

ناوی ئیسماعیل کوری رهسول کوری ههسەن ئاغا، له ۱/۷/۱۹۰۰ له ههنا دایکبووه، ئیسماعیل ئاغا له مەنالدالیهوه کهسیکی دیندار بووه و تا ئەو کاتهی کۆچی دوايي کردووه ههردەم به دڵسۆزیهوه خزمهتی مزگهوت و مامۆستایانی ئایینی و حوجره و مهدره سهی کردووه، ههموو ههولێ خۆی خستۆته گهر مه لای به ناوبانگ پهیدا بکات بۆ مزگهوتی گوندی سهرسیان، لهو مامۆستایانهشی لیتره خزمهتیان کردووه له مزگهوتی سهرسیان مهلا سلیمان و مهلا سهعدی و مهلا عوسمانی گوله (یهک دهست) که ئەم بهرێزانە ئیستا له ژياندا نه مان، یه کیکی دیکه لهو مهلا باشانهی له مزگهوتی سهرسیان فهقییان ههبووه دکتۆر مستهفا زه لمی بووه که ماوه یهک لهم گونده خزمهتی کردووه لهرووی

تایینی و دنیاییهوه و ئیستاش قسهکانی ئەو له گۆیی خەلکدا ئەزرنگیتەوه بەتایبەت مەلاکانی دەورووبەری سەرسیان.

ئیسماعیل ناغا پیاویکی بالا بەرزى گۆچان بەدەست بوو، هەردەم بەگۆچانەکی هەرەشەى لەو کەسانە دەکرد کەنەچوون بۆ نوێژی جومعه، خۆشویستی خەلکی نەک تەنها گوندا کە بەلکو خۆشویستی خەلکی ناوچەکە بوو.

هەرچەندە ئیسماعیل ناغا خۆی نەخویندەوار بوو بەلام زۆری حمز دەکرد خەلکی بخوینیت و هاندەر و پشتیوانیکی گەورەى خویندنی مزگوت بوو، مامۆستای باشی بۆ ئامادە دەکردن، بەهۆی مامۆستا مستەفا زەلمیسهوه حەسەنى کورپی ناردە خویندنی قوتابخانە لەسەنگەسەر و توانی خویندن تەوار و بکات و دواتریش لە بەغدا لیسانس لە قانوندا بەدەست بەیئت.

حوجرهى فهقى:

لەپاش ئەوێ کە چۆمه سەرسیان مەدرەسەیهکیان بۆ پینکەینام، هەندێ فەقی باش هاتنە لام چونکە هەرکەسێک لە ولاتی خۆی بچیتە شوینتیکى تر بەنرختر دیتە بەر چاوە. مینیش دەستم کرد بە تەدریس، یە کسەر ئەو کتیبە گرانانەم دەوتەوه وەك کلنبوی (بورهان) لە علمی منطق، (جمع الجوامع) لە عیلمی (أصول الفقه)، (مطول) لە عیلمی بلاغە. بەلام لەبەرئەوێ کە یەکەجار بوو ئەم کتیبە گرانانەم بەدەرس دەوتەوه، ئیواره دواى مەغریب نەمدەوێرا نان بخۆم لەبەرئەوێ خەم نەمباتەوه، هەرۆها قۆریبەکەم لە قەراغی ناگرە کە دادەنا لەجیاتی چا قەوہم تى دەکرد، هەر جارێک هەستم بەکردایە بەخەم پیاڵەیهک لەو قەوہیەم دەخواردەوه ئینجا خەوہکەم دەروشت، زۆر جار نزیکى (۱۲) ی شەو نانی شیوانم دەخوارد کە سارد بوو، لەسەری دەنوستم لە پاش ماوہیەک تووشی نەخۆشى گەدە بووم. بەلام لەبەرئەوێ زۆر ئارەزووم لە تەدریس بوو گویم بەهیچ نەدا.

دەرس و تەنەوێ مزگوتەکان لەو کاتەدا زۆر گران بوو، بەلام بەداخەوه زۆر مەلای زێرەک بە سالان دەرسیان دەوتەوه، لە دوایدا کۆچی دوايان دەکرد بى ئەوێ شتیک بەجى بهیلتن بۆ میللەتەکیان، یان هیچ جۆرە پیشکەوتنیک لە ژيانى دا نەبوو بەلکو کۆمەلێک ماددەى قورسى بەدەرس دەوتەوه و هیچی نەتەبەست بەژيانى کۆمەلایەتیەوه و هیچ پالپشتیتیکى ماددی و مەعنەویان نەبوو جگە لەدلسۆزی خۆیان.

بابه کری سه لیم ناغا:

سه رۆکی هۆزی میراوده لیه کان (هۆزی پشدهر) بوو، پیایوکی زۆر ژیر و سیاسی بوو، به لām خوینده وار نه بوو، په یوه نهدیه کی زۆر به هیزی هه بوو له گهل ئینگلیز، له رۆژیکمه که ئینگلیز له عیراقدای بوو هه همیشه نوینهری ئینگلیز بوو له پشدهر، هه موو مانگیک ده چوو بو کمرکوک سه ری له بهر پوه بهری نهوته که و نوینهره کانی ئینگلیز ده دا.

له پاش مانگیک له چووم بو سه رسیان، ئیواره یه که دوا ی نوینژی مه غریب پیمان وتم: (بابه کر ناغای سه لیم ناغا) که خه زوری ئیسماعیل ناغایه له کمرکوک گهراوه تمه لای داوه ته لای مائی ئیسماعیل ناغا پنی خۆشه تو بینیت، منیش چووم بو لای بو دیوه خان، تهو قه م له گهل کرد و یستی هه لستیتمه وه له بهرم به لām له بهر پیری نه یوانی به ته وای هه لستیتمه وتی: (ماموستا که کمر پیر بوو جۆی پی ناخوری).

له پاشان پنی وتم: نه گهر عاجز نابیت تو زیک پرسیا رت لی نه کم.

منیش وتم: زۆرم پی خۆشه، وتی: خوا باسی کردوه له قورئاندا که ناسمان حموت ته به قه یه، نایا تم قاتانه وه چی وان؟ نایا وه ک ساج وان یه که له سه ر یه ک دانراون؟ وتم: ناغا نمو حموت ته به قه بو شایی ناسمانه هه ر ته به قی کی جیاوازه له گهل نه وه ی تر دا که نه مه زانستی تازه ئیسیاتی کردوه، نه ستیره کانی ناسمان خوا دابه شی کردوون به سه ر نمو حموت ته به قه دا که له بو شایی ناسماندا ده جو ئینه وه و ده سو ریتمه وه یان به ده وری خو یاندا وه یان به ده وری نه ستیره یه کی گه وهر تر دا، هه ووه ک زه مین ده سو ریتمه وه به ده وری رۆژدا مانگیش ده سو ریتمه وه به ده وری زه میندا، هه ووه ک خوا فه رمویه تی: ﴿كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾^۱، واته: هه ر یه کی له نه ستیره کانی ناسمان له نیو ته به قه یه ک هه وایه مه له ده که ن.

بابه کر ناغا قسه که ی زۆر پی خۆش بوو، وتی: نه مه یه که م مه لایه دیومه که وه لām بداته وه به ژیری و زانستی تازه.

ئینجا هه ندی سه ر گوزشته ی خو ی بو گه رآممه وه له بابته ژیری و تیگه یشتن.

وتی: نوینهری ئینگلیزه کان له رانیه داده نیشت، له سالی ۱۹۲۴، نمو ناکۆکی هه بوو له گهل عبدالرحمن ناغای کو ییدا که نه مویش هه ر له رانیه داده نیشت، وتی: رۆژیک بیانوویه کی پی گرت و کوشتی، له پاش نمو ئینگلیزه که رۆشته وه بو له ندهن، یه کینکی تر هاته جیگه که ی، وتی: نه وانه ی که ده هاتنه کوردستان له ئیمه کوردیان باشتر ده زانی. وتی:

ئەمۇ نۆينمەرە بەنۆينمەرە تازەكەمى وتبىو كە تۆ دەچىتە ئەمۇ با پەيوەندىت لەگەل بابكر سلېم ئاغا دا بەھىز بىت، ئىمە ئاگادار كراين بۆ ئەمۇ رۆژە كە ئەمۇ نۆينمەرە تازەيە دىت بۆ پشدرە من و ھەندىك لە ئاغاكانى تر چووين بۆ پىشوازى، كاتى لە فرۆكەكە دابەزى ئەمۇش كوردى باش دەزانى، پىش ئەمۇى بگەين بەيەك وتى: بابكر ئاغا زەمانى زوو پىاوتكى جوان و ژىنكى جوان ھەبوون، ئەوانە كىن و ئىستا گۆرەكەيان لە كوئىدايە؟ ھەتا پرسىيارەكەم تەواو كورد گەيشتىن بەيەك دەستمان خستە ناو دەستى يەكتر دەستمان بەرنەدا تا وەلامەكەم دايمە، وتم: ئەمۇ پىاوە جوانە باوكە ئادەم و ژنە جوانەكە دايكە (ھەوا) بوو، ئىستا گۆرەكەيان لە دوورگەمى عمرەبىيە لە مەككە، دەزانم مەبەستت لەم پرسىيارە چىە، وتى: چىە؟ وتم: كە نەئىم من كوردەم و تۆ ئىنگىلىزى، نەشلىم من موسلمانم و تۆ مەسىحىت، بەلكو ھەردووكمان براين چونكە لە ئەمولادى ئەمۇ دايك و باوكەين، ديارە ئەمەش قورئانى پىرۆز باسى كرووۋە بەم جۆرە فەرموويەتى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾.

وتى: ئىنگىلىزەكە پىي وتم: بابكر ئاغا لە كورد و كوردستاندا لە تۆ ژىر تر و زىرەكتر ھەيە؟ ئەللى مەنىش پىم وت: تەماشاي ئەمۇ دەوہانە بەكە (ئەمۇ درەختانە) لەنۆ ئەمۇ شاخانەدا ھەر بنە دەوہەنىك كوردىكى تىدايە لە من ژىرتەر و لەمن زىرەكترە بەلام لەبەرئەمۇى بى كەسین و سەرمان لى شىواوە بەرپىي خۆمان نایىن، شايانى باسە بابكر ئاغا چاوتكى كۆپر بوو بە گۆشەيەكى جامەدانىەكەمى سەرى ئەمۇ چاوەى دادەپۆشى لەبەرئەمۇ ھەر لە دوورەو بە دەم و چاويدا دەتناسىمەو و بەم شىوہە كەبراى ئىنگىلىز تەوانىبووى بىناسىتەمۇ.

يەكىتكى تر لەمۇ قسانەى بۆى گىرەمەو وتى: رۆژىك ھەتاو بوو ھەندىك ئاغاى مېراودەلى مېوانم بوون، وتم: با بچىنە سەربان بۆ بەر ھەتارەكە تۆزىك تەماشاي ئەمۇ دەشت و دەرە بەكەين، وتى: تەماشامان كورد ھىلنىك ھەيە لە دەشتى پشدرەدا لە ژورى ھىلەكەمۇ دەرەخت (دەوہن) رەواو، بەفرەكە لە نېوان دەوہەكاندا ھىشتا نەتەواو تەمۇ، بەلام لەمەدىوى ھىلەكەمۇ بەدرىژايى چاويەك دەرەخت نەرواوە، وتم ئەمۇ لەبەر چىيە؟ تىيان: بابكر ئاغا بۆچى قسە دەكەيت لە ئىشى خوادا، وتم: ھەممو ئىشىك ئىشى خودايە، بەلام خواش بۆيە ئەقلى داوہ بە ئىمە بۆ ئەمۇى بزەين ھۆى ئەمۇ شتانە چىە.

لە داويدا بابكر ئاغا وتى بىرم كرووۋە و پىم وتن: ئەمە ھۆكەمى ئەمۇيە كاتى خۆى ئەم دەشتى پشدرە و جىنگاي ھەممو دىھاتەكەمان دەريا بوو، ئەم دەريايە لەم ئاوى زى

پینکھاتوره که له کاتی دا خوئی تم دهرینه‌دهی پشده‌ره نه‌پچراوه و نمو زنجیره شاخانه بهری ناوه‌که‌یان گرتووه.

ئینجا ناوه‌که‌په‌نگی خواردۆتسه‌وه و به‌وه به‌ ده‌ریاچه‌یه‌ک دواتر تم ده‌ریاچه‌یه زنجیره شاخه‌که‌ی بریوه و نمو دهرینه‌دهی دروست کردوه، ئینجا باپیره گموره‌مان هاتووه بو ئیره، دووباره گالته‌یان پی کردم له‌سه‌ر نمو وته‌یه و وتیان تمه ئیشی خویسه، وتی: له‌پاش مانگیک دوو ئینگلیز بوون به‌ میوانمان ئەمانه‌ش که تم باسه‌م بو کردبوون ئەوانیش میوانمان بوون، یه‌کی له‌ ئینگلیزه‌کان که زۆر شاره‌زا بوو له‌ میژوودا، وتی: باو و باپیری ئیوه له‌ ئەسلدا له‌ کوئوه هاتونه‌ته ئیره؟ وتم: باو و باپیری ئیمه ههر لیره بوون، وتی: نه‌خیر وانیه چونکه تم ناوچه‌یه‌ی ئیوه له‌ ئەسلدا ده‌ریاچه به‌وه، ته‌ماشای نمو هیله‌ بکه که له‌سه‌روهه دره‌خت راوه و له‌ خواره‌وه نه‌راوه نمو‌هش له‌به‌رئوه‌یه که ده‌ریاچه‌که له‌کاتی خویدا گه‌یشتووه‌ته نمو هیله‌ به‌درئژایی سال هیز و توانای له‌وه‌یه بریوه له‌به‌رئوه‌ی نمو شونانه‌ی که ناوی ده‌ریاچه‌که‌ی پی گه‌یشتووه دره‌ختی تیا‌دا نه‌راوه به‌لام له‌وه به‌ره‌و ژورتر روون.

ئینجا به‌ ئینگلیزه‌کام وت: تم وتانمی ئیوه من پیش مانگیک به‌م پیاوانم وت باوه‌ریان پی نه‌کردم، به‌لام زۆر شت مه‌رج نیه‌ خوینده‌وار بیزانی، به‌لکو به‌ژیری ئەوانریت بزانی. شایه‌نی باسه‌ ناغا‌کانی میراوه‌لی (ناغا‌کانی پشده‌ره) جیا‌وازیه‌کی زۆر زۆریان هه‌بوو له‌گه‌ل ناغا‌کانی تری کوردستان، چونکه‌ خو‌یان ناماده‌یه‌کی باشیان هه‌بوو بو شت وه‌گرتن، دووم تم ناغایانه شتیکیان هه‌بوو کاتیک میوانیکیان ده‌هات نمو میوانه ئیشی چی بوویه نموا پرساریان لی ده‌کرد، له‌به‌رئوه له‌گه‌ل ههر ناغایه‌کدا دانیشته‌ی له‌ هه‌موو بابته‌تیک شتیکی ده‌زانی.

عمشیره‌تی پشده‌ره دوو به‌شه:

۱- هۆزی نورالدین: که به‌ناوی گوندیکمویه، له‌ بناری پشده‌ره داده‌نیشن، ئەمانه ههر له‌ کۆنمه له‌می بوون.

۲- هۆزی میراوه‌لی: ئەمانه له‌ ناوچه‌ی جزیره و بو‌تانسه‌وه هاتوون به‌شیتیکیان روویان کردۆته ناوچه‌ی هه‌ولیر که پێیان ده‌وتریت عمشیره‌تی (گه‌ردی)، هه‌ندیکیان رووه دوکان رۆشتون پێیان ئەوتریت عمشیره‌تی (فیض الله)، هه‌ندیکیان له‌ناوچه‌ی پشده‌ره جینگیر بوون پێیان ده‌وتریت (میراوه‌لی)، به‌ناوی باپیره گموره‌یانمه که پیتی ده‌وتریت (ساوده‌ل) دوا‌ی ئەم (محمد ناغا) دوا‌ی ئەم (محمد ناغا)ی گموره که باپیری

میراوده لیه کانه له (۲۰-۲۵) ژنی هه بووه نهمه کانی بوون به (۷) به شمهوه نهم جیوازیبه به هوی دایکه کانیانهمه بووه:

- ۱- تایه فهی بابکر ناغا که کوره گمورهی محمد ناغا بوو.
- ۲- تایه فهی محمود ناغا.
- ۳- تایه فهی رسول ناغا.
- ۴- تایه فهی أحمد ناغا.
- ۵- تایه فهی جگزه که نهمه به ناری دایکیانهمه یه.
- ۶- تایه فهی عباس ناغا.^۱

نهم هوزانه همردهم نازا و پیای مهورد بوون، ناوچه کانی خوزیان پاراستوه له دهست دریزی و داگیرکردنی دوژمن و شهریان کردوه له گهل تورکیای عثمانلی بو ماوهی (۱۰) سال (۱۸۷۵-۱۸۸۵ز) له سالی (۱۹۱۹ز) کاتی شهری جیهانی یه کهم به رهه نستی روسه کانیان کردوه نه یانه هیشتهووه بیته ناوچه که یانهوه.

کاتیک عیراق کموته ژیر تینتدابی تینگلیزهوه بابکر ناغای سلیم ناغا بو به حوکمرانی گشتی ناوچهی پشدهر و مهرگه و رانیه، زور په یوه ندیبه کی به هیزی بو له گهل تینگلیزه کان وه کاسمان کرد مانگانهی خوی (۲۴ لیره نالتون بو)، مانگانهی (۷۰۰) سوار له خزمه کانی (۸۰۰ روپیه) بو بو همره کی لهوانه.

همرچنده په یوه نندی ناغا کانی کوردستان ههمیشه له بهرزه ونندی میللهت نه بووه به لام ناغای مهوردی تیا هه لکموتوه، وه ک:

(سمایل ناغای شکاک) که پینی نوترا (سمکۆ) زور کوششی کرده بو کورد و کوردستان له سالی (۱۹۱۶-۱۹۳۰) له دژی رژیمی ستمکاری تیران وه ستاوه هه تا به دهستی نهم رژیمه شهید کرا له رنگی نهمه کهیدا.

(سمکۆ) زور ره زامه نند بو له ناغا کانی پشدهر جگه له (بابکر ناغای ناوبراو، همروه ها گلهیی هه بوو بهرام بهر به خوالی خوشبوو (شیخ محمودی حفید)^۲.

^۱ سه رچاوه: عبدالله پشدهر، یاداشتی ژیانی، لا ۱۰-۱۲.

^۲ سه رچاوهی پیشوو، کاک عبدالله پشدهری، لا ۳۲۷.

سمکۆی شکاک*

ئیسماعیل ئاغای شکاک ناسراو به (سمکۆی شکاک) سالی ۱۸۸۷ له دایکبووه، ئهو شۆرشگێڕێکی کوردهو رێبهرایهتی هۆزی شکاکی کردووه، که بۆ ماوهیهک دهسهلاتی ناوچهی خۆرتارای گۆلی ورمیتی له حکومهتی ناوهندیی ئێران سهندهوه.

سمکۆ ناوی ئیسماعیلهو کۆری عهمهده پاشای کۆری عهلی خانی کۆری ئیسماعیل ئاغای شکاکهو بنهماله کهیان له میژوه گهروهو دهسهلاتداری خێلی شکاک بوون. سمکۆ له سالی ۱۸۸۷ له دایکبووهو پاش مردنی باوکی و جهعهفر ئاغای برای، سههر کردایهتی شکاکی گرتووته دهستو له دواي جهنگی یه کهمی جیهانی شهوه هاتووته که زۆری خهباتو کوردایهتییهوه.

هههر چهنده له سالی جهنگی یه کهمی جیهانییدا سمکۆ له هیچ چالاکییهکی سیاسی به شداری نه کردبوو، به لام هیزه کانی روسیا دهستگیریان کردو دووریاخستوه بۆ شاری (تسهفلیس) و دواتر ئازادیان کرد بهو مهرحهیی دابنیشی و هیچ ههلوئێستیک دژی روسهکان نه نوێنیت.

که جهنگی یه کهم کۆتاییهات، سمکۆ وهک سههر کردهیهکی سیاسی ناوی ده رکردو له پینا و دامهزراندنی ئیدارهیهکی کور دیدا له سالی ۱۹۱۹ شۆرشی بهریا کردو زۆر ناوچهی گرنگی خسته ژێر کۆنترۆلی خۆیهوه.

له سالی ۱۹۲۱ له ئهنگامی لهشکرکێشیهکی گهروهی هیزه کانی حکومهتی ئێراندا، سمکۆی شکاک ناچار بوو پاشهکشی بکاتو پهنا بهرتته بهر تورکیا. له سالی ۱۹۲۴ یشدا به بیریاریکی لیبوردن گهرا یهوه ئێرانو سالی ۱۹۲۶ یش جاریکی تر شۆرشی بهریا کردهوه، به لام ئهجارهشیان شۆر شه کهی تینکشکا و ماوهیهک له تورکیادا به دهسته به سههری مایهوه. پاش ئازاد کردنیشی گهرا یهوه بۆ ئێرانو سالی ۱۹۳۰ به پیلانیکی کار به دهستانی ئێران لهشاری (شنۆ) کوژرا، به مهش شۆر شه کهی شکاک کۆتاییهات که یانزه سال درێژهی کیشا.

مهلا و گاوان: (شکارته)

ئیسماعیل ئاغای پێی وتم: ههموو سالییک بۆ مهلاي گوند گهله جوتمان کردووه، ههندی گهتمان بۆ وهشاندوه نهگهر تۆش ئارهزوو ده کهیت با ئه مسال گهله جوتیکت بۆ بکهین، وتم:

* تێبینی: وهک پێزانینییک بۆ خهباتی سمکۆی شکاک، لێره دا ژياننامه کهی خراودهتو روو.

ئاغا دياره بمرهه می گهله جوته که گهلی حهلا لتره بۆمن له سمر فیتره و زه کات، چونکه ئهم دوانه بۆ ههژار و لی قهوماو دانراون، بۆ مهلا یهک که پيشهواي موسلمانان بیت گهلیتک نارهوايه.

شایهنی باسه گهله جوت چون ده کرا بۆ مهلا همروا ده کرا بۆ گاوانی ديهه که. وا رینکوت له یهک رهژدا جوته کانی ئاوايي کران به دوو بهشوه بهشیک بۆ مهلا و بهشیک بۆ گاوان، همروها وا رینکوت ئهو دوو زهوییهی که دیاری کرا بۆ مهلا و گاوان له تهنیشت یه کتردا بوون هیچ زهوییهک له نیوانیاندا نه بوو، ئهو رهژدی که گهله جوت کرا بۆ من و گاوان ره شهبا ییه کی زۆر توند ههلی کرد له بهر تۆز و خۆل چاو چاوی نه ئهیینی، من خۆم لهوی بووم که گهله جوته که کرا، بهلام له بهر ره شهبا که نه مزانی کام پارچه زهوییه هی منه و کامیان هی گاوانه.

له زهوییه کانی ئهو نارچه یه دا مشکیکي زۆر بی شومار هه بوو، کشتوکال که سهوز ده بوو ئه بوو به نیو مهتر به رزی هه موو ره ژتیک ئه بوو مشکي ناو ده غله که بکوژیت.

له بهر ئه وهی که سی شه مه و ههینی پشوو بوو له نیو فهقییه کاندایه رس نه بوو، من هه موو فهقییکانم ده برد بۆ مشک کوشتن. بهلام یه کهم جار که ره ژیشتن لیم تیکچوو ده چووم له زهوی گاوان مشکم ده کوشت، گاوانیش ئه مه ده زانیت بهلام دهنگ ناکات، هه موو جاریک که ئه چوومه سمر زهوییه که له بهر خۆمه وه توانجیم ئه دا له گاوان ئه مه تا دوو مانگ به رده وام بوو، ئهو زهوییهی تر هه مووی مشک خواردی و زهوییه که به سوری مایه وه. له پاشا که گه نه کهی تر له دهستی مشک ده رباز بوو گوئی کرد گاوانی نامه رد به ئیسماعیل ئاغا ده لی: مامۆستا لیلی تیک چوو هه مشکي گه نه کهی منی کوشتوه له جیاتی مشکي گه نه کهی خۆی، ئیسماعیل ئاغا به منی وت ئه مه راسته، منیش ده ستم کرد به قسه وتن به گاوان، وتم: درۆ ده کات من مشکي گه نهی خۆم کوشتوه، ئاغا فه رمانی دا دوو ئه سپیان هینا یه کی بۆ من و یه کیک بۆ کویتخا باییز، پیکه وه چوین بۆ سمر زهوییه که، کویتخا باییز وتی: مامۆستا ئهو گه نهی که مشک خواردوویه تی گه نه کهی تویه، منیش که هاتمه وه دانیشتم پارچه شیعریکم نوسی بۆ مه لای پيشوی دیکه (ملا سه عدی) که له داخان دیکه ی به جی هیشته بوو چوو بوو له (قه لادزی) دوکانی دانا بوو، هه ندی له شیعه ره کانم له بیر نه ماوه به داخه وه جگه له م چه ند دیره نه بیت:

ئاغا وتى:

ئەمى مامۇستاي بىي باوان
 ھەمى زانىياري بىي تاوان
 خوت بۆ ھىنا رىزى گاووان
 من بۆت ئەكەم بە چاوان
 ھەرچىت بىوي لى گاووان
 گاووان ئەلئىت:

ھەر لى رۆژى (قالوا بلى)
 بىر ياردرا لى بۆ مەلا
 سەر فىترە و موچمى فەلا
 خىر و خىرات دفع ال سىلا
 بۆچى لاتدا ھەمى مام مەلا
 لىم رى راستى پىر لى بەلا
 مەلا ھەمرا بەختى كۆمە
 سەرى باران ژىرى كۆمە
 من بۆ ھالى رۆلە رۆمە
 مشكت كوشتو بەختى خۆمە
 مەلا وتى:

گاووان پوختى نىيە بەختى ھەيە
 تەختى نىيە تەختى ھەيە

جولەكەى سىپلە:

لە سالى ۱۹۴۸ كە لى سەرسىيان مەلا بووم، ئاوى زىيى بچووك ئەمەندە زۆر بووبوو پەيۋەندى (پىشدر و مەرگە) بىرا بوو لەگەن شارى سلىمانى، چونكە ئەو كاتە ھاتوو چۆ و پەرىنمە بەسەر ئاوى زىدا بەھۆى قەياغەو بوو، ئەم قەياغەيە بىرىتى بوو لە چەند تەختەيەكى تاشراو ژىرەكەيان كوندە بوو پىر كرابوو لە ھەمرا پىيادە و سوارە و ئۆتومبىل يەكە يەكە بە نۆرە بىو قەياغەيەدا ئەم بەر و ئەم بەرىيان دەكرد، قەياغەكە كە لەمبەر و لىم بەرەو بەسرا بوو ھە بە ئاسنىكەو بۆ ئەوئى ئاۋ نەبىيات، كاتىنك كە رۆخانە ھەئىدەكرد لە زىستان يان بەھاردا

قہیاغه که نیش پیّ نمدہ کرا له بهر زوړی و هیزی ناوہ که، لمو کاته دا جولہ که یه که له شاری کویموه هاتوو زه رهنګه ر بوو، هندی خشلی نالتون و زیوی پیّ بوو دهیفرؤشت، کاتیک هاته دی سمرسیان ریڼګه هاتوو چو برا، جولہ که که کهسی نه نه ناسی به سمر لیشیواوی دامنا نهیده زانی روو بکاته کوی، هندی له دانیشتوانی دیکه که بریاریان دابوو ثم جولہ که یه روت بکه نموه، نالتون و زیوه که یی بسین له همر شوینیک بویان ریکوت نه گهر ملیچی بکات بیکوژن، چونکه کافر نالتون و زیوه که یی بسین، منیش نه مه م بیستهوه جولہ که کهم هینایه مالی خو مان، روژی دوا یی له پیش نموهی ده ست بکه م به نو تری ههینی وتم: دانیشتوانی سمرسیان همر که سینک ده ستریزوی بکاته سمر ثم جولہ که یه، داینین که ده ستریزوی کراو ته سمر من، ثم جولہ که یه تا ریڼګه ده کریتموه من په نای دده دم و دهیپاریزم چونکه نه مه نایینی نیسلام ریڼګه داوه، له روژی ناوادا ناییت تهماشای موسلمانیتی و جولہ کایه تی بکریت چونکه هه موو لمان براین و له دایک و باو کیک بووین له یه که مه عدن دروست کراوین که خاکه، وهک پیغه مبهری خوا فرمویه تی: (کلکم من ادم و ادم من تراب)، دیار بوو و ته که میان زور پینا خو شبوو به لام به قسه یان کردم، زور سویاسیان ده کهم له سمر نموهی که ریژی میان گرت ده ستیان دریز نه کرده سمر ثم جولہ که یه.

به لام پاداشتی چاکه یی نم جولہ که یه بو من نموه بوو دوو باز نه ی زیوی گوره ی دایکی محمد بوون، جولہ که که بردی که له کویه زاخاویان بکات (سپیان بکاتموه) همر ثم ساله جولہ که که روشت بو فله ستین تا نیستاش باز نه کانی نه نارده وه، سهره پای بپوه فایی ثم جولہ که یه هیشتا من زور هه ست به به ختیار ی ده که م که مال و گیانی ثم جولہ که یه م رزگار کرد، پینشینان وتویانه: (چاکه بکه و بیده به دم ناووه)، هه رده م خوی گوره له قورئانی پیروزدا فرماتان پیّ ده کات به چاکه کردن و ده فرموی: من پاداشتی نموه دده مموه که چاکه ده کات نهک پاداشته که لمو کهسه وهر بگرموه که چاکه له گهل کردووه.

میوژ له جیاتی شه کر:

له هه مان کاتدا که ریڼګه گیوا بوو بو نریکه ی مانگیک شه کرمان لی برا، شهرم ده کرد به یه کی بلیم هندی شه کرمان بداتی تا دهی کرپین و دوا یی ده یان دهینه وه. بو ماوه ی یه که مانگ میوژه ره هه مان ده خوارد له جیاتی شه کر، هندی شه کرمان هه بوو کرد بو مانه ناو شه کردانه کاتیک که میوان ده هات میوژه که مان ده شارده وه و شه کره که مان داده نا.

جا مروژ ته گهر همر سكالآ بكات بو نم و نمو باش نيه چونكه نموي دوسته پيى ناخوشه و نموي دوژمنه پيى خوشه، باشته چارهري بكهيت تا خوا ده رگاي ره حمهت لي ده كاتمه.

صغرى و كبرى:

لمو كاتدا من مهلا بووم له سهرسيان شهكر و چايان به كوئين (بيتاقه) دابهش ده كرا، بو همر نه فريك نه اندازه يه كيان دانا بوو له شهكر و له چا، نيمه نمو كاته مندالمان نه بوو له بهر نموه ناغا پيى وتم: بو نموي به شه كهتان زور بيت دوو منداال بنوسه، منيش نازانم بوچي نمو هله گهوره يه م كرد نيس تاش په شيمانم لمو كرده ويه چووم دوو كچم نوسى يه كيكم ناونا (صغرى) و نموي تريان (كبرى)، چونكه زور به دواي (منطق) دا ده گهرام به دواي (صغرى و كبرى) دا ده گهرام كه دوو بابته زانستى مهنتيقه.

كاتى خوئ بو نم كرده ويه (بوره فتوى) يه كم بو خوم دوو زييموه له دلى خومدا وتم: نم شهكر و چايه هي ده ولته، هه موو كسيكي موسلمان ته گهر نه بيت ئهركى له سهر (بيت المال)، منيش له بهر نموي ميوانم زور بوو، نمو به شى پييان ده داين به شى نه ده كردين، نم جوړه فهتوايانه پيشه هه نديك له مهلايانه.

همر كاتيك شتيك له بهر زه وندي خوئ بوو ده گهر يت (حيله شرعى) يه كى بو ده دوو زيتمه بو نموي حه لالى بكات.

ماره به جاش بو دووهم جار:

ژنيك هه بوو له ديبه كى تر نزيكى سهرسيان سى ته لاقه درا بوو، هه موو مهلا كاني نمو ناوچه يه وتيان به ماره به جاش نه بيت ته لاقه كه چاك نايتموه، نيس تاش له لاي هه نديك ماموستايانى ثاينى همر كسى به ژنه كى وت برؤ سى ته لاقه ت كهوتبى، نيسر سى ته لاقه كى ده كهويت به شوو كرده نموه به يه كيكي تريان به ماره به جاش نه بيت چاك نايتموه.

ژنه كه هاته لام وتى من ده مهويت بگهر تمهوه لاي ميتره كم، منيش وتم: تو ليتره بيمنه روه تا يه كيكت بو ده دوو زمهوه به دزيمهوه ماره ت ده كم و ته لاقه ت ده دات پاشان كه عيدهت تمواو بوو ماره ت ده كه مهوه له ميتره پيشووه كه ت.

شهويك دانيس تبووين من و نمو و دا يكي محمد، ژنه كه پيى وتم:

ماموستا گيان يه کيڼکی وک خوتم بؤ پهيدا بکه، وتم: به خوا ناتوانم نموه بکه، ليم ببوره به لام هره يه کيڼکت بؤ پهيدا ده کم.

بؤ سبه يني کورپيکي گنج هه بوو ناوی همه نيمين بوو هيشتا ژني نه هينا بوو، وتم: پيټ خوښه بؤ يه کم شمو ژنيکت بؤ بينم، ديار بوو زوري پي خوښ بوو. شمو دوو شاهيدم هينا مارهم کرد ليبي و ناردمن بؤ شوبنيک بؤ به ياني ته لاقی دا.

نهمه جاري دوومه له مه لايه تي دا نهم هه لايه بکه، جاري يه کم له زه لم، جاري دووم له سهرسيان، به داخوه که له کاتي خویدا نهمه زاني سي ته لاقه که به يه کجار ته لاقتيکي پي ده کمويټ، نهمه رهوشتيکي (جاهلييه) له پيش نيسلامدا هه بووه، ههروه ها له بهر نهم هويانه ماره به جاش دروست نيه له شهربه تي نيسلامدا:

۱- نهم ماره کرده مهرجي پينچوانه ي شرعي تيدا يه، هه ماره کردنيک مهرجي لهو جوړه ناروای تيا بوو به تاله. چونکه بهو مهرجه ماره ي ده کمن که له دواييدا ته لاقی بداتموه.

۲- نهم ماره کرده بؤ کاتيکي تايبه ته که پي ده وترت (الزواج المؤقت) هه موو ماره کردنيک بؤ کاتيکي دياري کراو به تاله.

۳- پينغه مبهري خوا ﷺ فهرمويه تي ماره کردني نافرته ي بالغی ژير ده بيت به ره زامهندي خوی بيت، نه گهر لهو ژنه ته لاق دراوه پيرسيت پيټ خوښه نهم جاشه ميردت بيت هه تا ماوي دياره وه لامه کمي نمويه که نايه ويت بيت به ژني نهم پياوه نه ناسراوه به لکو ناچار بووه شوي پي بکات بؤ نموه ي بجيتموه لاي ميړدي پيشووي.

مام محمد مهرگه يي:

دراوسيه کمان له سهرسيان ناوی (همه مهرگه يي) بوو، ژنه کمي پينان نموت (پوره فات)، تمه ندي له (۸۰) زياتر بوو، زور جار له گهل پوره فات نه هاتن بؤ مالمان به شهوان قسمي خوښيان ده کرد و ده يانگيرايه وه.

جاري کيان وتي: ماموستا کاتيک مه ليک فيصه لي يه کم هات بؤ پشدر له مالي بابکر ناغاي سليم ناغا ميوان بوو، قاپيکي گموره يان هينا بوو بؤ نموه ي (مه ليک) کاتيک ويستي ده ست به ناو بگه يه نيټ نمو قاپه ي له ژير دابنيټ، نهم قاپه هه بؤ نموه باش بوو چيشتي ماشينه ي تيا بخويټ.

جاریکی تر وتی: مامۆستا ئەگەر بێرم هیچ خەفەت ناخۆم، چونکە هەموو دنیام بینی، و تم مامە کویت دی لە ماوەی (۸۰) سالدا، وتی: تا خوار سلیمانی و کەرکوکم بینیوه و بە هەموو کۆلانی کانیدا گەراوم، وتی: بۆ جاری یەکمەم کە چومە سلیمانی لە ئوتیل دابەزیم پارچە خەلۆزیکم پێ بوو لە گیرفاندا. کاتیەک کە دەچومە دەرەو بە پارچە خەلۆزە سەر دیواره کاتم نیشانه دەکرد ئیتر دەگەرامووه وون نە ئەبووم.

جاریکی تر ئاوینه‌یه‌کی گەوره‌مان هەبوو کاتیەک کە میوانیک هات تەماشای ئاوینه‌که‌ی کرد، وتی: مامۆستا ئەو پیاوه کییه‌ له‌وی دانیشتووه؟ وتم ئەوه تۆیت، دیاره کورد زیره‌ک تره‌ له‌ هەموو کەسیک بەلام لەبەر ئەوه‌ی کە زۆر کات کورد ژێر دەسته بووه و دوژمنی یه‌کتر بوون سو‌دی له‌و زیره‌کیه‌ وه‌ر نەگرتووه بۆ ئەو دوو مەبەسته.

بەپێوه‌به‌ری په‌روه‌رده (مدیری مه‌عاریف):

له‌ سالی (۱۹۴۷)دا له‌ مانگی تهموز مدیری مه‌عاریفی سلیمانی کە ئیستا پیتی ده‌وتريت (بەپێوه‌به‌ری په‌روه‌رده) چوو بۆ قه‌لادزی، له‌و سه‌ره‌وه‌ گه‌رایموه‌ له‌ سه‌رسیان شه‌ویک لای دا، مزگه‌وته‌که‌ نوسابوو به‌ دیوه‌خانی ئاغاوه، کاتیەک کە چووم بۆ نوێژ پێیان وتم: ئەوه‌ مدیری مه‌عاریفی سلیمانیه‌، چووم بۆ لای سه‌لامم لیکرد و دواي ئەوه‌ وتی: پێم خۆشه‌ تۆزیک دانیشین به‌یه‌که‌وه‌.

له‌ پاش دانیشتن وتی: ئەبیت پرسیاړیکت لی بکه‌م؟ وتم: زۆرم پێ خۆشه‌.

وتی: مانای ئەمه‌ چییه‌؟! "رأيت الله في صورة البقرة"

وتم: ئەمه‌ مانای ئەوه‌یه‌ کە من کاتیەک خوام دی له‌بەر گه‌وره‌یی خواو له‌بەر بچوکی خۆم به‌رامبەر به‌و گه‌روه‌یه‌یه‌ خۆم به‌ مانگا هاته‌ به‌رچاو.

وتم: "في صورة بقرة" حاله‌ له‌ (فاعیلی فی‌عه‌له‌که‌) نه‌ک (مفعول به‌) یه‌که‌ که‌ (الله) یه‌.

وه‌لامه‌که‌ی زۆر پێ خۆش بوو له‌بەر ئەوه‌ی کە نه‌وه‌ستم بۆ بیرکردنه‌وه‌ که‌ مەبەستی ئەوه‌ بوو.

وتی: تۆ بۆچی هاتویته‌ ئەم دێیه‌ دواکه‌وتووه‌؟ وتم: ئەی چی بکه‌م من مه‌لایه‌تی ده‌که‌م و به‌مه‌لایه‌تی ده‌ژیم ئەم کاته‌دا ئەم ئاغاویه‌ و ئەم دێیه‌م باشتر ده‌ست ناکویت.

وتی: ئەگەر من رینگایه‌کت بۆ دابنیم کە پاشه‌روژنکی به‌رزی تیا‌دا بیت به‌قه‌سم ده‌که‌یت؟ وتم: به‌لی.

کاتینک له دهرسه که بومهوه، وتی: ماموستا نه گهر پرسیارنیک بکه م پیت ناخوش نیه؟، وتم: زورم پی خوشه.

وتی: ئەم دهرسه که لکی چیه که ئیوه وا خۆتانی پیوه ماندوو ده کمن، ههروهها عیلمه کانی تر که پیتی دهوتریت دوازده عیلم؟

وتم: ئیمه بههوی ئەم عیلمانهوه دهتوانین له ئاینی ئیسلام بکوئینهوه، له قورئانی پیروز و فرموده کانی پیغه مبههر و حوکمی ئەم شتانه بدۆزینهوه که لهژبانه ههیه و له پاشه رۆژدا پهیدا دهبن چونکه قورئانی پیروز باسی ههموو شتیکی کردوو به کورتی له لایهن دروستی و نادروستییهوه.

وتی: وته کهت راسته بهلام ئیوه رۆژنیک له رۆژان ئەم عیلمانه به کار دههینن بو دۆزینهوهی ئەم شتانه؟

نه گهر شتی وا هه بیته بۆچی ههر مه لایهک پرسیارى لى ده کریت ناتوانیت وهلام بداتهوه تا پهنا نهبات بهیه کی له کتیبه کانی فیهقی شافعی.

له پاشا وتی: ماموستا توش و ماموستا کانی تریش له کوردستان له مو پیش و له مو دوا به درێژایی سال خۆتان ماندوو ده کمن بو دروست کردنی کیلینیک که دهر گایه کی پی بکه نهوه که ئه مویش دهر گای قورئانی پیروز و فرموده کانی پیغه مبههر ﷺ به لام به داخموه ئەمرن و رۆژنیک له رۆژان ئەم کیله به کار ناهینن، کهوا بوو سودی کیلی چیه نه گهر دهر گای پی نه کریتتهوه. بوون و نه بوونی ههروهک یهک وایه نه گهر به کار نه هینریت.

به راستی ئەم وتهیه که ریکموتی مانگی حوزدهیرانی ۱۹۴۸ بوو ئیستا (۱۲-۸-۲۰۰۱) ههردەم ئەم وتهیه که شیخ حسین بۆسکین پیی وتم بهو کهم خویننده وارییهی خۆی له گویمدا ده زرنگیتهوه، منیش ده لیم بهخۆم و ماموستا کام ئه وهی ماوه و ئه وهی نه ماوه و ئه وانیهی له مموودا پهیدا دهبن بهو جوړه ته مهنی خۆیان بهخت ده کمن له ریگای (غو، صرف، منطق، بلاغه، فلسفه،.. هتد)، ئەوانی تر به درێژایی دوازه سال زیاتر ئینجا ئەم زانستانه به دهرس ده لینهوه و حاشیه بیان له سهر ده کمن، به لام نه گهر کابرایهک مرد نازانن چون میراته کهی بهش بکمن، نه گهر کابرایهک ژنه کهی ته لاق دا سی بهسی بهیه کجار ده لین ئەمه بهماره به جاش نه بیته چاک نابیتتهوه چونکه فلان کتیب له (فقه) ی شافعی یان حنفی وا ده فرمویت، نه گهر شتیکی تازه روو بدات له ریگای زانستی تازهه نازانن هه لاله یان حرامه، دروسته یان دروست نیه چونکه ئیمامه کان و مه زه به کانی له مو پیش ئەم شتانه یان نه دیوه باسی حوکمه که یان نه کردوو ههروهک (استنساخ-clonning) (أطفال أنیب) شتی تری تازه،

کاتیک خویندهواره کانی ئیسلام کو ده بنموه دهست ده کمن به شمره قسه نم ده لئی شافعی وای فرموده و نمو ده لئیت حنفی وای فرموده و یه کیکی تر ده لئیت ئیمامی جه عفهری صادق وای فرموده هر بهو جوړه به درېژایی سال به رقه به رایه تی و تعصب بو مزه به بیکی تایه تی ناتوان بگن به نه بجم و راستی حوکی نمو شته تازانه که په یدا بوون.

زورترین نمو ماموستایانهی که خویندنی مزگوتیان ته و او کرده لای نموان نایینی ئیسلام بریتیه له مزه به بی شافعی هیچ کس نیه بچیت به لای قورئانی پیوژ و فرموده کانی پیغمبه ردا. که چی ناوی شافعی نه له قورئاندا هیه و نه له فرموده کانی پیغمبه ردا. نه گهر یه کیک له ماموستایه کی نایینی پیرسیت حوکی فلان شت چیه ده لئیت خوټ (تقلیدی) ئیمامی شافعی بکه یان ئیمامی حنه فی.

یان به پیتی بیر کرده ی خوئی و جوړی حوکه که که بریار ده دات وه که نمو ی له (حج) دهستی بهر تافرهټ بکویت ماموستای نایینی نه لئیت خوټ ته تقلیدی حنه فی بکه چونکه له مزه به بی شافعی ده ستورژه که ی ده شکیت.

هیچ کات نمو ماموستا نایینه بیر له وه ناکه نمو که له سه ده ی یه که می ئیسلامدا باشتین کات بوو بو کار کردن به ئیسلام، موسلمانان کان خوټان (تقلیدی) که سیان نه ده کرد نمو کاته نه ئیمامی حنفی نه شافعی نه ئیمامی (مالک) یان (أحمد) و نه ئیمامه کانی تر له دایک نه بوو بوون.

روژیک له گهل خوا لیټ خوشبوو قازی عبدالحمید نه ترووشی له خزمه تی ماموستا (مهلا عبدالکریمی مدرس) دانیشتبوین له حوجه که ی له شیخ عبدالقادی گیلانی، پیاونیک هات پرسیارنکی له ماموستا مهلا عبدالکریم کرد. ماموستا وتی: برو خوټ ته تقلیدی ئیمام نه بی حنه فی بکه ئینجا ئیشه که ت بکه.

کاتیک کابرا چوهه دهره وه قازی شیخ عبدالحمید وتی: ماموستا له پیش له دایک بوونی ئیمامی حنه فی موسلمانان کان خوټان ته تقلیدی کی نه کرد؟

ماموستا زهره خه نه یه که گرتی و قسه ی نه کرد. من ده مزانی ماموستا له دلیدا قسه که ی زور پی خوشبوو چونکه زانا و ژیره به لام له زمانی نم و نمو ده ترسیت.

جاریک له کوړی زانیاری (جمع العلمی) داویان لیکنردم که نوسراونیک له سهر ژبانی ماموستا (عبدالکریم مدرس) بنووسم بو نمو ی بلاوی بکه نمو له گوټاره که یاندا، چومه خزمه تی بو نمو ی هه ندیک شتی لی وهر بگرم له باره ی ژبانیه وه.

وتم: ماموستا پرسيارکت لی ده کم پیت ناخوش نهییت، من نزام که تو له زانیاری و شاره زایی زانسته کانی نیسلامدا که ههموویان هوی دوزینهوی حوکه کانی کرده وی نینسانن له قورنای پیوردا و له فرموده کانی پیغمبردا زور شاره زایت. بوچی یه کینک پرسیارت لی ده کات به (اجتهاد) ای خوت وه لام ناده یتموه به لکو به ناوی (حنفی) یان (شافعی) یان (مالکی) وه لام دده یتموه؟

به ماموستام وت: تیمامی شافعی لوم سردمه دا تنها چوار عیلمی زانیوه که عیلمی قورنای و عیلمی فرموده و عیلمی اصول الفقه و عیلمی به لاغ، چونکه نمو کاته عیلمه کانی تر وه ریان نه گیترا بووه سمر عمره بی وه که مهنتیق و فلسفه و ئاداب، تو دوازه عیلمت خویندوه و زیاتر له هفتا ساله به دهرس ده یلیتموه، به سدان ماموستای ثانی نمو عیلمانهی لای تو خویندوه و نیجازه ت پیندوه، به لام کاتی خه لقی پرسیارت لی ده کم پنا بو کتیبیک له کتیبه کانی شوینکوتوانی تیمامی شافعی ده بهیت وه: تحفه و مغنی المحتاج و اعانه، تو خوت بو نیجتهاد ناکهیت وه که نموان.

نمایش فرمودی: راست نه که می به لام ده زانیت ماموستا ناینیه کان و نموانی له گه لیاندان چند زمان دریزن و چی ده لین.

نمو وتانهی من که په یوهندی هیه به قسه که می شیخ (حسین بوسکین) یوه مانای نموه نیه که من تیمامه کان به کم داده نیم یان ریزیان لی ناگرم، به لکو نمو تیمامانه خزمه تیکی زور گموره یان به ثانی نیسلام کردوه و نیمه زور سودمان له فرموده کانی نموان وه رگرتوه. به لام نموان وه که نیمه وتویانه پیغمبر خاتمی ههمو پیغمبرانه. به لام تیمامی شافعی نه یوتوه من خاتمی ههمو مزه هیکم، یان حنه فی یان تیمام مالیک و نموانی تر نه یانوتوه قورنای و فرموده کانی پیغمبر ﷺ بخنه که ناریکه وه و به وتاره کانی نیمه کرده وه بکن.

ههموه ها هیچ ماموستایه کی ثانی بیر له وه ناکاتمه که نمو تیمامانه هیچیان (وهی) یان بو هاتبی له ناسمانوه، به لکو هه ریه کینک له وانه ماموستایه کی چاک بوون - اجتهاد - یکی باشیان کردوه، هه ریه که به رتی مزه به که می خوی رویشتوه هه شتیکی فرموده له هندی شویندا راسته و له هندی شویندا نه پینکاوه. چونکه حوکی خوا یه کیکه نه گم تیمامه که له کاتی نیجتهاده که ییدا نمو حوکه می دوزیموه نمو فرموده که می راست ده بییت نه گم نه یدوزیموه نمو به هله دا چوه ناییت موسلمانان دوا بکویت

پیغمبری خوا نه فرمویت: "الحاکم إذا حکم ثم أجتهد فأصاب فله أجران و إن حکم فاجتهد و أخطأ فله أجر".

واته: مجتهد نه گمر ویستی حوکم بدات به سمر شتی کدا نه پاشدا ئیجتهادی کرد له پیش حوکمه کدا نه گمر حوکمه کئی خودای دوزیموه بو شو شته نموه راسته نموه دوو پاداشتی هدی، یه کینکیان هی نمویه خوی ماندوو کردوه بو دوزیموهی حوکمه کئی خودا یه کینکیان هی نمویه که به هه لدا نه چوه حوکمه کئی خوی دوزیموه.

به لام نموهی به هه لدا چوه نموا یهک پاداشتی هدی له سمر ماندوو بونه کئی.

شونیکموتنی مزههیبی تایبته به هموو مروثیتی موسلمانمه وهک کوردیک له دایک دهییت ده لیت من شافعییم ده ژیم له سمر مزههیبی شافعی ده سمر له سمر مزههیبی شافعی نممه گموره ترین هه لیه هموو موسلمانیک ده یکات، چونکه خوی گموره نه یفرموه: (فاسألوا الشافعی إن کنتم لا تعلمون)، واته: نه گمر شتیکتان نمانی پرسیار له شافعی و مزههیبه کئی بکن، همروه ها حنفی و مالکی و مزههیبه کانی تر به لکو فرمویته: ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾^۱.

واته: نه گمر شتیکتان نمانی له زاناکان پرسن نم زانایانه له ئایینی ئیسلامدا دیاری نه کاروان. به لام به داخوه ئیستا نموهی که نم قسانهی من بکات پیی دهوتریت (وهابی) همروهک نموهی که دوی شیخیک نه کمویت پیی دهوتریت (منکر)، له زهمانی (معتزله کاندا) نموهی بیوتایه ئهی موسلمانه کان ژیری به کار بهینن جیاوازی له نیوان ئاده میزاد و ناژه لدا به ژیری به پیان دهوت (زندیق). نم وتانه و نم جیاوازیی نیوان مزههیبه کان ههتا نه مرو همر بهرده وامه و همر (رق) بهرایهتی نیوان موسلمانه کان زیاد دهکات، سمر له هموی شیوا دوی چواره سده له ئیسلام بونهته ژیر دهستهی ئهمریکا و ئینگلیز و روس.

موسلمانه کان هیشتا خهریکی گفتوگۆن که مزههیبی کئی راسته، له ههمان کاتدا ئهمریکا و روسیا به نموتی گهلانی موسلمان کشتی ئاسمانی رهوانه ده کهن بو مریخ.

دهرویش پیروژ:

روژیک باران بوو له پاش نویژی مه غریب من و دایکی محمد خهریکی نان خواردن بووین، له پر دهرویشیک خوی کرد به ژوردا بی نموهی له ده رگا بدات، هموو گیانی تهر بوو همردوو

^۱ سورة الانبیاء/۷.

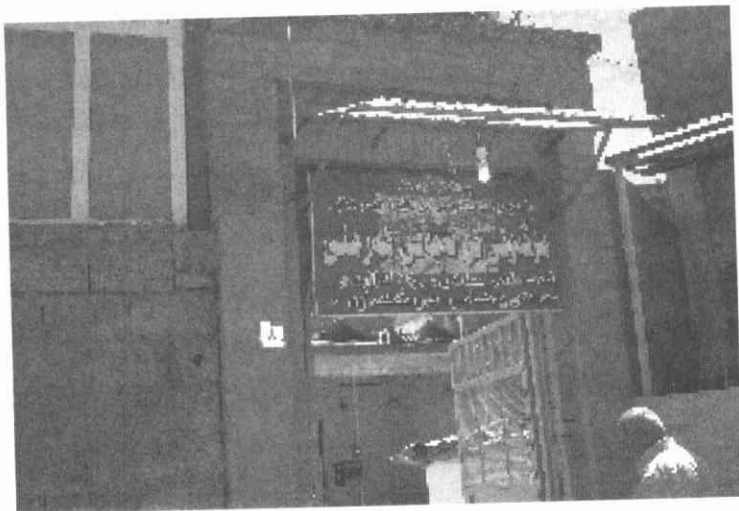
قاچى قوراوى بوو، سهلامى كرد و دانىشت هرچه ندمان كرد ئهم دهر و يشه مان نه ناسى، پاش نان خواردن له پر وتى: ماموستا ده زانيت مهلاكى مزگوتى (بن تهبهق) له سليمانى مرد، هه ندىك مهلا خزيان ناماده كردوه بو جىگه كهى، من لهو روزه مهديرى مهعاريف پيى وتم كه بو ناچيته جىگه يهك پيشكهوتوتر بيت لهم جىگه يهى خوم، حهزم نه كرد كه بهره و سليمانى برؤم.

دهرويش نان و چايى خوارد و روزه نه مزانى له كوئيهوه هات و چوو بو كوئى، نه مزانى ناويشى چيه، نه گهر باوهر بكهه به خورافات نهوه ده ليم نهوه خهبرى زينده (خضر) بووه هات بو لام به لام باوهر به خورافات نيه.

ههر جوو بوو نهوه له خوشياندا نه مه ده زانى چون بنووم تا به يانى روزه يووه وه له پاش نان و چايى چوم بو لاي سمايل تاغا وتم: ده ميكه تاگام له مالى باوكم و خزمه كانم نيه، ده مه ويت به جمهوه بو دىي خومان سى چوار روزه لهوى بم دوايى ديمهوه، نهو يش پيى وتم: خوات له گهل بيت هه رچه ند ده مي نيته وه بم نه ره وه، كاتيك هاتم بو سليمانى بينيم دوو روزه ماوه بو ئيمتihan يانزه كهس خزيان ناماده كردوه بو تاقي كرد نه وه له نه وفادا بو مزگوتى بن تهبهق كه مهلاكى مهلا (فتح الله) بو وه فاتى كرد بوو.

چووم عهريزه يه كم دا بو به شدار بوون، بهمه ژماره ي به شدار بووان له تاقي كرد نه وه كه بوو به (۱۲) كهس. يه كى لهو دوانزه يه خوالى خو شبوو مهلا عبدالله ي چروستانى بوو كه زياتر له (۵۰) كهس ئيجازه ي دوانزه عيلميان لا وه رگرتبو، منيش هه رچه نده بيرم ده كرد وه زور به دوورم ده زانى كه بيم به مه لاي نهو مزگوته و لهو تاقي كرد نه وه يه دا سه ر بكهوم، چونكه

نهوان زور مه لاي چاك و زيرهك بوون وهك مهلا عبدالله ي چروستانى و مهلا عهزىزى جوانرؤيى، مهلا فاتى ماموستا مهلا عبدالكريم. هه ندىكى تريح له خوئنده وارى چاك چاك.

ههروهه ئهوان نزیکهی ۱۰ رۆژ بوو خهیریکی خویندن و خو ئاماده کردن بوون بو تاقی کردنمه، منیش یهك رۆژم ههبوو بو خو ئاماده کردن چونکه دوو رۆژی مابوو بو تاقی کردنمه که. ههه جۆرێك بێت په نام به خوای گهوره برد و رۆژی تاقی کردنمه که پرسباره کانیان دابهش کرد بهسهرماندا که خویندمهوه دیم زۆر گرانن. دهستم کرد به وهلام دانمهوهی ئهوه پرسبیارانه پشتم بهست به خوای گهوره که یارمهتیم بدات، وایزاتم من دووهم کهس بووم پاش مهلا عهزیزی جوانرۆزی که دهفته ره کهم تهسلیمی لیژنه ی تاقی کردنمه کرد. لیژنه که بریتیی بوو له:

مامۆستا مهلا همه سه عید دیلیژیهی (خوخانه)، مامۆستا مهلا شیخ مارف قه ره داغی، مامۆستا شیخ نوری شیخ بابا علی، ماموری ئه وقاف همه علی ئه فهندی به سه رۆکایه تی قازی (شیخ محمدی خال).

دهفته ره کهم دا به دهست قازییه وه دهستی کرد به ته ماشا کردنی منیش له ده ره وه راهه ستا بووم، له پاش ماوه یهك وتی مهلا تو نه رۆیت تو میوانی منیت، منیش چاره وه روانیم کرد تا تاقی کردنمه که ته وار بوو. قازی هانه ده ره وه وتی: تو مه لای کوئی؟

وتم: من مهلام له سه رسیان به لام خه لکی زه ئمم. له گه ل خۆی چوینه ماله وه نانی نیوه رۆم خوارد ئه وه رۆژه پینج شه مه بوو. قازی عاده تی وابوو هه موو پینج شه مه یهك له حموشه ی مزگه وته که ی له گه ل بازرگان و خه لکی تر کۆده بووه وه، پاش نوێری عه سر له مو ی دانیشته بوو منی له لای خۆیدا دانابوو، کاتیک که میوانه کان هاتن وتی ئیه وه ئهم مه لایه ده ناسن؟ ئه وانیش وتیان نای ناسین، وتی: ئهم مه لایه لیه یه کی ئالتونه بووه به زێر تو ز و خۆله وه من ده مه ویت به یه ئنمه سلیمانی، ئه گه ره ئه مجاره شه ده رنه چیت له تاقی کردنمه وه دا ده بی هه ره بێته شاره که وه قوتاییه کان سو دی لی وه ربه گرن، چونکه ئهم مه لایه رۆژێك پینج ئیمتیحان هاتوه له دییه که وه له کاتی تاقی کردنمه که دا بو مان ده رکه وت که مرۆفینکی تیگه یشتوه، ئینجا من چوو مه وه بو سه رسیان له پاش ماوه یهك هه وائهم وه رگرت که ئه نجامی تاقی کردنمه که ئه وه بوو مهلا عهزیزی جوانرۆزی به یه کهم ده رچووه و منیش دووهم بووم.

دیاره مزگه وته که ده دن به یه کهم. به لام گه ره که که یه که میان نه ویست بیانوه که یان ئه وه بوو که ماره یهك له وه مزگه وته ی ئه وان خویندوویه تی و ئه وان ره زامه ند نین له هه لسان و دانیشتنی، وتیان ئیمه رازی نه بووین که فه قی بوو ئیستا چون ده یکه یین به مه لای خو مان. هه موو داوایه کیان نووسیوو ئیمزایان کردبوو که ئه وه مه لایه یان ناویت، ئهم نو سراوایان نارد بو ئه وقافی به غدا ئه وانیش وه لامی ئه مه یان دایه وه وتیان ئیمه ره زامه ندی خو مان

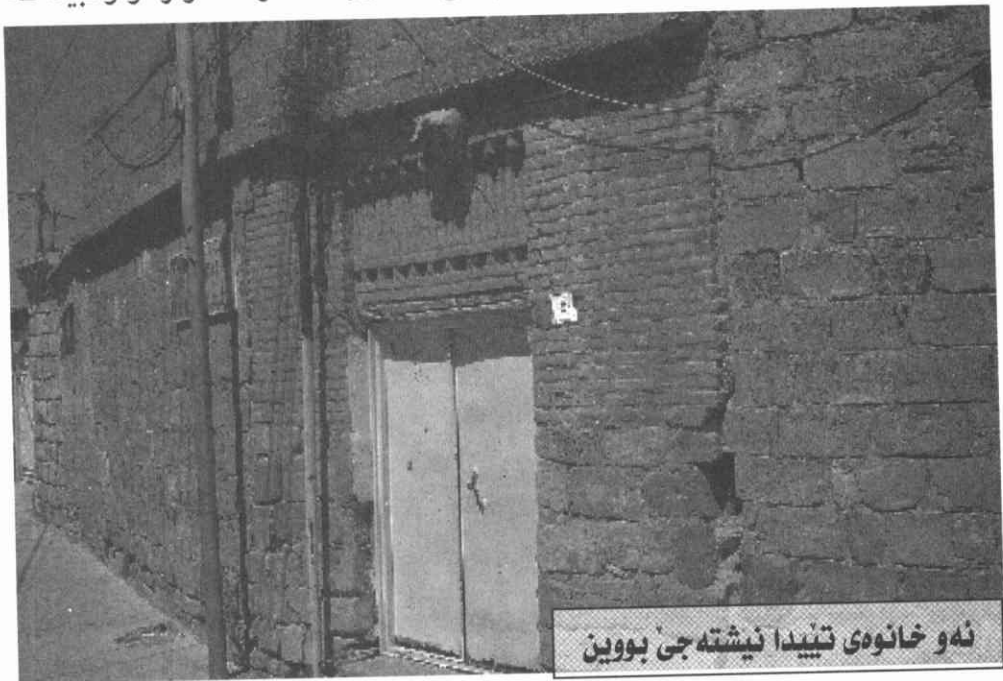

رانه گهينهين به داواکهتان بهلام ئيمه مهعاشی مهلاي ئهو مزگهوته دهبرين خوتان مهلاي دووهم دابنين لهسهر ئهرکي خوتان ئيمه موچهي نادهيني.

به رهو سليمانی:

ههواليان بو ناردم بچم بو سليمانی، کاتيک هاتم نههلی گههه که که له گهلم کوپونهوه وتیان مهعاشی مهلاي مزگهوته کهمان له لايهن ميريههوه سي دينار و نيهه ئيمه مانگی پينج دينار بهتو دهدهين، منيش ئهوه ندهم پي خوشبوو. وتم: ئيهه تهنيا ژوريکم بدهني ئيترا وازم لي بينن بو خوي گهوره انشاء الله په کم ناخات، لهپاش ئهوه شهرمم کرد بگهريتمهوه مالتاوايي له ئيسماعيل ئاغا بکهه که سي سال به دل و گيان خزمهتي کردم بهقهدهر زهريهک دلي بازار نه دام، پياويکي بهريزو خانه دان بوو.

کاتيک خهبريان برد بوو بو ئيسماعيل ئاغا دهستي کردبوو به گريان وتبوي له خوا داوا ده کهم که خوشي و رههتي نهيينيت، چونکه من زورم خوش دهويست هيچ شتيکم لهو دريغي نه کرده، بهراستي ئيسماعيل ئاغا پياويکي موسلمان بوو چونکه دو عاکهي گيرا بوو، که مالهوه ماله کهيان هينا بوو بو سليمانی ئهو روژه له کونه کوتر ئوتومبيله که

نهو خانوهي تينيدا نيشته جي بووين

په‌نچهر بوو بوو، کاتیش پایزیکی دره‌نگ و زۆر سارد بوو، دایکی محمد نه‌خوش کهوت و به‌نه‌خوشی هات بو سلیمانی منالیکي له‌بار چوو توشی نه‌زیف بوو نه‌خوشیه‌که‌ی زۆر دریزه‌ی کیشا، منیش خۆم دوچاره‌ی کابرایه‌کی ناهه‌مواری زۆر خراب بووم که دهم سپی گه‌ره‌که‌که‌ بوو. هه‌رچی نوێژم بکرده‌یه تو‌نجی تی ده‌گرتم، له‌ نیوان نوێژه‌کاندا پیی ده‌وتم: تو‌ نازانی نوێژه‌که‌مان به‌ باشی بو‌ بکه‌یت، ئەمەش له‌به‌رئەوه‌ی که له‌ پیش مندا مه‌لا عبدالله چروستانی له‌وی ئیمام بوو له‌ پاش مردنی مه‌لای پینشو سی مانگ ئیمامه‌تی بو‌ کردبوون، ده‌نگیکي زۆر خۆشی هه‌بوو، تجویدیکی باشی ده‌زانی بو‌ قورئان خویندن، منیش له‌وه‌دا کۆله‌وار بووم نه‌ده‌نگم خۆش بوو نه‌ ته‌جویدم باش بوو، کاتیک نوێژی مه‌غریبان ده‌کرد ئه‌و پیاوه له‌ پشت سه‌رمه‌وه نوێژی ده‌کرد که پیاوان ده‌وت (م.ص.ج) که له‌ نوێژه‌که‌ ده‌بومه‌وه ده‌یوت تو‌ ووشه‌ی (ولاضالین) زۆرت دا‌کیشا، منیش له‌ نوێژی عیشادا کورتم نه‌کرده‌وه ده‌یوت تو‌ (ی)ه‌که‌ی (لاضالین) زۆرت هه‌لکیشا، ئیتر به‌وه هه‌موو نوێژیکي ئیواره و خه‌وتنان ئه‌و کابرایه سه‌ری له‌من شیواندبوو. چونکه نه‌مه‌دزانی وه‌ک گۆرانی سوره‌تی فاتیحه بخوینم، ئەمەش یه‌کینکه له‌ نمونه‌ی دوا‌کوته‌نی گه‌لی کورد، زانین و نه‌زانین لای ئه‌وان ده‌نگی خۆشه و له‌راندنه‌وه‌ی وشه‌کانی قورئانی پیروژه.

روژنیک ئیواره وه‌خته بوو، هیشتا بانگی مه‌غریب نه‌درابوو، (ح.ط.پ) هاته ژوری هه‌وشه‌که پیی وتم: مه‌لا نوێژه‌که‌مان به‌باشی بو‌ بکه‌ پاره له‌ جگه‌ره‌وه ده‌ردی، ئه‌م پیاوه مانگی (۱۰۰) فلسی ده‌دا، روژنیکي تر یه‌کیکی تریان پیی وتم: بچۆره لای کۆیره‌کانی مزگه‌وتی گه‌وره نوێژه‌که‌ت ره‌وان بکه، به‌ سه‌رچی من فه‌قییه‌کام هه‌موو خه‌ریکی ته‌واو‌کردنی خویندن بوون. که‌سیان بیریان له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه که ئەمه اصولی ئایین نیه، من ده‌سته‌لام چیه که من ده‌نگم خۆش نیه له‌ نوێژدا نازانم ووشه‌کان به‌لهرینمه‌وه، من هه‌موو ده‌سه‌کام به‌باشی ده‌وته‌وه به‌لام لای ئه‌وان زیه‌کی له‌وه دایه ده‌نگت خۆشبی.

فه‌قییه‌کم هه‌بوو مه‌لا عبدالرحمن بانه‌یی زۆر زیه‌ک بوو، کتیبی (جمع الجوامع) ده‌خویند له‌لام، روژنیک یه‌کینکه له‌ ته‌هلی گه‌ره‌که‌که وتی: فه‌قی ئیتر تو‌ بانگ نه‌ده‌یت چونکه بانگ دانه‌که‌ت لادیانه‌یه. فه‌قی بریاری دا که مزگه‌وته‌که به‌جی به‌یلتیت مالئارا‌یی لی‌کردم بو‌ جیا‌بوونه‌وه وتی: تو‌ مه‌لا‌یت مه‌ج‌بو‌ریت ئه‌م ناهه‌موارییه و نا‌ره‌وا‌ییی ئه‌م گه‌ره‌که‌ قبول بکه‌یت به‌لام من مه‌ج‌بو‌ر نیم قبولی بکه‌م، من نازانم جیا‌وا‌زی چیه له‌ نیوان بانگی شاری و بانگی لادیی دا. پاش ئه‌وه فه‌قییه‌که رویشته ئه‌وه‌نده نازار چوه دله‌مه‌وه چومه ئه‌و ژوره‌وه که ده‌رسم تیایدا ده‌وته‌وه قورئانیکي تیادا بوو، کوتام به‌ زه‌مینه‌که‌دا، رووم‌کرده ئاسمان و

وتم: خوی گهوره خو من چهزرتی تهیوب نیم تا بهرگهی تم ئیش و نازاره بگرم. دانیشتم رومکرده خوا وتم: ئهی خوی گهوره ئهوه من شهش مانگه بهم دهردهوه دنالینم گوناهاکهم ههر ئهوهیه دهنگم خوش نیه و نازاتم وشهکانی سورهتی فاتحه چون ههلیان بکیشم و دایان بکیشم.

ههر کهسێک به دلێکی زۆر تهنگهوه به دهرونیکی زۆر پاکهوه روو بکاته خوا دوعاکهی قبول دهییت، ئهوه پیاوه زۆر نازاری دهدام توانجی له نوێژهکهم دهگرت روژی دواهی هات بو مزگهوت زۆر بی تاقهت بوو پیتی وتم: ماموستا له دوینیوه ههر دوو گویم کهربوه، منیش وتم: تازه گوئی له دهنگی من ناییت تا رهخنه لێ بگرییت، له پاش ههفتهیهک ههمان کهس هاتهوه وتی له خوا بهزیاد بیته ههر دوو گویم بهربوو، منیش له دلی خومدا وتم: خوی گهوره من چ گوناهیکم کرد تا تم کابرایه بو جاریکی تر گوئی بگریتهوه.

بهلام دیار بوو من ههله بووم چونکه بهکهمتر له ههفتهیهک ههر دوو چاری کویر بوو ههتا کوچی دواهی کرد ههر له مائهوه کهوت و نهیدهتوانی بیته بو مزگهوت، زۆر جار کورهزاکهی دهنارد بو لام دهیوت با ماموستا بیته بو لام زۆر بیتهتم، منیش به دلسۆزییهوه ئهچووم بو لای ههموو کردهوهکانیم لهبیرکرد به دل و به گیان گهردتم نازاد کرد.

حوجرهی مزگهوتی بن ته بهق

ناشتبونه و هم له گهل ئيسماعيل ناغا :

پاش ماوډيهك چوموهو بۆ سهرسيان خوم ناشت كردهوه له گهل ئيسماعيل ناغا و گهردني نازاد كردم و وتي: هيچ نه ماوه له دلندا بهرامبهر به تو هيوادارم له پاشمروژدا به ختموهر بيت. پاش نهمه ره حمه تي خوا رووي تي كردم، كاتيك گهراموه سليمني خهلكي گهره كه كه گوزا بوون، خزمه تيان ده كردم و ريزيان ده گرتم و ريزي فقهيبه كانيان ده گرت، له ماوهي پينج سالدا كه مه لاي شو مزگه وته بووم پينج مه لام ئيجازه دا، من ههتا ماوم سوپاسي دانيشتواني شو گهره كه ده كم له سهر پياوه تي و چاكه يان، ههرچند شهش مانگي يه كه م زور دليان نازار دام، به لام نهو يش له نه زانينموه بوو و ايان ده زانسي ههر مه لايهك دهنگي خوش نه بيت مه لا نيه.

هه نديك لهو شتانه ي پييان وتم له ماوهي شهش مانگي يه كه م له سليمني نهمانه بوون: روژنيك به پياو ماقوله كاني گهره كه كه، له كاتيكدا كه هه مومومان له مالي حاجي مه لا مارف شهو كو بوو بووينموه، وتم: شو زوردي كه به كرى گرتومانه و ده رگا كه ي روو به گويزديه، واته روو به ره شه بايه، خيزانم نه خوشه، تكايه به لكو ژورنيكي ترم بۆ بدوزنموه كه نهم زستانه تيايدا كات به سهر به رين، يه كي لهوانه ي كه له دواييدا زور چاكه ي له گهل كردم شتيكي وت، ئيستاش نازاري له سهر جهرگم ماوه، وتي: (خودايا عاقبت ما را خوب گردان)، واته: نه ي خوايه عاقيبه تمان به خير بكه يت به ده ستي نهم مه لايهوه، چونكه من كاتي خوي پيم و تبون ژورنيك بۆ بگرن حمواله ي خوام بكهن، نهم پياوه كه نهمي پي وتم له پاش نهوه ي كه مني ناسي زاني كه تو زنيك خوينده وارم ده رس و تنموه كه م بۆ خودايه بۆ پاره پيدا كردن نيه، به زور ماله كه مي گواستهوه برديمه مالي خويان ژورنيكي دامى زياتر له ساليك تيايدا بووم به بي كرى، تا كوچي دوايي كرد به دل و گيان خوشي دهويستم، منيش نهم زور خوشدهويست خوا پاداشتي به خيري بداتموه.

ههر نهم پياوه جاريكي تر له ماوهي شهش مانگي يه كه مدا، قسه يه كي كرد نهويشم ههر زور پي ناخوشبوو. روژنيك حاجي (ص.ز) وتي: ماموستا چيتيكي زور جوان هاتووه هي ئيرانه با به شي كراسيك لهو چيته پييان دهوت (جهلسه) بنيرين بۆ ماموستا ژن پاشان پاره كهت لي وهرده گرين. شو پياوه وه لامى دايه وه وتي: حاجي (با ژنه كه ي فيري شو شتانه نه بيت).

روژگاري ناهه مواري مه لا كه پينشه واي موسلمانانه كراوه به موچه خور و سه رفيتره و زهكات خواردن، خويندنه كه مان ههرچهنده زور بوو به پيني شو روژه سوذي زور بوو، به لام

ژيانی مهلا ئەمەندە ناخۆشی و بێسوایی تیا بوو، زۆر کەس وەک من وازی لە مهلايی ئەهیتنا و ئەچوو ئیشیکێ تری ئەکرد.

خوایێخۆش بوو کاک شیخ ئەمین نەقشەبەندی لە بابەتی ژيانی مهلاوه فرمویدی:

بەراستی سەختە ژيانی مهلا

چاک گێری کردوو لەناو ئەم گەلا

لەگەڵ راتبەي نان یان چێشت خواستن

هەر رۆژی ئەم لا بۆ ئەولا گواستن

داوای شکارته و جینگەي مهنی جو

چاوەرێی زەکات یاخو چۆری دۆ

شوینی ئیسقات و جمعانه و دەعوەت

تەواوی عمری ئەروا بەمەینەت

ئەمە ئەم دونیایێ دیار ئەو دنیا

حیساب و کیتابی ژيانی مهلا

چونکە مەسنووی گوناهي خەلکە

چەن چاوەپۆشی بۆ بەشکی و بەلکە

ناهەق ئەهینی چاوە ئەنوقینێ

چەن بەناهەق خەلک ئەتوقینێ

بۆیە رای ئەگرن ژيانی ئەدەن

گەلی بۆ دێرن خزمەتی ئەکەن

رینگای شەریعەت نیشاندا پێیان

گونا و خراپە لابدا لی یان

ناگای شەریعەت لای هیچکام نیە

جوابی مهلا لای خوا چیه؟

مەوعظه و خوطبە و هاوار و فریاد

ئەپارێتتـمـوه بەهـاوار و داد

ئەوێن خوتبەي دا هەناسەي ئەما

ئێوێن و خوا چی دەسکەوت ئەما

چونکه همر خه لکه و خه لک تالان نه کا
 پیره و کرده وی منالان نه کا
 بهراستی سهخته ژینی مهلاکان
 کاش نه یانگوری هموو ری بی ژیان
 به زوری بازوو به نوو کی قه لیم
 زنده گی بکمن نان بخون بی خه م
 نانی بی منعت بی خته و بوله
 زور زور خوشتره لهم ژینه سوله

شایه نی باسه کاک شیخ نهمین شیخ علائمه دین نه قشبه ندی پیارو کی زور زانا و ژیر و
 بهر تیز بوو و بهر وفا بوو بۆ همر که سیک په یوه ندی له گه ل بویه، کاتیک له (نه حمدا ناوا) بوو
 له پیش ۱۹۵۸ دانیش توانی دینه که له هموو لایه کمه زوریان خوشدویست، من نهو کاته له
 دهره وی زه لیم بووم برادریم له گه ل نه بوو، سالی ۱۹۸۰ که مالیان هاته به غدا، له گه ل نه وهش
 ماله که یان دوور بوو به لام همواتی نه پرسى و سهرى نه دا هه تاکو کوچى دوايى کرد خوا
 گیانی پاکی به به هشت شاد بکا^۱.

نهمی که کاک شیخ نهمین نه قشبه ندی باسی ده کات و منیش له ژیان نامه یه دا هه ندیک
 له باره یه دواوم، له بابه ت ژیانى ماموستایانى ئایینی، تاییه ته بهو کات و سهرده مه، به لام
 له ئیستادا سوپاس بۆ خوا ژیانى ماموستایانى ئایینیش گۆرانکاریى زوری به سهردا
 هاتوه و هممو یان مووچه ی مانگانه یان هیهو ژیانیان دابین کراوه و پیوستی یان به
 سهر فیره زه کات و یارمه تیى هم و نهو نیه. نهمش وایکردوه که خاوه ن بۆچونى خویان
 بن و له ژیر کاریگه رى که سانى دیکه دا وتار و نامۆژگاریى خه لک نه کمن و، به راشکاو یی
 راستیه کان بجه نه روو، خوا ژیانیان چاکتریش بکات و بهر وه پیشیان بیان بۆ خزمه تی ئایین و
 گه له که یان و پایه داریان بکات بۆ و تنى هق و راستی له هموو کات و سهرده میتکدا.

^۱ دیوانی بیوهی/ ۱۹۸۷ (۴۰۷-۴۱).

مردوو شتن:

خوا لئخو شبوو مهلا فتح الله مهلاي پيشووي مزگهوته كه وهك دانيشتواني گه ره كه كه باسيان كرد نموي مردبیت لئو گه ره كه كه ده گه ره ده لئو مه مند بوو بیت شتوبه تي نه گه ره هم ژار بوو بیت نه يشتووه.

نزيكهي مانگيك بوو چووبووم بو سلیماني، شمويك له يه كينك له ماله كاني گه ره كه كه كو بوو بونهوه، پييان وتم: ماموستا تو وهك مهلاي پيشوو نه كه هي كه ههر ده لئو مه مندي دهشت و هه ژاره كاني نه دهشت، منيش وتم: زور زور شتيكي ناشيرينه نهم قسانهي ئيوه بهرام بهر به من ده ليتن، من هه رچه نده مردو شوري به شتيكي باش ده زانم له ريگهي خودا كه سيك بيكات، به لام نهم كردهويه زور زور بو مهلا ناشيرينه، له بهر نموي له هه موو شويتيك پياويكي هه ژاري لي قوماو ههيه مردووه كاني شوينه كه ده شوات بو نموي شتيكي بده ني پي بزي. من كامتان خوتان زور به پياو ماقول ده زانن له گه ره كه كه ده گه ره هه رچي سامان و مالي ههيه له پيش مردنيدا بيدات به من بو نموي كه كاتيك مرد من بيشوم، وتم ههر له دوور بيشوه راناهه ستم له سه ري پيشاني يه كيني بدهم كه بيشوات، ههر مه لايه ك مردووشوات له لاي من كفه كه پي بوتريت مه لا.

چونكه هه ركه سيك پله يه كي ههيه له ژيان، پله ي زانباري بهر زرين پله يه له ژياندا، نموي زانباري هه بي له هه موو بازركان و ده ستمايه دار پياوتره و به نرخ تره نه گه ره خوي حورمه تي خوي رابگريت.

له پاش ماوه يه كه دراوسيه كمان هه بوو مندا ليتي يه كسالي هه بوو مرد بوو، منيش خه ريكي ده رس وتنموه بووم له حوجه كه ده ده بينم پياويك هاته ژوره وه تي: ماموستا ميسان نارده كه تو بيت كوره كه بشويت.

منيش قسه ي سوو كم پي وتو وتم: بچوره ده ره وه بالموه زياتر به سو كي قسه ت له گه له نه كه م له من كه مرتان نه دوزيه وه له گه ره كه كه ده بچن پي بي بلين مردوه كه تان بشوات؟ دواي نموه نمو پياوه ي مناله كه هي مرد بوو و باوكي و براكاني تا دوو سال نه هاتن بو مزگهوت بو نوژ كردن.

دياره لي ره ده گل هه بي لئو خه لكه نه زان و دوا كه وتووه ناكريت، به لكو گل هه بي لئو مه لايه ده كريت كه مه لاي مزگهوت و مدرس بووه به لام ريزي خوي نه گرتووه بو نيو دينار يان دينار يك چووه ته مالان مردووي شتووه.

جوړه‌ها کرده‌وی ناشیرینی مه‌لا و مه‌لایه‌تی پالی به‌منه‌وه نا که ئه‌و ریگا و شوینه به‌جی به‌یلم، بیر له‌ واز هیټان بکه‌مه‌وه له‌ مه‌لایه‌تی ته‌گینا زور همه‌وسم هه‌بوو له‌ دهرس و تنه‌وه خوّم نه‌ده‌گوړبه‌وه به‌ پاشای عیراق.

کوکردنه‌وه‌ی موچه‌ی گه‌ره‌ک:

هه‌روه‌ک باس‌م کرد له‌مه‌و پیش موچه‌ی مه‌لای مزگه‌وته‌که له‌لایهن میربه‌وه برا بو، گه‌ره‌که‌که خوځان نه‌وه‌یان گرتنه سهرشانی خوځان که هه‌موو مانگیټک به‌هه‌موویانه‌وه پینج دینار کو بکه‌نمه‌و بیده‌ن به‌من له‌باتی موچه‌ی میری، له‌ پاش دوو مانگ روژیک نوژی مه‌غریب بوو هه‌موو کو‌بوو بوونه‌وه بو نوژ، به‌لام هیشتا نزیکي چاره‌که سه‌عاتیکي ما‌بوو بو بانگدان، یه‌کیک له‌ ته‌هلی گه‌ره‌که‌که له‌ ناوه‌راستی مزگه‌وته‌که ده‌سته‌سرتکی راخست وتی: ره‌مه‌تی خواتان لی بیت با پاره‌که‌ی ما‌مؤستا کو‌بکه‌ینه‌وه.

یه‌که یه‌که هه‌لسان یه‌کی دره‌مه‌یک (۵۰ فلس) یان خسته سهر ده‌سته‌سره‌که، له‌و کاته‌دا نه‌گه‌ر گیان ده‌رکردن به‌ده‌ستی خوّم بوايه گیانی خوّم ده‌ده‌هینا، بو نه‌وه‌ی ئه‌و کرده‌وه ناشیرنه نه‌یینم، وتم: عه‌یب نا‌که‌ن شوره‌یی نا‌که‌ن، بوچی من سوال‌که‌رم، ده‌روژه ده‌که‌م، لی قه‌وماوم؟! ئه‌م کرده‌وه ناشیرنه چیه؟ به‌و جوړه پاره بو‌من کو ده‌که‌نمه‌وه، له‌ شوینیکی تر له‌ مالی خوتان یه‌کیټک دابنن پاره‌که کو بکاته‌وه بیهینن بو مال‌ه‌وه یان حوجه، له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ی ئیوه په‌یمانم دا موچه‌که‌ی میری زیندو بکه‌مه‌وه، یان بچم که‌وه‌ر بفروشم و مه‌لایه‌تی نا‌که‌م.

له‌ پاش نه‌و جاره هه‌موو جاریک کوځان ده‌کرده‌وه و یه‌کیټک ده‌هینایه مال‌ه‌وه بو‌م.

روژی جه‌ژن:

له‌ لادی و له‌ شاره‌کاندا له‌ کوردستان نه‌و کاته باو بوو که له‌ پاش نوژی جه‌ژن خواردنیان ده‌هینایه مزگه‌وت، هه‌رکه‌س له‌ مالی خو‌ی له‌ برنج و ساوه‌ر یه‌کی سینیه‌کیان ده‌هینا، نه‌و کاته زورتر ته‌نیا برنج‌که بوو یان ساوه‌ره‌که بوو له‌ لادی‌کاندا، کاتیټک مه‌لا بووم له‌ زه‌لم له‌ پاش نوژی جه‌ژن هه‌موو هه‌له‌سه‌سانه‌وه و ده‌ستی یه‌کتريان ماچ ته‌کرد به‌ده‌نگی به‌رز سه‌لاواتیان نه‌دا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ جار‌جار ته‌گریان به‌یه‌کتريان ته‌وت توخوا گه‌ردنم نازا بکه‌ن، به‌و جوړه نه‌گه‌ر دوو که‌س نا‌کوکیان له‌ نیوانیاندا بوايه به‌دیرتزابی سال قسه‌یان

له گڼل يهك نه كړدايه روژي جمرن دهستی يه كيان مچ ته كړد و ناشت نه بوونمده و گمردنی يه كيان نازاد نه كړد.

ئينجا پاش نمده پارهيان كو نه كړدوه بو ديارى مالى شيخ و خان، روژي دووهمى جمرن نه چوون بو لای شيخ حسام الدين له باخه كوڼ يان شيخ علاء الدين له بياره، له روژي سيپهه نه چوون بو مالى خان نمو كاته (محمد خان) بوو پاش مردنى عبدالله خان بوو همدروكيان له (دزلى) دانه نيشتن حوكمرانى هوراميه كانى نمم ديو و نمو ديويان نه كړد. همدروها له سليمانى نانيان نه هيڼايه مزگموت له پاش نان خواردن به گمړه كدا نه گمړان مال به مال جمرنه پيروزيان له همدوو مالىك نه كړد.

نمو كاته من لهوى مهلا بووم خوا ليخوشبوو حاجى كريم ناغا كه پياويكى قهلمو و قسه خوش بوو پيش همدومان نه كهوت مال به مال به گمړه كه كهدا نه گمړاين، كاتيك نه گه بيشتينه بهر درگاى مالىك كهريم ناغا بانگى نه كړد نو قله كه بينن چونكه نموده نه زوربوين جى دانيشتن نه بوو، اينجا خاوهن ماله كه يان نوقل يان باسوق كه له دوشاوى ميوژ دروست نه كړى نه يان هيڼا سهروو دهنكمان ههله گرت و نه چوون بو مالىكى تر.

شیرینی شیرینی راده کیشیت:

سى چوار جار چومه لای مهورى موقاف (محمد على افندى) ده موت نه فندى رزگارم بکه لهم ژيانه تاله كه من تيايدا ده ژيم مهلا يه كم خوم به خوينده وار ده زانم، درس به فهقى به باشى ده ليمهوه، له شوينى خومدا حورمه تم هه بووه، نيستا وهك سوالكه همدوو مانگيك ههريهك په غا فلسم نه دهنى بو نموى خوم و مال و منالم بزين.

نمويش همدوو جارنك بوى ده نووسيم بو به غدا بو زيندو كردهوى موجه كه وهلامه كه به پينچوانمده ده هاتمده.

روژنك خرميكم دووبه ره ههنگوينيكي بو هيڼابووم، بيم كرده وه و تم با نم دوو بهريه بهم بو مهورى موقاف به لكو به دلسوزانه نم موجه يه م بو زيندو بكاتمده، شهويك دوو بهره كم دايه بن دهستم و بر دم بو مالىان. و تم: نمه ره شوه نيه بو نوم هيڼاوه به ديارى بو من هاتوه و منيش به ديارى هيڼاومه بو تو تير نم وت يارمه تيم بده، نمويش وتى: سبهينى ده توانى بيت بو موقاف. و تم: سبهينى ديم.

چووم و وتى: عمر بزه يهك بنووسه له ريگه ي منمده بو موقافى به غدا خوى پيشانى دام كه چوڼى بنووسم، اينجا نمويش (تايد) يكي له سر نووسى، همدروكيانى خسته ناو زهرفيكمده

پنی وتم: کمسینک پشت ملی بخوریت خوی بیخوریننی باشتره تا یه کینکی تر. وتم: مهبهستت چیه؟

وتی: خوت برۆ بۆ بهغدا نهم عدریزه یه و کتابی نوقافه ببه بۆ مدیری عام. چونکه نهموکاته وهزارهتی نوقاف نهبوو، کاتینک چوم بۆ بهغدا خوالیخوشبوو (شفیق العانی) بهرپوههبری گشتی نوقاف بوو. پیاویکی زۆر چاک و زۆر مهرد و زۆر موسلمان بوو، بهدریژی گوئی بۆ گرم که باسی خزمهتی خۆمم بۆ کرد له بارهی ده‌رس وتنهوه به فهقی و جۆری ژيانم، نهویش خوا خستیه دلیموه -اضباره-ی مزگموته‌که‌ی هیتنا و فرمانیدا که موچه‌که‌م بۆ زیندوو بکریتموه که بریتی بوو له (پینج دینار و نیو) ههر له‌وی کتابی پیدام وتی برۆ ههر لهم مانگموه نهم موچه‌یهت بۆ سهرف بکه‌ن.

دیاره نهمه ههموی خوا کردی به‌لام ههموو بهره‌که‌تینک ههره‌که‌تییکی ده‌ویت. نه‌گهر شیرینی هه‌نگوبینه‌که نه‌بوايه منیش خوا نهم شیرینی‌ی بۆ نه‌ده‌ناردم، خوا بۆ ههمو شتینک هۆیه‌کی داناوه.

کاتینک له بهغدا گهرامهوه بۆ سلیمانی به که‌سم نه‌وت تا سه‌ری مانگ، سه‌ری مانگ چوم له نوقاف مه‌عاشه‌که‌م وه‌رگرت، بۆ روژی دوایی پیاویک له دانیشتوانی گهره‌که‌که موچه‌ی گهره‌کی هیتنا که پینج دینار بوو. وتم: نهمه به‌ره‌وه ههرکه‌سه (په‌نج فلس)ی خۆی بۆ ده‌گیریتمهوه پیاوی بلی لهم روژوهه موچه‌ی نیوهم ناویت خوا موچه‌ی بی منه‌تی بۆ بریمه‌وه. ههرچه‌نده هه‌ولیان دا که نه‌و مانگه وه‌ری بگرم قبولم نه‌کرد ئینجا دانیشتوانی گهره‌که‌که وورده وورده خو‌شه‌ویستییان بۆمن زیاتر بوو.

کاتینک گهرامهوه دوو کتیبم کری. یه‌کینکیان نایینی بوو (ابراهیم أبو الانبیاء)، دووه نایینی نه‌بوو (معركة نبط العراق). کاتینک هاتمهوه له‌رینگه له ته‌ینال ته‌فتیشیان کردم، نه‌و کاته له‌به‌ر فراوانی و بلا‌بونه‌وه‌ی فکری شیوعی به -سلیمانی- یان نه‌وت مؤسکۆی دووه‌م. (مفوض شورت‌ه‌که) که جانتا‌که‌ی ته‌فتیش کرد وتی: نهم کتیبه‌ قه‌ده‌غه‌یه. وتم: من نه‌مهم له‌سه‌ر جاده‌ی پایته‌خت کریوه، وتی: نه‌وه خه‌لکی پئی تا‌قی نه‌که‌نمه‌وه. ئیفا‌ده‌یان لی وه‌رگرم له‌گه‌ل کتیبه‌که خستیا‌نه زه‌رفه‌وه دوو پۆلیسیان له‌گه‌ل ناردم. له گهراج دابه‌زین تکام کرد له پۆلیسه‌کان دوام نه‌که‌ون و تو‌ژی دوور بن بۆ نه‌وه‌ی که‌س نه‌زانی من تاوانبارم به‌ قسه‌یان نه‌کردم، کاتینک چو‌وبینه دائره‌ی نه‌من پیاویان نه‌وت (شوعبه‌ خاصه) به‌رپوهه‌به‌ره‌که‌ی که خه‌لکی سلیمانی بوو زۆر نامه‌رد و نا‌که‌س به‌چه‌ بوو، وای نه‌زانی گه‌وره‌ترین تاوانباری گرتوه.

قیزانی بےسرما وتی: مهلا ئیشی تو قورئان خویندنه ئەم کتیبەت بۆچی کریوه؟ وتم: ئیسلام نوێژ و رۆژو نییه، بەلکو یاسا و رژیمة بو ئادەمیزاد، وتم: قورئان ئەمەرم پی ئەکا ئەو کتیبانە بخوینمەوه. دواى ئەوه بردمیانە لای بەرپۆهەری شورته عمەرب بوو، زۆر پیاوتر بوو له کوردەکه، وتی: ئەم مهلايه ناوی ههیه لهوه پيش لای ئیوه؟ وتیان: نهخیر، کوردەکه وتی بیده بەدادگا با بگات بە سزای خۆی، عمەربەکه وتی: کەواتە هێچی لەسەر نیە برۆ بەلام دواى کتیبەکه بسوتینه.

سالی ۱۹۶۲ له کوليجی یاسا قوناعی دووهم. مامۆستای مالیه (د.عبید عزت) داواى راپۆرتی کرد لەسەر نهوت، منیش لەم کتیبە راپۆرتەکه‌م دەرھینا بە ھۆیموہ (۲۰) غەرم وەرگرت.

ئیسقاتی ژنەکه‌ی حاجی سەید ئاغا:

رۆژیک له حوجره دەرسم دەوتموه فەقیه‌کە هات وتی له خانەقای مەولانا خالید مامۆستاگان کۆ بوونەتەوه و هاتوم بەدواى تو‌دا که بچیت بو ئەمۆ، وتم: خیره؟ وتی: بەلێ خیره، ئیسقات دەکەن بو ژنەکه‌ی حاجی سەید ئاغا، که یه‌کیکه له دەولەمەندەکانی سلیمانی، کاتیک چووم بینیم چی مامۆستای شارەکه‌یه هەمووی دانیشتووه جەنازەى خوالیخۆشبوو له هەیانى مزگۆتەکه دانراوه قورئانی لەسەر دەخوینن.

کاتیک وتیان با نوێژی لەسەر بکەین مەلاکان بەجاریک بەپی خاوسی رووه و جەنازەکه روشتن بەشیوه‌یه‌کی زۆر ناشیرین، لەو کاتەدا سەرنج دا متصرف و مدیری مەعارف له‌گەڵ خەلکه‌که دانیشتبوون دەستیان کرد بە پیکەنین. ئەمە زۆر کاریگەر بوو له دڵدا چونکه مانای ئەم پیکەنینه ئەوه‌یه مامۆستاگان بو دەولەمەندەکان سەریان پیوه نیه. بەلام بو هەژاریک له حوجره‌که‌ی خۆیان نایه‌نه دەر‌وه و لەرێی خوا‌دا دواى جەنازەى هەژار بکەون و بچن بو سەر قەبران.

هەرچی میزەر بەسەر هه‌یه له سلیمانیدا کۆبۆتەوه بەدوهر و پشتی جەنازەى خیزانی حاجی سەید ئاغادا یه‌کی نوێژی لەسەر دەکات و یه‌کی قورئانی لەسەر دەخوینێ، کاتیک جەنازەکه‌یان برد بو سەر قەبران هەموو دواى کەوتن منیش له‌داخی پیکەنین به مامۆستاگان له‌لایەن متصرف و مدیری مەعاریفموه گەرامموه مزگۆتەکه‌م.

رۆژی دواتر مامۆستا عبدالله که مزگۆتەکه‌ی نزیک بوو لێم‌وه هات بەدوامدا وتی: باچین بو خانەقا بو ئیسقاتەکه. منیش وتم: من نایه‌م، بەزۆر له‌گەڵ خۆی بردمى،

ئىسقاتە كەمان كەرد، ھەروەك ئەمەوى لە گەل مەلا حمە ئەمىنى قاجرى لە سالى ۱۹۴۲ كەردمان، ھەر مەلايەك (دینار و نیویك) یان پیندا، كاتىك گەرامسەو مالمەو لەرئىگە لەسەر دوكانىك دىم ئافتاۋ لگانىك دانراون، وتم بە خاوەنەكەى ئەمە بەچەندە؟ وتى دینار و نیویك، وتم: ھا بگرە. بەخو نایبەت ئەم پارەبە بچىتە مالى من، لە پاشان چومە مزگەوت دەست نوێژم گرت و چومە حوجرەكەم، قورئانەكەم داگرت وتم، قورئان بەساحىبى تۆ بەماناى تۆ سویند ئەخۆم تاماوم فلسىكى ئىسقات ناخۆم، ئەگەر ھەموو مال و مندالم لە برسانا بمرن بە پارەى ئىسقات زىندو بىنەو، جارئىكى تر ئىسقات وەرناگرم.

ئىسقاتى دەرویشەكەى قەرەداغ:

رۆژئىكى پىنج شەمە داىكى محمد پىتى وتم: (۵۰) فلسمان بۆ پەيدا بکە بىدەين بە گوشت، چونكە سلیمانى ئەم كاتە لە شەمى ھەينى دا ھەر مالىك بەپىتى تواناى خۆى چىشتى باشى لىدەنا، وتى: ھەموو جارنىك داىكى حاجى (ت.ف) دەئىت تۆ بامىنى لادىيانە لىدەنىبەت واتە بامى بەبى گوشت.

وتم: ئەك درھەمىك، فلسىك نىيە و بۆتان قەرز ناكەم.

لەم كاتەدا فەقىيەك ھات وتى: مەلا عبداللە ئەلئىت بايىت بۆ مزگەوتى ئىمە. منىش كاتىك چوم دىم مامۆستا مەلا سەيد عارف و مامۆستا مەلا سەيد غەفور و مامۆستا مەلا مارفى خاۋەبى لای مەلا عبداللە دانىشتوون. ئەم پىنج مامۆستايە زۆر پەيوەندىمان بەدەكەمە ھەبوو. مەلا عبداللە وتى: دەرویشىكى شىخ عبدالكريم كرىچنە لە قەرەداغ مردووہ (۱۸ دینار) یان ناردووہ من لىرە بىكەم بە ئىسقات چونكە (مەلا عبداللە) ش مریدى ئەم شىخە بوو.

وتى: ۱۵ دینارى بۆ ئىمە يەكى سى دینار، سى دینارەكەى تریشى دەدەين بە فەقىيەكان، منىش وتم: بەشدارىتان ناكەم لەم ئىسقاتەدا، ئىوہ خۆتان بىكەن، پارەكە دابەشى بکەن بەسەر خۆتاندا من ئىسقات ناخۆم، وتەكەى منیان زۆر پى عەجایب بوو. چونكە لەم رۆژەدا مامۆستای تاینى نەبوو لەسەر ئەم زەمىنەدا بلى من ئىسقات ناخۆم بە تايبەتى ئەگەر دەست كورت بىت. زۆریان ھەول دا من نەچومە ئەلقەى ئىسقاتەكەم بۆ ئەمەوى دەرویشەكە پاك بکەينەمە لە ھەموو گوناھىكى بە (۱۸) دینار.

مهلا عبدالله (۱۸) دیناره‌کهی خسته ده‌سته سرپنکوه یه‌که یه‌که ده‌یدا به ماموستاکان ده‌یوت نمو دام به‌تو له که‌فاره‌ی نویژ و روژوی فموتاری ده‌رویش وسویندی ناهه‌قی و هر درو و ده‌لمسه‌یه‌که کردویمتی له ژیانیدا و هر کرده‌ویه‌کی خراب. نرویش ده‌یوت: نمو قبولم کرد نمو داموه به‌تو.

نینجا ناوا یه‌که یه‌که ده‌یدا به ماموستایه‌ک و نرویش قبولی ده‌کرد و ده‌یدایموه به مهلا عبدالله. بمو (هه‌ژده دیناره) ده‌رویشیان کرد به په‌پولمی به‌هه‌شت، له دوایدا وتیان: هرچه‌نده تو به‌شداریت نه‌کرد له‌م ئیسقاته‌دا به‌لام له‌گه‌ل نمو‌ش (سی دیناره‌که‌ت) ده‌ده‌ینی.. تم: با پیتان بلیم به‌خوا ئیستا هاتم له مالموه داوای دره‌میکیان ئیکردم بو خواردن نه‌مبوو، نه‌گه‌ر هممو مال و مندالم بمرن له‌برساندا من فلسینک وه‌رناگرم، نینجا سی دیناره‌که‌یان خسته چاکی عباکهم، منیش عباکهم گرت و پاره‌که‌م فری دایه ده‌روه، خوالیخوشبوو یه‌کی له ماموستاکان هه‌لی گرت خسته‌یه‌گیرفانیموه وتی: (مالی خو‌نه‌خور بو چه‌که بو)، نمو ماموستایه‌ پیاریکی زور مه‌ردو زور خاندان و زور (سه‌خی) بو، به‌لام له‌و روژده‌دا له هممو عیراقدا یه‌کیک نه‌بو له مه‌لا و فه‌قی که خواردنی ئیسقات به‌هه‌لان نه‌زانی، بزانی‌ت که نه‌مه نه له قورئاندا نه له فمروده‌کانی پیغه‌مبهدا ﷺ نه له زه‌مانی (خلفاء الراشدین) دا نه‌بووه که هممو‌یان سه‌رچاره‌ی ئیسلامن.

مردنی نه‌حمه‌دی کورم:

خوای گه‌وره له قورئانی پیروزدا فمرویه‌تی: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ﴾^۱.

واته: پیوسته له‌سهر دایکان خو‌یان شیر بده‌ن به مناله‌کانیان تا ته‌مه‌نی دوو سال ته‌واو ده‌کات.

نهم فمروده‌ی خوا له‌بهر نهم هه‌زانیه:

۱- روون بو‌تموه بو پزیشکان که‌شیری دایک بو له‌ش ساغی مناله‌که زور زور باشته له هممو جو‌ره شیریکی تر.

چونکه نمو خوراکه‌ی مناله‌که پیوستی پیی هه‌یه چه‌ند جو‌ره خو‌ی و قیتامینی تیدایه و ده‌پیاریزی له چه‌ند جو‌ریک نه‌خوشی.

۲- لای زانایانی دهرورن زانی (علم النفس) روون بووه تهمه که شیردانی دایک گه لیتک بایه خی بۆ مناله که ههیه له پاشه روژدا که گموره ده بیته و شیوازی هه لئس و کموتی نمو مناله له ناو کۆمه لدا، چونکه زۆر جیاوازه کاتیک که دایک شیر ده دات به مندال و له بمردهم چاوی خۆی ده بیته له گه ل تهمه دا که شیری مانگا یان مهر یان شیری وشک بدریت به مناله کمو له سوچیتکی ماله که دا دابنریت کس نه بیته له دهور و پشتی. مهر لهو کاتمه نمو منداله ههست بوه ده کات که فری دراوه بایه خیتکی نیه که تهمه بنچینه یه که له پاشه روژدا نمو مناله بیته به مروقتیکی روو گرژی توره.

۳- زانایانی ئایینی ئیسلام بو یان روون بووه تهمه که شیری دایک بنمما ی رهوشتی جوانه، له بمره تهمه هه ندیک ده فمرموون نه گهر دایک رهوشتی جوان نه بوو ناییت شیر به منداله کمی بدات نه وه ک تهمه به میرات بچیت بۆ مناله که.

همروه ها خوی گموره فمرموه تی: ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ﴾.

واته: له مهر باوکی مناله که پیویسته هه موو پیویسته کانی ژیان دایکه که ناماده بکن وه ک خواردن و جیگهی پاک. چونکه شیری دایکه که خواردنیک تهمه بۆ نمو منداله پیی بژی.

دیاره باوکی نه محمد که مه لای مزگهوت بووم نهیده توانی نمو پیویستیه نه ناماده بکات بۆ دایکی نه محمد، له بمره تهمه شیره کمی زۆر کم بوو نه محمد تیری پی نه ده خوارد، زۆر جار تزوتیک شه کرمان ده کرده ناو ناوی گهرمه وه دواپی ده مان دایه، به لام ههچ سو دی نه بوو، زۆر جار هه تا به یانی له برساندا ده گریا.

من که موچه که م (۵ دینار و نیو) بوو سه ری مانگ (۱۰۰) فلسم بۆ نه ده مایه وه بیدهم به قتهو شیریک، چونکه دوو دینارم ده دا به کری خانوو، سی دینار و نیوه کمی تر مهر به شی شته پیویسته کانی ده کرد بۆ ماله وه چونکه زوو زوو میوام ده هات، منیش له دوکان شتم ده کری به قمرز سه ری مانگ ده مدایه وه له گه ل تهمه هه مالی باو کم یارمه تیان ده دام مهر نه مده توانی مانگی (۳۰۰) فلس بده ین به سی قتهو شیر بۆ نه محمد.

کاتیک بینیمان نه محمد ووشک بووه تهمه بر دم بۆ لای دکتور (هاشم دوغرمچی) که نمو کاته به مرپوه به ری تهن دروستی بوو، کاتیک که سهیری کرد وتی: تهم مناله ههچ نه خوشیه کی نیه به لام له برساندا وای لیتهاتوه.

دوای تهمه چووم (۱۰۰) فلسم قمرز کرد دام به یه ک قتهو شیر، به لام له بمره تهمه نمو ووشک ببوه وه روژی دوو سی جار شیره که مان ده دا به مناله که، پاش تهمه هه موو گیانی ناوسا.

ئىنجاپاش سى رۆژ له حوجرهى فەقييسەكان دەرسم دەوتەموه، ژنى دراوسىيەكەمان هات بۆ حوجره، هەر له دوورهوه ژنهكەم دى زانىم ئەحمەد مردوو. كاتىك ئەحمەديان دانا له گۆرەكەدا ناواتم ئەوه بوو كە منيش له گەل ئەودا بمرم، چونكە ستمىتىكى زۆرم ئەو كرد له منالەكانى تريشم كە پىنگەى مەلایهتيم گرت و ژيانى خۆم و منالەكانم كەوتە سەر زەكات و سەرفيتره و ئيسقات و سەرقەلەمانه.

پرسیاری ناهەموار و وەلامى نالەبار:

كاتىك كە بازرگانەكانى گەرەكەكە ئەچون بۆ بەغدا بۆ شت كرىن كە ئەگەر ئەموه شەمو هەندىك له خەلكى گەرەكەكە ئەچوون بۆ مالىيان بۆ بەخێر هاتنەموه، چونكە ئەو كاتە زۆر گرنگ بوو يەكێك بچیت بۆ بەغدا و بێتەوه وەك چووبیت بۆ ئەمەرىكا و هاتیبیتەوه وەها بوو. ئەو جۆرە دانىشتنانه باسى هەموو جۆرە شتىك دەكرا وەك ناين و بازرگانى و شتى تر، خوالیخۆشبوو (كاك عومەر) پیتی ئەوترا (عومەرى ئایشەخان) خوشكەزای حاجى مەرف بوو، له پیاو ماقولەكانى گەرەكەكە بوو، (مەدیری تحریرات) بوو كۆرێ چاك بوو، بەلام له بیروباوەریدا بە ناين زۆر باش نەبوو، ئىنجا هەندى جار له دانىشتنەكاندا پرسىاری سەیر سەیری دەکرد. وەك رەخنە وا بوو له بابەت ناينى ئىسلامەوه.

رۆژێك له مالى خالى دانىشتبووین پرسى: مامۆستا ئەوه بۆچى خوا ئەوهنده باسى شەیتان ئەكات له قورئاندا؟

منيش وەلامىكى نالەبارم دايمهوه، پىم وت: لەبەر ئەوهى له هەموو دانىشتىنىكى ئاوا شەیتانىكى وەك تۆى تىايه، هەرچەنده ئەو كاتەدا هەبوو زۆر وەلامەكەى پى خۆشبوو بەلام خۆى و خالى زۆريان پى ناخۆش بوو، بەراستى وەلامەكە ناشرین بوو.

ئىستا ئەگەر ئەو پرسىارەم لى بكەنەوه دەئىم: مەبەست له شەیتان ئەوه نیه كە ئادەمى له بەهەشت كرده دەرەوه، بەلكو هەر مرۆفێك شەیتانى تايبەتى خۆى هەيه هەردەم وا له گەلایا هەميشه هانى دەدات بۆ شتى خراب، وەك خوا له قورئاندا دەفرموى: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾.

ئادهمیزاد ئهنیر و له می خوا دوو هیتری بو دروست کردون، یه کیکیان پالی پیوه ده نیت بو چاکه کردن ئهوی تریان پیی ئهوتریت - النفس یان شهیتان - همردهم هانی ئهدات بو خراپه.

ئهم دوانه وهك شالیار - وهزیر - وان بو سهرۆکینک که پیی ئهوتریت عهقل، همریهك داوای لی ده کات که رینگه یهك بگریت پیچهوانه ی رینگه کهمی تر، خوای گهوره باسی ئهم دوو هیتری کردوه ده فرمووی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا، فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا، قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا، وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾.

واته: سویند بهو نهفسه ی که دروستی کردوه هیتر و ئاماده یی شهر و چاکه ی تیا دروست کردوه، لهم ئایه ته دا مه بهست له (نفس) ئهو که سه یه واته مرۆقه که، به لام له ئایه تی پیشودا مه بهست له هیتری شهر و خراپه یه.

جاریکی تر (کاک عمر) پرسی وتی: ماموستا عهقل پروا ئه کات که (توماس ا دیسون) که کاره بای دۆزییه وه و هممو گۆی زهوی رووناک بو وه به جیته (جهه نم) به لام ده رویشیکی شیخ عبدالکریمی کرپچه پرچی پره له ئه سپی بجیته به ههشت؟

لیرده دا وه لامیکی ناشیرینم دایه وه به لام له بیرم نیه ئه گهر ئیستا وه لامی ئهو پرسیاره بده مه وه، ده لیم خوا فرمویه تی:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾.

واته: خوا خوش ئه بیت ئه وهی شه ریک بو خوا دانه نیت.

لیرده دا دهرده که ویت ئه وهی شه ریک بو خوا دانه نیت، خوا لیتی خوش ده بیت با موسلمان نه بیت، ئه گهر خوای گهوره ویستی له سه ر بیت.

میوانی هه نار فروش:

زه ئه مییه کانی دبی خومان له پایزدا هه ناره کانیان ده هینا بو سلیمانی ده یان فروشت، له پاشدا له بهر دا که وتن و نه زانی خو یان یان له بهر هه زاری نه ده چونه ئوتیل ده هاتن شه وه له مالی ئیمه ده مانه وه، ئه مه زۆر جار رووی ده دا، من له و کاتهدا ده ست کورت بوم، کاتیک که نویتزی مه غریب رووم ده کرده دا وه ده موت به نویتزه که ره کان (استوا واتصلوا رحمکم الله) واته: ریک بو هستن پال بدن به یه که وه ره جه ته ی خواتان لیبت، ته ماشام ده کرد که بزائم هه نار

۱ سورة الشمس/ ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰.

۲ سورة النساء/ ۴۸.

فرۆشيان تيبادا نيه، ئه گهر كهسم نه ديبا نوڤه كهه بادل ناسوده يي تموار ده كرد، به لام زور جار كه لي ده بوومهو ته ماشام ده كرد ئهوا كومه له جهوا لئيك دانراوه كه هه ناريان پي هيناوه بو فرۆشتن.

زور جار له زستاندا من و دا يكي محمد و محمد له زوري خه لوزدا ده نوستين، عابا كه ي خومان ده دا به خوماندا له بهر ميوان، چونكه يهك ژورمان هه بوو بو نوستن، ئه ويش ته رخان ده كرا بو ميوان، بهم جوړه تا له سليمان ي بووم به ده گهمن بي ميوان ده بوين، ئه و ي نه خوشي هه بوايه ده هاته لاي ئيمه، ئه و ي هه ناري به فرۆشتايه يان گويز نه ده چونه ئوتيل، ئه مهش نيشانه ي نهمانين و دوا كهوتن و هه ژاريه.

كاتيك شاره كاني كوردستان له پاش راپه ريني سالي ۱۹۹۱ جوي بونه وه له ميري به سه به خو ي ده ژيان، حكومه تي هه ريمي كوردستان محمدي كورميان نار دبوو كه من به گه ريمه وه بو سليمان ي، پيم وت: من به شانازيمه وه ده مه ويت خزمه تي گه له كهه بكه م، به لام من ناتوانم له سليمانيدا بژيم، چونكه ئه گه ر به ئيمه وه ده به يت ته كه يه كه دروست بكه م وهك شينه كان، دوو ژني چيشته كه به كرى به گرم بو ئه و ي شه و روژ چيشته و نان به كمن بو ميوان، جگه له وه پير بووم تواناي ئه وه نيه له شو ئيني كدا بژيم هه مرده م دانيشته وه كاني له ناو خوياندا پارچه پارچه بن و هه ريه كيك حزيكي تايبه تي دروست بكا و ناچارم به كمن كه دوا ي به كنيان به كه وم و توشى دل نيشان بيم له گه ل ئه وان ي تر.

بوچي كرام به سه رباز؟

وهك له مه و پيش باس م كرد لاي ماموستا مه لا جمه سه عيد ئيجازهم وه رگرت بو ئه و ي نه كرىم به سه رباز، به لام ديار بوو ئه مه كه لك ي نه بوو ده بوو تاقي كرد نه و ي دوانزه پوله ي خويندني مزگوم بدياه، ئه و كاته به نديك دانرا بوو له ياساي سوپادا بو ئه و ي هه ركهس دوانزه پله (صنف) تاقي به كه نه وه و له و پلاندا ده ريچيت ناكريت به سه رباز، من ئه و تاقي كرد نه و يه م نه كرد بوو، له بهر ئه وه دوا ي ئه و ي چومه وه بو زه لم نارديان به شو ئيندا به چم بو (دائره تجنيد) ي هه له به، كاتيك چووم بو تجنيد، وتيان ئه وه تو شهش ساله دوا كه و يتت (متخلف) ده به يت به كين به سه رباز هيج چارتيك نيه، ئينجا منيش چووم بو داري كه لي بو لاي (شيخ محمود) نامه يه كم هينا بو مديري ته جنيد له سليمان ي كه خزمي ئه و بوو ناري (شيخ مافى شيخ جمه غه رب) بوو، ئه و يش چاو پوشي كرد له و شهش ساله وتي: به چو بو

(مجلس علمی ئوقاف) عمریزه یهك بده بۆ ئهوی لهو دوانزه پۆله تاقیکردنهوت بکمن نه گهر
 ده رچویت ئهوا بچۆرهوه شوینی خۆت ئه گهر دهرنه چویت ده تکمن به سه رباز.
 نه نجومه نی ئه م تاقی کردنهویه بریتی بوو له مامۆستا که ی خۆم مامۆستا مه لا حمه
 سه عید و مامۆستا شیخ نوری بابا علی، شیخ مارف قهره داغی، مأموری ئوقاف به
 سه رو کایه تی قازی شیخ محمدی خاڵ. ئینجا دوانزه پرسیاریان لیکردم له دوانزه عیلمدا
 کاتیک وه لامم دانموه و دام پێیان، پروانامه یه کیان دامی هه موویان ئیمزایان کرد ئوقافیش
 مۆری کرد بۆ دائره ی ته جنید له سلیمانی.

ئیشه که م کوه لای (نائب ضابط) یك پیتی وتم: تو شهش ساڵ (متخلف) ییت، وتم:
 (مدیری ته جنید) بریاری بۆ داوم، وتی: نه گهر له تاقیکردنهوه که دا ده رچویت ئه وه شهش
 سه له که حساب نیه، وتی: ئه وه مخالفی یاسایه هه مر چۆنیك بوو ریکهوتین که دووبه ر
 ههنگوینی بۆ بهرم ئه و پروانامه یه بجاته سه ر ده فته ر خزمه ته که م، ئیتر منیش رۆشتموه ئه و
 هه له یه م کرد نه چوموه لای کابرا بۆ ئه و ی بزائم که پروانامه که ی خستوته سه ر ده فته ر
 ئه ویش نه یخستبوو من هه روا به (متخلف) ی ماموه به لام دائره ی ته جنید داوای نه کردم وه.

سالی ۱۹۴۷ز کاتیک که تو ماری گشتی (تسجیل عام) ی عیراق بوو ئیمه مالمان له
 سه رسیان بوو، خانهمان له سه ر ئه و بوو، داوای ئه و ی هاتینه سلیمانی (محمد) کاتی ئه و ی
 هات بچیتته قوتابخانه ده بوا یه خانه که مان بگوازینه وه له سه رسیانه وه بۆ سلیمانی، هه مر کاتیک
 که خانم یه کیك نه قل ده کریت بۆ شوینیکی تر ده یده ن به ته جنید، کاتیک زانییم
 گواستنه و ی (خانه) دراوه به ته جنید و من له سالی (۱۹۴۲) وه مه ته خه لیم.

رۆژیک له حوجره ی فه قیه کان ده رسم ده و ته وه پۆلیسینک هات سه لامی کرد وتی:
 مامۆستا، فه قی (مصطفی زلمی) له م مزگوتیه یه لای تو ده خوینیت؟ منیش وتم: به لئ،
 وتی: کوا؟ وتم: منم، پۆلیسه که سه ری سو رما وتی: که و ابو زه جمه ت نه بی له گه لم وه ره بچین
 بۆ لای مدیری ته جنید. ئه و کاته مدیری ته جنید (عقید آمین) بوو زۆر تو ره و ناله بار بوو له
 جولانه وه دا له گه ل ئه وانی ئیشیان ببوا یه به و دائره یه، له به ر ئه و پیتی ئه و ترا ئه مینه شیت.

کاتیک چووم دانیشتم، وتی تو ییت مصطفی ابراهیم، ته ماشای وینه که ی مه لیک غازی
 کرد وتی: من به عه داله ت ئیش ده که م ئیستا (سداره) ده که مه سه رت و ئه و میزه ره ت پی
 فری ده ده م عاقلت ده که م بۆ هه موو مه لایه ک چونکه تو (۱۰ ساله) متخلفیت له کو ی خۆت
 شار دۆ ته وه، منیش وتم له سالی ۱۹۴۷ تاقیکردنه و ی پۆلی (۱۲) ه دا وه به یاسای عیراقی
 من نا کریم به سه رباز.

وتى: ئەم قسانە ناچىت بە گوتىمدا، فىرمانى دا پۆلىسىك بىت لەگەلدا بۆ ھەلەجە لەموى بمكەن بە سەرباز، ئەم پۆلىسە ماوەى ئەدام بىجمو ھەمالمو ھەم بلىم، بردمى بۆ ھەلەجە، كاتىك چووين بۆ ئەموى دەوام نەمابوو، وتیان: لەبەر مىنزەر و جبەكەى مەبىنە بەندىخانە با لای ضابط خەفر بىت.

منىش خەبەرەم نارد بۆ (شىخ محمدى قەرەداغى) كە ئەم كاتە ئىمام و (خطىب) بوو لە مزگەوتى پاشا پىش ئەموى بىتە سلىمانى، بۆ ئەموى بىت بىت بە كەفلىم شەم لەم جىگەيە نەمىنمەمە چونكە ئەم بە برادەر و دلسوز زانى بەلام نەھات ئىتر نازام ھۆكەى چى بوو.

لە پاشاندا ھەوا ئۆم نارد بۆ مامۆستا مەلا محمدى عەبابەيلى كە لەموى مەلا بوو، ئە پاشا نىو سەعات ھات منى دى، وتى: بۆچى ھاتوتە ئىرە. باسەكەم بۆ گىرايەم، ئىنجا بە (ضابط) خەفرى وت: ئەمشەم دەبەمە مالى خۇمان، وتى: ناتوانىت.

مامۆستا وتى: ئەگەر ئەمشەم ئىرە بىت ئىستا دەچم چى مەلا ھەيە لە ھەلەجەدا ھەموويان دەھىنمە ئىرە يان دىتە دەرەو يان ھەمومان ئىرە دەمىننەمە، پاشان رازى بوو منىش لەگەل مامۆستا چووم بۆ مالىان شەم لەموى بووم، بەيانى بردمىە لای (قائمقام) وتى: ئەمە باشترىن مەلايە لە سلىمانى ئىو چۆن دەيكەن بە سەرباز، وتى: بە (ضابط تىنيد) بلى بزەنە رىگەيەكى بۆ بدزەرەو، ئەمىش وتى: ناتوام، چونكە ئەم بەيانيە زوو مەدورى تەجنىدى سلىمانى تەلەفۆنى بۆ كردم وتى: زوو جەل و پۆستالى لەبەر دەكەيت و جبە و عەباكەى لا دەبەيت و دەبىنرىتەم بۆ سلىمانى، دووبارە منيان ناردەو بۆ سلىمانى بە پۆلىسىكدا ھەموو پىوستىيەكى سەربازيان تەواو كرد، وتیان: ھەموو بەيانيەك بۆ بۆ تەدرىب پىش ھەتار كەوتن، منىش ھەموو بەيانيەك دەچوومە مزگوتەكەى كانى ئاسكان كە نىكى شوىنى (تەدرىب) بوو جەكەم دەگۆرى لەموى فىرى (بەسەمەيان) دەكردم، ئەم ھەموو فەقىيەم ھەبوو ھەموو بەبى دەرس مابوونەرە چونكە مامۆستا كەيان فىرى (الى الورا در) دەكرد.

شايدەنى باسە پۆستالم نەبوو قۆنەرەى سورم لەپىندا بوو، عەرىف ئەمىن، كە پىيان ئەموت ئەمىنە شىت، مەشقى پى دەكردىن بەيانيان كە دەھات يەكەم شت تەفتىشىيان دەكردىن تا بزەنن قىافەتەمان چۆنە، كە گەيشتە سەمەرى من وتى: ئەمە بۆ قۆنەرەكانت سورن؟ وتم: نە قۆنەرەى رەشم ھەيە نە بۆياخى رەش من مەلام بە نارەوايى منيان ھىناو تە ئىرە، وتى: من ئەمە نازام مەلا، بەيانى بە قۆنەرەى رەشمە دىتە ئىرە. منىش چووم پەرزەيەكى كۆم ھىنا سىرىم بەرەشى مەجەلى چىشتەكەدا و ھىنام بە قۆنەرەكاندا و بۆياخى رەشم كردن. بەيانى كە

چووم بۆ تدریب ناو ساحه که ئاوهنگ بوو کاتیک بهناو ئاوهنگه کهدا رۆشتم ههموو رهشیه کانی لى بۆوه بووهوه به سور.

ئهمینه شیت هات وتی: مهلا پییم نموتیت به پیلایى سوروه نهیهیت بۆ تدریب، وتم: واللّه رهش بوو بهیانی که هاتم به ئاوهنگه کهدا بووهوه به سور، وتی: ئەجاره قهیناکه بهلام جاریکى تر سزات ددهدم، کاتیک لى بووموه چووم بۆ لای (امر مرکز التدریب) خوا لى خوشبوو رانیید خهسرهو پیاویکی باش بوو باسی بهسهرهاتی خۆم بۆ گتیرایهوه، وتم: پینج رۆژ ئیجازه بدهرى تا خۆم دهگهیهنمه بهغدا چونکه من بپروانامه هیه بهیپی یاسا ناکریم به سهرباز، وتی: تۆ ئهوه سى رۆژه بوویت بهسهرباز هیچ کهس ناتوانیت کاترمیرنک پشوت بداتی، بهلام لهسهر (مسهولیهتی) خۆم (۷) رۆژ ئیجازه ددهدم بهتۆ برۆ ئیشی خۆت بکه. بپروانامه کهم له تهجنید نه دۆزیهوه لهبهرئهوه چووم له دائیرهى ئهوقاف دهرم هینا نوسخهیه کم وهرگرت و مۆریان کرد و عمریزهیه کم دا بهمدیری تهجنیدی عام، بهلام له ههمان کاتدا (مهزبهتهیه کم) کردهوه مهلاکانی شاره که نیمزایان کرد بردم بۆ (عومهر عهلی) که ئهوکاته متصرف (محافظ) بوو، یهک دوو مهلای باش هاتن لهگهلم، عومهر عهلی وتی: بۆچی سهربازی ناکهیت؟ وتم: لهبهرئهوهی مهلام و دهرس دهلیمهوه، وتی: پیغه مبهر ﷺ خوی سهرباز بووه تۆ له پیغه مبهر گهوره تریت. مهلاکان وتیان: که لک و سودی بۆ گه ل و ئایین و ئیسلام زۆرتره که مهلا بیته لهوهی بچیت دوو سال سهربازی بکات.

ههر چۆنیک بوو قهناعهتیاں پی کرد که کتابیکم بداتی بۆ بهرئوه بهری تهجنیدی عام، ئینجا خوا لیخوشبوو (أحمد فهمی) دراوسیمان بوو زۆر پهیوهندی ههبوو لهگه ل قازی یه کهمی بهغدا (قازی شیخ عبدالحمید نهروشی) نامهیه کی ئهوم برد بۆ قازی له دادگا (محکمه) وتی: سبهینی له بمردهرگای وهزارهتی دیفاع چاوهروانیم بکه سهعات ۸ ی بهیانی.

رۆژی دواپی له ههمان کاتدا قازی هات بردمی بۆ لای مدیری تهجنیدی عام و پی وت: ئه مهلا یه باشرین مهلای سلیمانیه بپروانامی هیه بهیپی یاسای سوپا ناکریت بهسهرباز. لهگه ل ئهوهش مدیری تهجنیدی سلیمانی بهرقدا کهوتوه کردویهتی به سهرباز. ناردی دوو چاییان بۆ هینان، تا چاکانمان خوارهوه فرمانی دهر کرد به بهتال کردنهوهی سهربازیه کم کتابیان دامی که بۆ مدیری تهجنیدی سلیمانی بهرم، ئینجا که کتابه کم برد بۆ (عقید امین) زۆر خهجالهت و شهرمهزار بوو. بچوايه ته ههر شوینیک له سلیمانی سهزهنشتیان ده کرد.

یه کهم ئیجازه:

له ماوهی (۱۹۴۹-۱۹۵۰ز) که له سلیمانی مهلا بووم و دهرسم دهوتموه پینج فهقی خویندنیان لهلام تمواوکرد و ئیجازهی مهلا یه تیان وهرگرت، ههرچهند من خۆم ئههه پینخوش نهبوو که ئیجازه بدهم چونکه نهگه یشتبوومه ئههه پلهیه، بههه فهقیانی که ئیجازه پیندان دههوت بچن بو لای (ماموستا مهلا عبدالکریم مدرس) ئیجازه کهتان وهربگرن، ئهوانیش تیان لای توو خویندنیان تمواوکردوه و لای تویش ئیجازه وهرده گرین.

ئهه فهقیانمش ئهمانه بوون:

۱- مهلا سهید ئهحمده نولچکهیی.

۲- مهلا سهید محمده چنگیانی.

۳- مهلا عبدالرحمن موکریانی.

۴- مهلا محمده موکریانی.

ئهم دووانه دواوه بهیه کهمه لهیه که روژدا ئیجازه یان وهرگرت.

۵- مهلا رهشیدی بزهینانی.

یه کهم کهس که ئیجازهی وهرگرت له لام مهلا سهید ئهحمده نولچکهیی بوو که فهقیه کی زور تیگه یشتوو بوو زور به ئهدهه و به شهرم و حهیا بوو، ئیستا وا له قه لادزی مهده سهیه کی ههیه دههسی فهقیی تیا ده لیتمه وهه زهمانی کون.

ئهم یه کهم ئیجازهیه دانیشتوانی گهه که زور بایه خیان پیندا چون میزه و جبهیان هینا بو مهلا سهید ئهحمده زور پیاو ماقولتی شاره کهیان بانگ کرد.

کاک محمدهی ماموستا مهلا کریم ئه دبیکی گهوهی کورده شانازی پتوه ده کریت ئهه سهرپرشتی ریک خهستنی ئههنگه کهی کرد، (مکهه) یه کهمان له دهه گای حوجهی دههس وتنهوه دانا بو ئهوهی چهند وتاریک ههیه که لهویدا بوتریت دهنگه کهیان بگاته دانیشتوانی ئههنگه که.

یه کهم کهسیک که وتاری خویندهوه کاک محمده بوو که وتاره کهی زور پر مانا بوو، به لام بهداخهوه ههندیک له مهلاکان که ههردهه ئاره زویان له تیگدانی ئیش و کاری خه لکی تر ده کرد، بوونه هوی ئهوهی ئیجازه کهیان لی تیک دام و مهجلسه کهیان بهجی هیش.

كاك محمد وتى: مهلا له جيگهي پيغهمبهره ﷺ نوينهرى ئموه، پيغهمبهر له دوو لاره نيشى ده كرد بو موسلمانان له لايهنى تاينيهوه وهك پيغهمبهرىك، له لايهنى دونياوه وهك سهرزك دهولته تتيكى ئيسلامى، بهلام مهلاكان ناگايان له كومهل نيه نازانن چى ههيه و چى نيه، تهنيا ئيش و كاريان بووته ئموه چوار ركات بهرنويژى دهكهن له مزگوته كه ياندا، نه گهر موچهيان نه دهنى نايه نه مزگوت ئمو چوار ركات نويزهش ناكهن.

لهم كاتهدا مهلا (م.ر)، كه ههردهم سههره تابوو له كيشه دروست كردنى شاره كه دا، ههلسايهوه وتى دهى مهلايان با بچينه دهروهه، كه ههلسا ههشت نو مهلا دواى كهوتن له مو كاتهدا (ماموستا سهيد غفور) پياويكى زور مهرد و ئازا بوو، بانگى كردن و وتى: (وامتازوا اليوم أيها المجرمون)، واته: جيا ببنهوه لهوانهى كه باشن و حمز له كردهوهى باش دهكهن ئهى تاوان كاره كان.

بهداخهوه ههردهم لهوانهى كه خورافات و شتى هيچ و پوچ پهسند نهكهن گه لىك زورترن لهم جيهانهدا لهوانهى كه همول و كوشش دهدهن بو دهرخستنى راستى و راسته قينه. ئهه ئيجازيه يه كهه ههنگاو بوو كه واى له مهلاكان كرد ههنديكيان له پاشه روژدا له دژم وهستان، خواى گهورهش ئمو كردهوهى لهوانى كرد به كامهراى و به ختمهوه ريم كه ئيستا تيايدا ده ژيم و ئيستا ته مهتم (۷۷) سائه ههرچهند بيه ده كه موه من له (زه لم) بههوى (عبدالله خان) هوه ده ربه دهه بووم، ئينجا له سليمانى بهو جوژه بوو كه باسم كرد ئيستا گه يشتمه ئموه بيم به ماموستاى زانكو ئموه ده مناسيت ئموه ندهه ريزم لى ده گريست خزم تهريق ده بموه.

ههر ئه مهش بهوه هوى وهستانى ههنديك مهلاى سليمانى له دژم و هموليان دا ملم بشكينن، كه چى خواى گهوره گه ياندميه ئهه پلهيهى ئيستا به بروانامهى مهلايه تيموه -۷- بروانامه ههيه، وه پلهى پرؤفيسوريم ههيه له زانستدا.

ژيانی ماموستانا مهلا سهد ئه حمهد (ناسراو بهمهلا په پووله)

"ماموستانا سهد ئه حمهد ناوی (احمد عبدالفتاح محمد مستهفا) یه، له دایک بووی سالی ۱۹۲۶هـ له گوندی نولچکه یه له ناوچه ی مەرگه ی ناحیه ی بنگردي سمر بهقه زای دوکان له پاریزگای سلیمانی، دانیشتوانی ئه م گوندهش زوربه یان سهدین و سمر بهساداتی بهرزخه ن.

ماموستانا سهد ئه حمهد که سیکی ناودارو خاوه ن که سایه تیه کی گهوره و ماموستانا یه کی شاره زان له هه موو زانسته کان و هه میشه خاوه ن مزگهوت و حوجره و فهقی بووه.

زوربه ی زوری ماموستانا یانی پشده رو بیتوین و مەرگه و هه تا ئیرانیش سو دیان له زانستی ماموستانا وه رگرتووه. وه ک مه لایه تی له هه ر شوینیکیش

بو بی مزگهوت و حوجره و فهقی و ته درسی هه ر هه بووه، سهروهت و سامانی ئه و که علم وزانست و زانیاری بوو، وه ک ماموستانا بهر تزه که ی ماموستانا مستهفا زه لمی به خشیویه تی و سهرفی کردوه و نه ی شار دۆته وه و له ناوی نه بر دوه.

له بهر بی نه فسی و خو به که م گرتنی خه لک ناز ناوی (مهلا په پوله) یان لی ناوه و به مهلا په پوله مه شهو ر بووه.

ماموستانا سهد ئه حمهد به زوری له خویندن و کاتی فهقییه تیدا ره فیقی جه نابی ماموستانا مهلا محمد نوره دینی ماموستانا مهلا محمد چۆخر که بی و ماموستانا سهد سلیمان و ماموستانا سهد محمود نولچکه بی و ماموستانا مهلا محمد امین مام قاسمه و چه ندان ماموستانا تریش بووه.

ماموستا سید نه‌محمد له‌لای زور ماموستا خویندویه‌تی له وانهش ماموستای رهش و ماموستای پایه بهرز جه‌نابی ماموستا ملا عبدالکریم المدرس و ماموستای نوسه‌رو پویشنیرو بیر تیژو خاوه‌ن ده‌یان کتیب و سهدان نوسین ماموستا مسته‌فا زه‌لمی.

ئی‌جازه‌ی علمی یا ئی‌جازه‌ی مه‌لایه‌تی که‌به‌ده‌ست و په‌نچه‌ی ماموستا محمد زاناو نوسه‌رو بیر تیژی کورد کوری جه‌نابی ماموستا مه‌لا عبدالکریم موده‌ریس له‌سالی ۱۹۵۳ نوسراوه‌تموه، له‌مزگوتی (بن‌ته‌بق) له‌سلیمانی رژی هه‌ینی به‌ناماده بوونی خه‌لکیتی یه‌کجار زور له‌زانیان و خه‌لکی که‌سایه‌تی و چه‌ماوه‌ری شار پیدراوه‌ ئه‌موش یه‌که‌م ئی‌جازه‌ی ماموستا مسته‌فا زه‌لمی بوو که به ماموستا سید نه‌محمدی به‌خشی.

فهرموری یاره بی غه‌رقی ره‌جه‌تی خوا بی ئه‌وه‌نده‌ی من له‌و رازی بووم له‌هیج فه‌قی و ماموستایه‌کی تر به‌و شیویه رازی نه‌بووم.

هه‌ردوو ماموستا جه‌نابی ماموستا عبدالکریم و ماموستا مسته‌فا زه‌لمی ئه‌و کاته‌ی که‌له‌به‌غدا بوون له‌بیریان نه‌ده‌کرد، هه‌ردوکیان نوسین و به‌ر هه‌مه‌کانی خویان ده‌کرده دیاری و به‌له‌سه‌ر نوسین و واژوی خویان بویان ده‌نارد.

ماموستا سید نه‌محمد به‌زوری ته‌مه‌نی ژبانی خوی وه‌ک مه‌لایه‌تی له‌سو‌فیان و هه‌لۆنه و نۆلچکه‌و گه‌رم‌کان و سنه‌لۆان بووه، له‌سالی ۱۹۶۸ هاته قه‌لادزه‌وله‌مزگوتی جوتکانیان و دواتریش مزگوتی‌کیان بو دروست کرد له‌سالی (۱۹۷۰) هه‌ر به‌ناوی خوی (مزگوتی مه‌لا سید نه‌محمد) له‌گه‌ل جند زور (حوجره) بو فه‌قی و موسته‌عه‌یده‌کان بو‌ده‌رس خویندن و وانه ووتنه‌وه که‌هه‌تا (۲۴-۴-۱۹۷۴) به‌رده‌وام بوو، به‌لام که‌بو‌ردو‌مانی قه‌لادزه‌ کراو خه‌لک ئاواره‌و ده‌ربه‌ده‌ری ئه‌و دیو سنور بوو ماموستاش یه‌کینک بوو له‌و ئاوارانه، له‌نۆردو‌گای (سه‌رابی گه‌رم) نیزیک قه‌سری شیرین به‌جیرانه‌تی و دو‌ستایه‌تی جه‌نابی ماموستا سید کاکه، له‌کو‌تایی سالی ۱۹۷۵ گه‌رایه‌وه بو قه‌لادزه‌و هاته‌وه هه‌مان مزگوت و ده‌ستی کرده‌وه به‌ته‌دریس، به‌لام به‌کز بوونی چرای شو‌رشی کورد چرای زانست و زانیاریش له‌حوجره‌و مزگوته‌کان به‌ره‌و کز بوون و نه‌مان رۆیی.

ماموستا سید نه‌محمد (۱۳) جار جه‌جی مالی خودای کرده‌وه.

ماموستا سید نه‌محمد چوار کورپ که‌چیکی هه‌یه، دوو کورپ بوونه میرات گری خویی و میحرا به‌کیان چۆن نه‌کردو بو‌نه مه‌لا و تار خوین له‌ قه‌لادزی.

ماموستا سید نه‌محمد له‌شمو چوار شه‌مه ۳- له‌سه‌ر ۴- ۱۱- ۱۹۹۹ کات ژمی‌ر ۸ و ۲۵ ده‌قیقه دلّه گه‌وره‌که‌ی له‌لیدان که‌وت و گیانی پاکی انشاء الله به‌به‌هه‌شت شادو کامه‌ران و

به ختموهر بووه.

له مەمراسیمی بە خاک سپاردنی جنابی مامۆستا سەید ئەحمەدیشدا لە قەلادزە خەلکی شار
هەمووی بەشداری ئەو مەراسیمە یان کرد. ^(۱)

* * *

ئاگری نەورۆز و مەلا:

بەداخموه هەتا ئیستاش لەلای هەندیک کەس کردنەوی ئاگری نەورۆز لە رۆژی (۲۱/۳)
کە یادی سەری سالی کوردیە جەژنی نەتەواوەتی کورده لای هەندیک بە کفر و ئاگر پەرسەتی
داده نریت.

ئەمەش بەهۆی نەزانی و تێ نەگەیشتنە لە بەراورد کردنی ئەنیوان ئاگر کردنەوه و ئایینی
ئیسلامدا.

ئەوی ئەو ئاگرە دەکاتەوه مەزۆتیکیە نوێژ دەکات و برۆای بەخوا و ئاین هەیه هیچ کەم و
کۆریبەکی نیە کە بەهۆی ئاگر کردنەکەوه بیت.

هەتا ئەرم خەفەتی ئەوێم لەدڵ دەرنایچێ سالی (۱۹۵۴) من و مامۆستا شیخ نوری و
مامۆستا سەید غەفور دوو مەلای تر بەناوبانگ بوون بەبۆنە جەژنی نەتەوه کەمان
بریارماندا لە مەزگوتەکە مامۆستا سەید غەفور کۆبووینەوه بۆ ئەوی بەشداری بکەین
لەگەڵ ئەو دڵسۆزانەدا کە ئاهەنگی نەورۆزیان دەگێراو لەلایەن پێرەمێردی شاعیرەوه، ئێمە
ئەو پێنج مامۆستا ئایینی یە بانگەشێشت کرابووین بۆ بەشداریکردن، بەلام نەمانوێرا برۆین
بۆ ئەوی تاوانبار نەکرین بە ئاگر پەرسەتی و کافر.

بێخود و عبدالقادر بەگ و سەفەری زەلم:

رۆژنیک خوالێخۆشبوو ئەدیب و زانای کورد (مەلا مەحمودی بێخود) فەقییەکی نارد بۆ
لام وتی: میوانیکی زۆر خۆشەویستم هاتوو (عبدالقادر بەگی دەکە) پێی خۆشە سەرچاوەی
زەلم بێنییەت ئەگەر پێت خۆشە لەگەڵمان وەرە بچین بۆ زەلم، منیش چووم بۆ خزمەتیان، و تم:
سەبەینی بەیانی زوو بەفیتکی دەڕۆین، کاتیکی چووین دووشمو لەمالی باوکم لە زەلم ماینەوه.

^۱ لە بنەمالە مامۆستا مەلا سەید ئەحمەد وەرگێراوه.

ئەو دوو شەمۆ خوالىخۆشبوو (بىخود) ئەمەندەي قسەي خوشى بۇ گىرايمەه هەتا ئىستاش لەمىشكەما ئەو قسە خوشانە ئەزرنگىنەهە، چونكە وتەكانى كۆمەلايەتى و پىرپوون لە فەلسەفە و منطق، يەكئىك لەو قسە خوشانە گىرايمەه وتى:

جاريك هەندى (درويش) و (درويشە) واتە پىاو و ژن لە ئىرانەهە دىن بۇ عىراق ئەچن بۇ مالىي شىخ، لەرنگەدا دەرويشىك لەگەل (دەرويشە) يەك دەبن بەبرادەر، شەويان لى دىت لە قۆبى قەرەداغ هەريەك لەبن دارىك راتەكشى و ئەخەوى، دەرويش لە پاش خەوتنى هاورىكانى لەسەر سەك خۆي راتەكشى و ئەچىت بۇ لاي (دەرويشە)، ئەويش ئەلىت: - دەرويش - بەحەياي خۆتەهە بگەرىدەهە با هاوار نەكەم، دەرويش ئەلىت بۇ خاترى پىغەمبەر دەست مەنى بەرومەهە با بەنائومىدى نەگەرىمەهە، (دەرويشە) ئەلىت بەم پىغەمبەرە ئەبىت بگەرىتەهە. ئىنجا بۇ جارى دووم خوا ئەكات بە تەكاكار، ئەويش ئەلىت ئەبىت بەم خوايە بگەرىتەهە شوينى خۆت.

بۇ جارى سىيەم ئەلىت: تو ئەو شىخەي ئەچىن بۇ لاي دەست مەنى بە روومەهە، (دەرويشە) چەپوئىك لەناو چاوى دەرويش ئەبىت ئەلىت چۆنت دۆزىمەهە خوا بتگرى، ئىنجا لەبەر خاترى شىخ دلخوازەكەي بەجى دىنى پاش ئەوى نەخاترى خوا و نەخاترى پىغەمبەرى گرت.

ئەمەش ماناي وايە (دەرويشە) شىخى لا گەورەترە لە خوا و لە پىغەمبەر. ئەم جۆرە بىروباوەرە ئىستاش ماوه بەتايەتى لەلای شىعەكان سويندى درۆ ئەخون بە (خوا و پىغەمبەر) بەلام بە (عەلى و عەباس) ناخۆن.

* كورتەيەك لە زباني بىخود

"بىخودى شاعىر نارى تەواوى "مەحمود" ه و كورى موفتى حاجى مەلا ئەمىنى كورى موفتى گەورە حاجى مەلا ئەحمەدى چاومارە كە ناوبانگى بە (پىرحەسەن) دەرکردووه، ئەمىش كورى مەلا مەحمودى دىلتىزىي پىرحەسەنى كورى مەلا ئەحمەدى دىلتىزىيە كە لە سالى (۱۲۰۶) كۆچىدا كۆچىدوايى كردووه، ئەمىش كورى مەلا ئەحمەدى دىلتىزىيە كە بەناوبانگ بووه بە (مەلای گەورە) و لە سالى (۱۱۷۳) دا لە دىلتىزە وەفاتىكردووه. ئەم زاتە خويندنگەيەكى گەورەي هەبووه لە دىلتىزە و هاوچەرخى شىخ رەزاي دىلتىزە بووه.

* تىبىنى: وەك يەكئىك لە هاورى و كەسە نىزىكەكانم پىنم خوش بوو ژياننامەي لەم بەركەدا داىرنىت.

بيخوديش له سالی ۱۲۹۶ کۆچيدا هاتوه ته دونياوه، لای زانایانی ناوداری ئهوه سهرده مهی سلیمانی خویندنی تهواو کردووه. سالی ۱۹۰۰ زاینی کراوه به حاکمی ههله بجه، له گهژ مامۆستایان (رهفیق حیلمی) (زیوره) دا مامۆستایه تیی کردووه، بیتهوهی بهرامبهر بهوه هیچ مانگانه یهک وهر بگریته.

پیش کۆچی دوایی مهلا عهبدوالعزیزی کاکای، که موفتی سلیمانی بوو، چهند سالیکی له ههله بجه به سه ربردووه. ئهوجا گهراوه تهوه بو سلیمانی و تا مردنی له جیگاکه ی ئهوه دا مفتی بووه. کاتژمیر سی و چاره کی پاشنیه رهۆی ۱۹۵۵/۸/۲۵ بهرامبهر به (۱۳۷۶ ی کۆچی) بو دواچار مالتاوی کرد.^(۱)

* * *

له پاشان گهراپنوه بو ههله بجه شهویک میوانی خوالیخۆشبوو (حهسن بهگی جاف) بووین، بو نیوه رهۆ میوانی مامۆستا (شیخ رسول) بووین. یهک دوو سهعات چوینه مزگهوته که ی مامۆستا شیخ رسول، مامۆستا و بیخود و عبدالقادر بهگ خهبریکی یاری (شطنج) بوون، منیش کتیبیک له تاقی میحرا به که دانرابوو ژبان ی پیغه مبه ر بوو ﷺ له نووسینی زانا و نه دیبی میسر (حسین هیکل) دهستم کرد به خویندنه وهی تا ئهوان تهواو بوون، ئینجا که تهواو بوون مامۆستا شیخ رسول وتی: من تا ئیستا ئه م کتیبه م نه خویندۆ تهوه له بهر دوو شت:

یه کهم: کاغزه که ی سپیه، من هه ر کتیبیک کاغزه که ی سپی بیت ههزم لیتی نیه.

دوه م: دانهری ئه م کتیبه زۆر جار ناوی پیغه مبه ر ده بات و سه لاوات نادات له دیاری.

منیش وتم: مامۆستا یه که م: نرخی کتیب و سودی له زانیاری یه که تیایدا کۆکراوه تهوه به زهردی و سپی کاغزه که ی نیه.

دوه م: دانهری ئه م کتیبه خۆی له پیشه کی کتیبه که دا وه لامی ئه م پرسیاره ی داوه تهوه ده لیت: سه لاوات له دیداری پیغه مبه ر (سونه ته) و یه کجار به سه نه گه ر له شوینیکدا چهند جار نیک دووباره بووه وه، ههروه ها ده لیت: من زۆر شوین هه یه وتاره که یم له پیاویکی گاوره وه گواستوه تهوه که ئه و ناوی (محمد) ی بردووه دیاره ئه و کاته سه لاواتی له گه لدا باس نا کریت.

مه بهستم له گیرانه وه ی ئه مه جیاوازی بیروباوه ر له نیوان مه لا و فهقی و له نیوان کاغزه ی و سپی و زهردا، لایان وابوو نه گه ر کتیبیک کاغزه که ی سپی بوو خویندنه وه ی ره وا نیه. ههروه ها زۆر مه لا هه بوو نه یده هیش ت فهقی به که ی ره ژنامه بخوینیتته وه یان گو فار.

^۱ به کورتی له ویکیبیدیاهه، ئینسایکلوپیدیای نازاد.

ماموستا مهلا نوری فارس که مهلايه کی زور چاکه و وه رگيریکی زور بسرزه، جاریکيان هات بۆ لام وتی: من لای ماموستا (رپ) ده مھوتند، دهری کردم لاسر نهوی که روزنامم ده خویندهوه، ثم جزره بیروپایانه لای هندیك ماموستایانی نایینی هه بوو، به هیزترین هو بوو بۆ دواکھوتنی خویندهواری مزگھوت که کاتیک ئیجازهی ودرده گرت ناگای له هیچ شتیک نه بوو که په یوهندی به ژبانی جیهانموه هه یه، دیاره نمو کسه له دونیا تی نه گیشته به قولی ووردی له نایینی ئیسلام تیناگات، چونکه ثم ناینه هاتوره بۆ نهوی که بهرینک و پینکی په یوهندی همر مرۆفینک له گهل یه کینکی تر روون بکاتموه به راست و به چموتموه بیخاته روو.

سه فهری موسل سالی ۱۹۵۴:

حاجی عبدالقادر عبدالجبار (حاجی میرزا قادر) یه کینک بوو له بازارگانه کانی سلیمانی، لهو دهوله مهندانه بوو هه همیشه هستی ده کرد به پیویستی خزمهتی مزگھوت و مهلا و فهقی. جاریکیان چوار مهلاهی هه لبارد له سلیمانی بۆ نهوی لاسر ئهرکی خوی بیانات بۆ موصل بۆ زیارهتی (نبی یونس). ثم چوار مهلايه بریتی بوو له: مهلا عبدالله چروستانی، مهلا رحیمی پهرخی و مهلا عبدالرحمن داربه رولهیی و چواره میان من بووم. به ئوتومبیله کهی خوی رویشتهن بۆ موصل، کورینکی خوشی له گهل هینابوو نمو کاته له شهسی سهره تایی بوو (کاک عبدالله) خوا لینی خوشی، له رینگا قسه کرا و وه لام دهرایموه چونکه ده لاین قسه کردن رینگه نریک ده خاتموه. له رینگا وتیان: (حهزهرتی سلیمان) ههزار ژنی بووه هه موو شه موک چوته لای ثم ههزار ژنه.

منیش له هه موویان بچو کترم له ته منن و له زاناییدا، چونکه ئه مان ماموستای ماموستا کانم بوون. پیم وتن: ثم شته دووره له ژیریموه - منطق - چونکه نمو ژنانه ریز بکهیت و هه ربه که - یه که ده قیقهی - پی بجیت، نه کاته ههزار ده قیقه دابهشی بکهیت به سهر (۶۰) دا نه کاته (۱۷ سهعات) له روژیکدا یان وه ئه مان ئه لاین له شه موکدا. ئینجا پیغه بهرینک هه موو روژیک (۱۷) سهعات له ته منی له م ئیشه دا به سهر بهریت چون پیغه بهرینکه؟

ئه وانیش وتیان - معجزه - بووه.

وتم: شتیکی تر نه بوو که بییت به - معجزه - له مه زیاتر. ئینجا وتیان: تو ئیمانیت زه عیغه بیروباوه رت ته واو نیه.

وتم: نهمه شتیکی دروست کراوه و خورافاته، منیش بیروباوهرم بهمه نیه.
کاتیک چوینه موسل له پاش زیارهتی (نسی یونس) چووین بو زیارهتی مفرمدی (فتحی
الموصلی) له رینگه باسی (خدری زینده) کرا.

وتم: نهمهش به کیکی تره لهو خورافاتانهی بیروباوهرتان پیی ههیه.
وتیان: نه گمر تو ئینکاری خدری زینده بکهیت ئەوا بیروباوهرت هیشتا دانهمهزاروه.
وتم: لهبر چی (خدر) دهبی تا روژی قیامت بمینیت؟ نه گمر لهبر ئەوهیه سودی زوره بو
موسلمانان خو له پیغه مبر ﷺ گموره تر نیه، بوچی پیغه مبر ﷺ (۶۳) سال ژیاوه خدر
دهبی ههتا ههتایه بمینتی، یان مانهوهی لهبر ئەوهیه چونکه خوا ناتوانیت خدریکی تری وهها
دروست بکات نهمهش کفر و کم باوهرییه بهخوا.

ئینجا ئەوان گومانیان پیدا کرد له موسلمانیتی من، چونکه ئەم جوهره چیرۆکانه ناچیتته
میشکمهوه.

کاتیک گهراینهوه بو همولیر چوینه حوجره کمه (مهلا صالحی کوزه پانکههیی) که
مه لایه کی زور باش و زور به ناویانگ بوو.

کاتیک دانیشتین پالم دایهوه به دیواره کموه سهرم بهر کتیبه کان کهوت، منیش کتیبه
دهرهینا، که دهبینم نهمه تهفسیری مه داریکه (تفسیر النسفی)، که کردمهوه به ئیرادهی خوا
وا ریکهوت له سهرا لاپه ره ی لای راست له دیری یه کهمدا خویندمهوه ده لیت: (وأما قصة خضر
وإلیاس فهی من الخرافات)، واته: چیرۆکی خدر و الیاس درۆیه و خورافاته.

کتیبه کم داخستوه وتم: بیروباوهرتان چیه بهرامبر به تهفسیری مه دارک؟ وتیان: باشترین
تهفسیره.

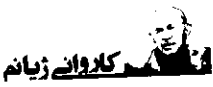
وتم: نه گمر ئەو شتیک بلیت باوهرتان پیی ههیه؟

وتیان: نه گمر برومان بهو نه بی مانای وایه باوهرمان به هیچ نیه.

ئینجا کتیبه کم دانئ وتم: بیخویننمهوه، که خویندیانهوه خو ناتوانن بهویش بلین کافره،
هیچ وه لامیان پی نه بوو.

ئایینی ئیسلام ههزاران شتی ناراستی تیکه لا و کراوه پیوینسته ماموستا و مهلا جیاان
بکاتمهوه.

ئوانه ی له گه لم بوون به دهیان ئیجازه یان داوه به مهلا و ماموستا که به حساب بوون به
(عالم) بیروباوهریان بهو جوهره شتانه هه ههیه. کوره کهی حاجی قادر که له شمشی سه ره تایی

بوو پيى وتم: گفتوگو له گهل ئهوانه مه که، چونکه همر شتيك چون چوته ميشکيانموه همروا ده ميئيتموه.

کارگه‌ی ته‌لاق چاکردنه‌وه:

مزگموته‌که‌ی ماموستا (م-ر) به‌هاوبه‌شی هندی له ماموستا‌کانی ده‌روه وه‌ک ماموستا (ن.ب) کارگه‌یه‌کیان دانا بوو که بریتی بوو له حوجره‌که‌ی ماموستا بو دهرس وتنه‌وه و تاييدا ته‌لاقیان چاک ده‌کرده‌وه.

همر کوردیکی هه‌ژار ناکۆکی بوايه له‌گهل ژنه‌که‌ی له‌بهر داماری و نه‌بوونی رۆشنیبری چه‌کی ته‌لاقی به‌کار ده‌هینا له دژی ئه‌و ژنه‌ی تاوانه، به‌بی ئه‌وه‌ی بیر بکاتموه له پاشه‌ رۆژی خۆی و منداله‌کانی. ئه‌یوت به‌ ژنه‌که: (همر سی ته‌لاقت کهوتبی).

ئینجا دوا‌ی ئه‌وه‌ پیاوه‌که‌ رقه‌که‌ له دلی ده‌رده‌چوو په‌شیمان ئه‌بووه‌وه، مه‌لا به‌ مه‌لا مزگموت به‌ مزگموت ئه‌گه‌را بو ئه‌وه‌ی یه‌کی بلی ته‌لاقت نه‌کهوتوه‌وه یان چاک ده‌کریتموه.

زۆربه‌ی ماموستا‌کانی کوردستان هه‌تا ئیستاش باه‌ریان وایه که ژن به‌یه‌کجار همر سی ته‌لاقی نه‌کهوت، که‌چی قورئانی پی‌وۆز زۆر به‌ناشکرا ده‌لئیت: (ته‌لاقی که ژن و می‌رده‌که‌ نه‌توانن یه‌ک بگرنه‌وه بریتیه له سی جار)، دیاره له پیاویکی نه‌خوینده‌وار بپرسه بلی (سی جار) له‌گهل (سی ژماره) جیاوازن یان نا؟ ئه‌ویش ئه‌لئیت جیاوازه، چونکه جار له‌گهل جار زه‌مان ئه‌کهوتیه‌ نیتوانیانه‌وه به‌لام ژماره همرچهند بی له‌یه‌ک کاتدا ئه‌ییتموه.

له سلیمانیدا مزگموتی ناوبراو بوو بوو به کارگه‌یه‌کی زۆر سه‌یر بو چاک کردنه‌وه‌ی (ته‌لاق)، بو یه‌که‌م جار (فتوی) یان ده‌دا که سی ته‌لاقی کهوتوه، به‌لام له پاشان به‌ ده‌یان (فروفیلیان) ده‌دۆزیموه بو چاک کردنه‌وه‌ی.

یه‌کی له‌و ماموستایانه‌ی به‌شدار بوو له‌و کارگه‌یه‌دا بۆی گپرامه‌وه: ژن و پیاویک هاتن بو لاما‌ن بو پرسینی ته‌لاقه‌کیان، ئینجا ئیمه‌ش لیمان پرسی له پیاوه‌که: ئه‌گه‌ر ژنیکی تازه بینیت چه‌ندی تی ئه‌چیت؟ ئه‌ویش وتی به‌لای که‌مه‌وه (۱۰۰) دینار، ئیمه‌ش پیمان وت تو (۵۰) دینار به‌ ئیمه‌ بده ته‌لاقه‌که‌ت بو چاک ده‌که‌ینه‌وه. ئه‌لئیت: پیاوه‌که‌ زۆری پی خوش بوو چونکه ژنه‌که‌ی زۆر خوش ده‌ویست ئاماده بوو همرچهند داوا بکمن بیدات، ژنه‌که‌ی پی وت: هه‌لسه‌ بابروینه‌وه بو مالله‌وه، وتیان: ئه‌ی ته‌لاقه‌که‌ چاک ناکه‌نه‌وه؟

وتی: ماموستا ئه‌گه‌ر ته‌لاق کهوتبی به‌ (۵۰) دینار چاک ناییتموه، ئه‌گه‌ر نه‌کهوتبی (۵۰) دیناری که‌رانه‌ی خۆمان بو بده‌ین؟!

همروه‌ها له هه‌له‌بچه له مزگه‌وتی مامۆستا (ص) کارگه‌یه‌کی تر هه‌بوو له جوړتیکی تر، یه‌که‌م جار بریاری ئه‌دا سێ ته‌لاقه‌که که‌وتوو، ئینجا ئه‌ی وت: له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیوه (مذهب) تان (شافعی) یه و لای شافعی ئه‌بێ شاهی نكاح عادل بێت واته (بێ گوناو و بێ تاوان) له‌به‌رئه‌وه‌ی نکاحی پێشوو به‌تال بووه چونکه شایه‌ته‌کان فاسق بووه له‌به‌رئه‌وه‌ی خۆتان ته‌قلیدی-امام حنفی- بکه‌ن که لای ئه‌و نکاح دروسته با شایه‌ته‌کانیش- فاسق- بن هه‌ر به‌و جوړه جارێکی تر ژنیان ماره ده‌کرده‌وه له پیاوه‌که به‌رامبه‌ر پاره‌یه‌که له سه‌ری رێک ئه‌که‌وتن. ئینجا ئه‌م کرده‌وه‌یه نه‌ خوا فەرموویه‌تی و نه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، زۆر به‌ ئاشکرا خوا فەرموویه‌تی: (ته‌لاق به‌سێ جار) ئه‌بێ و ته‌واو ئه‌بێ، شه‌ریعه‌تی ئیسلام هی شافیعی و چه‌نه‌فی نییه، تا ئه‌وان ئه‌رکان و مرۆقی بو‌ دابنن.

ئهمه‌ش ئه‌گه‌ر خۆینده‌واره موسلمانه‌کان له‌سه‌ر مانای قورئان برۆن نابنه‌ هۆی ویران کردنی هه‌زاران مال و سه‌رگه‌ردانی هه‌زاران منال که باوکه‌که سێ به‌سێ دایکه‌که ته‌لاق ده‌دات.

همروه‌ک باس‌م کرد من خۆم یه‌کێ بووم له‌و نه‌زانانه‌ی که دووجار فتوای ناره‌وام داوه، هه‌تا بو‌ ئه‌و مه‌به‌سته له‌ بره‌وانامه‌ی ماجستیردا کتیبیکم دانا له ژێر ناونیشانی (ته‌لاق له‌ هه‌موو ئایین و یاساکانی دنیادا له‌ ماوه‌ی ۴۰۰۰ سألدا).

به‌ وردی له‌م کیشه‌یه‌م کۆلیوه‌و گه‌شتمه‌ ئه‌و ئه‌جمعه‌ی که ته‌لاقی (سێ به‌سێ) (یه‌ک) ته‌لاقی پێ ده‌که‌وی، به‌پێی فەرموده‌ی خوا له‌ قورئانی پیرۆزدا، ئهمه‌ش زۆر له‌ مه‌زه‌به‌ه‌کان (فتوی) یان له‌سه‌رداوه.

هه‌له‌که له‌مه‌وه هاتوو که له‌ زه‌مانی (خلافه‌ی) عمری کوری خطاب ﷺ که‌سی وا هه‌بوو به‌ژنه‌که‌ی ده‌وت- سێ به‌سێ- ته‌لاقت که‌وتبێ، هه‌زره‌تی عمر فەرمووی: ناوی ژماره‌ مه‌به‌ن چونکه ژماره له‌ ته‌لاقدا نیه به‌لکه‌و جار هه‌یه، خوا فەرموویه‌تی: (ژن و پیاو له‌یه‌ک ئه‌چرێن به‌یه‌که‌جاری پاش ته‌لاق دان به (۳) جار).

هه‌زره‌تی عمر فەرمووی: ئه‌وه‌ی له‌مه‌ولا به‌ژنه‌که‌ی بلی (۳) ته‌لاقت بکه‌وی نایه‌لم ژنه‌که‌ی بچیتمه‌وه لای له‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌ی که ژماره به‌کارده‌هێنێ، به‌م بریاره‌ی هه‌زره‌تی عمر ده‌وتریت (السیاسة الشرعية) واته: بو‌ رابه‌ری ئیسلام هه‌یه که هه‌ندێ شت بریاریدا که خوا و پێغه‌مبه‌ر نه‌یفه‌رموو هه‌ به‌ر (رامیاری نایینی). ئینجا ئه‌م فەرموده‌ی هه‌زره‌تی عمر هه‌ندیک له‌ مه‌زه‌به‌ه‌کان کردیان به‌به‌لگه‌ که ته‌لاقی سێ به‌سێ به‌ یه‌که‌جاری هه‌رسێ ته‌لاق ئه‌که‌وی، له‌و کاته‌دا که هه‌زره‌تی عمر ئه‌وه‌ی مه‌به‌ست نه‌بووه.

ئینجا لیسر ئەم بریارى سیاسەتى شەرىعى یەى عمىرى كورى خەتاب ﷺ زۆرتىرىن مەزھەبەكان بریارىاندا كە تەلاقى سى بەسى بەیەكجار دەكەموت، لیسر فەتواى ئەم مەزھەبانە مەلای كورد بە هەزاران خیزانى كوردیان سەرگەردان كورد و ژن و مێردیان لەیەك پەچراند، بە یەكجاری سەریان لى شیواو مندالەكانیان كەوتنە كوڵانان، لە پاش ئەو مێردەكە ژنیكى تری هینا و ژنەكەش شوپەكى تری كورد، بەبى ئەوى یەكێك لەو مەلایانە لە فەرموودەكەى خوا وردبیتەوه كە دەفەرمووى: (الطلاق مرتان)، واتە لەدوو مەجلیسى جیا جیادایە. ئەى فەرمووه: (الطلاق إثنان)، تەلاق بە سى جار دەكەوى نەك بەسى ژمارە.

لەر شتە سەیرانەى لە ژباندا بینیم، جارىكیان مامۆستا (ع.ك)، كە زۆر هاوریم بوو، كاتى لە سلیمانى مەلا بووم، لە سەرەتای حەفتاكاندا لە سلیمانییمو هات بو بەغدا بو سەردانم، لە دەرگای حەوشموه پیشوازیم لى كورد، ناسایی دیار نەبوو، بەر لەوى سەلامم لى بكات وتى:

خوا مالت ویران بكات، تۆ وتوتە سى تەلاقە بەك تەلاقى پى دەكەموت؟

وتم: نەخیر.

وتى: ئەى ئەو قەسى ئین تەبیبیەه؟

وتم: نەخیر.

وتى: ئەى قەسى شیعەى ئیمامى یە؟

وتم: نەخیر.

وتى: ئەى باشە كى ئەمەى وتووه؟

وتم: خواى گەوره لە قورئانى پیرۆزدا واى فەرمووه، بە نەصیتك كە (قطعى الثبوت وقطعى الدلالة) یە، دەفەرمووت: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحُ بِإِحْسَانٍ﴾، لیرەدا (تَسْرِيحُ بِإِحْسَانٍ) جارى سیبەمە.

وتم: مامۆستا، ئیوه سالانیتكى زۆر زانستی (أصول الفقه) دەخوینن و دەیلینەوه، بەلام بەباشى لىی ورد نابنەوه، لە قەواعیدە چەسپاوەكانى زانستە (لا مجال للإجتهااد فى مورد النص).

لەر كاتەدا تەماتەفروشینك لەبەر دەرگا بوو، پیم وت: ئەو تەماتەفروشه عمرەبە بەلام خویندەوار نیه، با لىی بپرسین جیاوازی هەیه لەنیوان (مرتان) و (اثنان) یان (عددان) دا، دەلێت بەلى، (مرتان) زەمەن لەنیوانیان هەیه، بەلام لە (اثنان) و (عددان) زەمەن نیه.

نمیش وتی: به خوا راست ده کدیت من نه گمر له بر شافیعی نه بویه عمه م لم بهم نایه ته ده کرد.

نمه وتاری یه کیکه له وانهی که ریگی ناین به هزاران پیشان ده دن به بی نموی خوی تی بگا و کرده وی پی بکات.

همروه ها سویند خواردن به (ته لاق) له گهل تعلیقی (ته لاق) له زه مانی پیغمبر و - خلفاء الراشدين - نمبوه به لکو - نمبویه کان - دایان هینا، کاتیکه علمبویه کان له ژیره وه نیشیان ده کرد له دژی نمبویه کان که ناشکرا نمبون، نه یان گرتن سویندیان نه نه یان به قورنان چونکه به دروه سویندیان به قورنان نه خوارد.

نمبویه کان نه یان وت سویند بخون به (ته لاق) یان نه گمر بلین له دژی نیوه بوه ستین ته لاقی ژنه کاتمان بکوی.

نینجا نم نیشه که په یوه ندی به فرموده ی پیغمبره وه نیه، هندی له مه زه به کان (فتوی) یان پیدا که ته لاق به سویند و - تعلیقی طلاق - ته لاقی نه کوی که چی هیچ به لگه یه ک و بنچینه یه ک نیه جگه له کرده وی (نمبویه کان) دیاره کرده وی نموان ناییت به به لگی شرعی.

له سالی ۱۹۷۷ به سردان چومه بؤ زلم، کاک علی عبدالله هاته لام وتی: له گهل ژنه کم ناکو کیمان بووه هم س ته لاقم داوه، لای هم مه لایه ک ده چم ده لین ته لاقه که ت به جاش نه ییت چاک ناییتمه، نیستا گیرم خواردوه، دلّم بریوی نادات بهم کرده وه یه ژنه کم بیتمه لام، له لایه کی تریشمه (۷) مندالم هیه منداله کان سرگردان دهن و خوم و ژنه کم شم سرمان لی نمشوی، چارم چیه؟ منیش وتم: بچو ژنه که ت له گهل باوکی ژنه که ت بینه بؤ تیره، کاتیک هاتن، به خوالیخوشبوو سؤفی نه حمد باوکی ژنه کم وت: نم کچه ت یه که ته لاقی که وتوه به پی نیسلام و فرموده ی خوا که فرموده تی: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ نه ی فرموده (الطلاق اثنان)، بؤ جاری سییم نه گمر ته لاقی دا فرموده تی: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾، واته: که سیک سؤ جار ژنه که ی ته لاق بدات بؤ جاری سییم ده ییت میرد بکات به یه کیک تر، نه گمر نمو یه که ته لاقی دا یان مرد بؤی هیه بچیتمه لای میردی پیشوو، نینجا دوو شه یه تمان هینا ژنه کم له کاک عدلی ماره کرده وه وتم: نیستا نمو تو له س ته لاقه که یه که ته لاق ت رویی دوو ته لاق ت ماوه.

کاتیک گه پراموه بو به غدا پاش چهند روژنیک کاک علی هات بو مالمان وتی: ئه وه مهلاکان ههموویان منیان به کافر داناوه، پیتیان وتوم ئه و ژنه ژنی تۆ نیه ههر دروست بویتکت له گه ل ئه ودا به زینایه ک له سهرت حسابه.

منیش نامهیه کم بو نووسی باسی ئه و به لگانه م کرد له فهرموده ی خوا و پیغه مبه ر که ته لاقی سی به سی یه کجار ته لاقی پی ده که ویت، وتم پی بیبه بو ئه و ماموستایانه که تۆ به کافر داده نین، پیتیان بلی با ره دی ئه م نامهیه بنووسنه وه.

ئویش برده بوی لای خوا لیخوشبو ماموستا مهلا محمدی مهلا به ها که مه لای خورمال بوو وتبووی: من ناتوام وه لامی ئه مه بده مه وه ئه وه ی نوسراوه ههمووی راسته، ههره ها چوبو بو لای خوا لیخوشبو ماموستا مهلا عوسمانی مهلا عزیز، ئویش فهرموو بووی: من نه له مهلا مصطفی موسولمان ترم، نه له و زانا ترم، بینه با ئیمزای بکم که ئه وه ی له م نوسراوه دایه ههمووی راسته.

سهر فیتره ی ئاخیر سالی مه لایه تیم:

سالی ١٩٥٥ از که دوا سالی مه لایه تیم بوو، کاتیک ره مهزان هات دانیشتوانی گه ره که که وتیان به (جمه وه ره که) چهند کیلویه که گه م بینتی بو ئه وه ی سهر فیتره که مان بقه بلتین له لای ماموستا، شایه نی باسه خوی گه وه و پیغه مبه ری خودا ﷺ هه ندی شتیان پیویست کردوه له سهر ئاده میزاد بو یارمه تی هه ژار و لی قه وماو، له به ره ئه وه ی که جهژنی ره مهزان جهژنی هه ژار و لی قه وماوانه، ده بیته به خووشی ئه و جهژنه به سهر به رن، دیاره دل ناخووشی روژی جهژنیش به بو بونه یه وه مندالی هه ژار ناتوانیت له و روژده وه مندالی ده وله مه نه ده کان هه لسی و دابنیشی به ئاره زووی خوی به چیت بگه ریت به شوینه خو شه کاندایان شتیکی خو ش بکری به چی دلی خوی خو ش بکات له و روژده، له به ره ئه وه ئایینی ئیسلام پیویستی کردوه له سهر موسلمانان روژنیک له پیش جهژندا، برتیک له و خوارده که ده یخوات له مانگی ره مهزاندایه پاش ره مهزان وه که گه م یان برنج یان خورما، بو هه ریبه کیک له خیزانه که بیسات به ماله هه ژاریک ته گه ر مالتیک حموت کهس بن ده بیته حموت (صاع) له خوارده مه نی بده ن به ماله هه ژاریک، بو ئه وه ی روژی جهژن هه ست به نه بوونی نه که ن ئه مه ش پیی ده وتریت سهر فیتره واته زه کاتی سهر.

به لام به داخوه ئه و کاته له نیو کوردی عیراق و کوردی ئیران باو بوو که ئه م سهر فیتره یه نادریته به هه ژار و لی قه وماو به لکو ده بیته بدریت به مه لای مزگه وت چونکه ئه و کاته مه لا

هيچ موچه يه كى نه بوو ژباني له سر سرفيتره و زه كات و سرفه له مانه و ئيسقات و خيبر و خيراتى ترى همژاره كان بوو.

سالى (١٩٥٥ز) پيش نهوى دانىشتوانى گهړه كه كه ده ست بكن به چاك كړد نهوى سهرمان پاش نوښى شيوان به هم موو گهړه كه كه راگه ياند كه من نهمساڼ سرفيتره ي كهس وهرناگرم، چونكه بېرم لهم ئيشه كړدو ته موه كه نهمه رزق و رۆزى همژار و ليقموماوه مه لاي مزگهوت ليى داگير كړدووه.

دانىشتوانى گهړه كه كه له دژم و هستان و تيان: ده ته مويت ريگاي باوبا پيرمان وون بكهيت و بيگوريت.

منيش وتم: ده ته مويت ريگه ي خوا و پينغمه مبرتان پيشان بدهم. سرفيتره بو همژار پيوست كراوه، من كه نمو سرفتريه و هره گرم به ناوى همژارى و نه بوني هوه ليتان و هره گرم، نهمه ش زور عه يبه بو موسلمانينك كه پيشهوا بيت بچيته نمو پله يه كه سرفيتره ي پى بشيت. زورم همولدا كه تيبان بگه يه نم سوډى نه بوو، به لام له نهمامدا وتم: من سوڼدم خواردوه سرفيتره و زه كات و هره ناگرم. زورمان همولدا همر وهرم نه گرت، همرچند نه وان نهم كړدو ه يه ي منيان له لا شتيكى نار هوا بوو، چونكه پينجهوانه ي عورف و عاده تى باوبا پيران بوو. بدهاخوه نهم بيروپايه له كوتايى مه لايه تيدا زانيم، بو يه كه به جار بېرم ليتكړدووه نهمده زانې ته گمر نا همر له سهره تاوه خوم دوور ده خسته موه له سرفيتره و حرامم ده كړد له سر خوم، ههره ك ئيسقاته كه م حرام كړد.

هويه كانى دواكه وتنى خوښندنى مزگهوت:

كاتيك له سهرسيان مه لا بووم زور هيلاك نه بووم به ناماده كړدنى ده رسي فه قيوه، هم موو شمويك بو نهوى خوم لى نه كه مويت، نام نه نه خوارد له جياتى نهوه قوريبه ك قاوهم لى نه نا نهم خواردووه، پاش ناماده كړدنى ده رسه كان نانى ساردم ده خوارد، نهمه ش بووه هوى دروست بوونى نازار له گه ده مدا - معدة -، دواتر بووه هوى - قرحة المعدة -، له سليمانى رۆزيك له كاتى نوښى شيواندا (مغرب) كه وتم بوراموه له بهر نازارى زور، رۆزى دواتر پزيشك - هاشم دوغرمچى - وتى - نهميشه - بگړه ده كه مويت (قرحة) هيه. ئينجا ناموژگارى كړدم، وتى: ناييت ده رس بلئيتموه.

منيش فه قيتك نام دابهش كړد به سر مه لا كاندا بو نهوى ده رس نه لئيموه.

به لّام نهمه توانی بئ کتیب خویندنه موه دانیشم، له بمرئموه لهو کاتهدا کتیبه کانی (کاک عبدالله)ی ناموزام ده برد ده خوینده وه، کموته می شکموه (تاقی کردنموه ی خارجی) نه بجام بدهم.

ئینجا به دزیموه تاقیکردنموه ی پۆلی (شمشمی سهره تایی) م دا، لهو کاته ره هم زمان بوو هممو روژنیک دوا ی پارشیو دهستم ده کرد به خویندن، چونکه شو خهریکی نویژی تهرایح و دواتر وتارم ده دا بو خه لکه که.

به بیانان به دزیموه خۆم ده گۆری، مشکیه کم ده بست و کموا و سه لته و جبه که له مائی (مهلا حسه نی گرده زوبه بری) خوا لئی خو شبیته دا نه نا.

روژنیک روو لهو قوتابخانه به ده چووم که تاقیکردنموه کانی تیادا ده کرا، له رنگه کتیبیکم بدهستموه بوو ده خوینده وه له پر لوم نا به لوتی یه کیک له دانیشتوانی گهره که که مانه وه، ئینجا تهماشای یه کترمان کرد همدوو کمان چه ساین، من له بمرئموه ی که ناشکرا بووم له م ئیشه دا که به شتیکی زۆر نارهوا داده نرا، نهویش له لای شتیکی زۆر نامۆ بوو که من مه لایه کم و به م شیوه به بمینی له سر لهو رنگه یه، له پاشاندا لینی پرسیم: ماموستا نه مه چییه؟ تم: تاقیکردنموه ی پۆلی شمش ده ده م، نهویش ده نگی نه کرد و روشت دیار بوو به دانیشتوانی گهره که که ی وتبو که شتیکی وه های دیوه، نهوانیش له بمرئموه ی خویشان ده ویستم شتیکی وایان پی نهوتم که ئیش به دلم بگه یه نی، به لّام پرسیان وتیان: تو شه هاده ی شمش سهره تایت بو چییه؟ که تو مه لایه کیت ئیجازه ی دوانزه عیلمه ده ده دیت به مه لای تر.

منیش تم: له ئایینی ئیسلامدا فیربوونی زانیاری له سنوریکدا راناهه ستیته به لکو هممو خوینمهوارنیک ده بیته خو ی به خوینمهوار بزانیته همول بدات شتی زیاتر بزانیته تا لهو روژه که له م جیهاندا کوچی دوا یی ده کات، چونکه وتویانه: (العلم من المهد إلى اللحد)، به لکو هه ندیک کس ده ئین نه مه فمرموده ی پیغهمبهره ﷺ واته: فیربوونی زانیاری له بی شکموه ده ست پی ده کات تا کو کۆتایی دیت به روشتنه ناو گۆره وه.

نهوانیش دلّیان بهرامبهر به من نه گۆری چونکه زۆر ریزیان ده گرتم و منیش خو شم ده ویستن، خو شهویستی منیش لای نهوان زۆر بوو.

نه بجامی تاقیکردنموه که له هممو دهرسه کان دهرچووم، به لّام ئینگلیزی سفرم هینابوو، چونکه نه لف و با ی ئینگلیزیم نه نه زانی، هاوینه که ی (ماموستا عبد الخالق) که ماموستای ئینگلیزی بوو له قوتابخانه ی ناره ندی له سلیمانی دهرسی ده وتوه، من دهرسی شعرم بهو نهوت نهویش ئینگلیزی وتوه به من بهو هویموه توانیم له دهوری دووم (۷۰) نمره وهرگرم.

انتشار ١٣٧٦ هـ

دراسة الدكتور محمد باقر

بمناهة الدراسة الابتدائية

تأليف الدكتور محمد باقر المصطفى في الرياضيات والعلوم الطبيعية

الطبعة الأولى سنة ١٣٧٦ هـ / ١٩٥٦ م - ١٣٧٦ هـ / ١٩٥٦ م

مجموع جوائزها من قبل وزارة المعارف والعلوم والاعمال الاجتماعية

تأليف ١٣٧٦ هـ / ١٩٥٦ م

مخطوطة

مكتبة جامعة الكويت

مكتبة جامعة الكويت

اسم المؤلف	دكتور محمد باقر المصطفى
اسم الناشر	مكتبة جامعة الكويت
تاريخ النشر	١٣٧٦ هـ
عدد الصفحات	١٠٠
ملاحظات	مخطوطة
ملاحظات أخرى	مكتبة جامعة الكويت

بوچی سلیمانیم به جی هیشت:

روژنیک به فقیکانی شارم وت: ههمیشه ماموستاکانی مه عاریف ره خنهمان لی ده گرن چونکه نیمه حساب و جهبر و فیزیا و کیمیا نازانین، همرچهنده خویندنی نیمه زیاتر و قورستره لموان لمبرئومه روژانی سی شهمه و جومعه نم و انانه ده نیمهوه له مزگموته کم کی ده یویت بیت.

نینجا تهخته یه کی رهم هه لواسی له مزگموت که نمه یه کم جار بوو له کوردستاندا شتی وا روو بدات ههموو خه لکی گهره که که ده هاتن سه بیریان ده کرد سمرسام مابون. من بوئه نمه هات به میثکدا له وهو پیش باس م کرد که زور زانای گموره له کورد هه لکموت وه کزلجی، پینجوبنی، قمره داغی، مه لای نودشه، مه لا قادری گموره ییاره، سدانی تر که همریه کیک کمتر نه بوو له نیمامه کانی نیسلام وه ک (رافعی و رهمه لی) له شافعییه کان، کاسانی و حسکه فی و ابن الهمام له حنفیه کان، أشهب و سحنون و مصعب له مالکییه کان و ابن تیمیه و ابن قیم له حنبه لیه کان.

له گهل نموش هیچ بهرهمیکیان به جی نه هیشت، چونکه ههموو ژانیان دابه شبوو به سر چند فقیه که همر روژه یه ک درسی ده وتسهو بهو فقیه و همریه که (مهنه جیکی) جیاوازی هه بوو.

نینجا نم فقیه که بهو جزره پی ده گه یشت چند وشه یه کی له حاشیه وه فیتره بوو، ده یکرد به فیز و فشه به سر نموانی تردا که نه یاننده زانی ته نها لهو کتیبه دا ده یزانی بخوینتته وه، چونکه به ممره کبی سور سر و بوری ده کرد، نه گهر له باتی ههمان (کتیب) کتیبیکی ترت بو بهینایه نه یده زانی به دهرس بیلتته وه، هه تا دوینیش خه تیبه کانی مزگموته کان (ابن نبات) هیان نه خوینده وه که بریتیه له (۴۰) خوتبه همریه که له جومعه یه کدا بو سالیکن چونکه له سالیکندا (۴۰) ههینی هه یه.

وه ک جارنکی تریش وتم ماموستاکان نمونه کتیبی لاه کیان ده خوینده وه نمونه ده قورثانی پیروز و فرموده کانی پیغمه بیریان-درودی خوی لیبت- نه نه زانی.

نم کرده یه یی من وای کرد که ماموستاکان له بر نم هویانه پیلانیک له دژی دابین: یه کم: فقیکان هی نموان بوون نه هاتن بو لای من.

دووم: نم دهرس وتنه وه یه منیان به پیچمونه ی ره وشتی نایینی نیسلام داده نا.

من بوخوم روژنیک له گهل ماموستا مه لا عبدالکریم مدرس و خوالیخوشبوو ماموستا (شیخ نوری شیخ بابا علی) روشتین بو مالی خوالیخوشبوو (حاجی مه لا عینایه ت).

كاتيك چامان ده خواردهه حاجی مهلا عينايهت له ماموستا عبدالکریمی پرسى:
 بيروباوه رت چيه بهران بهر به خويندنى مه کتبه؟؟
 منيش پيش وه لامه کهى ماموستا مهلا عبدالکریم کهوتم و وتم: نهوى منالى خوى بخاته
 مه کتبه کافر نهى.

مهلا عينايهت چايه کی به ده ستموه بوو له داخندا داينا چونکه تازه دوو مندالى
 خستبووه مه کتبه به زورى ژنه کهى.

وتى: مهلا بوجى کافر نهى؟

وتم: به منطق بوت نيسپات نه کم: نهو مندالهى نه چيته مه کتبه کافر نهى، هر کهس
 بيته به هوى کافر بونى يه کيکى تر بوخوشى کافر نه بيت.

نه ههله يه يه کيکه له سهدان ههله کانى ژيانم، به هوى جورى خويندن و بيروباوه رى
 چهوتموه سه پاندم به سهر مهلا عينايهتدا. من جگه لهوى حوکه کم ههله بوو له وه شدا ههله
 بووم که پرسيا ره که له من نه کرا به لکو له ماموستا مهلا عبدالکریم کرا که له من گهوره تر
 بوو، له من زانا تر بوو، ماموستام بوو.

ماموستاى ماموستاشم بوو. جگه له مانه له هه مووى ناشيرينتر نهويه يه کيک پرسيار له
 يه کيک بکات يه کيکى تر خوى تى ههلقورتينى وه لامى بداتهوه.

به سهر بردنى روژ و روژگار له گهله پياوى نهران فيرى زانايى و ژيريت نه کات نه گهر بير
 بکه يتمه له نهرانى نهو، بهم بونه يهوه شتيکى خوشتان بو نه گيرمهوه: له سالى (۱۹۶۲ز) له
 پولى (۲) له کوليجى قانون (زانکوى به غدا) له کاتى پشودا هاتمه ده ره وه کورپکى گهنج
 رووبه رووم هات به پيکه نينهوه، سه لامى کى گهرمى کرد و زور به ريز بوو وتى: نه مناسيت؟
 وتم: نا.

وتى: من کورپ حاجى مهلا عينايهتم، باو کم ناروومى بو لای تو راسپارديهک ههيه
 بيتى راگيهتم. باو کم زور سه لامت لى نه کات و نه لیت تو دوو جار کافريت، خوت له
 مه کتبه و مناله کانيشت له مه کتبه بن.

راسپارده کم زور پى خوشبوو له بهر نهو گورانهى به سهرما هات تو زوى له نايين و له ژيان
 تينگه يشتم، پياوه تيه کهى نه گهر يتمه بو عبدالله خانى دزلى و هه نديک له ماموستا کانى
 سليمانى منيان ده ره دهه کرد. نه مهش بهر زى و حیکمه تى فرموده کهى خوا پيشان ده دات
 که نه فرمودى: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾^۱.

واته: شت ههيه له ژياندا ئيوه به خراپى ئهزانن كه چى له پاشه رۆژدا بۆتان دهره كهوتت چاكه.

﴿فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾.

كاتيک كه عبدالله خانى دزلى بوو به هوى ئهوى من مائناوايم له دى زهلم كرد، لام وابوو ئهوه سه رهتاي ناوميديه له ژياندا و رووه و ژيانىكى رهش ده رۆم، چونكه زهلم كه جىنگاي بابا پيرمه كه به ههشتي كه به پرووى ئه جيهانهوه لى بى بهرى كرام نه يان ههشت سود له ژيانى ديه كه وه رى گرم.

ههروهها ههنديك له مامۆستاكانى سلیمانی پیلانیان بۆ گیترا ناچاربان كردم شاره خوشهويسته كه به جى بهيلم واز له دهرس و تنهوى ئايىنى ئيسلام بهينم كه له لام له ههموو شتيك گرنگتر و شيرين تر بوو، زۆر ههستم به به ده ختى خۆم و تاريكى ژيانى پاشه رۆژم كرد، كه چى به پىچهوانهوه خوا ئهوه كرده وانى له گه مندا كران كردى به هوى به خهوه ريم و ژيانىكى پر له كامه رانى، كه ئيستا ههستى پى ده كه م، ههموو جار فاتحه ده خوتيم بۆ گيانى ئهوه به گانه و ئهوه مامۆستايانهى كه بوون به هوى ئهوى كه من دهر به دهر بيم و بكومه خاكى عمه ربهستان، به راستى فهرموده كهى خوا زۆر ئاشكرا و زۆر راسته، مرۆف نازانيت له ژيانيدا چاكى و خراپى له چيهوه پهيدا ده بيت پيشكهوتنى و دواكهوتنى هوكانى چيه.

ئينجا بگه رتينهوه سه مامۆستاكانى سلیمانی:

مامۆستا (م) كه پياوئىكى ديار و دهر كهوتوو بوو له شاره كه دا زۆر تيكه لى هه بوو له گه ل پياوانى مريدان، چه ند مامۆستايه كى بردبوو له گه ل خوى بۆلاى (متصرف) پى و تبوو: مه لاي مزگهوتى بن ته به ق هه موو هه فته به ك دوو جار فه قى كانى ناو شاره كه كو ده كاتمه، به ناوى دهرس و تنهوه حيزبى كى دروست كردوه ئه مه فه قى يانه په يوه ندى ده كه من به م حيزبه وه.

(متصرف) سلیمانی عمه ربه بوو ناوى (مزاخم ماهر) بوو، تا كاتى ئه م نووسينه له به غدايه ماوه، له سه ر و تهى مامۆستاكان هيج شتيكى نه كرد دژى من، به قازى شيخ محمدى خالى و تبوو: تو رات چيه له م مه لايه؟

وتبوو: ئه مه ته نها مه لايه كه كه به دل و گيان دهرس به فه قى ده لى ته مه بى گو ريدان به موچه و به رانه بر.

لهپاش نموه ماموستاكان مهنعى فهقييه كانيان كرد بين بؤ مزگوته كم.

ریش تاشینم بؤ یه که مجار:

له ماوهی ژیانی فهقییه تی و مه لایه تیمدا ریشم نه تاشی، به لام له نه جامدا له بمر نم هویانه تاشیم:

هه موو نمو ماموستایانهی که بازرگانیان به نایینموه ده کرد له ژیر میزه و جبهه دایه بمریشم وه ایان له خه لکه که کرد بوو که بهو جزره باوه پریان پی بکمن، هه موو دواکوتنی خویندن و بلا بوونموهی بیرو پای چموت و خورافات به هوئی نه مووه بوو.

دوا جار که هه لم دا خویندنی مزگوت به ره و پیش بهم هه نمو ماموستایانه چون به فهقییه کانیان وت: نه وهی بچیت بؤ مزگوته کهی (مه لا مصطفی زلمی) (شوعبهی خاص) که نیستا پیی دهوتریت دائیره (امن) وینه تان ده گرن و دواپی مو حاسه به ده کرین، وای لی هات فهقییکانی خوم رۆژ به رۆژ کهم ده بوونموه، دوا جار یه که فهقینم مایه وه نمویش مه لا صالح کانی چناری بوو (جمع الجوامع) ی لا نه خویندم.

پیتم وت: بریارم داوه سلیمانی به جی بیللم و واز له مه لایه تی بینم، وتی: من وه ک نموانی تر ناچم بؤ مزگوتی تر تا خوت چولی نه کهیت. به لام دیار بوو نمویشیان ترساند، رۆژیک به یانی بوو چوم بؤ مزگوت، مجه وه که وتی: مه لا صالح کتیبه کانی پینچایه وه و چوو بؤ مزگوتی شیخ سلام، دانیشتم به خه فه تموه ده ستم نایه بهر نه ژنوم ته ماشایه کی مه دره سه کهم کرد که دیم چول و هۆله لهپاش نه وهی گرمه ی ده هات له به یانی تا نیواره له بمر فهقی.

وتم: خوا سه بهب کار بگریت عه هه بیست هه رچی نیشانه ی مه لایه تی هه یه نه بیست له خومی دوور بجه مووه، یه که میان نه بیست ریش بتاشم چونکه هه موو ماموستاكان ریشیان هه یه.

گه مراموه ماله وه له رینگه موسیکم کری به دوو فلس بؤ یه کهم جار ریشم تاشی.

پاش نیو سه عات یه کین له ده رگای دا که چوممه ده ره وه فهقییه ک وه ستا بوو، وتی: شیخ عمری هه له بجه وه فاتنی کردووه و مه لاکان له مزگوتی شیخ سه لام کۆبوونمته وه نه چن بؤ هه له بجه بؤ سه ره خوژی منیان نار دووه به دوا ی تو دا که بچیت له گه لیاندا.

لهو کاتهدا نه مته زانی چی بکه م، ناییت به بی ریش برۆم نا کریت نه رۆم بؤ پرسه که.

دواپی رۆبیشتم بؤ لای ماموستاكان له نیوان مه لا محمدی چرۆستانی و فهقییه کی ریش

پان دانیشتم.

ماموستا مهلا عمدي چرۆستانى خوا لىي خوشييت پياويكى قسه لهروو بوو شهرمى له
 كهس نهده كرد قسه كانيشى جوان و راست بوون، وتى: ئيستا مهلا مصطفى زلمى تهماشاي
 نمو فەقييه ده كات كه له تەنیشتييدا دانیشتووہ و بستيك ريشى دريژه تەريق دەبيتتووہ.

وتم: به خوا تەريق نايەموه، رووم كرده ماموستاكان و پيىم وتن:

ئەمە يەكەبجاره له ژياندا ريش ئەتاشم، ئەزانن بۆچى؟

وتيان: ئيمەش سەرسام ماوين بۆچى ريشت تاشيوه؟

وتم: لەبەرئەوہى ئيوه ريشتان هەيە. بەردەوام بووم وتم: پەيمانم داوہ لەگەل خوا هەتا ئەر
 رۆژەى دەمخەنە گۆرەوہ ريش بتاشم چونكە بۆتە هوى خەلك خەلەتاندن.

كى دەلى مەولەويش بەو دەردەى من نەچووہ كه ئەليت:

ريشى چەنى من نەيو حضور

مەبۆ بتراشوش تا وە نەفخى صور

مه‌لا و مه‌لایه‌تی

فه‌قیی حوجره‌ی مزگموت کاتینک ته‌گه‌یشته دوا پلمی خویندنه‌که‌ی به‌پیتی عورف و عاده‌تی نمو کاته‌ خوی ناماده ده‌کرد بو‌ نه‌وی نمو مامۆستایه‌ی که له‌ دوا پلمی خویندندا ده‌رسی پی‌ ده‌لیت لای نمو ئیجازه‌ وهر‌بگریت، مانای ئیجازه‌ش نه‌وه بوو که نمو فه‌قییه‌ بۆی هه‌یه وه‌ک مامۆستا‌که‌ی مه‌ده‌سه‌یه‌کی ئایینی پینکه‌وه بنیت نمو بابه‌تانه‌ی زانیاری ئایینی که خویندویه‌تی به‌ده‌رس بیانلیت‌مه‌وه به‌چینیکی تر له‌فه‌قیی مزگموت، هه‌روه‌ها بۆی هه‌یه به‌رنویژی و نویژی جومعه و فه‌توا و (وعظ) و ئامۆژگاری بکات هه‌روه‌ک نمو مامۆستایه‌ی که له‌لای ئیجازه‌ وهر‌ده‌گریت.

به‌لام ده‌بوايه له‌ پيش ئیجازه‌ وهر‌گرتندا شوینینک بدۆزیت‌مه‌وه له‌دییه‌ک یان له‌ شارێک بۆ نه‌وی به‌چیتته نمو جینگه‌یه‌ بییت به‌ مه‌لای نمو جینگه‌یه‌.

نهم جینگه‌یه‌ش ده‌بوايه یان له‌ ریگای ناغای نمو شوینمه‌وه بوايه یان له‌ ریگای شیخیکه‌وه بوايه که دانیشتوانی نمو شوینمه‌ مرید و مه‌نسوبی نمو شیخمن، یان له‌ ریگای مامۆستا‌که‌یه‌وه ته‌گهر نمو مامۆستایه‌ په‌یوه‌ندیه‌کی خزمایه‌تی یان دۆستایه‌تی هه‌بوايه له‌گه‌ل دانیشتوانی نمو شوینمه، یان له‌ ریگه‌ی خۆیه‌وه ته‌گهر فه‌قییه‌که‌ ناسراوی یان خزمایه‌تی هه‌بوايه له‌گه‌ل دانیشتوانی شوینمه‌که‌.

له‌ پاش جی به‌جی کردنی دۆزینمه‌وی ری و شوین بۆ مه‌لا ئینجا بۆ ئیجازه‌که‌ی به‌چهند پیاونکی بازرگان یان ده‌ست رۆشتوو له‌و شوینمه‌دا که مامۆستا‌که‌ مه‌لای نه‌وتیه‌ پینی نه‌وتن که یارمه‌تی نمو فه‌قییه‌ بدن بۆ ته‌واو‌کردنی پتیوستیه‌کانی ئیجازه‌که‌، نموایش نه‌رکه‌که‌یان دابه‌ش ده‌کرد به‌سهر خۆیاندا، یه‌کیک جبه‌که‌ی بۆ ناماده‌ ده‌کرد، یه‌کیک میزه‌ر و یه‌کیک جوته‌ پیلایێک، رۆژێکیان دیاری ده‌کرد بۆ ناهه‌نگ و کۆبونه‌وه‌ی ئیجازه‌که‌و خویندنه‌وه‌ی به‌سهر فه‌قییه‌که‌دا.

له‌و رۆژه‌دا هه‌ندیک له‌ مامۆستای ئایینی و فه‌قی بانگ ده‌کران له‌گه‌ل هه‌ندیک پیاو ماقولتی شوینمه‌که‌، له‌ پاشان مامۆستا‌که‌ی یان مه‌لایه‌کی تری شیواو ئیجازه‌نامه‌که‌ی ده‌خویندنه‌وه، نه‌مه‌ی لای خواره‌وه‌ نمونه‌یه‌که‌ بۆ نمو ئیجازه‌یه‌، که ئیجازه‌ نامه‌که‌ی خۆمه‌ لای مامۆستا مه‌لا محمد سه‌عیدی دیلیژه‌ی له‌ سلیمانی له‌ مزگموتی خۆم خانه‌ وهر‌م گرتوه‌ له‌ به‌هاری (۱۹۴۶)دا.

پاشان ماموستا بۆ خۆی یان مه لایه کی تر هه ل ده ستایه مه جامه دانه که می له سه ری فه قی ئیجازه دراوه که داده گرت و میزه ره که می ده به ست به سه ری داو عابا که می له به مر ده کرد و ئینجا دهستی به کتریان ماچ ده کرد و ئاماده بووان پیروزباییان له فه قینه که ده کرد.

دواتر ماموستا که یان دوو فه قی یان پیاریکی ناسراو له گه ل ئه م ماموستا تازه یه دا ده چوون بۆ ئه م شوینه می که بۆی دیاری کراوه.

له پاش چهند رۆژێک بیریان له مه ده کرده وه ژنی که بۆ ماموستا به ئین بۆ ئه مه ی به یه که جاری جیگیر بیته له م شوینه دا، چونکه ژن هینان ماموستا که جیگیر ده کات بیر له مه ناکاته مه ئه گه ر توشی ته نگ و چه له مه یه که بیته شوینه که به جی به ئیته و بچیت بۆ شوینیکی تر.

ده لێن جارێک له پیاریکیان پرسیه مه مالت له کو ییه له وه لامدا وتویه تی: هیشتا ژم نه هیتاره، واته ژن هینان یه کینه که له گه ره ترین هوی جیگیری و دامه زانندی مرؤف له م شوینه دا که په یوه ندی به ژن هیتانه که مه هه یه.

هه ره ها وتریانه (الزواج نصف الايمان) واته: ژن هینان نیوه ی ئیمان و بیرو باوهری ئایینی ته واو ده کات چونکه ده بیته هوی ئه مه ی له کرده وه ی خراپی ده پارێزیت.

له پاش ته واو کردنی ئه م پله یه ش ده بوایه بریارێک بدریته بۆ ژبانی ماموستا که، ئه م کاته مرچه یه که نه بوو نه له لایه نی میریوه نه له لایه نی ئاغا وه یان شیخمه ی یان دانیشتوانی شوینه که مه به لکو ئه م ماموستایه گرنگترین هوی ژبانی زه کات و سه رفیزه ی دییه که و ئیسه قاتی مر دوو خیر و خیراتی تر که بۆ هه ژار و فه قیر دانراوه له ئایینی ئیسلامدا.

هه ندیک جار شکارته و گه له جوتیان بۆ ماموستای ئایینی ده کرد ئه گه ر شوینه که می له ناوچه ی کشتوکالیدا بوایه.

جگه له مه نه ده بوایه ماموستای ئایینی په یوه ندیه کی زۆر پته می هه بوایه له گه ل ئاغا ی شوینه که بۆ ئه مه ی ژبانه که می به باشی بروات، ئاغا بیته به پشتیوانی و قوتاری بکات له م ته نگ و چه له مه نه می که دوو چاری ده بن له مه وه ی ژبانیدا.

له پاداشتی ئه م پشتیوانی ئاغا وه بۆ ماموستای ئایینی ده بوو ماموستا چا و بیوشی له هه موو کرده وه یه کی ناره وا بکات که ئاغا به رامبه ر به دانیشتوانی شوینه که ئه ی کات، ئاغا یا به گی وا هه بوو زیاتر له ده دی کاسپیان بۆ ئه م ده کرد هه ر کشتوکالیکیان بکر دایه ده بوایه له گه ل ئاغا به شی بکه م ماموستا جارێک له ئاغا ی نه ده پرسسی که ئه م ده دییه له چ رێگه یه که مه بونه ته مه لکی ئه م، چونکه خوا و پیغه مبه ر ﷺ فه رمویانه ی زه وی و باخ و ئاو

يان به كرپن دهبيت به مولكى مروڤ يان به ميرات گرتن يان به ناوه دانگردنموهى به كوشش و رهنج، وهك پينغه ممبر (درودى خواى لىبيت) فرموده يه تى: ((من احيا ارضا ميتة فهي له))
 واته: هر كهس زهويه كى بى خاون ناوه دان بكا تهوه نه بيتته هى نمو، ناغاكانى كوردستان هه يان بو ده هزار دوڤم زهوى به راوى هه بوو كه له لايه نى عوسمانيه كانموه پيى درابوو، بو نموه ناسايش و هيمنى نمو ديته اتانه ي كه پيى شه درين راي بگريت، نه يه لىت هيج شتيك يان هيج جولانموه يه كه له شوينه دا له دژى سه لته نه تى عوسمانيه كان روودات.

روژنك له روژان ماموستا نه يده توانى بهو ناغا بلىت: نم نمرز و ناوه كه ده ولته تى عوسمانى به توى داوه نه گهر هى ده ولته ته نمو كهس ناتوانيت بيبه خشيت چونكه پيى ده وترت (الاموال العامة) واته: مالى گشتيه و هيج كهس ناتوانيت تصرفى تيا دا بكات به پيى ياساى خوا و پينغه ممبر و ياساى ده ستكردى ئاده ميزاديش، نه گهر نم نار و زهويه مولكى يه كى تره دوباره خه ليفه ناتوانيت مالى يه كى داگر بكا و بيدات به يه كى تر چونكه نه مهش پيى ده وترت (غصب) غصبيش تاوانى كى زور گه رويه له تاينى ئيسلامدا.

نه گهر شوينه كه ناغاي نه بو يه دانيشتهوه كان مرید و مه نسوبى شيخك ببو يه ده بو يه نمو ماموستاى تاينى يهش نمو ريگه يه بگرتايه ته بهر و ببو يه به مرید و مه نسوبى نمو شيخه تا خوى دنيا بگردايه له ژياندا دانيشتهوانى شوينه كه زياتر خزمه تيان بگردايه و ريزيان بگرتايه، زور جار هه بوو ماموستا ده بوو به خه ليفه ي شيخه كه بو نموه له دوو ريگه وه ژيانى خوى داين بكات:

يه كه م: له ريگه ي مه لايه تيه وه.

دو وه م: له ريگه ي خه ليفه گه ريه وه.

هر ماموستايه كى تاينى نم دوو ريگه يه بو جى به جى ببو يه نانى نه كه وته رو نه وه.

له م رو وه وه ماموستاى تاينى نه يده توانى روژنك له روژان بهو خه لكه بلى ئيه بو جى پشتان به شيخ زياتر به ستوه له خوا و پينغه ممبر ﷺ، يه كى نه خوش ده كو يت ده چن بو لاي شيخ دو عاي بو بكات، ژنيك مندالى نا بيت ده چيت بو لاي شيخ تا مندالى بيت، هه روه ها له هه موو تنگ و چه له مه يه كدا په نا به شيخ زورتر ده برا تا خوا.

نه گهر نار ه واييه كى بد يايه له شيخ يان له ده ست و پيوه نده كه ي نه يده توانى به شيخ يان به دانيشتهوانى شوينه كه بلى نه مه نار ه وايه به پيچه وانه ي فرموده كانى خوا و پينغه ممبر وه يه. له ما وه ي مه لايه تى و فه قيه تيدا ته نها يه ك ماموستام دى كه راست بيت به راستى قسه بكات له گه ل دانيشتهوانى شوينه كه و له گه ل شيخ و ناغا، نمو يش برى تى بوو له ماموستا

مهلا سەيد عارف چۆرى خوا پلمى بەرز بکاتموه له لای خۆی.

کاتیک که مهلاى خورمال بوو هیچ وهخت ناره‌واییه‌کی له شیخ یان ئاغا یان میری قبول نەکردوو، بەناشکرا به شیخ (حسام الدین)ی دەوت: ئەوەت هەلەیه و ئەوەت پێچەوانەى نایینی ئیسلامه، له کاتیکدا شیخ حسام الدین زیاتر له چوار پینج ملیۆن مرید و مەنسوبی له عێراق و ئێران و تورکیا و پاکستان و سوریا هەبوو، هەموویان بەتەمای ئەوه بوون له رۆژی قیامەت شەفاعەتیان بۆ بکات.

شایەنى باسە شیخ علاءالدینی بیاره خوا پلمى بەرز بکاتموه لای خۆی خزمەتییکی زۆری مهلا و فەقیی دەکرد، یەکم شەخینک بوو له هوراماندا ئەمرکی فەقی و مهلاى گرتبیتە سەرشانى خۆی، من مەبەستم ئەوه نیه که توانج بدەم لەو شەخانه یان له کردەویان، چونکه لەو رۆژەدا خزمەتییکی زۆری ناییان دەکرد، هەرچەندە لەلایه‌کی ترهوه بەکەسیان نەدەوت ژيانى مرۆڤ تەنها بۆ ئەوه نیه هەموڵ بەدات بۆ بەهەشت، بەلکو لەسەر هەموو مۆسڵمانیکه هەموڵ بەدات بۆ ژيانى دۇنيا و ژيانى قیامەت، خۆی گەوره له قورئانی پیرۆزدا دەفەرموی: ﴿وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾، واتە: ئەو بەشمى بۆت دیاری کراوه له جیهاندا هەموڵی بۆ بدە و لەبیری خۆتی مەبەرەوه کۆشش بکه بۆ ئەوهی له ژيانى دۇنيادا کامەران بى و له شارستانی و پێشکەوتندا بیت.

هەر وه‌ها وتراوه: (اعمل لدنياك كأنك تعيش أبدا وأعمل لأخرتك كأنك تموت غدا).

واتە: کار بکه بۆ ژيانى دۇنيات وهك ئەوهی وا بزانیست تۆ هەتا هەتایه دەژیت، بۆ قیامەتیش کۆشش بکه بەجۆریکی وه‌ها و ابزانه سەبەینی دەمریت، هەر وه‌ها وتراوه: (الرجل رجل الدنيا والاخرة)، واتە: مرۆڤ دەبیت پیاوی دۇنيا بیت و پیاوی ئایین و رۆژی ناخەرت بیت، کردەوه‌کانی دەبیت بۆ هەردوو لا بیت، ناییت یه‌کیکیان واز لێ بهێنیت بۆ ئەوی تریان.

مهلا و مزگهوت

په‌یوه‌ندی مه‌لا به‌ مزگه‌وته‌وه‌ شتیکی زۆر سه‌یره، چونکه پینۆستییه‌کانی سەرشانى به‌پینی ئەم په‌یوه‌ندیه‌ ئاسانترین ئیشه‌ که مرۆڤ پینی هەستیت له‌ هەمان کاتدا گرانترین ئیشه‌. ئاسانیه‌که‌ی لەو پرۆه‌وه‌یه‌ ئەگەر مامۆستای ئاینیه‌که‌ دەرس به‌فەقی نەئیتموه‌ ئەمرکی سەر شانیه‌تی رۆژی پینج جار به‌رنوێژه‌ که‌یه، ماوه‌ی ئەنجامدانی هەر نوێژیکیان له (۱۰) ده‌قیقه زیاتر نیه، واته‌ هەمووی ده‌کاته (۵۰) ده‌قیقه، لام وایه‌ هەموو ئەمرکیکی سەرشانى مرۆڤ ماوه‌که‌ی زیاتره‌ له (۵۰) ده‌قیقه، له‌ گەڵ ئەوه‌ی ئەمرکی سەرشانى به‌جیدنییت له‌ هەمان کاتدا

مووچهي لسه ر ودره گريټ.

واته لم رووه و پيويستي سهرشاني زور ئاسانه، جگه له وهی خوئی له سهریعتی وه ک تاکیکی موسلمان لم پینج کاتهدا نوټز بکات واته وه هیچی نه کردیټ وایه. چونکه جیوازیه که نیه له نیوان تهوی نوټزه که بهتهنها بکات یان بیټ بهپیش نوټز. گرانیه کهشی له رووه ویه چونکه بهستراوه به مزگوته کهوه بز ماوهی زیاتر له (۱۴) کاترمیر، نه مهش دوو هیئندهی ماوهی کاری هه موو موچه خوټیکی میریه له هه موو فرمانگه کاند.

چونکه ماموستای ناینی ده بیټ پیش روټز بونهوه بز بانگی بهیانی له خمو ههستیټ و بچیت له ده رگای مزگوت بدات و مجوره که ده رگای بز بکاتوه، له پاش ده ستنوټز هه رده م سهیری کات ژمیره که بکات بزانیټ کهی بانگ ده بیټ، ئینجا خوئی یان مجوره که بانگ بدات و نوټزه که بکمن، به هه مان شیوه له کاتی نیوره و و عه سر و مه غریب و عیशा ماموستا ده بیټ له پیش کاتی نوټزه که چاوه روانی بانگ بکا، بهینی نوټزی شیوان (عیشا) و نوټزی بهیانی زیاتر نیه له (۱۰) سهعات واته ماموستا تهنها ده سهعات له شمو و روټز تکدا دهوامی نیه، کاتی خوئی به مجوره بوو، وه ک ئیستا نه بوو هه موو مزگوتیک بانگدهری هه بیټ.

به مجوره نه گهر روټزیک له روټان ماموستا ناماده نه بیټ له مزگوتدا بز پیشنوټزی بولهی به سردا ده کريت، نهوتری ئیمه ماموستای ئاینیمان بوچی راگرتوه، بهرامبهر بهم دهوامه دوور و درټزه می موچه کهی نهو کاتهی بریتی بوو له زه کات سالی جارنیک نه گهر هه بیټ، له سر فیترهی سالی جارنیک له مانگی ره مه زاندا، له سه رقه له مانه نهویش خوئی و بهختی، هی وایه به دوو مانگ هیلکهیه کی ده ست ناکهویټ له سر قه له مانه.

دیاره نه مه بز هه موو ماموستا ئاینیه کانی لادی کانه، به لام ماموستای ناینی شاره کان له م دوا بیهدا- له سه رتهای چله کان- هه م ماموستایه کی ئاینی له لایمن میریه وه (۷۵۰) فلس موچه یان بز برینه وه، هه موو سه ری مانگیټک ده چوو له فرمانگی ئه وقاف وه ری ده گرت، هه م بهو جوټره تا سالی په نجاکان خوا لیخوشبوو (عبدالرحمن خضر) بوو به بهر تو بهری گشتی ئه وقاف، چونکه نهو کاته ئه وقاف وه زاره تی نه بوو، نه م پیاوه زور په یوه ندی به ئاینی ئیسلامه وه به هیټر بوو به حالی ژیانی ماموستای ناینی ده زانی، نهو هات موچه می هه موو ماموستای ناینی کرد به (۱۸) دینار، مجوره ریش به (۱۰) دینار، میری رازی نه بوو له سر نه م زیاده یه، چونکه له لای میری نه مه زور بوو بز ماموستای ناینی، له بهر نه وه (۱۸)

دیناره که بیان کرد به (۱۰) دینار بۆ ماموستای ئاینی (۱۰) دیناری جمهوره کهش کرا به (۵) دینار.

شایانی باسه ئهوانهی له شارهکان داده نیشتن ههفتهی جارێک به بیانان دهچوون بۆ هممام، ئهو کاته هیچ کەس له مائی خۆیدا هممامی نهبوو، به لکو له شاره کهدا دوو سی هممام ههبوون له نوێژی به یانیوه تا نیوه رۆژ بۆ پیاوان بوو، له نیوه رۆژه تا ئینواره بۆ ژنان بوو، من زیاتر له (۵) سال مهلا بووم له سلیمانی له بهر نوێژی به یانی نه مه ده توانی بچم بۆ هممام، ئه گهر پێویستم به خوشتن ببوایه ده بوایه پێش بانگی به یانی بچم بۆ مزگهوت دابهزم بۆ سه مر کارێزی مزگهوته که، که کارێزێک له مزگهوته کهدا هه بوو به (۲۰) پلیکانه ده گه یشتیه حموزه کهی، جاری وا هه بوو کات زستان بوو، رینگا و بان پر له به فر بوو، که ده چوممه ناو ئاوه کهوه و بیرم له هاتنه دهروه ده کرد که ئه بی جله کاتم به ته ری له بهر بکه م و دهروه ش زۆر سارد بوو، ده چوممه مزگهوتی چۆل، جمهوره که ئه هات دوو سه لکه داری ده خسته ناو سۆپاکه و نهوتی به سه ردا ده کرد که به کاتر میتریک گهرم نه ده بوو، من له سه رمادا هه لده رزیم وه ک کهوی سه مرپراو، قرچی ددام ده هات له بهر سه رما، چاوه روانیم ده کرد یه کینک بیته بهر نوێژه کهی بۆ بکه م.

رۆژێک له رۆژان به هه لدها چوم، به یانی پێش نوێژ چوم بۆ هممام، له بهر ئه وه فریای بهر نوێژی به یانی ئهو رۆژه نه که وتم، ئینجا له دوایدا لییان پرسیم بۆچی نه هاتی بۆ نوێژی به یانی؟ وتم: له بهر ئه وهی چوم بۆ هممام، ئینجا ئه م رۆشتنی هممامی من بوو به دهنگ و باس له گه ره که کهدا.

ماموستای ئاینی و رۆژی ههینی

خوای گه ره سی کۆبونه وهی بۆ موسلمانهکان داناوه بۆ ئه وهی ناگیان له یه کتر هه بی، وهک یهک خیزان به بون و نه بونی یه کتر بزانی، ناگیان له ساغی و نه خوشی و هه ژاری و تهنگ و چه له مهی یه کتر هه بیته بۆ ئه وهی یارمهتی یه کتر بدن، وهک برا یارمهتی برا ده دات خوشک یارمهتی خوشکی ده دات، ئه مهش له سه مر فرموده کهی خوا له قورئانی پیرۆزدا که ده فرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾.

واته: ئهی ئاده میزاد من ئیوه له نیر و مییه که دروست کردوه (له باوک و دایکی که)، ئیوه هه ریه که جوژه زمان و جوژه ژیا نیکی تایبه تستان هه یه ئهو (تفاوت) ه له نیوان ئیوه دا،

به زمان و بهرنگ و بهجنگا و بههوکاني ترهوه ناييت کاربکاته سمر برا و خوشکايهتيتان، بهلکو دهبيت يارمهتي يهکتر بدن پشتي يهکتر بگرن همردهم به خوشي و شادي و ناشتي بژين، تواناتان يارمهتي بي توانا بدات، دهولمهاندتان يارمهتي همژار بدات، زاناتان نهزان فيري زانايي بکات، همروهه پيهونديتان پتموييت له ههموو جوړه بابتهيکي ژيانموه.

لهم رووهوه خوا فهرمانی داوه به موسولمانان سي جار کو ببنموه، يهکتيکيان کو بونموه ي روژي پينج جاره له مزگوت دا بو نويزي جهماعهت بو نمو کسمي که پي بيکریت، چونکه نويزي جهماعهت واجب نيه بهلکو سونهته نهگهر يهکتيک بيکات پاداشتي لای خوا هديه به چاکموه، نهگهر نهیکات به گوناهار له قهلم نادریت لای خوا، نم کو بونموه يه له مزگوت سودهکي نمويه که همردهم دانیشتونای ديه که ناگاداری يهکتر نمين، نمرو که له چمرخي ۲۱ زایني دا دهژين هو ي نزيک بونموه ي ولاتهکان زور زور بووه، بهجوړيکي وهه له همر دهولتهتيک لهم جيهانهدا شتيک روو بدات گموره يان بچوک، ههموو مروقيک له دانیشتونای سمر زمين له پاش که متر له کاترميرتيک نم همواله يان پي دهگات، نزيک بونموه ي ناده ميزاد له ههموو دهولتهتهکان بهجوړيکي وهه يه که نهگهر شتيکي ناههموار له همر دهولتهتيک روو بدات کاربگهر دهبيت لهسمر ژيانی دانیشتونای دهولتهتهکانی تر.

بو نمونه کارهساتهکي جهنگي کهنداو له سالی (۱۹۹۱) دا که دهولتهتهکان به سمرزکايهتي نميريکا هيرشيان کرده سمر سوپای عيراق بو نموي له کوييت بچيته دهروه، نم کارهساته ژيانی نابوري و کومه لایهتي له ههموو ولاتدا تيکدا، نينجا لهم رووهوه نمو ماموستايه ي که دهچيته سمر مينبهرهکي پيغهمبهر ﷺ دهبيت وتارهکي بریتی بييت لهو کارهساتانه ي ناوخويي يا دهروه بهجوړيکي وهه باس بکات که ييبهستيتموه به فهرموده يهک له فهرمودهکانی خوا يان پيغهمبهری خوا ﷺ، بهلام بهداخموه تا ماويهک لههموپيش زور بهدهگمن دست دهکوت ماموستايهک ههلبسييت بهم جوړه ئيشه، يا لهبهر نهخورندهواری ماموستاکه، يان له بمر همست پي نهکردنی نمو، يان له بي ناگايي لهو شتانه ي که روو دهدهن لهم جيهانهدا، من له ماوه ي نمو دوانزه سالی فهقي بووم و نزيکه ي ده سالیس مهلا بووم له مزگوتهکانی کوردستاندا که ماموستای نایني دهچووه سمر مينبهر کتيبيکي دهگرت بهدهستموه پييان دهوت (خوتبهکانی ئيبنولنهباته). نم کتيبه بریتی بو له (۴۰) خوتبه بو ماوه ي يهک سال، همر خوتبه يهک دانرا بوو بو روژيکي ههيني، نم ماموستايه که دهچوه سمر مينبهر کتيبهکي دهگرت بهدهستموه وهک گورانی بلنت خوتبهکي ئين و نهباته ي دهخورندهوه و دهيلهرانهوه بي نموي بير لهوه بکاتموه که نم دانیشتوانه ههموو

کوردن زمانى عمره بى نازانن، خوتبه وانه يه که ده وترتت به نويز کاره کان بو شهوى سوډيکى لى وهر بگرن له بابته تاينمه يان له بابته ژيانمه.

ئمو ماموستاي تاينى يه همر چييه کى بوتايه له کهم و زور، له چاک و خراپ، يه کينک خوينده وار نه بو وايه تيبى نه ده گه يشت چونکه به زمانه کهى خوى نه بو، به لام ئيستا سوياس بو خوا گوراوه و ماموستا کان وتار به زمانى کوردى ده دن و زور به شيان بابته که يان وا به چاکى ناماده کردوه بى شهوى کاغز به ده شهوه بگرن وتاره که يان ده دن و په يوه ستى ده کهن به بابته کان و رو داوه کانى ئمو روژه وه.

خواى گه وه تاينى ئيسلامى به زمانى عمره بى نار دووه بو پيغه مبهرى خوا، به لام بو همر گه لينا هه يه به زمانى خوى ماناي فرموده کانى خوا و پيغه مبهرى ﷺ بلاو بکاتمه، کاتينک مالمان له جه لولا بو له سالى (١٩٥٧ز) چووم بو خانه قين به سردان، له يوه چووم بو لاي خوا لى خوشبو ماموستا مهلا سيد عبدالحکيم، ئه مه لايه پياويکى زور چاک بو همرده م ئاواتى ئمو بو روژينک له روژان ژيانى کامرانى ئمو گه له ي بينى به لام به داخمه له هه مان سالدا کوچى داوى کرد، ئمو روژه روژى هه ينى بو، وتى: ئه مرۆ تو ميوانى منى له پاش نويزى جومعه ده چينه وه بو ماله وه، منيش له بهر خوشهويستيمان نه م توانى داواکهى رته بکه مه وه، کاتينک که چوه سمر مين بهر ده بينم کتبه کهى خوتبه کانى ئيبين و لنه باته ي به ده شهويه، ئه م خوتبه نه همره يه کى مناسبى هه بو له گه ل مانگه کهى خويدا، ئمو روژه روژى شه هيد کردنى ئيمامى حوسين کورى ئيمامى عدلى بو خوا له همره و کيان رازى بيت، به کورتى خوتبه که برى تى بو له مه:

کاتينک حوسين شه هيد کرا له ناسمانمه وه ک باران خوين ده بارى، له زه مين دا له هه موو شويتينک خوين هه لده قولاً، له بهر شه وهى که خوينى حوسين رزا به سمر زه مين دا به بى تاوانى دوا روژى ژيانيان ته واکرد به بى گوناھى و به نار ه وايى.

کاتينک له نويزه کهى به وه و چوينمه بو ماله وه لي م پرسى وتم: ماموستاي شه وهى فرمووت له فرموده ي ئيبين و لنه باته دا خوت باوه رت پتى هه يه؟
وتى: ئه ي چون، نازانيت ئمو کوشتنه چهنه نار ه و بو.

وتم: له شه هيد بوونى حوسينمه هه تا ئه مرۆ به مليونه نا ناده ميزاد به نار ه وايى کوژراوه و خوينى رزا وه ته سمر زه مين، بو يه کينک له وانه له ناسمانمه دلۆپه خوينينک نه که وته خواره وه و له زه ويشمه دلۆپه خوينينک هه ل نه قولاً.

وتم: ماموستا ئه مانه هممورى خورافياته هممورى ههلبهستراوه، تو پيارتيكى خویندهواری ژیر و زانایت ناییت دواى ئه م شته پر و پوچانه بكمویت یان به خهلكى تری بلییت، وتم: له نایینی ئیسلامدا شتیك نیه پیتچوانه ی ژیری ئاده میزاده وه بییت.

بهداخوه بۆم دهركوت ماموستا به گیان و به دل باوه ری بهم خورافاته ههبوو له بهر چاکی و دلپاکی خو ی، له گه ل ئه وه ی پيارتيكى ههلكهوتوو و زیرهك و ژیر بوو به لام دواكوتنه كه ی له دواكوتنی ئه م خویندنمه بوو كه په یوه ندییه کی زۆر كه می ههبوو له گه ل ژيانی جیهان یان له گه ل نایینی ئیسلام.

كۆبونوه ی سییه م

كۆبونوه یه کی سالانه یه، سالی جاريك موسلمان پيی هه لدهستیت و له مانگی (ذي الحجة) كۆچی بۆ ئه م موسلمانانه ی كه توانای مالی هه بوو یهك جار له ته مه نیدا فمزه و ئه موش برتییه له ههج، بهداخوه زۆر له موسولمانه كان كه چون بۆ ههج یان له مهولا دهچن بۆ ههج، نه له مانای ههج گه یشتوو نده زانن خوا ی گه موره هه جی بۆچی داناره، ئه م حاجیانیه ی كه به دهر و پشته ی كه عبه دا دهسورینه وه به همموو بیروباوه رپانه وه لایان وایه خوا له ژووره وه له ناو ئه م خانوده ا له سر كورسیهك دانیشهتوه پیشهوازی ئه وانه دهكات كه به ده وریدا دهسورینه وه، جارن ئه مه وابوو، به لام ئیستا له م رووه و خه لك تارا ده یهك باشتره.

هیچ بیر له مه ناكه نمه كه خوا شوین و مه كانی بۆ خو ی دانه ناره به لكو له همموو شویتینك هیه، موسولمانه كان كه دهچن بۆ ههج لایان وایه ههج بیتاقیه كه ده یین بۆ داخل بوونی به ههشت.

ئیترازانیت كه پیتغمه مبر ﷺ چون هه جی كرده وه، بۆچی هاتوه بۆ ههج، ئه وه ی به قولی له نایینی ئیسلام بگات ده زانیت هه ج كۆنگره یه کی گشته ی ئیسلامیه، نوینه ری هه موو ولاتیك له ولاته موسولمانه كان بریتییه له م حاجیانه بۆ ئه وه ی له وێ كۆ بینمه له نزیکی كه عبه دا كه نیشه نه ی یه كیتی موسولمانه كانه، جل و بهرگی خو یان لایهن و جل و بهرگی مردوو له بهر بكمن كه پيی دهوتریت (احرام) بۆ ئه وه ی هیچ جیاوازیهك نه میتنی له نیوان گه موره و بچوك دهوله مه مند و هه ژاردا له نیوان همموو نه تمه كاندا بۆ ئه وه ی كهس خو ی بهزیاتر نه زانیت له یه كیكی تر، ئینجا به دلتيكى پاك دابنیشن له پاش ئه مچامدانی مه راسیمی هه ج هه م كه سیك ته نگ و چه له مه ی ولاته كه ی خو ی باس بكات بۆ ئه وانی تر بۆ ئه وه ی به هه موویانه وه بریسا ر به دن كه هه م گه لتيك یارمه تی گه له كانی تر بدات له وانه ی كه زۆر

سته میان لی کراوه له وانهی که مافه کانیان زهوت کراوه، لموانهی که دوچاری همزاری بوون و وولاته که یان کشتوکالی نیه یان کانزایی نیه یان شتیکی تری نیه بییت بههوی بژیوی ژیانان، هر بریاریک بدریت لموی ده بییت ملیچی نه کریت له جی به جی کردنی نه مه یه مه بهستی حه ج کردن.

نهمه سوو دیکي گشتی کونگره ی گشتی حه جه، سوو ده تاییه تیهه کانی هر مرؤیک له حه جدا نموه یه که ده چیت ره جمی شهیتان ده کات، نهمه مانای نموه نیه که شهیتان لموی دانیشتی و نهمان بچن بهرد بارانی بکمن، به لگو مه بهست له شهیتان نه فسی نینسانه، هر که سیک شهیتانی خوی وا له گهل خویدا که خوا ناوی ده بات به فرمانده ی شهر و نارپوایی وه که له قورناتی پیروزدا ده فرموی: (إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ).

واته: نه فسی نینسان هردهم خاونه که ی هان ده دات بو خراپه و بو شتی نارپوایا. نمو حاجیه که ره جمی شهیتان ده کات مانای نموه یه په یمان ده دات به خودا که من ره جمی نمو نه فسه ده کهم که هردهم هانم ده داتا بو خراپه، کاتیک چوموه ولات و شوینی خوم هیچ شتیک ناکه م که نارپوایا بییت و به پیچموانهی فرموده کانی خوا و پیغه مبه ر بییت. به لام به داخموه لموانهی که ده چن حه ج ده کمن زوریان به سه فوری سیاحه تی ده زانن یان بو قاچاخ چیتی ده چن یان بو چند دؤلاریک ده چن که میری ده یان داتی به ناوی ری پیشان دانی حاجه کانی تره وه.

به کورتی نه توانم بلیم زوریک له موسلمانان تا نیستا له موسولمانیتی نه گه یشتوون تا نیستاش نازانن نویژ بوچییه و رژیو بوچییه و حه ج بوچییه؟، له بهر نموه نه گهر کرده وی موسولمانیک بهرورد بکه ی له گهل کرده وی گاوریک دا ده بیینی هندیجار جیاوازییان زور که مه، نمویش له بهر نموه ی نمو موسولمانه نازانیت بوچی نویژ ده کات، یان بوچی رژیوو ده گریت یان بوچی ده چیت بو حه ج، دیاره نم جوړه موسولمانه له دایک و باوکیه وه فیری نم شتانه بووه هر وه که چون یه کیک فیری جگهره کیشان ده بییت و عاده تی پیوه ده گریت و دواپی ناتوانیت دهستی لی هه ل بگریت، واته له بهری نموه ی عیبادت بییت بوته عاده ت نویژ کرده که ی.

مامۆستای ئایینی و دەرس و تنهوهی حوجرهی مزگهوت

دیهاتهکانی کوردستانی عێراق و ئێران هەر دییهک له (۵۰) مال زیاتر بوابه مامۆستای ئایینی و مزگهوتێک و مهدرهسهیهکی ئایینی تیا دا بوو له گهڵ ههندیك فهقی دا که ژمارهیان دهگهیشه (۲-۳) فهقی، لهمهشدا هەر دییهک بهپێی شویتهکهی و توانایان و زانیاری مامۆستای ئایینهکه، ئەمانه به فهقی و مامۆستای ئایینییهوه ئهرکیان دابهش کرا بوو بهسهر دانیشتوانی دییهکهدا له گهڵ ئاغای ئهو دییه.

ئهگەر ژماره‌ی هەر دییهک که‌تر بوابه له (۵۰) مال مامۆستای ئایینی و مزگهوتیان هه‌بوو، به‌لام که‌م هه‌لده‌که‌وت که‌ فه‌قییان هه‌ییت ئەمه‌ش به‌ پێچه‌وانه‌ی دیه‌اته‌کانی عه‌ره‌به‌ستانه‌وه، که‌ به‌سه‌ده‌ها دی هه‌بوو زیاتر له (۱۰۰) مال بوو به‌لام نه‌ مزگه‌وتی تیا دا بوو نه‌ مامۆستای ئایینی و نه‌ فه‌قی، ئهو مامۆستا ئایینیانه‌ له‌ عه‌ره‌به‌ستان که‌ وه‌ک مامۆستا ئایینییه‌کانی کوردستان ده‌رسیان ده‌وته‌وه‌ ژۆر که‌م بوون، به‌تایبه‌تی له‌ شاری به‌غدا که‌ پایته‌خته‌، ژۆرترینی ئهو مامۆستایانه‌ کورد بوون، وه‌ک خوا ئی خوشبوو (ئه‌مه‌دی زه‌هاوی)، خوا ئی خوشبوو (مه‌لا مه‌دی قزنجی)، خوا ئی خوشبوو (مه‌لا شیخ مه‌مه‌دی بالیسانی)، خوا ئی خوشبوو (مه‌لا عومەر مه‌لود دیبه‌گه‌بی) و مامۆستا مه‌لا عبدا‌لکریمی مدرس که‌ تا ئیستاش ماوه‌ خوا ته‌مه‌نی زیاد بکات.

ئاشکرایه‌ مامۆستای ئایینی و فه‌قی له‌ کوردستانی ئێران و عێراق سو‌دیکی ژۆریان هه‌بوو بۆ گه‌لی کورد له‌ بواری ئایینی و ره‌وشت و رۆشنی‌بریه‌وه، چونکه‌ له‌و کاته‌دا جگه‌ له‌ مامۆستای ئایینی و فه‌قی خۆینده‌وار نه‌بوو له‌ دیه‌اته‌کاندا، خۆیندنی قوتابخانه‌ و کۆلیج و زانکۆکان هەر له‌ شاره‌ گه‌وره‌کاندا هه‌بوو، مندا‌لی دیه‌اته‌کان بی به‌ش بوون له‌م جو‌ره‌ خۆیندنه‌ تازه‌یه‌، جگه‌ له‌ مندا‌لی ده‌وله‌مه‌ند و ده‌ست رۆیشتوو.

به‌لام له‌ هه‌مان کاته‌دا جو‌ری خۆیندنی مه‌لایه‌تی له‌ مه‌دره‌سه‌ ئایینییه‌کاندا ژۆر دووا‌که‌وتو بوو، له‌به‌ر ئهو هۆیانه‌ی که‌ باس‌مان کرد و چه‌ند هۆیه‌کی تره‌وه‌ که‌ لی‌رده‌ا باسیان ده‌که‌م:

یه‌که‌م: چه‌ند کتێبه‌ک دیاری کرابوون بۆ خۆیندنی مه‌لایه‌تی که‌ پێیان ده‌وترا دوانه‌ عیلمه‌، ئەم کتێبه‌نه‌ ژۆریان دووباره‌ بوون، وه‌ک کتێبه‌کانی عیلمی (نحو، صرف، منطق)، هەر قوتایه‌ک به‌لامی که‌مه‌وه‌ پێنج سا‌ل له‌ ته‌مه‌نی به‌خت ده‌کرد له‌رینگای فی‌ربوونی نه‌حو و صرفدا، که‌چی ئه‌گه‌ر بچینه‌ سه‌ر بنچینه‌ی ئەم کتێبه‌نه‌ ده‌یسنین هه‌مویان دو‌باره‌ن. پێم وایه‌ له‌هه‌ر باب‌ه‌تێک له‌و سیانه‌ یه‌کێک یان دوو کتێبه‌ی که‌ دووباره‌ بوو به‌زیاده‌ ده‌خۆیندرا.

دوهم: ماموستای ناینی بهدریژایی سالهکانی تدریسی همر فیری ئمو کتیبانه دهبوو که بهدهرس دهیوتنموه، ئیتر فیری عیلمهکه نهدهبوو، بۆ نمونه مهلای وهها ههبوو زیاتر له (۲۰) جار کتیبی (جمع الجوامع) که (أصول الفقه)ی شافعییهکانه دهیوتموه، تهنیا فیری کتیبهکه و حاشیهکانی دهبوو، نهیده توانی قاعدهیهک له قواعدی اصولی فقه بهکار بهیئت له دههینانی حوکم له قورئانی پیروز یان فهرمودهکانی پیغمبهر ﷺ، بهلکو همر پرسیاریکی لی بکرایه، لهباتی ئموهی بلی خوا فهرمویهتی یان پیغمبهر ﷺ فهرمویهتی، دهیوت شافعی یان شیخی نیین ولحه جهر له (توحفه)دا فهرمویهتی. ههروهها ناوی یهکیکی تری دهبرد له شافعییهکان.

ئهگهر دهرسیکی فقهی ئیسلامی بوتایهتموه نهیده زانی ئمو حوکمانه که لهو کتیبهدا همن چۆن وهگریاون له سهراوهکانیان که قورئان و فهرمودهکانی پیغمبهره ﷺ و (إجماع) و (عرف) و (قیاس) و (مصلحه) و (إستحسان) و (إستصحاب).

ههروهها سهراوهکانی تری فقهی ئیسلامی، ئهمهی که دهیلیم له خۆمدا هاتۆته دی، ههموی راسته چونکه من (جمع الجوامع) که لهلای ماموستا ئاینیهکانی کوردستان باشتین کتیبه له (أصول الفقه)دا لای چاکترین ماموستای ئاینی خویندم له کوردستانی ئیراندا که ماموستا (مهلا باقره)، له سالی (۱۹۴۷ز-۱۹۵۵ز) ئهم کتیبهم ههشت جار بهدهرس وتموه بهفهقی چاک چاک، فیری عیلمهکه نهبوو، بهلکو فیری کتیبهکه و شهرحهکی و حاشیهکانی بووم، واته نهمتوانی مانای وشه عمرهیبیهکانی ئهم کتیبه وهگریومه سهمر زمانی کوردی و بهفهقییهکی بلیم، ئیتر ئهوهنده فیر نهبووم بتوانم بۆ خۆم له رینگهی قواعدی ئهم عیلموه حوکمیک دهربهینم له قورئان یان فهرمودهکانی پیغمبهر ﷺ یان یهکیک لهو سهراوانه که باسم کردن. له سالی ۱۹۷۷ز دا داویان لیکردم لهگهلا ماموستایهکی تر کتیبیکی اصولی فقه دابننیم بۆ پۆلهکانی پینج و شمش له پهیمانگا ئیسلامیهکاندا.

بهدانانی ئهم کتیبه تۆزیک چارم کرایموه، له سالی (۱۹۸۰ز) داوام لیکرا که کتیبیکی (أصول الفقه) دابنیم بۆ قوناغی چواری یاسا (قانون) له کۆلیجی یاسای زانکۆی بهغدا که ئمو کاته ماموستا بووم لهوی، منیش ئهم کتیبهم دانا (دلالات النصوص وطرق إستنباط الاحکام في ضوء أصول الفقه الاسلامی).

له پاش ئهم کتیبه چارم زیاتر کرایموه که اصولی فقه بۆ ئمویه که حوکمی شرعی پی دهربهینی له سهراوهکانی ههروهک ئهم مانایه تصریف دهکریت دهوتریت (أصول

الفقه قواعد كلية يستعان بها في استنباط الاحكام الشرعية الفرعية من أدلتها التفصيلية).

له سالى (۱۹۸۹ز) كتيبتيكى ترى (أصول الفقه)م دانا بهناوى (أصول الفقه الاسلامى فى نسيجه الجديد). ثم كتيبته دوو بهرگه بريتيبه له پالاوته و ناوه رۆكى اصولى فقهى همشت (مذهب)ى ئىسلامى (أصول الفقه الحنفى والمالكي وشافعي وحنبلي وجعفرى وزيدى وظاهرى واباضى).

لههر چلنك گولينكم لىكردوه و خستمه ناو ثم كتيبته بهبى ئهوى بهنه فامى دواى يه كينك لهم مذهبانه بكموم، بهلكو هوئم ئهدا بزائم وتهى كاميان راسته دواى ئهوه ده كوتم.

ثم كتيبته يه كهم دانراويكه كه نمونه كانى دوو جوژه، جوړنك له شهرىعتى ئىسلام و فقهى ئىسلاميدا جوړنك له بنده كانى ياسادا، له بهر ئهوه ئىستا ثم كتيبته بو ماوهى (۱۱) ساله كراوه به بابسه تىكى (منهج)ى له كۆليجه كانى قانون له زانكو كانى غيرا قدا ههروه ها له ئوردن و يه من و ئه نده نوسيا و ماليزيا و هه ندى و لاتى تر له كۆليجه كانى شهرىعت و ياسا به دهرس ده وترتته وه، تا ئىستا (۲۲) جار چاپكراوه تهوه به كوردى و فارسى و هريان گيپاوه.

له پاش گرته بهرى ثم ريچكه يه و توژنك فيربوونى عىلمى اصولى فقه گرامه وه سهر جمع الجوامع كه له لاي كورده كان زور پيروز و زور به نرخ و وينى نيه له جيهاندا له (أصول فقه)ى ئىسلاميدا، بۆم دهر كوت به سهدان هه له مى گموره لهم كتيبته دا هه يه كه مه لاي زور چاك چهند جار به دهرس ئهوه هه لانهى و ته وه تهوه ئه وه نده بيروبا وه رى به هيتز بووه بهرامبهر به دانراوه كهى به لاي ئهوه هه لانه دا نه چووه، چونكه هيج وهخت بىرى له وه نه كردد تهوه كه هه موو (مجتهد) نك وهك به ره هه مه كهى راستى تيا دا يه هه له شى تيا دا يه، ههروهك پيغه مبهر ﷺ ده فهرموى: (الحاكم إذا حكم فاجتهد وأصاب فله أجران وإذا حكم فاجتهد وأخطأ فله أجر).

مه بهست له حاكم ليژدها مجتهده له ههر عىلميك دا، واته: ههر مجتهد يان زانايهك ويستى حوكمى شتىك باس بكات بيدوزتته وه له سه رچاوه كانى كه ئه و يش برى تيبه له حوكمى خوا نه گهر توانى ئهوه حوكمه بدوزتته وه ئهوا برياره كهى راسته و دوو جار پاداشتى هه يه له لاي خوا، يه كيكيان هى رهنج و كو ششه كه به تى دوه ميان هى ئه وه يه كه حوكمه كهى خواى دوزيوه تهوه دهرى هيناوه له سه رچاوه كانيدا.

به لأم نه گمر به هه لهدا چوو گه يشته حوكميک جياواز بوو له حوكمه کهي خوا يهک پاداشتي هه يه بهرامبهر به کوشش و ههول دانه کهي.

ئهم فرموده يه يه پينغه مبه ريش ﷺ هه موو مجتهده کاني ئيسلام ده گريتموه چ له عيلمه کاندا چ له فيقه ي ئيسلاميدا.

سييمه: زۆريه ي ماموستاي ئايني کوردستاني ئيران و عيراق به ساله هاي سال ئهو کتیبانه يان ئه مومه که له کاتي ئه واندا کرابوون به کتیبی منه جي له هه موو مه درسه ئاينه کاندا.

نه يانده تواني ئهو کتیبه بگۆرن به کتیبی کي ئاسانتر بو ئه وي قوتاييه کان به ئاساني فيريان بن به راستي لبيان تي بگهن، به لکو باشترين ماموستاي ئايني کوردستان ئه وه بوو که هه ندي حاشيه ي ده کرد له سهر يه کي لهو کتیبانه له باتي ئه وي که بابته که رون بکاتمه و ناشکرای بکات ده کرد به مه تل، به جوړيکي وا ده ينووسي که ته نيا خو ي بيزاني، ئه مهش ئه وه نيشان ده دات که خو ينده واري خو ي و پله ي زانباري خو ي پيشان بدات، زۆر جار له دواي مه ته له که وه ده يوت (تأمل) يان (فتأمل).

ئهمه که ده ينووسم نه گمر هه رکسيک برواي پي ناکات با بچي حاشيه کاني قزلجي سهر (تصريف) ي مه لا عه لي بخوينتته وه، يان حاشيه کاني بهاءالدين عاملي له سهر کتیبی (سيوطي) (الفية ابن مالک)، يان حاشيه کاني خه يالي له سهر عه فائدي نه سه في، يان حاشيه کاني پينجويني و قه ره داغي له سهر گه له نبوي بورهان، ته نها چهند که سيکي وه ک شينخ عومهر ي ناسراو به ئين قه ره داغي نه بيت که ئاسانکاري کردوه له زۆريک لهو کتیبه قورسو گرانانهدا.

ههروهک له وه و پيش باسمان کردوه زۆر فه قی هه بوو وه من ده سورايه وه به روت و قوتي و سکی برسي و پي خاوسي و دور که وتنه وه له باوک و دايبک و خزمو کهس و کار، ولات به ولات ده گه را ده پيرسي چ مه لايه ک فلانه حاشيه باش ده زانيت بو ئه وي بچيته لاي ماويه که له ته مه ني خو ي به فيرو به خت بکات بو شتيک نه که لکی ئايني ئيسلامو نه که لکی گه لي کوردی تيادا بوو.

هه ر له بهر ئهم جوړه خو ينده نه دوا که وتوه ماموستايه کي ئايني مجتهد هه لئه که موت وهک ئيمامي شافعي يان ئيمامي حنفي يان ئيمامي مالک، له گه ل ئه وه ش ماموستاياني ئايني کوردستان گه لي گه لي به هيژ و توانتر بوون لهو ئيمامانه بو

ئەوێ هەریەکی بێن بە جتھیدیك و كوردەكان دواى فەتواكە و مژدەبەكەى بكمون، بەلام ئەوێیان نەكرد گوايە ئەوان هیچیان نەهێشتۆتەوێ بى چارەسەر.

لە كوردستانی ئێراندا خوا لى خۆشبوو مەلا ئەبو بەكرى مصنف (۹۰۰-۹۹۹ك) توانى بگاتە ئەو پلەيە بەلام بەداخوێ ئەمۆش بەدەگمەن نەبیت ئە بازنەى فقهەكەى ئىمامى شافعى نەچووێ دەرەو، هەرەها لە عێراقدا خوا تەمەنى زیاتر درێژ بكا مامۆستا عبدالكريم مدرس كتيبيكى لە فقهى ئىسلاميدا بە كوردى دانا ئەمۆش بریتى بوو لە گۆرینی وتارى شافعیەكان لە عەرەبىمەو بۆ كوردى بەجۆرێكى روناك و ئاشكرا كە هەموو كوردێك سوودی لى وەرگیری، لەگەڵ ئەوێش نەبووێرا جارێك بلیت خۆم بیرووام ئەوێ، بەلكو وتەكەى دەدایە پال شافعى یان یەكێك لە فەقییەكانى مژدەبى شافعى لە كاتیكدا كە ئەم پلەى زانیارى لەوان كەمتر نەبوو.

چوارەم: هەندێك لەو كتیبەنە كە كرابوون بە (منهج) لە مەدرەسە ئاینیەكاندا، مامۆستا ئاینیە چاكەكان بەدەرس دەیان وتنەو بە سائەهای سالا لە كوردستاندا پەربوون لە خورافات و خەیاڵ.

شایانی باسە جارێك پارچە شیعریكى خوا لى خۆشبوو زانای بەناوبانگ مەولەمۆم كەوتە بەرچاو كە نوسیویەتى بۆ شیخی (ضیاءالدین) خوا پلەى بەرز بكات، لای خۆى شیخیش وەلامى داوێتەو هەردوکیان بریاریان لەسەر ئەوێە كە گۆى زەمین لەسەر ئاواوەستاوێ تا ئیستاش بانگ دەرەكانى مژگەوت لە پیش بانگی بەیانی هەندێك شت دەخوێننەو دەلێن:

(سبحان من بسط الارض على ماء جعد)، ئەمە هەموو بەیانێك لە بەغدا لە بانگ دەرى مژگەوتەكەى لای خۆمان كە پێى دەوترى مژگەوتى (طیبة) بەگۆیى خۆم دەبیستم كە ئەم بانگدەرە لە پایتەختى عێراقدا دەژى لە سەدەى (۲۱)دا دەژیت، هەموو رۆژێك گۆیى لە هەوائى جیهان دەبیت، بەلام وتارە خورافیە كۆنەكە لە میتشكیدا جیگیر بوو.

هەرەها لەنامەكەى مەولەمۆ و شیخی ضیاءالدین دا كە بە شیعەر نوسرابوون ئەمەى تیا دایە كە زەمین لەسەر ئاوه و ئاویش لەسەر شانى نەهەنگە نەهەنگەكەیش لەسەر گایەكە، ئەمە لەبەرئەوێ نا كە ئەم دوو زاتە گەرەبە لە ناتینگەبشتووتییەو ئەمەیان وتوو، بەلكو لەبەر دلپاکی خۆیان بیستویانە لە سەرچاوه كەیموێ كە ئەوان برۆایان پێى بوو، ئیتر بریاران لەوێ نەكردوێتەو كە ئەم سەرچاوهیە هەلەیه.

هەر بەم بۆنەیموێ بەكیتكى تر لە هەلەكانى زانا گەرەكانى مژدەبى شافعى كە ئەمۆش پێى ئەوترى شیخی (ئیبن و الحەجەر) لە كتیبى (فەتاوا) كەى دا دەلێت: سەرچاوهى نیل لە

بههشتهوه دیت، مهبست له نیل نمو رووباره گموره یه که به خاکی سودان و میسردا تی ده پهریت و ده چیتته ده ریای سپیموه، ثم زانا گموره یهش ثم شته خورافییهی نویسیوه نه مهش له روی دلپاکییهوه له سهرچاوه یه کموه وه ری گرتووه و بروای پی کردووه، چونکه مرؤه که خوی راست بیت وتهی هه موو کس به راست ده زانیت.

ده گپرنهوه ده لین له ناده میان پرسى: تو چۆن باوه رت به شهیتان کرد و هه لی خه له تاندى تا له بههشت هی نایتیه ده وه؟ وتى: له بهرئوهی من هیچ کات بیرم بو نهوه نه چوه که یه کیک به درؤ سویند به خوا بختوات و نه مزانی شهیتانه، که سویندی خوارد به خوا منیش باوه رم پی کرد.

ههروه که هه موو پیش باسمان کرد پیویسته له سهر هه موو ژیر و زانایه که هه رچییه کی بیست بو خوی وردی بکاتوه و لیکى بداتوه بزانیته له راستی و ناراستییهوه چه نده نزیکه، ههروه که وتویانه: (انظر إلى ما قبل ولا تنظر إلى من قال).

واته: هه ردهم ته ماشای وته که بکه و ته ماشای خاوه نه که ی مه که، به لام ته نیا له قورئانی پیروز و فهرموده کانی پیغه مبر ﷺ ته ماشای خاوه نه که یان ده که ی، جگه له مه نایت ته ماشای خاوه نه که ی بکه یته به لکو ده بیت به ژیری لئی بکو لیهوه. چونکه نه گهر نیمه باوه ریان پی بکه ین نهوانه ی دوا ی نیمهش بروایان پی ده که ن له بهرئوهی نهوانه جیگه ی بروای نیمه بوون.

بهراوردیک له نیوان ماموستایانی ئاینی کوردستان و مجتهده کانی (فقه) ی ئیسلامیدا

نه گهر ته ماشای ژبانى ماموستای ئاینی کوردستان و مجتهده گموره کانی ئاینی ئیسلام بکه ین بۆمان روون ده بیتتهوه که نمو سهرچاوانه ی که مجتهده کان (فقه) ی ئیسلامیان لى ده رهیتان ماموستا ئاینیه چاکه کانی کوردستان به ده رس وتویانه تهوه به فه قتی زۆر زیبه که، وه که له کتیه کانی (أصول الفقه) دا، نمو زانستانه که هه ردهم یارمه تی مجتهدیان داوه بو ده رهیتانی حوکه شه رعیه کان له سهرچاوه کانیانوه، ماموستای ئاینی کوردستان ده ستیکی بالایان هه بووه تیایاندا، وه که زانستی (عیلمی بلاغه)، (معان وییان و بدیع و نحو و صرف) و زانستی (منطق) و (أصول الفقه) و (فلسفه) بابته کانی تر که به وردی له مه درسه ئاینیه کان له کوردستانی ئیران و عیراق و تورکیا به ده رس ده وترانهوه و به حاشیه ی ورده کاری له سهر ثم زانستانه یان ده نووسی و ده چونه ناو قولایانوه که نه مانه پییان

دهوتریت (العلوم الالیه) واته (زانسته نامیریه کان)، بۆ زیاتر روونکردنوهی ئەم بەراورده به پێویستی دهزام به کورتی باسی ئەو سەرچاوانه بکهم که مجتهده کان (فقهه) ی ئیسلامیان لێ دههیناوه، دواي ئەوه باسی رابهری ئەو مهزههبانه بکهم بۆ ئەوهی روونی بکهموه که ههندی مامۆستای ناینی باش ههمیشه له کوردستاندا بوون پایهی زانیارییان هیچ وهخت لهو (مجتهد)انه کهمتر نهبووه.

سەرچاوهکانی (فقهه) ی ئیسلامی :

۱- قورئانی پیرۆز: یه کهم سەرچاوهیه که ههموو حوکمیکی شهرعی لێ وهرده گیریت، لهو نایهتانهدا که باسی ئەو حوکمانهیان کردوه به ئاشکرایي.

۲- فەرمووده کان و کردهوهکانی پیغمه مبر ﷺ: زۆر جار حوکمی شهرعی به ئاشکرایي باس نهکراوه له قورئاندا بهلام پیغمه مبر ﷺ یان له فەرموودهکانیدا باسی کردوه یان به کردهوه خستوهتیه روو.

ئەم دوو سەرچاوهیه بنچینهی ههموو حوکمیکی شهریعتی ئیسلامن، سەرچاوهکانی تر ههموویان دینمهوه سەر ئەم دوو سەرچاوهیه.

۳- الاجماع: واته کۆدهنگی (اتفاق) ی ههموو زانا پێشوهکانی ئیسلام له یارهکانی پیغمه مبر و ئەوانه ی له دواي ئەوان هاتوون له (مجتهد)هکان.

۴- (القیاس): ئەگەر دوو شت ههموون وهك يهك واپون لههۆی حوکمهکانیاندا، بهلام یهکیکیان قورئانی پیرۆز یان (حدیث الشریف) باسی کردبوو ئەو حوکمه دهدریت بهوی تریان چونکه ههمدوو لا وهك يهك وان له هۆی هاتنی ئەم حوکمه، بۆ نمونه: پیغمه مبر ﷺ فەرمویهتی: (لایرث القاتل)، واته: ئەگەر میرات گرتك میرات لێ گیراوه که ی خۆی کوشت بی بهش (محروم) دهکریت له میراته که ی، ئینجا (مجتهد) یان قازی یان مفتی دهتوانیت بلیت ئەگەر یه کینک وهسیهتیا ن بۆ کرد وهسیهت که ره که ی کوشت بی بهش دهکریت لهو وهسیهته، ههموهها ئەگەر یه کینک مالئیکیان بۆ (وقف) کرد (وقف) که ره که ی کوشت ئهویش بی بهش دهکریت لهو (وقف) هدا، چونکه هۆی بی بهشکردنه که له میرات دا لهم دوو نمونهیهشدا دیتته دی.

که ئەوهش بریتیه له پاراستنی گیانی مرۆڤی بی تاوان چونکه ئەگەر میرات گره که یان وهسیهت بۆ کراوه که یان ئەوهی وهقینکی لهسەر کراییت بزانیته به کردهوهی کوشتن بی بهش دهبیته ئەو کردهوهیه ناکات.

٥- (المصلحة) بهرزه و هندی: مسئله حجت له نایینی ئیسلامدا بریتیییه له راکیشانی سود و نهفعیک (جلب المصلحة) یان دوورخستن هوی زیان و زهره ریک (درة المفسدة)، حوکمه کانی خوا هه مووی بۆ به دیهاتنی ئەم دوو مه بهسته هاتوو.

من زیاتر له (٦٠) ساله له گهه شه ربعتی ئیسلام ده ژیم به خویندن و ده رس و تنه هویی و کتیب دانان و بهرورد کردن له گهه یاسادا، لهم ماوه یه دا بۆم روون بووه هه هه شتیکی سودی تیدا ییت بۆ ئاده میزاد ئەوه له نایینی ئیسلامدا هه لاله ئەگه ر ئەوه سوود و نه فعه زیانیکی تیا دا نه ییت بۆ یه کیکی تر.

ههروه ها هه ر شتیکی زه ره و زیانی تیا دا ییت بۆ ئاده میزاد ئەوه شته خوا حه رامی کردوو، ئەگه ر ئەوه زه ره یان ئەوه زیانه سو دیکی گه ره ی تیا دا نه ییت بۆ کۆمه لی ئاده میزاد، وه ک سزای تاوانبار به هه پس یان به جو ریکی تر، زیانی تیا دا یه بۆ خو ی بۆ خیزانه که ی بۆ گه له که ی، به لام هه موو نایینه کان و یاسا کانی جیهان ئەم سزایه یان په سه ند کردوو و بریار یان له سه ر دروست بوونی داوه، چونکه سو دیکی گه ره ی لی په یدا ده ییت ئەو یش بریتیییه له پاراستنی گیان و مال و شه ره فی مرۆڤ له ناو کۆمه لدا، چونکه ئەگه ر پرسینه وه و سزا نه ییت بۆ تاوانبار ه کان مرۆڤی خراب ژبان تال ده که ن له کۆمه لگه که یان.

٦- (الاستحسان): خوی گه ره بۆ هه موو شتیکی دوو حوکمی دانا وه له سه ر ئاده میزاد، یه کیکیان پیویسته له سه ری ئەنجامی بدات له کاتی کدا هیچ عوز ریک و ته نگ و چه له مه یه کی نه ییت ئەمه ش پیی ده وتریت (العزیمه)، حوکمه که ی تریان بۆ ئەوه یه که پیویسته له سه ر ئاده میزاد له کاتی کدا که عوز ریکی هه ییت یان له ژیا نیکی ئاسوده یی دا نه بوو ئەوا ده توانیت پاش لا چوونی عوز ره که ئەنجامی بدات، بۆ نمونه خوی گه ره روژی ره مه زانی واجبه کردوو له سه ر هه موو مرۆڤیکی با لئ و ژیر به لام ئەگه ر که سیکی نه خو شبییت یان شیر به مندال بدات یان سه فه ر بکات ده توانیت روژی نه گریت له ره مه زاندا له و ماوه یه دا که ئەوه عوز ره ی هه یه.

ئهنجامدانی حوکمی دووم له کاتی عوزردا ههروهک پیی ده وتریت روخسه ت، واته هه لسان به م حوکمه له لای خوا شتیکی چاک و جوانه، ههروهک لهم ئایه ته پیرو زه دا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ

قَبْلَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ، أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ^۱.

همروه‌ها خورای گموره گوشتی مردو و بهراز و خوینی ناده‌میزاد یان نازهلئی حرام کردوه له‌سهر مرؤّه له کاتی‌کدا عوزرئکی نه‌بیت نهمه پیی ده‌وترئت (عزیمه)، به‌لام بوی‌هلال کردوه له کاتی عوزردا نهمه پیی نه‌وترئت روخسه‌ت، همروه‌ک له نایه‌ته‌دا فهرموویه‌تی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنزِيرِ﴾ له کوتایی نهم نایه‌ته‌دا ده‌فهرموی ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَحْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ^۲ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^۳.

واته: له کاتی ناسوده‌یی و بی عوزریدا گوشتی مردو و بهراز و خواردن‌هوی خوین حرام‌سه له‌سهر ناده‌میزاد چونکه توشی نه‌خوشی و دهرده‌داری ده‌کات، به‌لام له کاتی‌کدا که گرانی بیت و خواردنی تری ده‌ست نه‌کویت، دروسته نهمانه بخوات به‌مهرجیک نهم خواردنه له سنوری پیوستی تی نه‌پرئت.

له (فقه) ی نیسلا میشدا یاسا دانراوه: (الضرورات تبيز المحظورات)، واته: زهروره‌ت شتی حرام رنکه پی‌ده‌دات-بؤ ماوه‌یه‌کی کاتی-.

ئینجا هه‌لسان بهم حوکمه دروسته له کاتی پیوستیدا پیی ده‌وترئت (روخسه‌ت)، زاناکانی (أصول الفقه) ی نیسلامی وتویانه: استحسان: (استثناء بعض الجزئيات من القاعدة الكلية، لما يوجب ذلك).

واته: (استحسان) بریتیی له حوکمیک که وه‌ک حوکمی روخسه‌ت وایه به‌کارده‌هیترئت له کاتی عوزر و پیوستیدا، نهم حوکمه له جینگای حوکمه نه‌سلییه‌که‌دا داده‌نیشیت له کاتی پیوستی و عوزردا.

۷- (العرف): ته‌گهر شتی‌ک له کرده‌وه یان وته زؤر جار به‌کارهینرا له‌نیو‌گه‌لی‌کدا یان له‌ناو ههموو‌گه‌لاندا نه‌وه پیی نه‌وترئت عورف، ئینجا نهم عورفه ته‌گهر دؤی ئایینی نیسلام و یاسا نه‌بیت (مجتهد) یان قازی یان موفتی ته‌توانیت حوکمی له‌سهر بنیاد بنیت.

^۱ سورة البقرة/۱۸۳-۱۸۴.

^۲ محمصه: بریستی.

^۳ لاثم: بهم جؤره ته‌جاوزه‌کان له سنوری زهروره‌ت و پیوستین.

^۴ سورة المائدة/۳.

وهك ئیستا له عیراقدا مارهیی ژن نیوهی به پێشهکی دهدریت به ژنهکه نیوهکهی تری له پاش مردنی میردهکهی پێ دهدریت، یان له پاش تهلاق دانی نهگهر تهلاق درا. بهلام نهگهر عورفهکه دژی ئایین یان یاسا بوو ئهوه دروست نیه حوکمی لهسهر بنیاد بنیست، وهك ئهو قاعیده فیهیهی دهئیت: (العرف محکم) وهك کرپن و فرۆشتن ناكریت بهبی مامهله.

وهك سهر قوفلانه که ئیستا له عیراقدا باوه یان دروست کردنی خواردن له روژی سییهمی پرسهدا لهسهر ئهرکی خاوهن مردووهکه، ئهم جوژه عورفه ناییت پهیرهوی بکریت.

۸- (سد الذرائع): نهگهر شتیك خۆی دروست بوو بهلام نهخامهکهی نادروست بوو ئهو خوشی به نادروست دادهنریت و قهدهغه دهکریت، وهك کهسیك دیاریهك بنیتریت بوو ئافرهتیك مهبستی لهم دیاریه ئهو بیته پهیهندیهکی نارهوای لهگهل بهبستیته ئهو دیاریه به حهرام دادهنریت دهبی قهدهغه بکریت، ههرچهند دیاری بوو خۆی شتیکی زور باشه بهلام نهگهر بهکارهینرا بوو گهیشتن به نامانجی نارهوای خوشی بهنارهوا له قهلهم دهدریت.

۹- (الاستصحاب): مروژ که له دایک دهبیته بی تاوان و بی گوناوهو گهرنی ئازاده له ههموو مافی مروژیکێ تر، لهبهرنهوه ههر کاتیک گهره بوو یهکێک داوایهکی لهسهر تومار کرد پێویسته لهسهر قازی یان موفتی بهو جوژه که له دایک بووه تهماشای بکات، ناییت رازی بیته بهو داوایه تاوهکو خاوهنهکهی بهتهواری ساغی نهکاتهوه، سهرچاوهی ئهمهش ئهو قاعده شمرعییه که دهئیت: (الاصل في الانسان براءة ذمته من جميع الالتزامات المدنية والجنائية حتى يثبت خلاف ذلك).

ههر لهسهر ئهم سهرچاوهیه قاعیدهی شمرعی یاسایی که دهئیت: (المتهم بريء حتى تثبت إدانته)، واته: ههموو کهسیك تۆمهتیک بدریته پالی پێویسته لهسهر قازی بهبی تاوانی بزانیته تۆمهتهکهی ساغ بکریتموه بهبهلگهی شمرعی و یاسایی.

نهگهر ژنیك شوی کرد به پیاویك لهپاش ماوهیهك داواي کرد له قازی یان ماموستای ئاینی مارهی بکات له پیاویکی تر پێویسته لهسهر ئهو قازیه یان ئهو ماموستا ئاینی یه بریار بدات که هیشتا ئهم ژنه پهیهندی ماوه لهگهل میرده پێشوهکهی ههتا بیسهلینیت که میردی پێشو مردووه یان تهلاقی داوهو عیدهی تهواو بووه.

بدلگه‌ی قازیه‌که و ماموستا ئاینی یه‌که سمرچاوه‌ی (استصحاب)ه، واته: (استصحاب) نمویه که همر شتیک حوکمیکی هه‌بوو لموهو پیش داده‌نریت نمو حوکمه همر به‌ریایه تاوه‌کو پیچموانه‌ی نموه روون بکریتتهوه به‌دلگه‌ی شرعی و ئاینی.

ئینجا نم سمرچاوانه که نیمامه‌کانی هه‌موو مزه‌به‌کانی ئیسلام حوکمیان لی ده‌ره‌یناون لمریگای (اجتهاد)هوه، ماموستا ئاینی یه‌کانی کوردستان به‌ساله‌های سال به‌دورس ده‌یان وتموه له مه‌درسه ئاینیه‌کاندا، به‌لام رۆژیک له رۆژان نم سمرچاوانه‌یان به‌کار نه‌ده‌یتنا به‌جوژه‌ی که نیمامه‌کانی مزه‌به‌کان به‌کاریان هیتنا، به‌لکو همرکه‌سینک همر پرسیارنکی ئاینی لی بگردایه هه‌لمه‌تیاو ده‌برد بو کتیبیک له کتیبه‌کانی مزه‌به‌ی شافعی بو نمویه بزائن وه‌لامه‌که‌ی له‌ناو نم کتیبه‌دا چۆنه. به‌پیتی نموه ئه‌وانیش وه‌لامیان ده‌دایه‌وه به‌مهرجینک که نم ماموستا ئاینی یه هه‌ندیک جار گه‌لینک زانتر بووه له‌خواه‌نی نمو کتیبه. ئینجا همر به‌م جوژه‌ زاناکانی ئاینی ئیسلام له کوردستاندا، هه‌ریه‌کینک وه‌ک چرایه‌ک وابوو له‌ماوه‌ی ژبانیدا کاتیک ده‌کوژایه‌وه به‌کوچی دوا‌یی له‌پاش خۆی هه‌یچ روناکییه‌کی به‌جی نه‌ده‌هیشت که ئاینی ئیسلام یان گه‌له‌که‌ی سوودی لی وه‌رگریت مه‌گه‌ر له‌دوا‌ی خۆیان نووسینیکیان به‌جی هیشتی.

ئیمامی مزه‌به‌کان

نمو ئیمامانه که مزه‌به‌کانیان په‌یره‌وی لی ده‌کریت له ولاته موسولمانه‌کاندا بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه به‌پیتی زنجیره‌ی سه‌رده‌می هه‌ریه‌کینک له‌وانه:

یه‌که‌م: ئیمامی جابر الاباضی (۳-۸۲ک):

جابری کوری زه‌ید یه‌که‌م که‌سینکه له ئیسلامدا یه‌که‌م مزه‌به‌ی دانا که پیتی ده‌وتریت مزه‌به‌ی (الاباضی). به (تابعی) داده‌نریت له لای عبدالله‌ی کوری عه‌باس و نه‌نسی کوری مالیک و عبدالله‌ی کوری عمر خویندوبه‌تی، خویندنه‌که‌ی گه‌لینک که‌متر بووه له خویندنی ماموستای ئاینی کوردستان له‌گه‌ل نموه‌ش مزه‌به‌ییکی سه‌ریه‌خۆی بو خۆی دانا ئینستا له ولاتی (عمان) په‌یره‌وی نم مزه‌به‌ی ده‌کریت. سمرچاوه‌کانی مزه‌به‌به‌که‌ی هه‌مان نمو سمرچاوانه‌یه که باسمان کرد.

دووم: نیمام جعفر الصادق (۸۰-۱۴۸ک):

نیمام جعفر کوری محمد باقر کوری عهلی زین العابدین کوری حسین کوری عهلی کوری اُبی طالب دایکی (وفره)ی کوره زای حمزه تی (أبو بکر)ه، نمو کتیبانه که نم نیمامه خویندویه تی گه لیک که متر بووه له کتیبه کانی ماموستای ناینی کوردستان خویندویانه، ماوهی خویندنه کھی گه لیک که متر بووه له خویندنی نموان، له گه ل نموهش توانی مزه مبینکی سهریه خو دابنی که پینی دهوتریت (المذهب الجعفري) که گهوره ترین مزه مبهی شیعه به ملیونه ها موسولمان له نیران و عیراق و ولاته کانی تردا به پینی نم مزه مبه ده چن به ریوه، سهرچاوهی نم مزه مبه نمانهی لای خواره ویه:

۱- قورنای پیروز.

۲- فهرموده کانی پیغمبر ﷺ.

۳- فهرموده کانی دوانزه نیمامی شیعه.

۴- نیجماع (اجماع)ی هموو موسولمانه کان یان نیجماعی نیمامه کانی خوینان.

۵- عهقل و ژیری: لای شیعه هر کاتیک دوو چاری شتیک بوون له چوار سهرچاوه کهی پیشوودا حوکه که یان نه دوژیوه، له ریگی عهقل و ژیریوه حوکه کهی نه دوژنموه، بهو مرجه دژی نمو چوار سهرچاوه به نه بییت، دیاره نمو ژیری و عهقله که نیمامی جعفر بویه تی ماموستا ناینیه چاکه کانی کوردستانیش بوویانه به لام هیچ وهخت به کاریان نه هیناوه.

سینیم: نیمام زید (۷۶-۱۲۲ک):

زیدی کوری عهلی زین العابدین کوری حسین کوری علی کوری مبهی طالب، نم نیمامه لای باوک و براکهی نیمام محمد باقر و عبدالله ی کوری حسین و عطا مزه مبهی موعتزلیهی خویندوه، خویندنه کهی همووی زور که متر بووه له خویندنی ماموستا ناینیه باشه کانی کوردستان، له گه ل نموهش توانی مزه مبینکی سهریه خو دابنی که نیستا خه لیک کی زور له ولاتی یه من و چهند ولاتیک کی تر په پیره وی لی ده کن.

سهرچاوه کانی نم مزه مبه نمانهی خواره ویه:

۱- قورنای پیروز.

۲- فهرموده کانی پیغمبر ﷺ.

۳- نیجماع (الاجماع).

۴- قیاس.

۵- عقل و ژیری.

نهم مزه‌به‌به همرچهنده به‌شیکه له مزه‌به‌به شیعی به‌لام وهك جه‌عفریه‌کان (تعصب)ی تایفه‌گه‌ریان نیه، به‌لکو نهم مزه‌به‌به پیک هاتوره لهو رایانه‌ی که له ههموو چهرخیکدا په‌سه‌ند ده‌کریئن.

چوارهم: نیمام نهمو حنیفه (۸۰-۱۵۰ک):

نهمو حنیفه ناوی نعمان کورپی ثابت کورپی ماه له نهمسلدا فارس بووه، له‌شاری کوفه بازارگانی کردووه به‌لام زوری پی‌ خوشبووه همردهم له پاش نیش و کاری بازارگانی له مه‌جلیسی زاناکانی ناینی نیسلام دابنیشی گوی بگریت له وته و رای نهمان، له‌م پرووه خوشه‌ویستی خوینده‌واری بووه چوه‌ته قولایی می‌شکیه‌وه وازی له بازارگانی هیناوه و ده‌ستی کردووه به‌ خویندن، خویندنی زیاتر لای حمادی کورپی نهمی سلیمان بووه له مه‌درسه ناینیه‌که‌ی کوفه‌دا، نه‌گهر خویندنه‌که‌ی نیمامی حنه‌فی به‌راورد بگریت له‌گه‌ل خویندنی ماموستای ناینی کوردستان (۱۰۰٪) زیاتر نه‌بووه، به‌لام له‌بهر ژیری خویی و تیگه‌یشتنی له ژیانی خوینده‌واری و بازارگانی مزه‌به‌به‌یکی تاییه‌تی بۆ خوی دروست کردووه که نیستا باشترین مزه‌به‌به له جیهانی نیسلامدا، نهم مزه‌به‌به ده‌گونجیت بۆ ههموو زهمان و شوینیک، (۵۰٪) یاساکانی باری که‌سیتی و مه‌ده‌نی له ولاته عمره‌به‌به‌کاندا له‌م مزه‌به‌به وه‌رگه‌راوه، ده‌وله‌تی عوسمانی (خه‌لافه‌تی عوسمانیه‌کان) تا نهمو رۆژه‌ی کوتایی پی‌ هات په‌یره‌وی نهم مزه‌به‌به‌یان ده‌کرد، سه‌رچاوه‌ی یاسای تاییه‌تیا‌ن له ههموو شتیکدا نهم مزه‌به‌به بوو.

سه‌رچاوه‌کانی نهم مزه‌به‌به بریتی بوو لهو هه‌شته‌ی که باسمان کرد، نهمبوو حنیفه ده‌لیت: نه‌گهر شتیک پرووی دا له قورنانی پی‌رۆز دا ده‌گه‌ریم بۆ حوکه‌که‌ی، نه‌گهر ده‌ستم نه‌که‌وت ده‌چمه سه‌ر فرموده‌کانی پی‌غه‌مه‌به‌ر ﷺ، نه‌گهر له‌ویش ده‌ستم نه‌که‌وت ده‌چمه سه‌ر فرموده‌ی یاران‌ی پی‌غه‌مه‌به‌ر ﷺ، نه‌گهر له‌م سی سه‌رچاوه‌یه ده‌ستم نه‌که‌وت بۆ خۆم نیجته‌هاد ده‌که‌م، له ریگه‌ی نیجته‌هاد‌ه‌ه حوکه‌که ده‌دۆزمه‌وه هه‌روه‌ک خه‌لکی تر چۆن نیجته‌هادی کردووه.

نیمامی نهمو حنیفه همرچهنده بلیمه‌تیک‌ی زۆر گه‌وره بووه بیروباوه‌ری زۆر قول بووه، به‌لام بپروا ناکه‌م مه‌لای قولجی و مه‌لای پی‌نجوینی و مه‌لای نۆدشی و ماموستا

ثانییه گموره کانی کوردستان هیچ وهخت لمو که متر بوبن لهرووی زانست و زانیاریهوه، بهلام نمو ماموستا ثانییهانه هیچ بهرهمیکیان بهجی نه هیشت لهبر دوو شت:

یه کهم: خویان تهسلیمی مزهه بی نیمامی شافعی کرد.

دووه: ته مهنی خویان بهدهرس وتنهوه و حاشیه دانان بهسمر کتیبه کان بهسمر بردوو زانییه که بیان ده کوژایهوه به کوچی دواپی خویان.

پینجهم: نیمامی مالک (۹۳-۱۷۹ک):

نیمامی مالیک کوری نه نس کوری مالیک کوری عامر لای عبدالرحمن کوری هرمرز خویندوو یه تی، ههروه ها لای عبدالرحمن که پیی وتراوه (ریعه الرأی) دهستی کردوه به تدریس و فهتوادان له مدینه کاتیک که ته مهنی گه یشتوته (۱۷) سال، له پاشاندا مزهه بیکی سه ربه خوئی داناهه که سه رچاوه کانی بریتییه له وهشت سه رچاوه یه که باسمان کرد، نم مزهه به زور پیتش که وتوه به هوی جینگه که یهوه چونکه شوینه که ی مدینه ی پررز بووه که جینگای پیغه مبر و یاره کانی بووه، له لایه کی تریشهوه سودی وه رگرتوه لهو پرسیارانهی که له نیمامی مالیک کراوه له هه مو و لاته ئیسلامیه کانوه له کاتی جه جدا که حاجیه کان چونته مدینه همر پرسیار تکیان بویت هی ولاته که بیان لهویان پرسپوهه نه ممش بوته هوی پیتش که وتی مزهه به که ی، یاسای مدهنی فرهنسی که له سه رده می ناپلیون دانراوه واته له سالی (۱۸۰۴) دا زور سودی وه رگرتوه له مزهه بی نیمامی مالیک، نه توانین بلیین نهوی له یاسایه دا هیه (۴۰٪) ی له مزهه بی نیمامی مالیک وه رگراوه.

ناشکرایه که نم نیمامهش له ماموستا ثانییه باشه کانی کوردستان خوینده و ارتر نه بووه، بهلام له بهر ژیری خوئی خوئی نه بهستوه تهوه به مزهه بیکی تروه به لکو ههولی داوه به خوئی و قوتاییه کانوه، جوانترین مزهه بیان به جی هیشتوه بو موسولمانه کان.

شهم: نیمامی شافعی (۱۵۰-۲۰۴ک):

ناوی مه مه د کوری ئیدریس کوری عباس کوری عثمان کوری شافع کوری عبدالمناف.

له غزه که شاریکه له فلهستین له دایک بووه، له پاش دوو سال باوکی مردووه، دایکی بردویه تیموه بو مه که که چونکه باوکی خه لکی نهوی بووه، همر به مندالی

قورئانی پیروزی له‌بەر کردوو، له زمانی عمره‌بیدا زۆر به‌هێز بووه، له لای ئیمامی مالیک کتیبی (الموطأ) که دانراوی ئیمامی مالیکه خویندویه‌تی.

له لای محمەدی شهبانی له به‌غداد ماوه‌یه‌ک خویندویه‌تی، شایانی باسه محمەدی شهبانی یه‌کێکه له قوتاییه‌کانی ئیمامی ئەبو حنیفەو زانایه‌کی زۆر هه‌لکەوتوو بووه.

له پاش ئەو ئیمامی شافعی که شاره‌زای مزه‌هبی ئیمامی مالیک و مزه‌هبی ئیمامی حه‌نه‌فی بووه. مزه‌هبی‌کی سه‌ربه‌خۆی بوو خۆی دروست کردوه که پێک هاتوو له بیرورای ئەو دوو مزه‌هبه‌و بیرورای مزه‌هبه‌کانی تر. شافعی بلیمه‌تیکی زۆر گه‌وره بووه، مزه‌هبه‌که‌ی له زۆریه‌ی ولاته ئیسلامیه‌کاندا به‌کار دیت، من خۆم مزه‌هبم شافعیه له‌ریگی ته‌قلیده‌وه.

ئیمامی شافعی له‌لام زۆر گه‌وره و به‌ریزه، ده‌مه‌ویت راستیه‌ت به مامۆستایانی کورد بلێم، که ماوه‌ی (۵۰) ساڵه له‌گه‌ڵ ئەم مزه‌هبه‌ ده‌ژیم به نووسین و دهرس و تنه‌وه و به‌راورد کردن له‌گه‌ڵ مزه‌هبه‌کانی تردا، تا ئیستا توشی رایه‌ک و فەرموده‌یه‌کی شافعی نه‌بووم که له پێش ئه‌ودا نه‌وترایه‌ت. ئینجا ئه‌وه‌ی که شافعی کردویه‌تی زۆر له مامۆستا چاکه‌کانی ده‌یاتوانی بیکم، که بریتیه له کۆکردنه‌وه‌ی بیرورای ئەم و ئەو، به‌لام ئەوان وه‌ک ئیمامی شافعی ژیرو به‌جورته‌ت نه‌بون، به‌لکه وه‌ک باس کرد ماوه‌ی خۆیان به دهرس و تنه‌وه‌ی ئەو شتانه‌ ته‌واو ده‌کرد، که نه‌ گه‌له‌که‌یان که‌لکی لی وەرگرت نه‌ تاینی ئیسلام.

شایانی باسه هه‌ندیک (حدیث)ی درۆ له‌ بابته ئیمامی شافعییه‌وه هه‌لبه‌ستراوه به‌ده‌می پیغه‌مبهره‌وه که هیچ ئەساسیکیان نه‌یه.

حه‌وتهم: ئیمامی ئەحمەد (۱۶۴-۲۴۱ک):

ناوی ئەحمەد کوری محمەد کوری حنبلی کوری هلال زه‌هلی ناسراو به ئین حه‌نبه‌له، به‌ره‌چه‌لکه ده‌چیتمه‌وه سه‌ر فارسه‌کانی شاری (مروی)، به‌لام له به‌غدا له دایک بووه و گه‌وره بووه.

له لای زانا ئاینیه‌کانی به‌غدا و به‌سه‌ره و مه‌دینه و شام خویندنی ته‌واو کردوو، له ته‌مه‌نی شانزه سالی‌دا قوتابی اُبی یوسف بووه، که یه‌کێکه له فقه‌ای مزه‌هبی حه‌نه‌فی، هه‌روه‌ها لای ئیمامی شافعی ماوه‌یه‌ک خویندویه‌تی له پاش وه‌فاتی شافعی سه‌ربه‌خۆیی وەرگرت مزه‌هبی‌کی تاییه‌تی پێکه‌وه‌نا، سه‌رچاوه‌کانی زیاتر

فرموده کانی پیغمبره ﷺ له گهل سمرچاوه کانی تر که لهوه و پيش باسماں کردن، له پاش خوی دوو ئیمام پهره بیان بهم مەزھەبەدا:

۱- ابن تیمیہ (۶۶۱-۷۲۸ک).

ناوی (نەحمەد کوری عبدالحلیم کوری عبدالسلام)ه.

۲- ابن القیم (۶۹۱-۷۵۱ک).

ناوی (محمد کوری أبوبکری کوری أبوب کوری سعد)ه.

ئەم دوو ئیمامە زۆر پیشکەوتوو بون، بەپیتی ئەو زەمانە ژیری و میشکیکی فراوانیان هەبوو، لەبەرئەوه هەندێ شتیان خستووتە ئەم مەزھەبەوه که ئەمەڕۆ موسولمانەکان زۆر سوودی لی وەرده گرن، وەك ئەوهی که تەلاقى سى بىسى يەك تەلاقى پى دەکەوتت، هەر تەلاقیک تەلیق بکەرت بەشتیکمەه ناکەوتت، یان سویند خواردن بە تەلاق تەویش تەلاقى پى ناکەوتت چونکە سویند خواردن بە غەیری خوا و سیفەتەکانی بە تالە.

شایانی باسە تەلیقی تەلاق و سویند خواردن بە تەلاق لەئیسلامدا نیە، نە لە سەردەمی پیغمبەردا ﷺ هەبوو نە لە سەردەمی (خلفاء الراشدین)دا، بەلکو ئەمەویەکان ئەم دوو جۆرە تەلاقەیان خستە ناو ئایینی ئیسلامەوه، کاتیک عەلەویەکان بەرەره کانیان دەکرد له گهل ئەمەویەکان لەسەر خەلافەتی ئیسلامی، ئەمەویەکان شکیان له هەرکەستیک ببوایە که له گهل عەلەویەکان بیت له دژی ئەوان سویندیان ئەدا بە قورئان، دواپی بویان دەردەکەوت که سویند خۆرە عەلەویەکانە له دژی ئەوان ئەجولیتتەوه سویندەکەى بە درۆوه خواردوو، لەبەرئەوه وازیان هینا له سویندەدان بە قورئان گۆریان بە سویندەدان بە تەلاق بۆ ئەوهی ئەو کەسەیه درۆزن دەرچوو له دوایدا ژنەکەى لی بستیننەوه و نەیهلن بروتامەه لای، بەم جۆرە بۆ یەکەجار له ئیسلامدا سویند خواردن بە تەلاق پەیدا بوو، که مامۆستای ئاینی کوردستان بە هەزاران مائی کوردیان وێران کردوو بەوهی فەتوایان داوه که سویند بە تەلاق تەلاقى پى دەکەوتت ئەگەر سویند خۆرە که بە پیچەوانەى سویندەکەیمەه بچولیتتەوه، له گهل ئەوهیش له هەموو سەرچاوه کانی فیهقی ئیسلامی دەلین سویند بە غەیری زاتی خوا و صیفاتى خوا بەتالە، هەندیک دەلین کفرە، هەندیک دەلین شرکە.

هەر وهه ئەمەویەکان گومانیان له هەرکەس بکەرایە که له گهل عەلەویەکانە پشیمان دەوت بلێ هەر وەخت له گهل عەلەویەکان ئیشم کرد دژی ئیوه تەلاقم بکەوتت، بەم

جوړه (تعليق) يش پهيدا بوو بلاوبوه وه له ئيسلامدا كه هيچ ئسل و ئهساستيكي نيه له قورئان و فرموده كاني پيغهمبردا.

هشتم: داود الظاهري (٢٠٠-٢٧٠ك):

داود كورې علي الظاهري كورې خلف، له بهغدا له دايك بووه خوئندني تهواو كړدوه، بهلام بنچينه كهي خهلكي اصفهان بووه له ئيران، يه كيكه له قوتابيه كاني ئيمامي شافعي، بهلام له پاشان وازي هينا له دوا كهوتني ئيمامي شافعي بوخوې مزههبيكي سهرهه خوې پيگمونه نا كه ناو دهبريت به مزهههبي (ظاهري)، چونكه سهرچاوه كاني (ظاهري) ي قورئان و فرموده كاني پيغهمبري خودايه، هم مزههبه ددان ناييت به سهرچاوه كاني تر دا جگه له اجماعي صحابه.

پاشان يه كيك له فقيكاني كه ناوي ابن حزم الظاهري (٣٨٤-٤٥٦ك) پهره ي دا بهم مزههبه هميش ناوي عدلي كورې نه محمد كورې حزم ناسراوه به (أبو محمد)، له قرطبه له دايك بووه له نندهلوس واته ئيسپانياي ئيستا كاتيك كه موسولمانه كان حوكمرائي ئو شوئنه يان ده كړد، بوبه وهزير له سهرده مي عبدالرحمن كورې هشام له سالي (٤١٤ك) دا.

باوه رنا كم له فقها كاني ئيسلامدا هيچ كه سينك بوييت هينده ي هم شاره زا بوييت له هه موو جوړه زانستيكدا.

يه كه كم جار خهريكي مزهههبي شافعي بوو، له پاشان وازي له مزهههبه هينا كهوته دواي داودي ظاهري، ههروه ك ئو هيچ سهرچاوه يه كي پمسه ند نه كړد جگه له قورئان و فرموده كاني پيغهمبر و اجماعي صحابه كاني.

شاياني باسه لهم باسه كورته ي ئو ههشت سهرمزههبه كه له ولاته ئيسلامييه كاندا بپروا پيكراون و به پي ئوانه هه لده ستق، بو مان دهرده كه وييت كه هيچ يه كيك لهو سهرؤك مزههه بهانه هينده ي مامؤستا ئايني يه باشه كاني كورد خوئنده وار و شاره زا نه بون لهو زانستانه دا كه يارمه تي مرؤف دده ن بو دهره يئاني حوكمه كاني شهريعه تي ئيسلامي له قورئاني پيرؤز و حهديشي پيغهمبر ﷺ .

بهلام ههروه ك باسما ن كړد ئو هو يانه كه نه يانه ئيشت ئو مامؤستا ئايني يه چاكانه يه كيكيان بييت به خاوه ن مزههه بيك وهك عه ربه كان، دوو شت بوون:

یه‌کهم: خوبستن به مزه‌مهبی نیمامی شافعییه‌وه و بیروباوه‌رنکی زور بهم مزه‌مهبه، به‌جورنکی وا له لایان له پاش خوا و پیغمبهر تنها نیمامی شافعی هه‌یه که هی نموده که مرؤه دواي بکمویت.

دوهم: هه‌لئی خویندن و دهرس وتنه‌وه له مده‌ره‌سه ناینیه‌کانی نیسلام له کوردستاندا، چونکه به ساله‌های سال ماموستای ناینی دهرسی ده‌وته‌وه هیچ وهخت کمه تهرخه‌می نه‌ده‌کرد به سهرچاوه گموره‌کانی شهریه‌تی نیسلام که قورئانی پیروز و فهرموده‌کانی پیغمبهرن، نه‌گهر ماموستای ناینی بیویستایه دهرسکی ته‌فسیر به فه‌قییه‌ک بلیت جگه له ته‌فسیری (بیضاوی) هیچی تر له لای بایه‌خی نه‌بو، نه‌م ته‌فسیره زورترین نه‌و حدیثانه که باسیان ده‌کات له کوتایی هه‌موو سوره‌تیکدا نه‌ساسیان نیه و به‌ده‌می پیغمبهره‌وه هه‌لبه‌سترون.

دیاره ساویلکه‌یی کورد و دلپاکی خوی نه‌یه‌یشتوه هیچ وهخت پیش بکمویت نه له نایندا نه له سیاسه‌تدا.

له حه‌نه‌فیه‌وه بو شافعی له شافعیه‌وه بو حه‌نه‌فی:

له‌مه‌زه‌مبی نیمامی حه‌نه‌فیدا نافرته کچ یان بیوه ژن نه‌گهر بائخ و ژیر و ره‌شید بیت نه‌توانیت خوی ماره بکات له‌و پیاوه که هه‌لئی ده‌بژیریت بو هاره‌مشی ژانی به‌بی نموهی به‌لین له وه‌لیه‌کی وه‌ریگریت. (باوکی یان باپیری یان برای یان که‌سیکی تری نریک). به‌لنگی نیمامی حه‌نه‌فی نموده ته‌لینت هه‌روه‌ک نه‌م نافرته نه‌گهر مالیکی هه‌بیت نه‌توانیت به‌سه‌ریه‌خویی خوی به‌بی رپییدانی وه‌لییه‌که‌ی تصرف له‌م ماله‌دا بکات چونکه مالی تایبه‌تی خویه‌تی به‌شی که‌سی پیوه نیه نه‌توانیت تصرف له نه‌فسی خوشیدا بکات به‌وه‌ی که شوو بکات به هه‌رکه‌سینک که خوی حمزی لی بکات، به پیچونه‌می مزه‌مهبی نیمامی شافعی نه‌و لای وایه خوا نه‌م سه‌ریه‌خویییه‌ی نه‌داوه به نافرته به‌لکو هه‌رده‌م پیویسته وه‌لییه‌که‌ی باوکی یان باپیری یان برای ماره‌ی بکات له‌و که‌سه‌ی که هه‌ردوکیان ره‌زامه‌ندبن له‌سه‌ری، چونکه نافرته نه‌گهر نه‌و سه‌ریه‌خویییه‌ی به‌دریتی که نیمامی حه‌نه‌فی فهرمویه‌تی زور جار هه‌لده‌خه‌له‌تیت ده‌کمویتته داویکه‌وه پاشه رۆژی ژانی ژن و می‌ردایه‌تی لی تاز ده‌کات، جگه له‌وه‌ی قیاسی نه‌فسی نافرته نا‌کریت له‌سه‌ر مالی چونکه نافرته نه‌گهر به‌سه‌ریه‌خویی خوی شوو بکات بو خیزانه‌که‌ی ناشیرین و نا‌ره‌وا ده‌بیت، ناویان له‌ناو خه‌لکیدا به‌خرابه‌ ده‌بریت،

واته شوکردن يان ژن ماره کردن همروهك پيويستی به دوو شايهت هديه همروهها پيويستيشی به موافقهی وهلييهكهی هديه.

ئينجا بيينموه سمر گوزرينی ماره کردنی حنهفی به شافعی زور جار روئهدات نافرتهتيك حمز له پياويك دهكات بهلام پيشهکی دهزانيت وهلييهكهی و كهس و كارهكهی رازی نابن بهم شوکردنه، يان ئمو پياوه ژنيكی تری هديه لهبهرئموهی ناژاوه پيدا نهبيت لهمالهكهيديا دهچيت به دزيموه ئمو ژنه كه له گهلی ريكهوتووه ماره دهكات لای ماموستای نايینی و بهنامادهبوونی دوو شاهيد بهمهزههبي حنهفی، ماوهيهك لهگهل ئهم ژنه بهدزيموه ژن و ميژدايهتیهكهيان بهسمر دهبمن، له پاشاندا خویمان بهگوناهبار دهزانن بهرامبهر به شافعی كه به مازههبهكهی ئمو ماره كردنهكه تمواو نهبووه، يان روژنيك له روژان خرم و كهس و كارهكهی ئمو يهكگرتنهيان پي رهوا دهبيت، يان ژنه پيشوهكهی رازی دهبيت لهسمر ئمو ماره كردنه يان دهمريت يان تهلاقی دهكات، ئينجا بو جارتيكي تر دهچنموه لای ماموستای نايینی بو ئموهی ماره بگريتموه به مازهههبي شافعی به موافقهتی وهلييهكهی و حازر بوونی دوو شاهيد.

بو نمونه مهلا (ع) له سليمانی مزگوتهكهی نزريكي مزگوتهكهی من بوو، زور براييهتيمان خوشبوو، منيش زور رژيم دهگرت چونكه پياويكي زور راست بوو، ئموهی له دلیدا بوو بهزمان دهيووت دوورپویی نهبوو، منيش ئمو جوژه پياوانهم زور خوش دهوين، ئهم برادهردم بوو بوو به خهليفهی شيخ (ع.ك) دهرويشيكي ئهم شيخه كه ناسراوی دهبيت كوچی دوايي دهكات، ژنهكهی (أ) نافرتهتيكي به حورمهت و بهشموكهت بوو لهگهل يهكتر ريك دهكهون بهدزی ژنهكهيي و باوكی ئمو ژنموه مارهی دهكات به مازهههبي حنهفی، دوو سال ژن و ميژدايهتی لهگهل كرد بهنهيینی، له پاشان توانی باوكی ئمو ژنه رهزامهاند بكات كه بو جارتيكي تر لینی ماره بكاتموه به شافعی، هات بو لای من وتی: ئيشيكي وام كردووه دهمويت تو له حنهفيموه بوم بكهيت به شافعی له پاش رهزامهندی باوكهكهی.

روژنيكي برياردا پينكموه روشتين بو مالى باوكی ژنه تازهكهی، باوكی حازر بوو لهگهل دوو شايهت سمر لهنووی من مارهم کردهوه لهسمر مازهههبي شافعی، ئمو روژه ژنهكهی خواردنيكي زور خوش و بهلمهزتهتی دروست كردبوو كه ئيستاش همست به لهمهزهكهی دهكهم، چايهكی لي نابوو پری كردبوو له هيل، كاتيک گهپاموه وتم به دايكی محمد ئهمرو نان و چاييهكی زور بهلمهزتم خواردووه بهلام خوا پاشه روژی بهخير بگيری، ئهم کردهوهيه ريكهوتی مانگيک پيش واز هينام بوو له مهلايهتی و بوم به ئيمامی سويا، روژنيك له حوجرهی فهقييهكان دهرسم

دهوتموه دهينيم ژنه كونه كهي ماموستا مهلا (ع) هات همدوو دهستي گرت بهملا و نمو لاي دهركاي حوجره كم. وتم فمرمو وهره نممديوو.

وتی: له شاری سلیمانیدا لهتۆ کافر تر نهبوو که نمو ژنه ماره بکات له مهلا (ع).
 وتم: خوشکم میرده کهت دوو سائه به مزهه بی حنه فی به نهیتی له گهل نمو ژنه دا ژن و میردایه تیان به سمر بردوو، من تاوانه کم تنها نمویه له حنه فییموه بۆم کردوو به شافعی.
 نینجا هندیك قسمی ناشیرینی وت و روشت، پاش ههفته یهك ژنه تازه کهي هات به ههمان جۆر نممبهر و نمبهری ده رگاکهي گرت، وتی: تۆ له کاتی ماره کردنه کهدا به لیتت دا بهمن که میرده کهي واته ماموستا مهلا (ع) خانووی سمریه خۆم بۆ بگریت تا ئیستا هیچ شتیکی نه کردوو به بۆم.

وتم: خوشکم من تاوانم چیه ئیه نموه دوو سائه له گهل یه کتر ژن و میردن بۆ داوات نه کردوو خانووی سمریه خۆت بۆ بگری.

وتی: من تۆ نه ناسم خانووم لهتۆ نموی.

نینجا نیوه رۆ که چومه مالموه بۆ دایکی محمدم گتیرایموه وتم نان و چیشتی رۆژی ماره کردنه که یان لیکردم به زه هری ماره.

شایانی باسه تا نمو مانگه تمواو بوو که وازم له مهلا یهتی هیئا و بووم به نیمامی سوپا رۆژیک ژنه کونه که نه هاته سمرم رۆژیک ژنه تازه که، به لام خوا قوتاری کردم له دهستی نمو گوناوه که ماموستا مهلا (ع) پیتی کردم، ژن هیئانه کم له حنه فییموه بۆ کرد به شافعی.

له نیوان ژيانی مهلا یهتی و سمره تای ژيانی نیمامهتی سوپا، ده لیم به ماموستایانی بهرینی کورد، ژنه یئنان و ته لاقدان و مەرجه کانیا، خواو پیغمبهر بریاری داو، له پیش له دایکی بونی نیمامی (نهبو حنیفه) و نیمامی (شافعی)، نم نالوگورییه له کویوه هاتوو؟!

له به هاری سالی ۱۹۲۴ز له دئی زه لم هاتومهته تم
دونیایمه، تا ئیستا که یاداشته کاتم دنوسومه، نه لم دنیایه
گه شتم و نه لمو کسانه له گه لیاندا ژیا، بیروباوهرم به خوی
گوره و پیغمبر (ﷺ) و ناینی ئیسلام ژور پتمو و بهیژه،
چونکه تم بیروباوهرم له ریگی دواکوتنی دایک و باوکمه
نهور - نیانی تهقلیدی - به لکو له ماری ژیاندا له نیوان
بهراورد کردنی ناینی ئیسلام و هممو یاسای دولهتان و
بیروباوهری جیاوازی ناینهکانی تر زیاتر له چل سا و، تیکه لاوم
له گهل خه لکی جیاوازی جۆر به جۆر تم بیروباوهرم بۆ دروست
بو، شتیکم نه دی ئیسلام بلیت مدیکه ژیری بلیت بیکه،
هروه ها به پیچموانه ی نه وه شتیکم نه دی ئیسلام بلیت بیکه
ژیری بلیت مدیکه، گوره ترین شت بۆ ژیا نی تاده میزاد له
ئیسلامدا نه وه په یوه ندیت دهبستیت بهیژنکی نادیا روه که
پتی دهوتریت - خوا - ته نها شو نادیا ره ده توائیت رۆحی
نادیا رمان خوشحال بکات و، هر ته نها نه وه ده توائیت رۆحی
نادیا رمان له ژهنگ و پیسی جیهانی ماده رزگار بکات. ته نها
ته شقی خوی نادیا ره خوشیبهکانی بی سنوره وه زه ریاکان.

